

(جهت سیری نمودن دوران محکومیت شان درموء سسات کار تأدیبی و اصلاحی که برای اینگونه رده بندی های متخلفین بدون استثناء از جمهوریت های متحد که قبل از بازداشت و محکومیت آنها دران می زیستند یک طرف گذاشته شده است)
 کتگوری (خصوصاً جنایات خطرناک در برابر دولت)
 (ماده ۶۴ و ۷۳ در قانون نامه جنائی اراسافاسار)
 (یک سلسله از ماده های مشخص سیاسی که در تحت همان شرایط زندانیا ن وجدان غالباً محکوم به (خیانت) (تحریکات ضد شوروی) و فعالیت های سازمانی (ضد شوروی) قرار می گیرند .

بسیار از زندانیا ن تحت سایر ماده های قانون محکوم شناخته میشوند . بگونه مثال (اقتضاح ضد شوروی) و مقالات مذهبی ، بواسطه محکومیت جنائی نخستین ، از جنایات شان دست بردار نشده اند بلکه به فعالیتها و اعمال جنایتکارانه شان ادامه میدهند . اگر چنین اشخاص با ردوم اتها مات و محکومیتی علیاً آنان وارد شد چنین اشخاص به مثابه جنایتکاران حرفوی تبارز کرده و بگونه غیر قابل علاج درمی آیند) (و درین زمیره رده بندی میشوند ، و آنها با ید به جمهوریت های دیگر دوران محکومیت شان را سیری نمایند تا سرزمین اصلی شان و یا به عباره دیگر بخاطر تبارز مکرر جرم و جنایت آنها که به گونه غیر قابل علاج و اجتناب ناپذیر درآمده عوش اینک که دوران محکومیت شان در محل نزدیک ما و او مسکن آنها صورت گیرد به جمهوریت های دیگر این دوران محکومیت را سیری می نمایند .

در عمل، افراد و اشخاص این نوع کتگوری تقریباً " همواره از جهت گذراندن دوران محکومیتشان در مؤسسات کارت‌آذینی و اصلاحی در اراسافاسار " RSFSR " تبعید میشوند. برای اهالی غیر از ملیت روسی (مردمان سواحل بالتیک، یوکرانی‌ها، اوزبک‌ها، ارمنی‌ها و امثال آن) شامل یک سلسله محرومیت‌ها و نا‌هنجاری‌ها است طوری که از طرف قضاات شوروی علیه آن پیش‌بینی و اظهار داده شده.

یکی از منابع رسمی در زمینه چنین می‌رساند: این موضوع بطور کلی قابل درک است که نزدیکترین آن‌چه به زندانی قرار دارد در همانا محل بود و باش و بستگان وی و بزرگترین آرزوی وی امکان بهره‌برداری از حقوقش در ملاقات با آن‌ها خواهد بود.

عین مقامات ذیصلاح چنین می‌اندیشید ازینکه دوره زندانی و بازداشت در یک محل دور، عنصر کیفری و مجازات یک محکوم را فزونی می‌بخشد، بخاطر یک زندانی (در شرایط اقلیمی که نسبت به آن‌ها نا‌مأنوس و نا‌آشنا است و در ارتحقق بخشیدن به یک سلسله از حقوقش با شکالات بر می‌خورد با ید زندگی کند و کار کند).

در کلونی‌ها و زندان‌های RSFSR اراسافاسار، زبان روسی به مثابه یک وسیله افهام و تفهیم در ارتباط با کلیه مسائل بین مقامات اداری و زندانیان می‌باشد. در استفاده از مترجمین قید و شرط‌های وجود دارد، که بایستی در مرتبه و وسائل در اظها ر عقیده ازینکه پرابلم زبان بگونه رسمی یک موضوع تثبیت شده و شناخته

شده است و دارای چند زبان بودن هم جایز دانسته شده است مگر با آنهم، مواردی که در را بده با توبیخ زندان نیا ن باشد و یا حتی بخاطر تکلم به یک زبان غیر روسی در کلونی ها در سرزمین جمهوری روسی مجازات هم شده اند درج و ثبت است (نشریه غیر روسی سا میزدات که به انگلیسی نشر میشود خزان سال ۱۹۷۳ سان ماتی او، کالیفورنیا) اپریل ۱۹۷۴.

این موضوع در مورد زندان نیا ن سیاسی صدق میکند به گونه مثال از یوکرانی، که بسیاری از آن ها بخاطر اندیشه های (ملیت خواهی) آنها که معمولاً شامل حمایت و تبعیت آنها روی پر نسیپ، فرهنگ و زبان یوکرانی و مقاومت آنها با آنچه آنها می اندیشند به مثابه یک پالیسی رسمی روسی ساختن جمهوریت آنها محکوم شده اند. در کلونی ها و زندان ها مراودات و مکاتبات آنها به زبان یوکرانی معمولاً جهت ترجمه رسمی صادره میشود، و یا از آن ها تقاضا بعمل می آید که نامه های شان را دوباره به زبان روسی بنویسند. دید و با زدید آنها اگر بحث گفتگو بزبان روسی صورت نگیرد با آن خاتمه داده میشود. موارد مشابه نیز با زندان نیا نیکه آنها زبان عبری و یا زبان های بالتیک را بکار برند نیز قابل تطبیق است.

این عمل جایز کردن زندان نیا ن و محبوسین در موءسات که در نقاط دور دست اراسافاس اربشمول مورد ویا ویرم "Perim" موقعیت دارند برای بسا از خانواده ها با استفاده از فرصت که تقریباً امتیازات و ارسی از آنان به گونه نهائی آن محدود و منحصر با شد و یا تحت مضیق و فشا ر

قرا رگیرند اشکالات زیادی را باعث میشود. این مسوارد غالباً به وابستگان و خانواده‌ها بخاطر عدم توانائی، بخاطر مصارف جهت بازدید از وابستگان زندانی‌شان، آنها را در جریان معلومات قرار میدهد.

مرکزیت عمده زندانیان سیاسی که آنها (خصوصاً جرائم خطرناک دولتی) را مرتکب شده‌اند و یا آنها (دوبار محکوم شده‌اند) در کامپلیکس‌های کلونی‌ها در جمهورییت سو - شلیستی خودمختار شوروی مودوویا " Mardavia) که به فاصله ۴۵۰ کیلومتری جنوب ماسکو و در ناحیه پرم " Perm " با شد قرار داده میشود.

کلونیهای متعددی شباهتی در کامپلیکس مودوویا وجود دارد (خصوصاً خطرناکترین آن) و زندانیان سیاسی (علاج ناپذیر) که آنها در کلونیهای (ZHKH) ($\frac{385}{1}$) ۱۷/۳ و (۱۹) جمع شده‌اند. کلونی (یک) کلونی است دارای رژیم مخصوص، کلونی سوم بیشتر آنرا زندانیان سیاسی طبقه اناث احتوا میکنند و یا طبقه اناث که بار دوم در برابر قا - نون روی مسائل مذهبی مرتکب این عمل شده‌اند. (بسیست و دوتن در زمره سیصدتن از طبقه اناث زندانی درینجا در دسمبر ۱۹۷۴ زندانیان سیاسی و مذهبی بوده‌اند) این چهار ویک تعداد سایر کلونی بگونهء مجموعی دوبروولاگ)

(Dobnovloa) کامپلیکس فرعی را با کلمهء که از حروف نخستین اصول قضائی ۳۸۵ Khkh تشکیل شده است میباشد کامپلیکس پرم (Perm) وی اس ۳۸۹ (Vs389) در ناحیه چوسووسکوی (chasovskoi) (که تقریباً " به ۱۲۰۰ کیلومتری شرق ماسکو واقع است) در منطقه پرم

(Perm) میباشند زندانیان سیاسی در پریم در کلونیهای ۳۵ و ۳۶ نگهداری میشوند. طبق نشریهء نمبر ۳۳ شرح وقایع تازه هر یک ازین دو کلونی ها بین ۲۰۰ و ۲۵۰ زندانی را در خود جا داده اند گذشته از آن، یک کلونی سوم به عین مقیاس در مجاورت آن به همکاری متهمین که در اجرای ساختمان آن شرکت دارند در اواخر سال ۱۹۷۴، چهارتن از اعضای ماسکو (دسته های پیشاهنگ در مدافع از حقوق بشر در اتحاد جماهیر شوروی) چنین ارزیابی نمودند که در کلونیهای پریم (Perm) و مورو دوویا (Mardovia) در حدود یک هزارتن از زندانیان سیاسی و مذهبی موجود اند یکانه با زداشتگاه هوزندان شوروی که مسئولیت بین المللی توانسته است گزارش و اطلاعات مفصلی پیرامون آن گردآوری نماید همچنین در اسرافاسار (RSFSR) میباشد. با زداشتگاه هوزندان ولادیمیر (V. Ladimir) در نزدیکی شهر کهن به همان اسم تقریباً به یکصد و هفتاد و پنج کیلومتری شرق ماسکو موقعیت دارد. این مخصوص برای زندانیانی است که بیشتر خطرناکتر جلوه میکنند، بشمول زندانیان سیاسی که از کلونیهای روی آنها مات تخلف از قوانین کلونی بدانجا منتقل شده اند. به سال ۱۹۷۴، یک تن از هم اطاقی های زندان سیاسی پیشین چنین بررسی نمود که تقریباً در حدود ۱۵۰۰ رفقای زندانی در زندان ولا-دیمیر زندانی می باشند، که از آن جمله سی و پنج تن آن ها زندانیان سیاسی بوده اند. از آن زمان که این ارزش-یابی و تخمین صورت گرفته، یک تعداد از زندانیان سیاسی از کلونیهای کارتادیبی و اصلاحی به با زداشتگاه ولادیمیر

منتقل شده اند که بگونه^۶ حتمالی مجموع زندانیان وجدان در ولادیمیر در حدود پتجا^۷ تن میباشند.

با بدچنین تأکید شود که بسا از آنها پیرامون زندان - نیان وجدان در مورد ویا پرم و ولادیمیر چیزی می دانند، همچنین بسا از زندانیان وجدان در هر جای اتحاد شوروی نگهداری میشوند. متخلفین با راول (که بگونه مثال) متهم به (افتضاح ضد شوروی) ویا وجوهات مذهبی مرتکب کدام عمل شده باشند ممکن در کلونی های اراسافاسار (RSFSR) (که آنقدر از شهرت فراوانی برخوردار نیست) (خصوصاً در شرق دور) ویا در کلونی های جمهوریتهای متحد خودشان نگهداری شوند. این کیفیت بیشتر گسترده با زدا - شت سیاسی در اتحاد شوروی یک عاملی است که در امر گردآوری اطلاعات تازه و آمار و احصائیهای آن پیرامون زندانیان وجدان و تضمین تعداد آنها را خیلی مشکل جلوه میدهد.

مقامات مسئول آمارهای مربوط به تعداد زندانیان را در اتحاد شوروی به نشر نمی سپارند و از آنجا ئیکه آنها حتی بدینگونه اشاره به زندانیان سیاسی و مذهبی نمایی کنند، صرف یک کیس میتوانند که تعداد زندانیان وجدان در اتحاد شوروی را تخمین و ارزیابی نماید. هر یک از این ارزیابی ها در رابطه با تعداد آنها در بین نفوس مجموعی زندانیان بر مبنای اشاره به سوابق تاریخی انگیزه های سیاسی با زداشت در اتحاد شوروی باید صورت گیرد. این پدیده که با ابعاد وسیع و گسترده تر آن عبارت از افاده مطلب و مرا می است در رابطه با تخطی که تاریخ دولست

شوروی را برجسته و محسوس ساختند در بین دو نسل مرد م
 شوروی از آزمون دوا انقلاب سربدر آورده اند، جنگ داخلی
 دوا مدار و درگیری این کشور با خارج کعبه ز بین رفتن
 نفوس بیست ملیونی شوروی انجامید. ساختن اقتصاد
 کشور بر مبنای مالکیت دسته جمعی الزامی بروسا ئل تو -
 لیدات زراعتی با گذشت دوران فوق العاده در امر سرعت
 بخشیدن، صناعتی ساختن کشورش تغییر شکل داد. کلیه
 کشورها خود را از امپراطوری روس قبل از انقلاب مجزا ساختند
 و بعدها از یک طرق و طرق دیگر به تأسیس دولت شوروی
 نایل آمدند.

در جریان هریک ازین مراحل تکاملی و انکشافی،
 بخش وسیعی از نفوس صدمه دیده توافق شانرا از تصمیم گیری
 رسمی پس گرفتند. پالیسی رسمی چنین بوده است تا جائی
 که رضایت و توافق کمتری نسبت به رژیم وجود داشته است،
 اعمال فشار بر آنها در امر تحمیل تغییرات و دیگر گونیهای
 فوق العاده و سریع که از طرف سردمداران حکومتی به نشر
 رسیده الزامی بود. در داخل حزب کمونیست اتحاد شوروی
 و حکومت آن عمل تصفیه و پاکسازی منظم تا اوائل سال
 ۱۹۵۰ سربراه افتید، و هریک از آنها در اندیشه قلعه و
 قمع افرادی شما ریکه چنین مینمود که آنها در برابر
 از پالیسیهای زعامت دست اندرکار شده بودند، در بین
 نفوس به مقیاس گسترده و وسیع، به تعدادی شما ری از مردم
 صرف بخاطر مخالفت راستین و یا سطحی در مقابل تصمیمات
 و قرارهای رسمی دژ را بطه با چنین مسائل حیاتی چون
 اقتصاد، مذهب، ملیت ها، پالیسی و فعالیت های روشن

فکری به کمپ‌های کاراجباری انباشته شده‌اند.

اعمال فشار در قانن بشکل دکتورین و تلقین از اینکه منافع سیاسی دولت شوروی نسبت به نوشته قانن تقدیم دارد در واقعیت امر (بطور مثال توسط NKVD و بورد مخصوص) در هر زمانیکه منافع دولت دستخوش تهدید و خطر قرار گیرد توزیع و نشر میشود. اعمال فشار به پیما نسه گسترده تسهیلات بیشتری را در نتیجه شامل ساختن درقا - نون چون (در برگیرنده تمام) ماده‌ها چون ماده هفت که کمیسیون جنائی را به مثابه یک شرط الزامی قبلی در جهت حصول بیک الزام جنائی نا دیده گرفته است ماده ۱۶ که محکومیت و مجرمیت یک شخص را تحت یک ماده یک عمل مشابه آنرا بد میداند اما با عملیکدوی مرتکب شده است یکسان نیست، و ماده ۵۸ که یک سلسله اعمال گسترده را در بر می گیرد چون (فعالیت‌های ضد انقلابی).

مقامات مسئول شوروی پاره سنگین بی اعتنائی مسئولین امور را مورد ملامت قرار داده است، بلکه صرف بر مبنای یادآوری از دوران ستالین فقید و معمولاً با تأکید گذاری بر عمل تصفیه و پاکسازی درون حزب.

منابع رسمی شوروی با ابعاد با زداشت سیاسی حتی قبل از ۱۹۵۳ کدام بحث و گفتگوی ندارند. اما طبق تخمین و ارزیابی مقامات غیر رسمی تعداد محبوسین سیاسی در دوران مرگ ستالین بگونه ثابت به یک میلیون تن میرسیده است.

در اواسط ۱۹۵۰، یک تعداد بیشتر زندانیان سیاسی از زندانها و کلونیها آزاد شدند و رسماً (اعاده حیثیت شدند)

چنین است که بگونه رسمی چنین اعتراف بعمل آمد که اشتباهات از روی ناهمپی زندانی شده بودند. هیچ منابع رسمی تعداد افراد آزاد شده را نشان نداد. مگر با آنهم یک منبع نیمه رسمی در رابطه با تعداد افراد معاف شده به سال ۱۹۵۷ توسط (کودریا و تسیف (Kudrayavtsev) که در آن دوران کفیل ویا قائم مقام حارنوال عمومی اتحاد شوروی بود، در ضمن یک گفتگوی یکتن از دانشمندان قانون آمریکا بنام هیرالد بیرمن (Herald Berman) اظهار داشت آقای کودریا و تسیف به آقای بیرمن چنین اظهار داشت که در حدود ۲ بر ۳ از کمیهای کاراجباری از بین رفته اند و همچنین به همان تناسب مشا به نفوس زندان بین سال ۱۹۵۳ و ۱۹۵۷ به نشر رسیده است. از آنجائیکه آقای کودریا و تسیف نفوس زندان را بسال ۱۹۵۳ سه میلیون و نیمه کرد، او چنین وانمود کرد که دو میلیون تن آنها از زندان آزاد شدند که تعداد بیشتر آنها را زندانیان سیاسی تشکیل میداد.

یک تخمین و ارزیابی تعداد موجوده زندانیان و جدال معاصر، روی یک واقعیت مبنی بر اینکه بسا از زندانیان سیاسی در دوران ستالین بر مبنای عفو و بخشایش آزاد نشده اند، بگونه مغلق و سردرگم است. گزارشهای مختلفه در رابطه با زندانیان سیاسی چنین وانمود میکنند (و حتی زندانیان نظامی) که قبل از سال ۱۹۵۳ زندانی بوده اند تا حال در مناطقی دور افتاده و ساسات و سایر برکهای زندان اتحاد شوروی تحت بازداشت قرار دارند که تعداد بیشتر این افراد روی اتهامات سیاسی تا بیست و پنج سال دوران

محکومیت‌شان را تا دوران اخیر حیات ستالین در زندان سیری کردند، و حتی بعد از آن نیز معافیت نیز حاصل نکردند. و حتی هیچ‌کس از آنها در محکومیت آنها بعمل نیامد تا اینکه در اواخر سال ۱۹۵۰ حدا عظمی دوران محکومیت به پانزده سال کاهش یافت. به‌پیمانهٔ زیاد اطلاعات پیرامون اینگونه افراد در نشرات غیررسمی که در دسترس قرار دارد، نمی‌توانند سراغ شود و روی این ملحوظات تخمین و ارزیابی تعداد آنها امر مشکل جلوه می‌کند.

بدین‌سان، طوریکه در بالا از آن یادآوری کردیم، این امر مشکل است که تعداد زندان‌یان وجدان را که در مناطق دور افتاده و کلونی‌های وابسته بدان که صرف به شکل گزارش مهم پیرامون آن در اسناد و مدارک سازمانی (شبه‌نامه‌ها) از آن یادآوری شده است تخمین و ارزیابی نمود.

والیری چالیدز (Valery Charidze) یک متخصص قانون پیشین در رابطه با کمیته حقوق بشر از ماسکو که به سال ۱۹۷۲ از حقوق شهروندی شوروی محروم گردید، چنین برآورد کرده است که به (ده‌ها هزار تن) از شهروندان شوروی روی تخلفات سیاسی و مذهبی دوران محکومیت‌شان را می‌گذرانند.

اناتولی مارچینکو (Anatoly Marchenko) بر مبنای تجاربش در ساووبرگهای کیفری و جزائی شوروی به سال ۱۹۶۰ چنین تخمین نموده است که به (هزارها تن از این گونه زندان‌یان) وجود داشته است.

اکادمیسن اندری سخاروف در اواخر سال ۱۹۷۴ تعداد

دربرا بردولت ، یا توزیع ونشر آنها ، برای عین هید ف
 تهفت زنی وافتراء خود سا خته وپودا خته که کشور شوروی و
 سیستم اجتماعی آنرا جریحه دار میسازد ، ویا توزیع ونشر
 ویا تهیه وتدارک آن ویا محافظه آن برای همین مرام ،
 نشریاتی که دارای چنین محتوای باشد مجازات آنها
 در نتیجه محروم ساختن آنها از آزادی برای یک مدت از
 شش ماه گرفته تا هفت سال ، یا بدون تبعید و جلا وطنی برای
 یک مدت زمان دوالی پنج سال ویا توأم با تبعید برای
 یک مدت زمان دوتا پنج سال میباشد . توسط یک شخصیکه
 قبلاً به ارتکاب چنین عملی دست زده ویا متهم بآن بود ه
 خصوصاً جرایم خطرناک دربرابر دولت ویا دردوران جنگ
 مرتکب چنین عملی شده ، مجازات آن در نتیجه سلب آزادی
 وی برای یک مدت سهالی ده سال ، توأم با بدون جلا وطنی
 اضافی برای یک مدت دوالی پنج سال میباشد .
 ماده ۷۲- فعالیت های سازمانی که منظور آن خصوصاً
 ارتکاب جرائم خطرناک دربرابر دولت و همچنین سهم
 گیری آنها در سازمان های ضد شوروی ، فعالیت های سازمانی
 که منظور آن در امر تهیه وتدارک ویا ارتکاب خصوصاً مرتکب
 جرائم خطرناک علیه دولت شده باشد ، ویا در ایجاد و
 رویکار آوردن یک سازمانیکه به مثابه یک مقصد اصلی ،
 مرتکب چنین جرائم ویا سهمگیری دریک سازمان ضد شوروی
 باشد مطابق ماده ۶۴ و ۷۱ قانون نامه موجود مجازات خواهد
 شد .

زندانیان سیاسی را بین (دو هزار و ده هزار محاسبه نمود ه است ، که در را بطه با آن کسانیکه روی ملحوظات مذهبی زندانی شده اند شامل نیست) .

پی آی کودریا و تسیف (P.I. Kudryavtsev) عین مقام رسمی قانون در فوق تذکر داده است ، یک اثر مهمی را در جهت محاسبه تعداد زندانیان و جدان شوروی تدارک دیده است . آقای کودریا و تسیف به هیرالد - ج - بیرمین چنین گفته است بسال ۱۹۵۷ در اتحاد شوروی تعداد زندانیان به یک ملیون نفر بوده . که از آن جمله قرا ر گفته وی در حدود ۱۰ فیصد آنرا جرائم سیاسی تشکیل میداد یا به عبارته دیگر و چنین اعتراف نمود که در آن زمان در حدود ده هزار تن از زندانیان سیاسی در اتحاد شوروی وجود داشت .

در را بطه با پذیرش تخمین فیصدی که بگونه یک رقم اصغری که برای امروز هم قابل تطبیق است یک استدلال مؤءجه و قابل قبولی است . برای یک چیز ، آقای کودر - یا و تسیف در ارقام متذکره اش افرادیکه روی تخلفات مذهبی محکوم شده اند شامل نساخته است ، یک کته گوری که بسال ۱۹۵۷ نیز بزرگ بوده و برای امروز نیز قسما در نتیجه اعمال قوانین شدید پیرامون مراسم مذهبی بسال ۱۹۶۰ تطبیق شد . دوم در حالیکه بسا از زندانیان سیاسی از ۱۹۵۷ به این سو آزاد شده اند و بعد از اتمام دوران محکومیت شان ، بسا ازین افراد در را بطه با دیگر گونیها و انکشافات که فعالیت حقوق بشر بسال ۱۹۶۰ بیشتر قابل رؤیت بود و رویکار آمدن مواظبت و واریسی به قانون نامه های جنائی

در رابطه با ماده های سیاسی نوین مشابه ۱۹۰ و ۱۹۱ و ۱۹۱-۱
و ۱۹۰-۳ قانون نامه جنائی اراس اف اس ار (RSFSR) می
باشد. در حالیکه یک تعداد از همشهریان شوروی و مبریین
غیر شوروی چنین تخمین کرده اند که تعداد زندانیان سیا-
سی بیش از آن تخمین و ارزیابی آقای (کودریا و تسیف)
است ۱۰ فیصد کل نفوس زندان، چه نقش غیر رسمی ا خیر
الذکر بمثابة رقم اصغری مناسب جلوه میدهد. در حالیکه
کدام آمار رسمی منتشره پیرامون اندازه و تعداد نفوس
مجموعی زندانیان شوروی در دسترس ما قرار ندارد، جهت
بدست آوردن نتیجه تعداد آنرا حداقل یک ملیون از اهالی
شوروی بپذیریم یک رقم درستی خواهد بود.

از اینکه نفوس زندانی شوروی دارای رقم بزرگی
است بواسطه توده با صلاحیت رسمی که حاصله از رگزندان -
نیا ن را بگونه مسلم (Izvestny) دارای اهمیت اقتصاد-
دی است تذکر داده است و این تولیدات مشخص کننده و
مقیاس ثابت و مسلم در جهت برنامه های منظم اقتصاد ی
جمهوریتهای متحد برای مواءمات کار تأدیبی و صلاحی می
باشد.

سازمان سیا ه (CIA) ایالات متحده آمریکا در این
تا زکیها از عکس برداری های که توسط قمر مصنوعی پیرا -
مون نفوس زندانی شوروی تدارک دیده شده تقریباً بین دو
نیم ملیون افراد شوروی زندانی میباشند.

اندری سخاروف عضو فرهنگستان شوروی چنین ارز -
یا بی نموده است که بین یک اعشاریه هفت ملیون ارزیابی
میکند در حالیکه یک مقام غربی حداقل یک ملیون زندانیا ن

را تخمین نموده است ، رقمیکه بگونه تخمینی از مجموع تعداد واریزهای نفوس هریک از مؤسسات کارتآدیبی و اصلاحی تخمین نموده است .

پذیرش این موضوع طوریکه هنوز قابل قبول است بیانیه نیمه رسمی آقای (کودریا و تسیف) ازینککه یک فیصد از زندانیان شوروی را بسال ۱۹۵۷ زندانیان سیاسی احتوا میکرد و پذیرفتن یک ملیون افراد اندازۀ تقریبی نفوس زندان امروزی میباشد ، درحالیککه مسئولیت بین المللی چنین می پذیرد که برای امروز تقریباً در حدود ده هزارتن از زندانیان سیاسی و مذهبی در اتحاد شوروی زندانی اند .

حفظ و مراقبت از زندانیان در قانون جزائی معاصر شوروی و ازنگاه تئوری ، این موضوع حفظ و مراقبت واقعی زندانیان (طوریکه در جهت " اصلاح " و " تجدید آموزش " آنها مخالفت بعمل آمده است) ازینککه (وارد آوردن صدمه و درد و رنج و تکلیف) مجاز و لازمی پیدا شده است . در عمل میزان درد و رنج که بالای زندانیان شوروی وارد شده است بیشتر از آن حد و مرزی است که تا حال بدان اعتراف شده است و یا در نشرات رسمی شوروی روی موضوع اغماض شده است - در رابطه با موضوع بطور حتمی توسط دادرس که بک دوسیه سیاسی رابه سال ۱۹۶۹ در آرمنیا مورد تصفیه قرار میداد بدان اعتراف نمود و زمانیکه وی گفت که (با زداشت طویل المدت نتایج وخیمی را برای صحت و سلامتی متهمین و پیشبرد آموزش و

تعلیم و تربیت آنها به با رخواهد آورد) این گزارش روی
دو وجو هات حفظ و مراقبت زندانیان که به بزرگترین رنج
و مصیبت دست به گریبان اند، عبارت است از ستاندارد
های غذای ناکافی و محروم شدن آنها از بهداشت و درمان
و سایر سهولتها.

غذا

گرسنگی به مثابه یکی از مشخصات دائمی
کلونی و حیات زندان بوده که قانون گذاری
کارت آدیبی و اصلاحی آنرا تدارک دیده است. تعیین حیره
بندی مواد غذایی برای کلونیها و زندانیان و برای رژیم
های مختلف آن، شورای وزیران اتحاد شوروی مسئولیت
آنرا به عهده دارد. غذا های معمول و موء ثر برای کتگوری
ها ورده بندی های مختلف زندانیان روی قانون سال ۱۹۷۲
پا به عرصه وجود گذاشته است. غذای مخصوص مطابق رژیم
فرق میکند، اگرچه این موضوع در قانون جا داده نشده
است. زمانیکه زندانیان تحت عنوان (عادی) غذای بیشتر
و دارای کیفیت عالی خوب نسبت به دیگران دریافت می
کنند، هنوز هم آنها به فقدان غذای مخصوص مواجه اند. بسا
از زندانیان وجدان سرشناس تحت شرایط رژیم بخصوص و
دشواری دوران محکومیت را می گذرانند. فلذا آنها غذا
هائیکه دارای کیفیت پائین ترمیبا شد دریافت میکنند.
گذشته از آن، همین زندانیهای وجدان اند که درد و رنج
و تکلیف بیشتری را روی این واقعیت که مقامات اداری
زندان صلاحیت قابل ملاحظه را مرتبیه و تدارک مواد غذا-
ئی دارند، متقبل میشوند. زندانیان میتوانند در شرایط

جیره‌بندی غذائی کم بخاطر به‌سرنا رساندن نارم‌ها و معیارهای کارشناسان (به‌طور سیستماتیک مورد اذیت و آزار) قرار گیرند. مقامات با صلاحیت قانون، مجازات را جهت (تخلفات از قوانین) مرعی الاجرا قرار میدهند، متضمن سلب احتمالی حقوق یک زندانی جهت دریافت یک پارسل غذا و یا صرف مقدار ناچیزیول برای خریداری غذا های متمدن می‌باشد. مقامات کلونی منظمادارای زندانیانی اند که آنها را در سلولهای کیفری (Shizd یا PKT) قرار داده شده اند جاسیکه، در نتیجهٔ قانون، جیره‌بندی غذائی آنها بگونهٔ مؤثر کاهش داده شده و غذاهای گرم صرف در روزهای یکروز در میان برایشان داده میشود (را-ئیس‌پالات نیک) یک کتابدار که سال ۱۹۷۱ برای دو سال بخاطر (شایعه‌پراگنی ضد شوروی) دوران محکومیتش را می‌گذرانید، غذای مخصوص روزمره را در رژیم عادی کلونی درناحیه (دنی پروپتروفسک Dnipropetrovsk) در یوکرائین چنین توضیح میدهد:

آنها سه دفعه در روز برای ما غذا می‌دادند، از طرف صبح یک شوربا و یا یخنی نرم جوبا شیر، ماهی فاسد شده و چای با مقدار بیست گرام شکر در اثنای شام گاهان، عین چیز بدون شکر، خوراک عمده در اثنای ظهر یخنی گل کرم یا گولپی که در آب و استخوان ها جوش داده شده بود و یا بعبارت دیگر یخنی گل کرم که از مخلوط آب و استخوان بدست آمده بود. دومین بخش غذا در اثنای ظهر خوراک جو و یا بعضی اوقات یک توت‌کجالیوی خورد با سبزیجات، کمی بیشتر از یک پوند (پنجصد گرام) نان تقسیمات روزانه است.

انا تولى مارچينكو (Anatoly Marchen) رژيم
 تيپيك ونمونه‌وى موادغذائى را برمبنائى تجارب دوران
 زندانى اش بسال ۱۹۶۰ چنين توضيح ميدهد:
 صبح ناشتا جوبا شيردوپياله
 ظهر - دوچمچه يا آبگردان ازيخنى گويى يا گل کرم
 كه كيفيتش را از دست داده بود با دوچمچه خفيف از جوشير .
 شامگاها ن - دوچمچه همان جوشيرتوأم با يك پارچه
 از ماهى جوش داده بدها ندا زه قوطى گوگرد .
 زندانى سياسى رهاى يافته سابق يورى گيند لر
 (Yuri dendler) به ترتيب ذيل رژيمهاى تأكيد شده
 موادغذائى در كلونى موردوويا را چنين تذكر ميدهد:
 صبحگاها ن - از هفتالى هشت ونيم صبح يخنى با
 كچالوونا ن جو .
 ظهريا پيشين - از ۱۲ الى ۱ بجه يخنى گل کرم پيا
 كولپى، جوشير، جوار (Oat Pel) خوراك ارزن و پيا
 ارزن بانان .
 شامگاها ن - كه از پنج بعدا زظهرالى هفت - جوشير
 ماهى يا ماهى كه به شكل كيك درآورده شده است - كيك ما -
 هى توأم بانان .
 يك نامۀ كه از كلونى ۳۸۵/۱۹ در موردوويا در
 مارچ ۱۹۷۴ فرستاده شد و امضائى شش تن از زندانيان سيا -
 سى نيز در آن درج شده بود حاكى از فروريختگى موادغذائى
 روزمره در كلونى رژيم دشوار -

تولید	کمپ	پی کل تی (بلاک	سلولهای شیزو
رژیم	رژیم	مجازات وکیفر)	رژیم مخصوص
دشوار	رژیم مخصوص		

خمیر با دنجان

رومی	۵ گرام	۵ گرام	۵ گرام
نان گندم سیاه	۶۵۰ در	۶۰۰ در	۴۵۰ در
خوراک آرد			
گندم	۱۰	۱۰	۱۰
گندم یا جو			
پوست کند	۱۱۰	۸۰	۵۰
مکرونی	۲۰	۱۰	
گوشت	۵۰	۳۰	
ماهی	۸۵	۷۵	۶۰
روغن	۱۰		
شکر	۲۰	۱۰	۶
روغن نباتی	۱۵	۱۵	
کچالو	۴۵۰	۳۵۰	۲۵۰

سبزیجات عمو

ما گل کرم	۲۰۰	۲۰۰	۲۰۰
-----------	-----	-----	-----

طبق معیارها و استانداردهای بین المللی، کاروانیکه توسط زندانیان در شوروی تحت شرایط رژیم دشوار کلونی های کارتأدیبی و اصلاحی صورت می گیرد، میتواند به مثابه (یک نقش فعال) پنداشته شود. ضرورت انرژ لازم برای یک فردیکه (فعالانه) برای هشت ساعت در روز بکار اشتغال داشت سه هزار و یکصد و سه هزار و نه صد کلوری

برای یک زن دوهزار و چهارصدالی دوهزار و هفتصدکلوری در روز بود. آنچه در فوق تذکریافت مواد غذایی در تحت شرا-بط رژیم دشوار و سخت میباشد (۱) که دارای ۲۶۰۰ کلوری میباشد. فلذا حتی غذای عادی زندانیانیکه در رژیم دشوار و ضیق قرار دارند جیره بندی غذایی آنها از نگاه کالوری غیر کافی میباشد. زندانیان در شرایط مواد غذایی PKT (۲) دوهزار و یکصد کالوری دریافت میکنند و لو که اگر ضرورت افتد که آنها کار زندانیان عادی را انجام دهند در حالیکه وضع زندانیان در شیزو (Shizo) (۳) به ۱۳۰۰ کالوری کاهش می یابد.

طبق معیارهای بین المللی، بدن و یا وجود انسان روزانه در مقابل هر کیلوگرم وزن بدن به یک گرم پروتئین ضرورت دارد که یومیه با ید همین کالوری لازم که تدارک دیده شده است گرفتن آن کافی به نظر میخورد که این موارد در کلونی های کار تادیبی و اصلاحی شوروی معمول نیست. مواد غذایی فوق الذکر چنین وانمود میکنند که گرفتار پروتئین روزمره، نیز غیر کافی است - سرانجام به کاهش وزن می انجامد، از آنجا که گرفتن روزمره پروتئین نمیتوانند ضایعات پروتئینی را که در انرژی به مصرف رسیده است جبران نماید، نتیجه خالص آن یک امر آشکار است. طوریکه وضع جسمی زندانیان روبه وخامت میرود، از ظرفیت و قابلیت کار آن کاسته میشود. حاصل کار پائین و نا چیز با کاهش مواد غذایی باید تنبیه شود - از درز مرهء حلقه های معیوب محسوب شده که به فقدان پروتئین و کالور - یک مزمن می انجامد. این کاهش مواد غذایی و پروتئین با

فقدان سایر عناصر لازمی غذائی (منرالها و ویتامینها) وضع را از بد، بدتر میسازد. کیفیت ناچیز مواد غذایی در کلو نیهای کارتأدیبی و اصلاحی یکی از شکایات عمده و اساسی است توسط زندانیان در درخواستهای آنها، اعتراضات آنها و نامه های سرکشاده که عنوانی مقامات شوروی و سازمان های بین المللی (بگونه مثال هلال احمر) بعمل میآید. یک گزارش سال ۱۹۷۳ از یک کلونی در منطقه پرم چنین میرساند:

بما کچالوها و گولپی های نا کارب عنوان خوراک داده میشود. چوچه های مگس بحال استحاله و پوپنک ها بعضا در غذا یافت میشود و سالون طعام خوری غالباً در نتیجه تعفن ماهی فاسد شده مشبوع میشود. علیرغم گرسنگی زیاد، زندانیان از خوردن ماهی خراب شده خودداری میورزند، اما با آنهم وضع غذائی آنها رو به بهبودی نمی رود. یک متهم در تمام دوران حیات محکومیت و زندانی نمی تواند ندبه میوه های تازه و یا سبزیجات دسترسی پیدا کند و نه به شیر، تا زمانیکه وی بخاطر علاقت و ناتوانی مزاجی به مواد غذایی بیمارستان قرار داده نشود. گزارشات و اطلاعات مختلف در رابطه با محکومین چنین میرساند که زندانیان مقادیری از گل های خودرو و علوفه ها را در جر-یان ماه های تابستان، شاید بخاطر جبران و تلافی از فقدان آن ها و یا چیزهای را برای جویدن و رفع دردها و غم های آنی گرسنگی بخوردن آن می پردازند.

زندانیان و محکومین زندان ولادیمیر معیارپا ثین تر غذا را در مقام مقایسه با کلونی ها دریافت می کنند.

زندانیا نیکه‌ها زهرجای دیگر بخاطر کدام تقصیر به زندان و محبس ولادیمیر منتقل میشوند در ماه اول با جیره بندی مواد غذایی کم تغذی میشوند، و در جریان همین مدت زندانیا نمی‌توانند از فروشگاههای زندان از تولیدات مواد غذایی آن استفاده نمایند و یا هر یک از مواد غذایی را که خودشان با خود آورده‌اند نیز شامل این امر میشود. آنها بعداً تحت شرایط و اوضاع رژیم دشواری قرار می‌گیرند (معادل رژیم کمپهای ویژه بگونه مثال خیلی خشن و سخت) که البته برای دوماه میباشند. بعداً آنها به زندان عمومی منتقل میشوند و در آنجا از مواد غذایی که در فروشگاههای زندان وجود دارد استفاده می‌نمایند که در ماه سه روبل مخارج آن است. بسا از زندانیان موجود و گذشته زندان ولادیمیر از نورم و ستاندارد مخصوصا پائین آن، آنرا به باد انتقاد قرار داده‌اند. ارقام ذیل وابسته به نشریه و مدارک غیر رسمی مجهول و بی‌نام - سازمانی (سال ۱۹۷۳) تشریحی از تغذی زندانیا را در زندان ولادیمیر ارائه میدهد.

نورم غذایی روزمره - معیار ستاندارد عمومی زندان
 ۱- بعد از جولای ۲- قبل از جولای ۳- نورم تقلیل یافته

۱۹۷۲

۱۹۷۲

کلید مقادیر بحساب گرام

۴۵۰	۵۰۰	۴۵۰	نان
	۴۰	۴۰	گوشت
۶۰	۸۵	۷۰	ماهی
۲۵۰	۵۰۰	۵۵۰	کچالو

ماده ۱۴۲- تخلف از قوا نین پیرا مون انفکاک
 کلیسا و دولت و کلیسا و مکتب ، تخلف از قوا نین روی انفکاک
 وجدائی کلیسا و دولت و مکتب و دولت در نتیجه کارهای
 تأدیبی برای یک مدت زمانیکه بیش از یکسال بطول نخواهد
 هدا نجا میدتنبیه خواهد شد و یا با جریمه که بیش از پنجاه
 روبل میباشد .

عین عمل توسط شخصیکه قبلا هم به تخلف از قوا نین
 روی موضوع جدائی کلیسا و دولت و دولت و مکتب محکوم و
 مقصر شناخته شده بود ، طور شا ید و یا یدفعاً لیتهای سازمانی
 در امر ارتکاب به چنین اعمالی روی دست گرفته شده باشد ،
 حکم مجازات در نتیجه محرومیت و سلب آزادی وی برای
 یک مدت زمانی که از سه سال تجاوز نکند مرعی الاجرا خواهد
 بود .

ماده ۱۹۰- توزیع و پخش جعل سازی و ساخت و بافت
 ها که تقلب و ساخت و بافت آن معلوم ، و آشکار گردد که دولت
 شوروی و سیستم اجتماعی آنرا لکه دار و جریحه دار سازد .
 انتشار و دوران سیستماتیک به گونه شفافیتی که ساخت و
 بافت و تقلب کاری های آن آشکار گردد که دروغ محض است
 که در نتیجه آن دولت شوروی و سیستم اجتماعی آن جریحه
 دار میشود ، و نظیر و امثال آن ، تدارک و تهیه و نشر و توزیع
 آن ها با اسناد تحریری ، مطبوع و یا سایر اشکال و انواع
 حامل این محتویات با سلب آزادی برای یک مدت زمان
 که از سه سال بیشتر تجاوز نکند مجازات خواهد شد ، یا به
 واسطه کارهای تأدیبی و اصلاحی برای مدت یکسال ، یا با
 پرداخت جریمه که بیش از صد روبل نباشد در باره وی حکم

۱- بعد از جولای ۲- قبل از جولای ۳- نورم تقلیل یافته

۱۹۷۲

۱۹۷۲

کلیه مقادیر بحساب گرام

سبزیجات	۲۵۰	۳۰۰	۲۰۰
دوغاب	۹۰	۷۵	۵۰
مکرونی	۱۰	۱۰	
آرد	۱۰	۱۰	
روغن نباتی	۱۵	۱۵	۶
شکر	۲۰	۱۵	
نمک	۱۰	۱۰	۱۰

همچنین زندانیا نیکه در یک رژیم سخت و خشن در سلول کفیری و یا بلاکهای مجرد بخاطر تنبیه و مجازات آنها قرار گرفته اند نیز تابع این جیره بندی مواد غذایی ناچیز قرار می گیرند، اما صرف هر روز دوم - در روزهای دیگر به آنها صرف ۴۵۰ گرام نان، به اندازه یک قاشق شوربا خوری نمک و آب جوشان داده میشود.

مواد غذایی در تحت شرایط رژیم سخت و خشن از غذاهای عمومی که از نظر مقدار نان (۴۰۰ گرام) و شکر با شذوقه و اختلاف دارد. سایر اقلام آن عینا مشابه همان مواد غذایی عمومی است. ارزش کالوری مواد غذایی در زندان عمومی از ۲۰۰۰ الی ۲۱۰۰ کالوری میباشد، که همان غذای تقلیل یافته است ۱۵۰۰ کالوری - محصولات و فراورده های که مواد غذایی را برای زندانیا ن تهیه و تدارک می بینند دارای کیفیت پائین میباشد چه صرف نان سیاه که خیلی سنگین و مرطوب است.

فهرست غذای هفته وار برای استفاده عمومی

نان، شکر، ماهی که صبحانه همه روزه موارد استعمال دارد.

صبحانه	ظهر	شامگاه
دوشنبه	یخنی	کچالو
	۱- یخنی که از ناشتا فرق دارد	
	۲- آردجوبا شیر (پیاوه)	
سه شنبه	آردجوبا شیر (پیاوه)	کچالو
	۱- نخودآب	
	۲- مخلوطی از آردجوبا شیر (پیاوه)	
چهارشنبه	آردجوبا شیر (پیاوه)	مخلوط آردجوبا شیر (پیاوه)
	۱- یخنی لبلبو	
	۲- آردجوبا شیر (پیاوه)	
پنجشنبه	آردجوبا شیر (پیاوه)	سلاد روسی
	۱- یخنی مکرونی	
	۲- پیاوه آردجوبا شیر	
جمعه	کچالو	کچالو
	۱- یخنی گل کرم یا گلپی	
	۲- پیاوه آردجوبا شیر	
شنبه	پیاوه آردجوبا شیر	کچالو
	۱- نخودآب	
	۲- پیاوه آرد شیر	
یکشنبه	پیاوه آردجوبا شیر	سلاد روسی
	۱- یخنی مکرونی	
	۲- پیاوه آرد شیر	

صبحگاهان ایام تعطیل (اول و دوم می) شاهماهی
بسیار را علی در عوض ماهی کوچک ورشته‌فرنگی بجای پیاوه
آردوشیرمیباشد.

فهرست غذا برای کسانیکه طبق قانون درخوراک آن
ها کاهش و تقلیل صورت گرفته‌است.
صبحانه - ماهی‌های کوچک، نان توأم با آب جوشان
ظهرانه - یخنی یا یخنی لبلبو (صرف یک خوراک)
شامگاهان - پیاوه آردجوبا شیر

یخنی خیلی آبگین، معمولا از گندم پوست‌کنده
(گندم، جو، ماهی آزاد کوچک با جووارزن) مکارونی با
نخودآب، با مقدار ناچیز کچالو بدان علاوه می‌شود. در
واقع یخنی بدون گوشت میباشد، زندانیان میگویند: آن
ها صرف گوشت را در یک ظرف می‌جوشانند اگر مقدار ناچیز و
تکه خورده‌ی از گوشت اگر در ظرف کدام کسی سراغ شود خوش
بخت است. همچنین آنها در سلاطروسی ترشی را نیز میریزند
بعضی اوقات عوض سلاطیک لبلبوی خوب جوش داده را برای
شما عرضه میکنند. ماهی همان ماهی کوچک اروپائی است
این ماهی‌های کوچک به اصطلاح با مرچ و نمک و مساله که با
یک تماس از هم جدا میشود - کچالو بشکل خمیر درآورده می
شود به گونه تیره، و آن به خاطر مخلوط کردن آن با عصاره
میوه است. این صرف در اثنای موسم خزان است که کچالو -
لوی خوب میسر میشود. پیاوه از همان آرد از زن که بحیث
یخنی بکار میرود از آن ساخته میشود، اما این بشکل غلیظ
آن است که بدون کچالو است. بعضی اوقات و غالباً بعضی

روزها در نتیجه خرابی معده ناهای پیشین صرف نمی کنند یا به عبارته دیگر از طعام ظهر صرف نظر میکنند، که به مثابه یک قانون و دستور العمل در آمده است. بگونه مثال، به روزهای چهارشنبه زمانیکه برای ظهر ناهای پیشین یخنی لبلبو با گلپی به شکل خمیره در نتیجه استعمال مسالنه و نمک ترش ساخته شده توأم با خمیره آرد آرد زن که پوست و یا سبوس بیشتر آرد زن هم در آن وجود دارد.

غذاها و خوراکیهای زندان یک و دو، غذاهای عادی متساویاً بعد و قبل از ماه جولای سال ۱۹۷۲ تقریباً حاوی ۲۲۰۰ کالوری بود. گرفتن کالوری بدین پیمان صرف در صورتی کافی است که اگر زندانی هشت ساعت به استراحت بپردازد، و کارهای سبک و بی دردسر را برای چهار ساعت انجام دهد و متباقی ساعات که عبارت از ۱۲ ساعت باشد آرام بنشینند در عمل چنین نیست و نخواهد بود. اینگونه غذاها برای یک فرد سالم نمیتواند کافی پنداشته شود کسی را که جهت تنبیه و سرزنش به زندان ولادیمیر فرستاده شده وی را بعد از گذشت ماهها و سالها در کلونی کار تادیبی و اصلاحی در معرض جیره بندی غذای ناکافی بکوتنها بگذارد. یا قرار دهید.

غذای سوم زندان، حاوی ۱۵۰۰ کالوری و صرف برای یک فرد سالم که بیست و چهار ساعت در بستر استراحت کند بدون اینکه کدام فعالیت جسمی دیگری انجام دهد همین اندازه کالوری برای آن کافی به نظر میخورد.

هنوز هم ازین بدتر شرایط و وضع رژیم خشن و ناهوار سلولهای تنبیه و مجازات است که بنام بلاکهای مجرد

از آن یا نمیکنند. درین بلاکها زندانیان مواد غذایی سوم را صرف بعد از روز دوم دریافت میکنند و به روز دیگر صرف چهار صد و پنجاه گرام نان و آب جیره بندی آن میباشد. این چنین معنی میدهد که دو ا زده صد کالوری و بیست چهار گرام پروتئین تقریباً برای یک روز. این امر در واقع یک غذای حالت گرسنگی است در گذشته، پهلوهایی خطرناک تغییرها و معیارهای نا چیز و در سطح پائین مواد غذایی زندان قسماً با در نظر داشت این واقعیت که زندانیان به سلولهایشان محصور گذاشته میشوند، و بکارهای سنگین جسمی نیاز حاصل نمیشد کلاً آنها تخفیف یافته بود، مگر با آنهم، بعضی اوقات در اواخر سال ۱۹۷۵ برای زندانیان در جهت انجام کار و با رجمی مکلفیتهای برای آنها وضع گردید. طبق اسناد و مدارک غیر رسمی و محرمانه که توسط افراد مجهول الهویه زندان ولادیمیر برشتهء تحریر در آمده، زندانیان که بکارشان ادا میدهند صد گرام نان فوق العاده و چیزی عسل همه روز در اختیار آنان قرار داده میشود. فلذا وضع زندانیان در اصل خود شاه دوگواه برای مدعای اقامت در زندان ولادیمیر میباشد. زمانیکه (اناتولی مارچینکو) بسال ۱۹۶۳ از آن زندان به کلونی (موردوویا) مراجعت نمود، رفقای کلونی فوراً با وی قسمتی از جیره بندی غذای شانرا جهت کمک برای صحت مندی وی از درد و رنج جسمی در دسترس وی قرار دادند و (نیرنگها) را در جهت مستریخ نگهداشتن وی از اجرای کار و باری برای چندین روزهای نخست بکار بردند.

مقامات اداری کلونی برای امروز نیز برای تحت

تهدید قرار دادن افراد زندانی ولادیمیر به مثابه یک وسیله اساسی سعی و تلاش آنها در جهت تحمیل دسیلین و نظم در بین افراد کلونیهای کارتآدینی و اصلاحی دست اندرکار میباشند بعضی اوقات از تهدیدکاری می گیرند.

رژیم غذایی در کلونی ویایما رستان زندان باعث یک سلسله دیگر گونیها شده است با جیره بندی گوشت فوق العاده، ماهی و نان درجه اول سفید سیلو، و جیره بندی دوسدگرم شیر در روز. مگر با آنهم در عمل، زندانیان غالباً یک سلسله مشکلات را در امرار حصول و جلب نظر طبی و حصول اجازه نامی در مرتبیل ساختن رژیم غذایی مخصوص خود را در محک آزمایش و تجربه قرار میدهند.

از شکایات معمول وعادی بین زندانیان از نگاه صحی عبارت از قرچهء معده و معاه و مصابین این بیماری به تمام معنی از رژیم غذایی که موردنیا ز آنها است نا در دسترس آنان قرار می گیرد، گرچه بسا ازیین بیماران ریهها بحال مزمن در می آیند.

زندانیان برای غذای شان از طریق یک کاهش اتوماتیک (خود بخودی) تقریباً چهل و دو کوپیک (که معادل بیست و چهار پنس سترلینگ و یا پنجاه سنت امریکائی می شود) از مدرک درآموزانهء شان می پردا زندود در جریان زمستان این وضع به پنجاه کوپیک بالا میرود (که معادل بیست و نه پنس سترلینگ و ۶۱ سنت امریکائی میشود).

مطابق ماده ۳۶ نهادهای قانون گذاری کارتآدینی و اصلاحی (افراد محکوم که از کار در نتیجهء معاذیر صحی معاف شده اند.... غذای شان را مجانی بدون پرداخت پول

دریافت مینمایند) فلذا طبق گزارش زندانیان کاهش های در حدود هفتاد و پنج کوپیک روزمره (که معادل ۴۳ پینس سترلینگ و ۹۰ سنت امریکائی میشود برای رژیم غذایی بیمارستان بعمل آمده، در امر بررسی و تخمین رژیم غذا-ئی زندانیان که در کلونی اوقاتشان را سپری مینمایند چنین باید گفت که زندانیان باید کارهای جسمی سنگین را با انجام رسانند. و از نگاه تیوری، صرف زندانیانیکه در رژیم بخصوص کلونیها قرار دارند از نگاه قانونی (کارهای ثقیل جسمی) را باید بسر رسانند. در عمل کلیه زندانیان بطور کلی در تحت شرایط و اوضاع کار و معیارهای تولیدات عالی قرار دارند.

در پرنسپ، پیوند و بستگی جیره بندی های خوراک با لای سطح تولیدی و با روری چه بسا که در نتیجه بیانییه های پیاپی از اینکه هر زندانی از حقوقش بهره مندمی شود یک امر مسلم پذیرفته شده است که سایر شهروندان شوروی از آن برخوردار نیستند حقوق دریافت تغذیه تضمین شده چه در نتیجه کار مصارف آنها می پردازد یا خیر مهم نیست. با آنها، ماده ۳۶ نهادهای قانون گذاری کارت ادیبی و اصلاحی قسما چنین یادآور میشود (جیره بندی های غذا در رابطه با... با خلعت و کیفیت کاریکه توسط افراد زندانی بسر میرسد و ضمنا طرز برخورد آنها به کاروبارشان تشخیص میگردد). درجه بندی جیره بندی های غذا برای زندانیان از نگاه تیوری در ضمن اشاره صریح و روشن به پرنسپ که مطابق ماده ۱۲ قانون اساسی اتحاد جماهیر شوروی پی ریزی شده مؤهله جلوه داده میشود (کسیکه کار

نمی کنند بایدا و چیزی بخورد).

یک شکل دسترسی و حصول به مقدار رواندازه غذا توسط وابستگان و متعلقین زندان در رابطه (با وضع برخورد و تلقی آنان با کار) شامل سیستم خریداری متمرکز مواد غذایی نیز می شود. چه هر یک از مؤسسات جزائی دارای یک (کانتین) و یا (مغازه) است که زندان می تواند نتواند تولیدات و مایحتاج مواد غذایی و نیازهای لازمی شان را از آنجا دستیاب نمایند (و خریداری نمایند) این حقوق برای زندان محفوظ نگه داشته شده است. (بخاطر استفاذه و منفعت محکومیت در انجام و نهایت کار آنها). فلذا آنها در امر خریداری (محصولات غذایی و مایحتاج مواد غذایی و مایحتاج لازمی) صرف همان مقدار پولی را که در نتیجه کار در کلونی و یا زندان بدست آورده اند مصرف کنند و مقداری هم جهت اینگونه خریداری ها که ممکن از نگاه تئوری و نظری در ضمن پیش آمده ها انجام و بسر رساندن معیارهای کارافزاری زندان باشد افزایش بعمل خواهد آمد.

مقدار رواندازه ای که برای هر یک از زندانی برای اینگونه مقاصد مجاز داده شده است مطابق به رژیم فرق میکند. زندان رژییم عادی می تواند نندده روبل (معادل پنج پوند و هشتاد پنس انگلیسی و یا دوازده دالرو بیست سنت امریکائی) در یک ماه مصرف کنند، و آنها ئیکه در شرایط رژیم نسبتا متوسط و سخت و دشواری قرار دارند ۷ روبل (که معادل چهار پوند و پنج پنس انگلیسی و هشت دالرو پنجاه سنت امریکائی) میشود در جریان یک ماه مصرف می

کنند. زندانیان شرایط رژیم سخت و شدیدتر به ارزش پنج روبل (که معادل دوپوند و نو دینس انگلیسی که شش دالر و ده سنت امریکائی) میشود مجازاند. برای زندانیان رژیم بخصوص، و برای آنانیکه در سلولهای مجازات قرار گرفته اند این مصرف به دور روبل (که معادل یک پوند و پانزده دینس انگلیسی و یا دودالر و چهار سنت امریکائی میشود) در هر ماه برای شان تعیین شده است.

یک ایدیا و مفکوره در رابطه با قدرت و توانائی خرید ازین مبلغ در نتیجه قیمت های پرچون فروشی پارهء از تولیدات اساسی که به سال ۱۹۷۴ ارائه شده قرار آتی است قطی پنجصدگرا مهء ماهی نمک زده تقریباً یک روبل و سی کوپیک (که معادل هفتاد و پنج دینس سترلنگ که مساوی به یک دالر و پنجاه و هشت سنت میشود) قیمت دارد. قطی پنجصدگرا مهء پنیر ازین قیمت هفتاد کوپیک (که معادل چهل دینس انگلیسی و ۸۴ سنت امریکائی میشود) قیمت دارد.

قطی پنجصدگرا مهء بهترین پنیر یک روبل و هفتاد کوپیک (که معادل یک پوند سترلنگ انگلیسی که مساوی بدو دالر و دوازده سنت امریکائی است) قیمت دارد. انتخاب مواد غذائی قابل مجاز و سا قلام که قابل خریداری اند محدود است، و بدست آوردن آن در هر صورت بگونهء متفرق و تابع وقت و زمان است. مواد غذائی قابل مجاز عبارت اند از ماهی دودی، پنیر، شیرینی های ارزان قیمت، روغن مارگارین چربی، وجه حیوانی، مربا، سبزیجات داخل قطی سربسته، گوشت و نان، سودا و خریداری از مغازه

ها در ضمن یک سلسله ا قلام مهم چون صابون، پودر دندان، سامان و قرطاسیه و امثال آن. دوزوبل برای زندانیانی که تحت شرایط رژیم بخصوص دوران زندانی شانسپری می کنند برای خریداری اشیای موردنیا زغیرا غذا تخصیص داده شده است. بگونهء مثال ارسال و مرسل نامه ها و مکاتبه، که درین مورد استفاده از مزه های کمپ در عمل به مثابهء یک امتیاز پنداشته میشود تا یک حقوق، و هر یک از تخلفات و نقض شکنی های خورد و ریز و وابسته به قوانین کمپ که به مفهوم محروم ساختن پارهء یا به طور کلی از خریداری مواد این مزه ها برای مدت یکماه و یا بیشتر از آن مواجه میشوند.

شرایط دیگر در استفاده از فروشگاهها و مزه های داخل کمپ عبارت از این است که صرف مقداری پولیکه در نتیجهء کار از زندان و محبس دریافت میکنند در جهت خریداری مواد بکار میرود، پولیکه از طرف وابستگان و یا رفقا فرستاده میشود قابل مصرف نیست در کمپهای چون شرق دور و شمال، جیره بندی فروشگاهها و قیمت های آن با در نظر داشت قیمت بلند مواد غذائی درین مناطق تا اندازه گران تر تمام میشود. مگر با آنهم حتی استفادهء اصغری از مزه ها در رابطه با جیره بندی محاسبه شدهء آن (معادل ده روبل در ماه مصرف ایجاب میکند، که توسط آن فرآورده های موردنیا غذائی با محتویات انرژی عالی و بلند خریداری می شود، و سروصورت دادن مصرف این غذای فوق العاده در یک قیمت معین و منظم در جریان تمام ماه) یک زندانی میتواند صرف دو صد و پنجاه کلوری اضافی بدست بیاورد،

دادگاه مرعی الاجراء خواهد بود.

ماده ۲۷۷- تجا وز به حقوق دیگران و نقض حقوق هم
شهریان در لفافه ظاهری رعایت مراسم مذهبی. سازمان
دهی و یا مخاطب ساختن وره نمائی کردن یک دسته و یا گر-
وپ، که فعالیت آنها، در لفافه بظواهر آراسته تبلیغ
معتقدات مذهبی و برپا داشتن مراسم مذهبی که هدف آن
متضرر ساختن صحت همشهریان با هر یک از تخلفات دزرا بطله
با حقوق همشهریان، و یا اغفال کردن و وادار کردن هم
شهریان در امر امتناع آنها از فعالیت های اجتماعی و
انجام کار و بار و مشاغل دولتی و یا ناگزیر ساختن اطفال
خورد آن بدچنین یکی از گروپها، مجازاتها با محروم
ساختن آن از آزادی برای یک مدت زمانیکه بیش از پنج
سال نباشد و یا با تبعید آنها با عین شرایط توأم با مصادره
ملکیت و دارائی آن ها و یا بدون مصادره قانون مرعی
الاجراء خواهد بود.

سهمگیری فعال در فعالیت یک گروپ مشخص که در
پاراگراف ماده موجود مشخص شده باشد، با پروپاگند و
تبلیغات سیستماتیک که در جهت ارتکاب بدچنین اعمال
مشخصه در را بطله باشد، مجازات آن با سلب آزادی برای
یک مدت زمانیکه بیش از سه سال نباشد محکوم، یا با تبعید
برای همان مدت، یا کار و بار و تأدیبی و اصلاحی برای
یک مدت زمانیکه بیش از یک سال نباشد قانون در باره وی
مرعی الاجراء خواهد بود.

تذکر: اگر فعالیت های افراد بطوریکه در پاراگراف
دوم ماده موجود از آن ذکر بعمل آمده است و افراد خودشان

که هنوز رژیم غذائی آن در یک سطح هماهنگ توأم با بهداشت خوب بالا نمی رود.

در واقع تبصره^۲ رسمی درباره^۳ نهادهای قانونگذاری کارتآدیبی و صلاحی اتحادشوری و جمهوریتهای متحدآن این موضوع را واضح ساختهاست که سیستم اضافی خرید اجناس از برای آن نیست که زندانیان را در امر فرار از رژیم گرسنه مجاز بدانند. این یگانه توضیح ممکن برای حقیقت میباشد، که بگونه^۴ واضح در تبصره^۵ که بخاطر نهادهای قانونگذاری کارتآدیبی و صلاحی اتحادشوری و جمهوریتهای متحدآن اظهار مطلب شده است، که صرف برای محکومین خرید مواد غذائی یک حدود مرزی را طبق قانون برای مصرف آن تعیین کرده است، که در رابطه با موضوع چنین حدود مرزی روی مصرف بطور عمومی نمی باشد (زندان - نیان میتوانند پول بی حدود و حصری را در جهت خریداری کتب که از طرف دولت به طبع رسیده اند بگونه^۶ مثال صرف کنند) عین مشی محافظه^۷ (رژیم گرسنه) درست نمونه های مجازات که در دسترس کلونی و مقامات اداری زندان قرار دارد یک امر واضح و آشکار است. ممکن آنها دستوری صادر نمائیند که در نتیجه^۸ آن (محروم ساختن یک زندانی، از حقوق اش در امر بدست آوردن بقیه نامه ها و پارسل ها و پاکت ها - بیش میباشد، و منع ساختن آن در امر خریداری از فرآورده های غذائی برای یکماه). یا به عبارت دیگر، این مجازات از برای آنست که منابع مواد غذائی اضافی زندانی را قطع نمایند. تبصره پیرامون نهادهای قانونگذاری کارتآدیبی و صلاحی اتحاد جماهیر شوروی و جمهوریت های

متحدان چنین تصریح میکنند که این مجازات و کیفر صرف شامل ساختن، جلوگیری و تحریم حقوق زندانی در جهت خرید خوراکیها با استنبه دادن معنی که از حقوق خریداری (اشیای مورد نیاز و ضرورت اساسی وی) محروم ساخته شود. یک قانون - گرچه خیلی محدود - طرق تکمیل کردن و اضافه نمودن غذای مخصوص کسی از طریق پارسلهای غذا این موضوع ارتباط به شرایط و نوع رژیم آنها در رابطه با محکومیت دارد، بدین معنی زندانیانیکه یک و نیم چند دوره محکومیتشان را سپری کرده باشند میتوانند در جریان هر سال پارسلهای زیادی را چون سه پارسل و یا بسته ها که هر کدام آن پنج کیلوگرام وزن داشته باشند دریافت نمایند. حدود قابل مجاز مواد غذایی خیلی محدود است، موادو اشیای خشک چون بسکیت مجاز است، اما یخنی شفاف بخاطر محتوای گوشت آن ممنوع است، و چاکلیت هم ممنوع است، بخاطر آشوبگری و فتنه، بناء به گفته یکتان از مقامات مسئول کمپ زندانیان. بازدیدکنندگان میتوانند بعضی اقلام و مواد محدود را در کلونی بخاطر خویشاوندان شان با خود بیاورند. اما با آنها هم از این امتیازنا چیز بگونه سخت و محکم مراقبت به عمل می آید. به مثابه سایر حقوق زندانیان، تحویل و حصول این پارسلهادر عمل به مثابه یک امتیاز تلقی میشود، و حقوق دریافت آنها غالباً به مثابه یک مجازات ملغی قرار داده میشود.

یک سعی و تلاش برای اینکه زندانیان را بطور کلی با جیره بندی قانونی آنها متکی سازد یک فرمانی از طرف اراساف اسار (RSFSR) شورای عالی اتحاد جماهیر

شوروی در هفتم جون سال ۱۹۷۲ صادر شد، که در واقعیت امر وارد کردن مواد غذایی را بداخل حریم زندان منع می کند - پاره از مواد قانون چنین است .

جهت ارسال و مرسول غیرقانونی، اختفاء و کتمان از امتحان و بررسی و یا سعی و تلاش در امر نقل و انتقال به هر ذریعه ممکن در رابطه با افراد متهم و محکوم، افزار فرآورده های غذایی، پول، شراب، و دیگر افزار و وسایل استعمال و کاربرد آن در سازو برگها و مؤسسات کارتا دیبی و اصلاحی قدغن شده است، چنین تصویب شده است در جائیکه اینگونه فعالیتها دخالتی در مسائل و مسئولیت جنائی نداشته باشند، گروه های متخلف جریمه که از طرف مقامات مسئول اداری علیه آنها تحمیل شده است که از ده روبل گرفته تا پنجاه روبل، یا یک سلسله اقدامات و تشبثات اجتماعی، مطیع و تابع خواهند بود.

بسال ۱۹۷۲، اکادمیسین (عضو فرهنگستان یا عضو انجمن دانش) ذخاروف ولی اونتوویچ) در اثنای به تصویب رساندن این قانون نامه در محضر عام اعتراض نمودند و تلگرافی عنوائی رئیس شورای عالی اراسافاس (RSFSR) شوروی مبنی بر عدم رضایت آنها از تصویب این قانون نامه فرستاد که متن آن چنین است :

مجرمیت بخاطر نقل و انتقال فرآورده های غذایی برای زندانیان که در نتیجه طرح ریزی قانون به میان آمده است حاکی از اظهار نظر رسمی پیرامون موجودیت یک رژیم که مبتلا به گرسنگی مزمن در کمپها و زندانها میباشد - شندهیچکس به نقل و انتقال غیرقانونی متوصل نخواهند

شد تا یک ضرورتی محسوس نشود. فرمان قانونی در امروری
 کار آوردن امکانات که اوضاع را برای زندانیان بیشتر
 بگونه‌تر آژیدی درخواهد آورد، می‌گشاید حتی بدتر از آن
 با روی کار آوردن و معمول ساختن تلاشی زندانیان و باز
 دیدکنندگان از آنها ما به نمایندگان شورای عالی اتحاد
 جماهیر شوروی به صراحت اظهار می‌داریم در امروری کار
 آوردن یک اصلاحات در رابطه با قانون گذاری کار تأدیبی
 و اصلاحی بمنظور خاتمه بخشیدن شکنجه و محکومیت غیرقانونی
 تحمل زندانیان که ناشی از گرسنگی است توجه شان را
 مبذول دارند فلذا بگونه‌که واضح است، این اعتراض
 نا دیده گرفته شد و قانون به تصویب رسید، و تا حال مرعی-
 الاجرا است.

این موضوع قابل تذکر است که زندانیان شوروی
 تقریباً کلیه آنها در کار و بار و مشاغل صنعتی به نحوی از
 انحاء و یا برای قطع درختان استخدام شده‌اند، اما هرگز
 در مسائل زراعتی از آنها کار گرفته نمی‌شود، علی‌الرغم
 کمبودی سالیانه کارگران زراعتی در بسا مناطق مخصوصاً
 در آشنای بذرافشانی و برداشتن محصولات. این پدیده به
 سال ۱۹۶۸ در یک مونیوگراف طبع شده رسمی پیرامون تنو
 ری جزائی قسماً از آن توضیح شده است. مؤلفین از گما-
 شتن زندانیان جهت استخدام آنها در مزارع، قسماً بخاطر
 اینکه این ناممکن است که محدودیت در جهت مصرف بسیاری
 از اقلام مواد غذایی زندانیان بوجود آورد و زینکه بشمول
 (شیر، تخم، سبزیجات، میوه و غیره) درین کلونیها تو-
 لید می‌شود، به مخالفت شدید برخاستند. فلذا سطح جیره

بندی غذائی که برای زندانیان وجود دارد و همچنین نظام نامه‌ها و قوانین روی موضوع پارسل‌ها و پاکت‌های تحویل شده که از ارزش آنها کاسته می‌شود. فلذا نه تنها قانون در اصل خود، بلکه قوانین و نظام‌نامه‌های حکومتی و پالیسی کلونی مقامات اداری زندان متیقن اندازینکه زندانیان بمثابه یک شرط اساسی در دوران حبس آنها گرسنه باقی بمانند. گرچه از نظر رسمی بدان اعتراف نشده است، هدف جزائی و تنبیهی این پالیسی بسا اوقات توسط مقامات رسمی بگونه شفاهی مورد تأیید قرار گرفته است. بگونه مثال زمانیکه زندانی یوکرائینی (والینتین موروز) به معاون حارنوالی مقامات اداری کمپ مورد ویا شکایت نمود، ازینکه زندانیان مصاب به قرحهء معده که به رژیم غذائی حالت گرسنگی نگهداشته می‌شوند شدیداً بیماراند. مقامات رسمی چنین جواب دادند: (این همان چیزی است که مجازات آنرا ایجاد میکند ضرب زدن به معده). انا تولی مارچینکونتا ئچ این پالیسی را چنین خلاصه نموده است:

فلذا مقامات اداری کمپ و سائیل نیرومندان عمال فشار را بر زندانیان سیاسی تحمیل میکنند. یک سیستم کلی تحریک گرسنگی. کاربرد این سیستم سرانجام به ضعف و لاغری و فقدان ویتامین (امراضیکه ناشی از فقدان ویتامین بوجود می‌آیند) پاره‌از محبوسین در نتیجه عدم کفایه غذائی بایدکلاغ یا زاغ را شکار کنند و بخورند، اگر نیک بخت باشند یا طالع با آنها یاری نماید سگها، درختان سال ۱۹۶۷ یک زندانی از کمپ ۱۱ در مورد ویا طرق دریافت

بدست آوردن کچالوها را زما نیکه در بیماران بوده سراغ کرد. او بیش از حد از آنها استفاده کرد و مرد - ازینکه کچالوها خام بودند.

مراقبت های صحی و بهداشتی

مسلمانان چنین محرومیت های طویل میتوانند، و در بسا موارد چنین اتفاق می افتد، که عواقب خطرناکی برای صحت و سلامتی زندانیان به بار آورد. ترکیب طبخ بسطح پائین و خراب، غذاها نیکه به سرعت تناول میشوند در حالیکه کارسنگین و طاقت فرسا باشد خصوصا در شرایط و اوضاع غیرصحی و اقلیم سخت و ناگوار برخی از زندانیان را بعنوان افراد باطل و بی اعتبار جلوه دهد چه بسا از زندانیان با گذشت دو یا سه سال شکایتهای از قرچه های معده و سایر شکایت معدوی دارند. تسهیلات طبی کلونی و محاسن وزن آنها در مرعظه و پرا بلمهای صحی زندانیان که برای یک دوران طولانی در تحت شرایط و اوضاع نامطلوب و دشوار قرار دارند غیر کافی به نظر می آید. چه طبق قانون هر کلونی یک دسته از پوستهای موءلفین معاونت نخستین را و یا واحدهای گسترده تر طبی (Med Pongat Basan Ch) به شمول یک داکتر جراحی، دواخانه و لابراتوار باشند. یک کلونی در هر یک از نواحی باید دارای یک بیمارستان مجهز باشد، بگونه مثال در کامپلیکس موردوویا (Mordovia) این موضوع ارتباط می گیرد به کلونی نمبر (۳) در (Barashiv) باراشیوو. طبق تبصره های قانون گذاری کار تأدیبی و

اصلاحی اتحاد جماهیر شوروی و جمهوریت‌های متحد (کلیه پیش رفت‌های ساحه علم طبابت) درموء سسات کارتا دیببی و اصلاحی در محک آزمایش و تجربه قرار داده میشود. هنوز معیارهای مراقبت صحی یک عمل خیلی معمول و متداول جهت شکایت از طرف زندانیان بوده است. جایجا ساختن تسهیلات طبی در کلونی و سیستم زندان ناقص است.

این موضوع تا حدی قابل درک و فهم است. کلونی‌ها و زندانی‌های بی شماری وجود دارند که کارکنان و دست اندرکاران فن طبابت با ید آنرا تکمیل نمایند و کارآزموده‌ها و ما هرباشند، پرسونل‌های با تجربه طبی غالباً خدمت و انجام کار و بارشانرا در بین نفوس ملکی که باید درجاها و محل بازداشت‌گاه‌ها و محابس به سر رسانند ترجیح میدهند. کار و بار و طبابت درموء سسات کارتا دیببی و اصلاحی خصوصاً با در نظر داشت این واقعیت از اینکه کلونی و دکتوران وابسته به زندان باید تحت اداره کسانی به کار و بارشان ادامه دهند که تقاضا و خواسته‌های آنها غالباً با آنگونه موء سسات در تقاضا در می گیرد و قضاوت‌های طبی تحت الشعاع آن قرار می گیرد و بگونه یک پدیده غیرقابل استیناف و مرافعه خواهی در می آید دکتوران کلونی ما مورین موء ظف با رتبه و درجه هستند در وزارت امور داخله و لباس آنها با علایم و نشان وزارت امور داخله کشور مزین است.

شکایت‌یکه غالباً از طرف زندانیان صورت می گیرد عبارت از این است که واحدهای طبی و حتی بیمارستانها با کارمندان جدیداً آموزش دیده، و دکتوران بی تجربه که آن‌ها توسط ما مورین پائین رتبه طبی که در اتحاد شوروی به

مثابه (Feld Shers) یا ما مورین تا زهوار دونیمه حرم فوی که دیپلوم فارغ تحصیلی ندارند شهرت دارند. بعضا چنین اتفاق می افتد که این ما مورین تا زهوار دو نیمه حرفوی از زمره زندانیان نیز استخدام میشوند و با عجله هر چه بیشتر در مسائل لازمی و یا محسوس معاونت نخستین و جراحی های خورد و ریزا ز آنها کار گرفته میشود. یک واحد تیپیک طبی شامل چند چیز خواهد بود. دودکتوریک دندان ساز، یک یا دو تن از کارمندان تا زهوار دونیمه حرفوی، دو قابله و یا پرستار و دو محافظ بیماران. اطاقهای کوچک و خورد و ریزی با تسهیلات درمانی بیماریهای خورد و ریز برای بیماران خواهد بود. شکایات از بیماری های شدید و خطرناک توسط متخصصین که آنها در جریان یک وقفه دو سه ماهه جهت مشاوره بیماران از هر کلونی که لست بیماران در آن درج است مورد معا لجه قرار می گیرند.

در کلونی ZHKH ۳۸۵/۱۹ مورد وویا Mordwia در جنوری سال ۱۹۷۲، واحد طبی دارای یکصد و بیست بستر داشت. دارای سه متخصص درمان شناسی، یک جراح و یک تکنیشین دندان، که کلیه آنها بگونه مقایسوی با تجربه نا کافی مشغول فعالیت بودند. اوقات کار را زده بجه صبح آغاز می یافت و تا ساعت پنج بعد از ظهر ادامه داشت. در اثنای شامگاهان، در جریان شب و در ایام تعطیل و در آخر هفته هیچ دا کتر موء ظف وجود نداشت و هیچگونه خدمات طبی بطور کلی به مشاوره نمی رسید، کلیه واحد طبی جهت حالت های اضطراری و عاجل که توسط یک کارمند طبی نیمه حرفوی، که او را ننده پیشین تراکتور بود، جریان امور را به پیش می

بردند. با فقدان کارمندان آزموده و آموزش دیده در بسا از کلونیها و زندان ها نارسائی ها و فقدان وسائل مخصوص طبی و مواد لازم نیز با آن توأم است. ۱۹۷۳- گزارش غیر رسمی (سامیزدات) از یک کلونی در منطقه پرم (دراورا ل) چنین حکایت میکند:

مراقبتهای طبی در سطح پائین جریان دارد. اکثریت زندانیان دوران محکومیتشان را که از پانزده الی بیست و پنج سال با شدمی گذرانند، چه بسا از آنها از قرحه تو بر کلوز و قلب شکایت دارند. یگانهبیمارستان شصت کیلومتر دورتر که توسط یک وسیله نقلیه بزرگ لاری برای سرکهای خیلی خراب صورت میگیرد. دورخانه کمپ فاقد نیازهای لازمی درمانی و طبی است. زمانیکه یک زندانی بنام (می لیکیان) از یک حمله قرحه و زندانی دیگر (فیود وروف) به فلج اعضاء مصاب شد، اینها میبایستی از منطقه ساختمان و عمران بخاطر نبودن چپرکت مخصوص بیمار (ستر یچر) بر روی تخته ها نقل داده شدند. نه کدام درمان و تداوی میسر بود و نه معالجه های طبی برای آنها صورت گرفت. (چهار آنجا نیکه فیود و وروف به متخصص بیمار عصبی نیاز داشت و می لیکیان به عمل جراحی فوری ضرورت داشت آنها حتی به بیمارستان منتقل نشدند. اما اگر حتی آنها به بیمارستان منتقل میشدند، کمک و معالجه برای آنها نمی شد، بخاطر این که بیمارستان با کارمندان کارآزموده و متخصص مجهز نیست. چه بسا از زندانیان بیمار که در شرایط فوق العاده دشوار و خطرناک بیماری قرار دارند، رفتن به بیمارستان را بخاطر اینکه بیمارستان به مثابه

یک زندانی بیش نیست جدا طاقهای آن خیلی کوچک بمثابه سلولهای بسته شده، کلکین های آن جا مدو سفت و تاریک است، نیازهای صحنه دیده گرفته شده است و بیماران از بیماری های رقابتی و ساری شکایت دارند که از یک دیگرشان مجزا قرار داده نمی شوند. تشنابها و بدرفت ها نیز وجود ندارد، صرف یک مستراح یا آبریز که با سختی انسان میتواند روی آن بنشیند، مسافرت چنان خسته کننده است که زندانیان بیمار را بیم آن می رود که تا رسیدن به بیمارستان زنده بمانند.

زندانیا ن غالباً ازین شکایت دارند که هران گونه وسایل و امکاناتیکه در کلونیها وجود دارد بعضاً از آنها سوءاستفاده به عمل می آید و همان ادویه ها ئیکه زمیعا د وقت آنها گذشته میباشد مورد استعمال قرار می گیرد که سودمند واقع نمی شود.

یک مثال خوب در رابطه با بی کفایتی در استفاده از وسایل درمانی در مورد (میخائیل بارتانتوک) یک زندانی عیسوی مذهب و وابسته به گروه غسل تعمید در ناحیه بریست (Brest) بیلوروسیه میباشد. زمانی که آقای (بارتانتوک) بسال ۱۹۷۰ داخل کلونی گردید، رسماً بوی توضیح داده شد که (بخاطر علالت و ناتوانی جسمی) از کار معاف است. دران زمان صحت وی جزاً زعدم توانائی مزمن وی (که خصلت و ماهیت اصلی آن از طرف مصئونیت بین المللی نیز شناخته نشده بود) خوب بود. صحت وی در شرایط و اوضاع کلونی روبه وخامت گرا ئید، و ابخاطر درمان و تداوی فشار خون بلند و پرا بلمهای قلبی بدکتور مراجعه

بمثابه یک خطر بزرگ اجتماعی پیداشته نشوند، اقدامات
فشار اجتماعی علیه آنها مرعی الاجراء قرارخواهد گرفت.

مقطعی از پنج تن از تاریخ مختصر مرا فعه و دعو ا
زندانیان وجدان ذیل اصلا در جهت توضیح پاره
از استدلالهای تیپیک برای
آن عده اشخاصیکه در نتیجه آراء و نظریات سیاسی و مذهبی
شان تحت بازداشت قرار گرفته اند در نظر گرفته شده است.

پاروئیرایرکیان پاروئیرایرکیان، متولد سال
۱۹۴۹، اصلا ارمنی، یکی از
جمهوریتهای اتحاد شوروی که بطرف جنوب کوههای قفقاز
موقعیت دارد و با ترکیه و ایران هم سرحد است، در سالیان
اخیر گروههای حقوق مدنی و ملی در بین ارمنی ها بگونه
بین یک عده از سایر ملیت ها در اتحاد شوروی تبارز نمود.
در تابستان سال ۱۹۷۹ آقای (ایرکیان، که در آن
زمان بحیث یک محصل در انستیتوت پولی تخنیک (یریوان)
در ردیف پنج تن از ارمنی های جوانی قرار دارد که به
اتهام ساز و برگ دهی یک سازمانی که هدف آن (ضد شوروی)
بود و با توزیع نشرات (ضد شوروی) محکوم و زندانی گردید
در جریان این محاکمات این گروه که مصادف به فبروری سال
۱۹۷۵ است، مدعی العموم چنین اتهاماتی را برای آن
اقا مه نمود که پنج تن آنها در جهت نشر و پخش اوراق تبلیغاتی
در رابطه با خورده گیری و انتقاد از پالیسی شوروی پیرا
مون ملیتها و خواهان رویکار آوردن یک دولت آزاد و

کرد. در اوایل ۱۹۷۳ با تأبلیتها وانجکشنها درمان وی صورت گرفت کهننایج آن فلج ضمنی وبطور کلی نیروی دیدش را ا زدست داد. بعدا به خانمش از طرف دکتوران جنین گفته شد که چشم چپ وی هرگز بحال طبیعی برنخواهدگشت. مصئونیت بین المللی وبقیه سازمانهای بیمنالمللی وابسته به حقوق انسانی، بهطور منظم درخواستها وتقاضاهای از وابستگان زندانیان در اتحاد شوروی پیرامون فرستادن پزشکان بی طرف سیاسی در امر معاینه زندانیان شوروی وکلونی های آن دریافت میدارند تقاضاهای بی شماری در امر ارسال ادویه ها ووسا ئل درمانی بزندانیان خصوصا وسا ئل مورد نیاز زمبرم آن ها به این سازمان موصلت کرده است.

هرگز چنین مواردی اتفاق نیفتاده است که یک پزشک وداکتر غیرروسی در جهت معاینه ویا درمان یک زندانی شوروی مجاز شمرده شده باشد. غالباً این موضوع از طرف مقامات رسمی شوروی ازینکه دکتوران شوروی نیاز به معاونت و کمکهای حرفوی از خارج ندارند توضیح داده شده است. آنچه کمتر قابل توضیح وتذکر است عبارت از تکذیب ثابت وغیر قابل تغییر آنها در امر مجاز شمردن وفرستادن وسا ئل درمانی به زندانیان بوده است.

تا سال ۱۹۶۶ برای فامیل وخانواده های زندانیان در امر فرستادن ویتامین ها وادویه ها ئیکه توسط دکتوران کلونی صلاحیت داده شده بودا مکانات آن وجود داشت. همه اینها در اثنای موصلت در جهت پیش گیری وممانعت از قاچاق ادویه مخدره تابع (سانسور) قرار گرفت، چه بسا از

ادویه‌ها ئیکه خوبتر تشخیص گردیده بود تجویز گردید و از طرف خویشاوندان و وابستگان بیمار فرستاده شد که به بیماران نرسیده است.

به سال ۱۹۶۶ وارد کردن ادویه و دیگروسا ئل درمانی بطور کلی ممنوع قرار داده شد، هر کدام ازین ادویه‌ها که بعد ازین مواعلت کرد طبق سانسور بدون در نظر داشت تقاضاها توسط ما مورین و کارمندان طبی کلونی قدغن گردید کمبودی و نارسائی کارمندان آن و فقدان تسهیلات لازم به درمان بهداشته که بطور عموم از طرف زندانیان گزارش داده شده است دال بر ضعف و نارسائی آن میکنند مگر با آنهم، یک عامل عمده عبارت از وضع برخورد آنها به نیازهای طبی زندانیان می باشد. این طرز تلقی و برخورد آنها چه غالباً یکی بی اعتنائی آنها و در سطح کلونی یک خصومت و مخالفت علنی محسوب میشود.

طبق ماده ۳۷ نهادهای قانون گذاری کارتاً دیبی و اصلاحی بموضوع چنین اشاره میکند:

تعامل و جریان در جهت کمک و معاونت های طبی و درمانی بدافرادیکه به سلب آزادی محکوم شده اند، کار برد و استفادها ز بهداشت عمومی، مواءسات بهداشتی و درمانی ایجنسی ها و نام نویسی ها برای اینگونه مقاصد، کارمندان و عملیه طبی و درمانی از طرف وزارت داخله اتحاد جماهیر شوروی و وزارت صحت این کشور تعیین و تثبیت خواهد شد.

در عمل این موضوع مراجع تصمیم گیری کشور را پیرامون مسائل طبی به وزارت داخله و مقامات اداری کار

تأدیبی و اصلاحی محول میسازد. عملیات روزمره خدمات بهداشتی کمپ ها نه تنها به مشکلات و نارسائیهای ناشی از حیات کلونی و وابسته است بلکه به برخورد و سلوک مقامات اداری بسوی خواستهای و مطالبات زندانیان بخاطر درمان و معالجه طبّی نیز میباشد.

از نگاه تعامل برای دیدن داکتریک امرخیلی پیچیده و مغلقی است. صف های طولانی کشیدن و منتظر نوبت بودن یک سیستم نام نویسی بیروکراتیک، وضع شتابزده و برخورد دورویه بی رحمانه میباشد. چه درین اثنا به بسیاری افراد زندانیان جهت اینکه از زیر کار دربروند خود را به ناخوشی میزنند که کمی خود را از کار آسوده خاطر سازند می توان برخورد. و این برجستگی و متراکم پشت سرهما یستادن به خساره و زیان بیماران واقعی می انجامد. یک زندانی بیمار که صبحگاهان در ردیف مردم منتظر نوبت می باشد نمی تواند داکتر را قبل از وقت معینش که طبق آن، آن داکتر روزانه بکار آغای می نماید از وی دیدن کند. اگر بیماران نتوانند که کدام پارچه و یا برکه از داکتر جهت مرخصی اش از کار دریافت کنند، و یا زمانیکه او توسط افراد دوپیر - سونل های غیر حرفوی طبّی (Feld Sher) دیده شد که آنها فاقد چنین صلاحیت و مرخصی وی را از کار دارند، این زندانی بیمار در ردیف غیر حاضران محسوب میشود و مگر با وجود اینکه بیماران استنتاج و عواقب نا مطلوبی در انتظار وی خواهد بود.

در رابطه با موضوع گزارشهای که از دکتوران که واقعا زندانیان بیماران را بطور کلی به شمول کسانی که خود را به

نا خوشی زده اند مورد درمان و مداوا قرار میدهند. رئیس یک کمیسیون طبی در (Perm) کلونی ۳۸۹ VS بزندانیا ن چنین خاطرنشان ساخت که (وظیفه وی درمان و تداوی نبوده است بلکه ناگزیر ساختن آنها برای کار بوده است و در زمره کسانیکه در ردیف بیماران محسوب می شدند دگروال (کوزینتسوف) آنها را چنین رده بندی نمود (که شایسته کاراند) عبارت بودند از دوتن از زندانیا نیکدا عضای بدن شایرا بنا به عللی از دست داده بودند.

سفارشات دکتوران کلونی باید توافق نظر مقامات اداری را حاصل کند، یا به عبارته دیگر سفارشات وادار دکتوران بگونه اتوماتیک نمیتواند جاه عمل بیوشد مگر اینکه توافق نظر مقامات اداری را بخود جلب کند.

یک درخواست نامهویا عریضه توسط یک داکتر برای مقدار ادویه لازم و معین باید تدارک دیده شود، و یا سفارشات وی مبنی بر تبدیل کاریک زندانی از دشوار و سنگین به کار سبک و سهل و یا اینکه تبدیل یک زندانی از منطقه سرد و مرطوب به یک منطقه گرم و معتدل روی وجوهات طبی، ممکن از طرف مقامات اداری کنایه گذاشته شود.

مصئونیت بین المللی درین اواخر بگونه مثال در این اواخر چنین درک کرده است که در اکتوبر سال ۱۹۷۴ - دکتوران دریک کمپ در نتیجه کبرسن (دریو کرائین) به طور عاجل چنین تجویز نمودند که (الکزاندر فیلدمن) یهودی باید جهت معالجه وضع جگروی که خیلی وخیم پیدا شده می شد که این تحویز آنها توسط مقامات اداری روی یکسلسله وجوهات ازینکه وضع مزاجی (فیلدمن) آنقدر خطرناک و

وخیم نیست که انتقال وی را به بیمارستان غیر نظامی
موءجه جلوه دهد، فلذا از طرف مقامات اداری کلونی رد
شد.

البته در رابطه با موضوع ازینکه افراد و پرسونل های
طبی در کلونی در شرایط و اوضاع خیلی دشواری قرار دارند
طورشایدوباید مقامات اداری، چه بسیاری از آنها تا حد
ممکن توانائی شان در تحت همان شرایط و اوضاع سعی به
خرج میدهند اما با آنهم، یک سلسله نمونه های از بی اعتنا-
ئی صریح مقامات در رابطه با پزشکان و دکتوران کلونی
گزارش داده شده است.

در می ۱۹۷۴، در جریان یک اعتصاب غذائی دوا مدار
توسط زندانیان سیاسی در کلونی پرم (VS ۳۸۹/۳۵) تقا-
ضای زندانیان که به اعتصاب غذا نپرداخته بودند جهت جلو
گیری از مرگ زندانیان سیاسی با یدگونه الزامی و
تحمیلی و فشار غذا خورا نده شوند. طبق ادعای جگرن (یا -
رونین) اکثر کلونی (VS ۳۸۹/۳۵) دادن غذا بگونه الزام-
می و تحمیلی بر مبنای علایم و اثرات طبی، طورشایدوبا-
یدزمانیکه آنها بوی (اسیتون را احساس کردند) زسرگرفته
خواهد شد) (چه در مرحله اعتصاب گرسنگی بشکل حاد و مزمن
جسم بوی اسیتون را بخارج منتشر می سازد).
عین گزارشها از زندان ولادیمیر نیز رسیده است. به
سال ۱۹۷۴، بوریس شیل کروت در ضمن خاطرات توقیفش در
زندان ولادیمیر بین مارچ ۱۹۷۱ و آگست ۱۹۷۲ چنین می
نویسد:

بخاطر اینکه در حالت های عاجل و اضطراری یک زندانی

اگر به دا کتر ضرورت احساس کند با یدسا عتها به دروازه‌ها -
 یستد. من خاطرات یک (لاتویائی) را بخاطر دارم که او
 مصاب به آنسدا دروده بود. وی بخاطر دردورنج زیاد در
 محل استراحتش برای چهار روز قبل از اینکه داخل بیمار -
 ستان زندان شود این پهلو و آن پهلو لول میخورد.

همچنین یکسلسله موارد دیگری هم بچشم میخورد که
 زندانیان بیمار بخاطر بی اعتنائی های درمانی حیات
 شانرا از دست داده اند. بگونه مثال سال ۱۹۶۹ رشید
 دین محمداف - ۴۹ ساله بعد از مواصلتش در کلونی ۱۵ در
 مورد وویا شرائین وی پاره شد یا به عبارته دیگر به بیماری
 تصلب شرائین مواجه گردید و ازینکه برای پنج ساعت متوا -
 لی به درمان وتداوم وی چندان توجهی مبذول نشد، قرار
 ادعای مأمور موءظف خیلی دیرتراز وقت معین است که
 دکتور را درین اثنا احضار کرد. آقای (دین محمداف) به
 خاطریعات خون از بین رفت. و در تابستان سال ۱۹۷۳
 دگروال (کوزنتسوف) در یرم کلونی (۳۸۹ VS) زندانی (کور
 کیس) را وادو شا یسته کارا رزیابی نمود، گرچه آقای
 (کورکیس) بخاطر وضع قرحه و علائتناشی از ان کار نمی
 کرد. بعد از نخستین روز آغا زکاروبارش، آقای (کورکیس)
 تحت حمله قرحه قرار گرفت و دگروال کوزنتسوف از درمان
 وی بخاطر (خرابی هوا و اوضاع جوی) خودداری نمود و آقای
 کورکیس درگذشت.

از مشهورترین آنها و از جمله موارد آشکار که خیلی
 مستند جلوه میکند مرگ شاعر (یوری گالانسکوف) بخاطر عدم
 توجه مقامات درمانی و طبی میباشد. آقای گالانسکوف به

سال ۱۹۷۸ در کلونی کارتاً دیبی و اصلاحی بخاطر دفاع فعلاً لانه‌ها زنوپسندگان (سن یاوسکی و دانیل) به هفت سال زندان محکوم شد. در ایام سپری نمودن دوران زندانی اش در کلونی ۳۸۵/۱۷ (ZHKKH) درپوتما (در مورد وویا) بالتهاب اثنا عشرمواجه شد. مقامات مسئول تجویز خوراک مخصوص را (که بگونه مثال غسل) از طرف خویشاوندان وی فرستاده شده بود، مجازندانستند. گذشته از آن غذایی که در زندان بوی داده میشد با وضع صحی وی سازگاری نداشت و به ضرر آن تمام میشد، و او ناگزیر بود که هشت ساعت روزانه کار کند. مقامات مسئول کالونی به شکایات مادرگا لانسکوف با تائید این موضوع از اینکه آقای گا لانسکوف بیمار نیست بلکه صرف به مثابه (یک اوباش است که از کارشانه خالی میکند) طبق گفته الکساندر گینزبرگ، رفیق (آقای گا لانسکوف) که وی هم دوران محکومیتش را در همان کلونی سپری میکرد) که در کلونی صرف یک داکتر وجود داشت، از اینکه آقای گا لانسکوف هرگز بسال ۱۹۷۲ تحت درمان قرار نگرفت. از اینکه تحت عمل جراحی قرار داده نشود بخاطر فقدان کفایت دکتوران کلونی به این امر تن در نداد. و در ضمن از سازمانهای بین المللی در جهت کمک های درمانی و طبی تقاضا نمود و چنین وانمود کرد که امیدوارزویش را در درمان و تداوی در کلونی از دست داده است. بتاريخ ۱۸ اکتوبر، زمانیکه قرحه وی پاره شد، آقای گا لانسکوف روی آن تحت عمل جراحی قرار گرفت. عمل جراحی توسط دکتوران کلونی بعمل نیا مد بلکه توسط رفقای زندانی که آموزش درمانی دیده بودند اما تجارب

عمل جراحی را نداشته اند .

بعد از عمل جراحی مقامات اداری حتی این شخص را که عمل جراحی انجام داده بودا جازه ندا دندکه از (گالا - نسکوف) دیدن کند و یا اینکه (گالا نسکوف) را به یک بیمارستان غیرنظامی منتقل سازند .

زمانیکه سرانجام یک داکتر با کفایت از مسکوا حصار شد (که ۴۵۰ کیلومتر از مسکوفاصله دارد) خیلی بعد از وقت بود . آقای گالا نسکوف بتاریخ چهارم نومبر سال ۱۹۷۲ به عمرسهوسی سالگی درگذشت .

قانون شوروی چنین یک طرحی را در امر آزادی فوری زندانیان که بیماری آنها خطرناک پنداشته شود تهیه کرده است . ماده ۱۰۰ نظامنامهء کار تأدیبی و اصلاحی اراساف (RSFSR) روی موضوع چنین روشنی می افکند :

متهمین و محکومین که آنها از بیماری خادومزمندان دماغی و یا سایر بیماری های خطرناک که موانعی در امر ادا مه دوران محکومیت باقیمانده برای آنان بوجود می آورد ، می توانند توسط یک محکمه از دوران محکومیت باقیمانده آنها صرف نظر شده و آزاد شوند طرز العمل و تفاهل در امر آزادی اینگونه افراد از سیری نمودن دودوران محکومیت اضافی در نتیجه قانون گذاری اتحاد شوروی و (اراساف اراسار) توضیح داده شده است . یک درخواست در امرهای و آزادی اینگونه افراد جهت سیری نمودن دوران محکومیت بیشتر توسط رئیس و یا سرپرست این اداره یا اعمال مجازات به محکمه ارجاع شود . توأم با این درخواست نامه نتیجه گیری کمیسیون طبی و دوسیه

شخص فرد متهم به محکمه راجع خواهد شد.

در نتیجه پرسش و بررسی از (دوسیده شخصی) زندانی، این ماده مجال و فرصت های را به یکسلسله مطالعات و فکتور های انفسی یا درونی بگونه مثال (سلوک و رویه) زندانی و یا وضع برخوردی با کار در ضمن تصمیم که آیا میتواند زندانی که به بیماری شدید مبتلا است آزاد شود، گذاشته است. فلذا، ماده ۱۰۰ به مثابه یک کل اولویت را به وضع آفاقی و عینی صحت یک زندانی متوجه میسازد و چنین خواهد نمود که یک سلسله امکانات واقعی را در امر درمان و تدوی بیشتر زندانیان بیماران عرضه نماید.

مگر با آنهم، علیرغم یک تعداد بیشتر زندانیان که شایسته وسایل و آزار اند که بیش از پیش در اسرع وقت مطابق به ماده ۱۰۰ آزاد گردند، اما این ماده کاملاً در عمل نادیده گرفته شده است. هیچ زندانی که روی وجوهای درمانی آزاد شده باشد مورد پذیرش مسئولیت بین المللی قرار نگرفته است. و ما کدام موارد دیگری از رهایی زندانیان وجدان را تحت ماده های ماده ۱۰۰ صدم استماع نکردیم.

اما با آنهم، در ظاهر امر، این ماده است که در موارد مختلف رد و بدل های زندانیان سیاسی ناگوار و خطرناک به بیمارستانهای روانی روی ملحوظات (بیماری اعصاب) قرار ادعای خود آنها ازین ماده استمداد و کمک خواسته اند ازینگونه زندانیان یکی هم (یوری بیلوف) است که به سال ۱۹۶۷ به جرم دست داشتن به تحریر یک مقاله پیرامون (گزارش و اطلاعات از تاریکی) که بگونه محرمانه و خارج

از تسلط و کنترل دولت برشته^۶ تحریر درآ مده بود برای پنج سال زندان محکوم گردید. بسال ۱۹۷۰ او از یک کلونی به زندان ولادیمیر منتقل گردید، در ظاهر او را مرخصی ملامت نظام و دسپلین میباشند. در خزان سال ۱۹۷۱، جریانات نوین جنائی (بخاطر تحریکات ضد شوروی) طبق ادعای آنها در داخل زندان ادا مدها شدت بر علیه وی اقامه گردید. مگر با وجود آن، در دسامبر سال ۱۹۷۱ وی به (انستیتوت سیرسکی) در بیمارستان روان پزشکی دادگاه در مسکو جهت معاینات روان پزشکی فرستاده شد. که با نتیجه بمثابه^۷ یک شخص مصاب به (بیماری روانی) تشخیص شد و در می ۱۹۷۲ از زندان ولادیمیر به یک بیمارستان ویژه روان پزشکی در (دی جیوگا (Sychyovka) در ناحیه سمولینسک منتقل گردید. طبق تشریح وقایع و جریانات اخیر سرطیب انستیتوت به (بی لوف) گفت (ما تا زمان دگرگونی اندیشه ها و نظریات شوروی را تحت درمان خواهیم داشت). زندانی دیگر که مادمه^۸ ۱۰۰ صدم به خساره و ضرر وی تمام شده است عبارت است از (الجیرداس دی پر) آقای (دی پر) اهل لتوانیا بسال ۱۹۴۴ با یک دسته پارتیزان های لتوانیائی پیوست. زمانیکه قوای جرمنی و شوروی در امر تسلط و حاکمیت بر جمهوری های بالتیک به نبرد پرداخته بودند، که در آن او آن وی چهارده ساله بود، و او بخاطر ملحق شدن به نیروی پارتیزانی که از هر دو جانب با روحیه و احساسات ملی و از جانب دیگر با در نظر داشت این واقعیت که مادر وی بسال ۱۹۴۴ به نازیها در کلونی و یا کارته^۹ زندان روی ملحوظات داشتن یک فارم یا مزرعه

مستقل ارمنیها بوده‌اند. کلیه متهمین بعنوان مقصر شناخته شده و محکوم به حبس گردیدند. یوریکه رهبر ادعا شده این دسته، آقای (ایریکیان) به محکومیت شدیدتری مواجه گردیده است، چهار سال با زداشت در شرایط ورژیم خیلی ناگوار و روشدیکلونی کارگران تأدیبی و اصلاحی برای وی مرعی الاجراء شناخته شد. زمانیکه وی دو ران محکومیتش را در کلونی یا کارته (Mordvia) سپری می نمود، آقای (ایریکیان) در زمرة نه تن از زندان نیانی قرار داشت که یک عریضه دسته جمعی را عنوانی ملیب سرخ بین المللی پیرامون شرایط و اوضاع با زداشت شان امضاء نمود.

آقای ایریکیان در تابستان سال ۱۹۷۴ از زندان آزاد گردید و در دسامبر همان سال او در راه بطه با تلاش هاییش جهت اشتراک و سهمگیری وی در جریان محاکمه دو تن از رفقاییش دوباره تحت با زداشت قرار گرفت. او بعنوان متخلف از قوانین و دستورالعمل ها ئیکه جنبش و نهضت زندانیان آزاده را محدود می سازد محکوم گردید و در اوایل سال ۱۹۷۴ محکمه (Prey Wan) وی را بدو سال زندان محکوم ساخت (طبق یک گزارش این محکومیت وی یکسال بوده) آقای (ایریکیان) یکه راست جهت گذراندن محکومیتش فرستاده نشد اما وی تحت تحقیق و مراقبت محبس کا، جی، بی قرار داده شد، اوسرا انجام (به تبلیغات و آشوب ضد شوروی) متهم و سهمگیری وی در (یک سازمان ضد شوروی) جهت محاکمه وی را در محکمه دادگاه عالی ارمنیا بتاریخ

۲۲ اکتوبر ۱۹۷۴ حاضر ساختند.

منتقل شده بود .

بسال ۱۹۵۸، فعالیت‌های سابق پارتیزانی آقای (ذی‌پری) کشف و وی برای بیست و پنج سال بزه‌ندان محکوم گردید . با گذشت یک مدت زمان کوتاه و بنا بعد از آن نظام نامه نوین جنائی به صحنه عمل پیاده شد که مدت نهائی زندان را به پانزده سال رساند .

بسال ۱۹۷۳ با گذشتان پانزده سال دوران محکومیت و زندانی، آقای (ذی‌پری) درخواست نامه را در جهت آزادی اش تقدیم مقامات قانونی نمود . درخواست نامه‌های وی در تابستان سال ۱۹۷۳ مورد پذیرش مقامات قرار نگرفت . زمانیکه در تلاشها و مساعی اش در احوال نجات ورهائی از زندان پافشاری به خرج میداد، در سپتامبر سال ۱۹۷۳ وی را از کلونی پرم (Perm) ۷۵۳۸۹/۳۶ با نستیتوت (سیربسکی) ماسکو جهت تشخیص بیماری روانی منتقل ساختند . (طبق یک سند غیر رسمی و غیر وابسته به دولت اما محرمانه، آقای ذی‌پری در مرحله نخست توسط روان‌پزشکان محلی که در سیستم کارت‌آدیبی و صلاحی استخدام شده بودند بودند تشخیص گردید) . و بسال ۱۹۷۴ آقای ذی‌پری از مسکو به یک اطاق در بیمارستان روان‌پزشکی در کلونی ۳۸۵/۳-ZHKH کارت‌آدیبی و صلاحی مورد وویا منتقل گردید . قرار اظهار و وابستگان و خانواده وی، او هنوز تحت تدابیر قرار دارد .

کیفیت و خلعت تسهیلات طبی که برای زندانیان شوی روی تدارک دیده شده است از مسیرهای قانونی ازینکه با بید زندانیان از کلیه امکانات درمانی طبی استفاده کنند

بگونه صریح انحراف کرده است. حتی بیشتر از آن تناقض با ادعای دارد که پالیسی جزائی شوروی تحمیل رنج و تکالیف را به زندانیان بحدنهایش تخفیف دهد. که این موضوع قسماً به حذف کردن آن انجامیده است. کمبودی تسهیلات و پرسونل های کارآزموده و قسماً توسط کمیسیون ازینکه بدنیا زهای واقعی طبی بسیار زی زندانیان توجه عمیق وجدی نشان داد، بی میل به مشاهده میرسد. بسی اعتنائی های طبی توأم با گرسنگی حاد و مزمن و توأم با کاراضافی و سپردن کارها و جریان امور به سوءسازات جزائی شوروی با کرکتر و نقش بیشتر تنبیهی نسبت به اینکه توسط هرستاندارد و معیار موءجه و نمود گردد، جا داده می شود. اعلامیه های بلندپروازانه را که توسط مقامات شوروی سربراندانده شده بحال خودتنها بگذارید.

اصلاح زندانیان

قانون کارتآدنیبی و اصلاحی اتحاد شوروی و کلیه نسرات رسمی پذیرفته شده روی این موضوع ازینکه در سیستم جزائی و کیفری اتحاد شوروی پرنسیپهای دخالت دادرست تحت بازداشت قرار گرفتن بگونه که دارای هدف و منظور خاصی است که عبارت است از اصلاح زندانی، تأکید و پافشاری می نمایند.

این پرنسیپ ازنگاه تصور و خیال بشر دوستانه جلوه می نماید. اگر این موضوع با دقت و محتاطانه مطابق با قوانین تطبیق و تفسیر نگردد با وجود متناقض بودن آن دارای یک خطر قابل ملاحظه برای زندانیان میباشد. بگونه که در فوق نشان داده شده است، قانون کار

تأدیبی و اصلاحی شوروی دارای اختیار و حق انتخاب این نظریه‌ها زینکه رفورم و اصلاح زندان‌ها نه تنها پیشگیری از ارتکاب مجدد به جرائم توسط یک زندانی (ریسی دیویسم) میباشد اما در جهت تغییر و دگرگونی وجدان زندانی بینش و دید اخلاقی وی، پیوند و ارتباط وی با سایر هم‌نوعان و طرز تلقی و برداشت وی از کار، از نگاه‌تئوری، پی‌ریزی چنین هدف عالی نیازمند آنست که هر زندانی بشکل و طرز جامع تحت مطالعه مقامات زندان باید قرار گیرند فلذا روی این مرام (یک برنامه مشخص و منحصر بفرد) جهت اعاده حیثیت و آبروی وی طرح ریزی شود. در عمل، دستور و حکم جهت بررسی و مطالعه دقیق هر یک از زندانی توسط مقامات مسئول زندان، صلاحیت گسترده‌تری را در امر جستجو و کاوش تقصیر و خطاها در رابطه با سلوک زندانی و تحمیل مجازات و یا اعمال یکسلسله محدودیت‌های بیشتر علیه آنها، در دسترس آنان قرار خواهد داد.

تبصره نوین روی آئین نامه‌های تأدیبی و اصلاحی از اسراف و اسرار، کاربرد اقدامات و تدابیر مایه تشویق و مجازات بمنظور یکی از مشاغل و کارویا را دارای امر ادا می‌دهد و سربراهان داختن تعلیم منحصر بفرد و مشخص با زندان‌ها نیان را حاشیه دار می‌کند.

مصئونیت بین المللی هرگز به چنین موارد (مایه دلگرمی و تشویق) که در جهت منفعت رساندن به وجدان زندانی باشد برنخورده است.

این (پروگرام منحصر بفرد) از طرف زندانی بر مبنای داوطلبانه خارج از قلمرو فهم و درک آن که نیا زبیک اهلاح

وریفورم عمیقانه در دقایق پذیرش نمی باشد.

برای زندانیان (تأدیب و تجدید تعلیم و آموزش) الزامی است، و احوال این (برنامه و پروگرام) را که از طرف کمپ ویا مقامات اداری زندان تدارک دیده شده است می پذیرد. ظاهراً خطر بروز انگیزه های ارادی و اختیاری در چنین قلمرو زیاده است. حتی مقامات اداری زندان که بیشتر بر مبنای عواطف بشر دوستانه و نوع پرستانه متکی باشند در زمینه ارزیابی و بررسی نیازهای زندانیان در جهت اصلاحات و طرح ریزی (برنامه) در امر انجام و بسر رساندن چنین نیازها مواجه با شتاب و لغزش میشوند.

خطر تصامیم و فیصله ها طبق میل و اراده خود در چنین موارد خصوصاً خیلی بیشتر محسوس است، طوریکه رسماً "در زمینه موضوع اظهار شده است، توقع آن نمی رود که مقامات اداری زندان و کمپ درین مکلفیت مغلق و پیچیده با در نظر داشت قوانین و نظام نامه های مجرد و خشک زنجیر پیچ محصور ساخته شوند. فلذا این مقامات اداری در امر اخذ تصامیم و فیصله که چنان (به اصلاح و تجدید آموزش) زندانیان تحت کنترل آنها پرداخت تا یک انداز زیاده از مهلت برخوردارانند.

طوریکه بیشتر از آنچه که درین گزارش فوق نوشته شده است، مقامات اداری ام وی دی وزارت امور داخله موءسات کار تأدیبی و اصلاحی اتحاد شوروی با پرنسیپهای عالی، قضاوت و دسیلین از خود در امر حصول و دسترسی به آرمان و اهداف بشر دوستانه توسط قانون جزائی و تیوری اتحاد شوروی پی ریزی گردیده لازمی و ضروری میباشد،

مشخص نشده‌اند. یک مطالعهٔ موا دونشریه روی اوضاع و شرایط زندان شوروی که قابل حصول و دسترسی است یک خاطره و انتباه روشنی را بجای می‌گذارد که هدف آن اعادهٔ حیثیت زندانیان چهار طرف مقامات اداری یا زندانیان جدی گرفته نشده است. هدف اعادهٔ حیثیت زندانیان به گونهٔ کلی در امر اداره کلونی‌ها و زندانها با در نظر داشت امنیت و در نتیجهٔ اصل (تنبیهی و مجازات) بگونهٔ برازنده و مهم تبارز کرده است. زندانیان سیاسی خصوصاً بطور غیر رسمی در امر درک موضوع از اینکه مسئله جنین است در جریان امر قرار می‌گیرند. بگونهٔ مثال، در رژیم بخصوص مورد ویا در کلونی ZHKKH ۳۸۵/۱ کپتان ویا تولی مشرکا، جی، بی کوچیتکوف بسال ۱۹۷۱ به‌دور دگوزنتسوف جنین گفت:

شما مطابق احکام خاص در اینجا قرار گرفته‌اید، این یک مؤسسه تأدیبی و اصلاحی نیست بلکه یک مؤسسه تنبیهی و تأدیبی است. وظیفه ما را م‌ساختن شما است، تا زمانی که شما به مثابهٔ مجرمان دستهای م‌قرار گیرید - شما میدانید؟
 فلهمذا تیوری نیز از واقعیت فاصله گرفته است از اینکه در هیچیک از اسناد غیر رسمی و محرمانه که از کمیته‌های شوروی و زندانیان آن منشأ می‌گیرد و مقامات زندان آنرا انجام می‌دهند حتی زندانیان با تبعیت از تیوری از اینکه زندانیان می‌بایستی (اعاده حیثیت شوند) ندا‌های سر می‌دهند چنین می‌نماید که زندانیان تیوری را به مثابهٔ (یک پدیدهٔ واهی و تخیلی) می‌پندرانند و با اشاره و حکایت از آن خودشانرا پیرامون سوء استفاده‌ها و تکیه توسط اداره چیان در لباس (تادیب و اصلاح و تجدید آموزش) زندانیان سر می‌

زند محدود میسازند .

طبق ماده ۷ نهادهای قانون گذاری کار تأدیبی و اصلاحی اتحاد جماهیر شوروی و جمهوریت های متحد، در راه با موضوع چهار وسائل اساسی و بنیادی در امر (تأدیب و تجدید آموزش) زندانیان وجود دارد .

— رژیم گذراندن دوران محکومیت.

— کاریکه از نگاه اجتماعی سودمند و مفید باشد به عبارته دیگر کار اجتماعی سودمند و مفید .

— کار سیاسی و آموزشی .

— رهنمودها و هدایات حرفوی و مسلکی.

نخستین اینگونه وسائل (اصلاح زندانیان) بر مبنای پرنسیپی استوار است که (مجازات) در اصل خود در جهت تجدید آموزش زندانیان در نتیجه مشق و تمرین به مثابه یک تأثیر بازدارنده و مانع بر آنها درمی آید. این عملیه در فوق که از آن روی پهلوهایی مهم آن بحث بعمل آمد، رژیم گرسنگی است — سه وسائل اخیرالذکر رفوزم و اصلاحات صرفاً زنگاه فرضی و تیوری که عاری از هر یک از کیفی و در دورنج بر زندانیان است .

کار طبق قانون (هریک از افراد متهم و مجرم باید

کار کنند) جائیکه برای زندانیان خصوصاً جهت

کارآنان در قانون کار تأدیبی و اصلاحی شوروی و تیوری

آن عبارت از آن چیزی است خصوصاً قدر و منزلت کار بصورت

عمومی توسط دکتورین مارکسیست، لیننیست و یک بخش

جداگانه روی آن توضیحات داده شده است .

کار عبارت از وسیله و یا ذریعه آموزش برای مردم است که بر مبنای سهمگیری اجتماعی کار سودمند و مفید فورمول بندی میشود که عبارت است از سایکالوجی یک رحمتکش، احساس دوستانده و کولکتولیسیم - در جریان کار خصلتها و کیفیتهای مفید و سودمند اجتماعی یک انسان قاتل بریزی میشود. همچنین در نتیجه کاربرد کار سودمند و مفید اجتماعی رفورم و اصلاح افراد مجرم و مقصر نیز ساز و برگ می گیرد بخاطر تحقق همین مرام آئین نامه کارتآ - دیبی و اصلاحی اراس اف اس ار RSFSR چنین تصریح می کند:

تولید و فعالیت اقتصادی مؤسسات کارتآ دیبی و اصلاحی باید تابع وظایف و مکلفیت های اساسی گردند - تنبیه و اصلاح و تجدید آموزش افراد مقصر و مجرم. اما با آنهم، تقبل و تعهد زندانیان در جهت کارکردن توسط یک اصل دیگری توضیح گردیده است - (بدین معنی کسی که کار نمی کند، نبایدوی چیزی بخورد) مفهوم آن چنین است که تا اندازه و حد ممکن، زندانیان در نتیجه تولیدیت و مطلوبیت شان در آذای حفظ و مراقبت از زندان شان چیزی بپردازند، یا به عبارته دیگر حاصله کارشان را در آذای حفظ و مراقبت از زندان قرار دهند. این اصل خود شاید با یدبه کلیه رده بندیهای افراد علیل و ناتوان و افرادیکه بسن قانونی بازنشستگی تصادف می کنند را نیز در بر می گیرد.

آئین نامه کارتآ دیبی و اصلاحی اراس اف اس ار (از ماده ۳۷ الی ۴۲) شرایط و مقرراتی را ارائه

میکنند که تحت آن گونه شرایط زندانیان باید کار کنند. مگر با آنهم، تبصره‌ای که درین اواخر پیرامون نهادهای قانون گذاری کار تأدیبی و اصلاحی اتحاد جماهیر شوروی و جمهوریت‌های متحد آن چنین میرساند که این گونه قوانین و نظا مناهما صرف عموم بودن آن از نگاه خلصت آن میباشد تفصیلات ویژه‌ای که رزندان را از طرف هر موءسسسه داده ری کار تأدیبی و اصلاحی وضع گردیده است. در عمل، کار زندانیان به هیچ وجه آن را در امر درک از شعور و وجدان آنها و یا (اصلاحات و ر فورم) در رابطه با آنان طوریکه تیوری کار تأدیبی و اصلاحی از آن یادآوری میکند، نمی باشد. کار زندانیان نوعی از شکنجه میباشد، واقعیتی که توسط روزنامه شوروی (قزاقستان سکا یا پراودا) موءرخ ۱۴ مارچ ۱۹۷۳ در ضمن اشاره انگشت شما بطور عمومی پیرامون کار مجرمین و محکومین چنین اعتراف نمود:

کاریکه توسط زندانیان به پیش برده میشود اصلاحات کار دشواریست و نارم های حاصله آن بیش از حد میباشد. اما درینجا چیزی وجود ندارد که درباره آن کدام اقدامی صورت گیرد. کلونی کار محل رهایش و استراحت نمیتواند باشد. این محل در جهت کار برد و اعمال مجازات است. درینجا الزامی است که هر کس کار کند کاریکه خم به ابرو درنیا رود، ولو که پیشانی و جبین وی مملوب با عرق باشد. زندانیان کار روبار و مشاغل متنوع را چه در داخل کلونی و چه خارج از آن انجام میدهند. کار اجباری و الزامی و یا به عبارته دیگر کارگران که ناگزیر اند کار کنند که به پیمانته گسترده تر این کارگران در ساختمان منازل در

نقاط دور افتاده کشور که در آنجا جذب اینگونه کارگران بدین پیمان نه مصرف گزافی را ایجاد مینماید، کلیه اشکال کاروبار و فعالیت آنها اجباری است زندانیانیکه فاقد آرا و دوکاری از آنها ساخته نیست جیره بندی مواد غذایی آنها ناچیز و کم و بدون مزد است. تیپ و روند کاریکه باید یک مجرم و یا محکوم مؤظف به آن است به کدام حرفه خاص و یا هر نوع از مهارت های را که وی بدان منسوب بود ندارد، بلکه امکانات تدارک دیده شده و آنچه را رژیم در محکومیت آن درج کرده میباید بطور عموم هرگونه رژیم خشن و دشوار و شدید باشد کار آن سنگین تر، ناگوار و خطرناکتر میباید شد.

یک زندانی که دوران محکومیتش را در یک رژیم معمولی می گذراند در داخل کلونی کارهای مثل (خیاطی) نه آنقدر کار خطرناک و پرمشقت و کاروبار و رکشاپ (چون نجاری و کارهای فلزی) میباید. اعضای پخت و پز آشپزخانه، پاره از محافظین، محافظین گدام و محافظین پاسبانان کتب و یا کتابدارها از بین زندانیان جنائی که دوران محکومیتشان را در رژیم عادی که جرم آنها آنقدر خطرناک نمی باشد استخدا می شوند. زندانیان به طور آزادانه در محیط کلونی در جریان کاروبار و مشاغلشان میتوانند فعالیت کنند.

زندانیان تحت شرایط رژیم دشوار غالباً در ورکشاپ های بزرگ و یا کارخانجات که جهت ساختن موبل و فرنیچر پولش و رنگ آمیزی سیت های را دیو تلویزیون، ترتیب و تنظیم سامان و وسایل برقی، لفافه های طباعتی و یا

محفظه‌های مقوای نازک، مصروف‌کاروبار رانند. زندانی تحت شرایط رژیم دشوار و سخت (که اکثریت آنها را زندانیان سیاسی تشکیل می‌دهد) ملایم رد، بندی قرار می‌گیرند) یا یدکارهای سنگین جسمی را نیز بسرسانند چون تمدیدلین فاضل آب، ساختن سرک‌ها، چوب بریدن، قطع اشجار و یا کاروبار در فابریک‌ها جاشیکه آلودگی هوا به صحت و سلامتی جسمی مضر تمام می‌شود و شرایط پرسروصدایا هیاهو که باعث برهم خوردن نظم و تعادل جسمی و روانی می‌شود.

رژیم مخصوص (که یک امر معمول برای زندانیان وجدان می‌باشد) که مستلزم کار جسمی، معمولاً و نهایتاً با خلعت اسرارآمیز از معدن درآوردن، آب‌دواصلاح کردن اراضی مردابی و باطلاقی، حفر سنگریزه‌ها، به شکل کننده درآوردن خشت‌سازی، و ساختن ابنیه به پیمان‌گسترده، کارخانجات کیمیاوی، بگونه‌ای مثال شامل آن می‌باشد. البته کارها تحت یک نظم و دیسپلین خاص محافظین انجام می‌یابد و زندانیان در توسط وسایط نقلیه که با محافظین مسلح و سگ‌ها توأم است گاهی چنین اتفاق می‌افتد که فاصله چهار الی پنجاه کیلومتر هر روز راه می‌پیمایند.

طبق ماده ۳۷ اساس اساس RSFSR آئین نامه کار تأدیبی و اصلاحی زندانیان به کاریکه به عهده آن‌ها سپرده می‌شود (با در نظر داشت قابلیت کار آنها می‌باشد) تبصره‌ای که درین اواخر روی آن صورت گرفته چنین بموضوع روشنی می‌افکند:

در نظر داشت قابلیت و ظرفیت کار برای مقصرین و

طبق بک گزارش مجهول (سا میزدات)

ویا شب نامده و نشرات محرمانه که خارج از کنترول دولتی است در آشنای محاکمه، مدعی العموم یک نامده را که توسط آقای (ایریکیان) در جریان محاکمه قلی وی به رشته تحریر درآمده بود و صرف توسط دفتر سانور وزارت امور داخله مورد مطالبه قرار گرفته بود که سرانجام آن را مصدره کرده بود بعنوان شهود به پیش کشید. همچنین مدعی العموم برقراری رابطه آقای (ایریکیان) را با خارجی ها نیز یادآور شد. در بیانیه نهائی اش به محکمه، آقای (ایریکیان) هر نوع فعالیت های سازمانی اش را در آشنای دوره کوتاه آزادی اش انکار نمود. او اظهار داشت: کار مندان (کا، جی، بی) بمن چنین اظهار داشتند که بنحوی از آنها مراقب من خواهند بود، ازینکه آنها به سراغ راهی بروند آمد که از آن وقت از من دست برمی داشتند، و طبق ادعای آنها، صرف موجودیتم در بین رفقایم یک تأثیر تحریکی و الهامی برای آنها داشته. آقای (ایریکیان) اعتراض نمود که وی نه بخاطر فعالیت هایش به محاکمه گشاده شده بلکه بخاطر اندیشه ها و نظریاتش آقای (ایریکیان) در یک محیط ورژیم سخت گیرانه کالونی کارگران تأدیبی و اصلاحی به هفت سال زندان محکوم گردید که به تعقیب آن سه سال دوران تبعید را نیز بگذراند.

مجرمین یکا مرالزامی برای مقامات اداری پنداشته می شود یک ظرفیت کارنا کافی و حتی بیشتر از آن، بستن مالیات سنگین بر کارکنان تربیه آمیز است و نه مطابقت به اهداف و مفاهیم اقتصادی کارداران و نه نگاه ملاحظاتی صحتی بجا و معقول به نظر می آید. قرار دادن محکومین و مقصرین در زیر بار سنگین مالیات از اینکه اعمال مجازات به مثابه یک هدف تحمیل درد و رنج جسمی ندارد با قانون متناقض خواهد بود.

مگر با آنهم ظرفیت کار زندانیان به پیمانه وسیع در جهت سوءظف ساختن کار و نارم های تولیدی به زندانیان نادریده گرفته شده است چه اغلب اوقات چنین گزارش داده شده است که حتی معلولین و یا افرادیکه شدیداً به بیماری مواجه بودند مکلفیت بکار جسمی بیشتر از بدبیا نیه ذیل در اثر درخواست و تقاضای کداز طرف نشریه غیر رسمی و محرمانه عنوانی هلال احمر بین المللی توسط یک دسته از زندانیان سیاسی در کلونی مورد ویا به سال ۱۹۷۱ اظهار شده میباشند.

بگونه مثال، ۴۸۰ زندانی در کمپ ۱۳۴ ۳/۱ را معلولین گروپ دوم تشکیل میداد، در حالیکه ۱۰۸ تن آن ها را معلولین گروپ سوم تشکیل میداد که آنها را عموماً افراد مسن که بیست و پنج سال دوران محکومیت شان را تکمیل کرده باشند که به گونه حیرت انگیز از سیاحال (ور- کوتا، مگادین و نورلسک) نجات یافته اند، چه بسا از آن ها در جنبشهای ملی اشتراک کرده اند و جرأت آنرا داشته اند که در برابر پالیسی ملی حزب، که در بسا از مناطق با

بی رحمی هرچه بیشتر اعمال میشد مقام و مت بخرج دهند .
 در نتیجه خوف هریک از آنها نتوانستند ممکن و احتمالی ،
 رنج و مصیبت و گرسنگی نهائی آنها بسوی ورکشاپ ها (در
 امر بهره برداری از ظرفیت و قابلیت باقی مانده آنها) سوق
 داده میشوند ، طبق اظهار مطلب یک ما مورد ر ، دو بروولاگه
 کپتان (سوج کوف) که یک شخص عیب جو و بدگمان است .
 جسم علیل و ناتوان مسن در مانده و کوفته آنها نمی
 تواند ما به تولیدات بیشتر باشد . گاهی چنین نیز اتفاق
 می افتد که مردم بر سر جای کارشان می افتند و می میرند
 صرف کسانیکه کاملاً علیل و ناتوان اند بحال خود گذاشته
 میشوند . افرادیکه به ندرت می توانند توسط عصاب این
 سو و آنسو حرکت کنند .

طبق قانون ، زندانیان کلیه رژیمها باید بیش از
 هشت ساعت در روز کار نکنند کار روزانه هشت ساعت تعیین شده
 است . عموماً این نارم قابل احترام است ، گرچه طبق
 گزارشیکه از زندانیان سابق به نشر رسیده چنین حاکی است
 که کار بعضاً به ۹-۱۰ الی ۱۲ ساعت برای سه چهار روز بر
 حسب تمام دفع در یک هفته طبق برنامه تولیدی در کلونی
 این کارها ادا می داشت ، ساعات کار از هشت صبح آغاز تا
 چهار و نیم عصر (شفت اول) و از چهار ربع تا ظهر تا دوازده و
 نیم بعد از ظهر (که شفت دوم) با نیم ساعت وقفه برای ناهار
 پیشین و شام میباشد و یکشنبه و یا روز دیگر هفته روز
 تعطیل میباشد . در بعضی جاها روزهای یکشنبه روز تعطیل
 هفته میباشد . پروژه های ساختمانی بزرگ بطور عموم همه
 وقت دارای یک برنامه میباشد ، یعنی هر وقت فعالیت

دارند. در مورد بسا از سائیر تیپهای کارگران مقصر، بطور معمول یک نارم مشخص دیگری نیز وجود دارد که باید بسر رسانده شود. این نارمهای بلندپروا زانه با زندانیانی که علیرغم ناآشنائی و فاقد کفایت کار آنها در برابر این مشاغل طور شايد و با ید در امر انجام و تکمیل آن مؤظف و مکلف اند.

طبق گزارش زندانیان، تعداد دوتسلسل نارمها به گونهء مستمر روبه افزایش می رود و میزان وجوه قابل تادیه یا مزد برای کارهای خورد و ریز کاهش یافته است. یک زندانی که مدتی را به سال ۱۹۶۰ در سه کلونی مورد وویا سپری کرده بود چنین گزارش داد که در جریان یکسال نارم برای صیقلی ساختن و جلا دار کردن سیت های تلویزیون از چهارالی چهارده در یک شفت هشت ساعت به لا رفت. در هر جا پنجا و دورا دیومی با یستی صیقل و جلا دار ساخته میشد و شصت و پنج جوره دستکش که جای چهار انگشت را با هم و جای شصت را جدا گانه دارد، در یک شفت و یا نوبت مشا به دوخته میشد.

برعکس (یوری گندلر) چنین گزارش داده است که نارم کنگره دار کردن ۳۶۰ محفظه های چوبی برای ساعت، گرچه در بدو مرا حل خیلی خسته کن جلوه می نمود، به مرور ایام طبق معمول و تمرین و مشق او به آسانی میتوانست مقدار مورد نیاز از در چهار ساعت (نیمه نوبت یا شفت) تولید کند و ازین رهگذر بتواند مدرک هنگفتی برای خود به دست آورد.

اخلاقیات کلونی، با آنها، خصوصاً در بین زندانیان

مقصر، با ترشروئی و مخالفت بخاطر قبل از وقت انجام دادن و به تکمیل رساندن بیش از پنج فیصد حتی زمان که این کار به آسانی ممکن بود، گذشته از تحایف و انعامات تولیدی، بخشها و یا تقسیمات فوق العاده صابون، تخفیف و یا کاهش زیاده در مقابله خرید اجناس مورد نیاز از فروشگاه و مغازه داخل کلونی و پارسل ها و امثال آن (رئیسهای لات نیک) یک کتابداریکه وی دوسال را در یک کلونی در ناحیه دنی پروپتروسک در یوکرائین بعد از اینکه متهم به (تحرکات ضد شوروی) بسال ۱۹۷۱ گردید، چنین گزارش میدهد که در رژیم معمولی کلونی وی، پرداخت اجوره یک روبل و پنجاه کوپیک معادل (هشتاد و هفت پنس سترلینگ که معادل یک دالرو ۸۳ سنت آمریکائی میشود) برای هر ده فیصد کار بیشتر از ناظم ماها نه قابل پرداخت بود. یا به عبارته دیگر اگر جریان امور به ده فیصد هم میرسید که بالاتر از ناظم ماها نه بود این مبلغ بآنها پرداخته میشد.

مصرا نه و بگونه پیگیر کار خوب بعنوان نمونه مثال و عبرت آمیز و شایان تقلید باعث آن میگردد که زندانی قبل از وقت رهائی یا بد. این صرف ندرتاً به زندانیان سیاسی ارتباط داشت. برعکس، اگر گزارش و اطلاعات درباره کار و لوروی هر علی بوده باشد که مقامات مسئول از جریان و وضع کار مطلع ساختند و متیاز محروم و مجازات خواهند شد.

بی اعتنائی و بی مبالائی های مکرر جهت انجام کار و یا رسیدن به یک حد ناظم معمول به مفهوم آن خواهد بود که برای چندین روز، هفته ها و ماهها در سلولهای مجرد

زندانیان قرار داده شوند. مقصرین و محکومین بداین نام شهرت یافته اند که حجم تولیدات را به ۱۰ و ۴۰ فیصد پائین بیاورند و حتی اعتصابات، در اعتراض علیه بلند رفتن نازم ها، نقل و انتقال غیر منصفانه کارگران و امثال آن، شواهد کمتری وجود دارد در رابطه با نقش اینگونه عوام. مل مورد نظر و شرکت کنندگان معمولاً خودشان را در بلاک های مجازات می یابند. بیماری توسط سردسته های تیم بایی اعتنائی و عدم علاقه مورد معامله قرار می گیرند، و در انجام و تکمیل نازم های شان مات و مبهوت مانده اند طبق قانون، شرایط و تدارک مصئون و ایمن در جهت اجرای کار در مورد سیاست کارهای تأدیبی و اصلاحی بایست مطابق به ستانداردها و معیارهای تصریح شده قانون گذا- ری کارگری برای کلیه موارد سیاست صناعتی و کارگری اتحاد شوروی باشد. مگر با آنهم در عمل، شرایط کار زندانیان معمولاً ناگوار و قسمی خطرناک نیز می باشد.

(یوری گیندلر) چنین گزارش به نشر سپرده است که در کلونی مورد وویائی اش انداز و میزانی این هیاهو در دستگاه های صنایع چوبی آنقدر زیاد بود که زندانیان پشم و پنبه برد و گوش خود را میزدند و کلاه زمستانی را سرمی کردند که دولبه آن پائین بود حتی در جریان تابستان نیز مسئله تهویه و تصفیه آنقدر خراب بود که گرد و خاک ناشی از ماشین اهره کشی در فضا پخش و انتشار می نمود و همه چیز را می پوشاند.

زندانیان در کلونی پرم گزارش های مشابه عدم مصئونیت و تدا بیراحتیاطی بسال ۱۹۷۲ را ارائه می کند.

هوای کارخانه‌های پلاستیک سازی با هوای خطرناک مگنیزیم اوکساید سفید (سنگ ریزه) حتی به بارکهای زندانیان نیز اثرات آن دیده میشد زینکه دکاها دارای دستگاره تهویه و تصفیه نبوده‌اند.

رئیس (پالات نیک Palatnick) دریک اطاق خیاطی با دو صد تن از زندانیان مخصوص طبقهٔ نسوان کار می‌کرد، کار آنها شامل دستکش دوزی، لباس‌ها، زیرپیراهنی، جاکت، روکش‌های لحاف، بسال ۱۹۶۸ نارم برای جاکت‌ها صد، بسال ۱۹۷۲ میزان آن به ۱۴۵ رسید. عین ماشین کهنه ده ساله مورد استعمال قرار گرفت. کدام دستگاه تهویه وجود نداشته، افزایش مقاومت نخستین یا ضد تعقیم نیز نبود، اگر یک حادثه پیش می‌آمد، قربانیان میبایستی الی منطقهٔ معیشت برای تداوی پیاپی روی کنند. جراحات‌های ناشی از کارخانه‌جات و تأسیسات صناعتی یک امر معمول و متداول بود. بگونهٔ مثال پدر (پاول ادل هایم) یک کشیش در جون سال ۱۹۷۰ به سه سال کار با مشقت تحت بازداشت قرار گرفت، یک پایش را در نتیجه جراحات که از اثر کار در کلونی برداشته بود، قطع نمود. نمایندهٔ زندانیان شرایط و اوضاع کاری را در کلونی به ترتیب آن در ضمن استخراج از یک نامه که توسط یک گروه از زندانیان در کلونی نمبر ۱۹ (مورد وویا) بسال ۱۹۷۲ نوشته شده مورد ارزیابی و محاسبه قرار میدهد.

در کارخانه‌ها فزار	خطرناکترین عملیه عبارت است از
ووسا ئل ماشین	برطرف کردن ویا پس کردن اجزای

تکمیل شده و یا تمام شده و جا بجا ساختن اجزاء و یا پارجه ها ی جدید برای سوچ کردن و یا قطع ارتباط دکمه فشار در جریان عملیهء تخنیکي، که تخلف شدید در رابطه با مسئولیت تخنیکي که بطور کلی در یک ما حول بیرونی ناپسندیده تلقی میشود، کدام مقررات خاصی وجود ندارد. ماشین در حال گردش (برقو) به آسانی میتواند دست زندانی را مجروح سازد. البته ازین نوع جراحات ها یک امر معمول و متداول است. گذشته از آن، پارچه های خورد و ریز، لب بریدگی ظروف که تیز و گرم از ماشین به خارج افکنده می شود. کار با دستکش ها در مواردیکه دستکش، با یک دست گرفته می شود و به دندان نهء ماشین داده میشود، طور شا ید و با ید ترشحات و آلودگیها ناشی از شیر و محلول این مواد که جلد را می سوزانند و رای بوی بد و رای بوی دلخراش، نه تنها در نتیجهء ماشین چاپ و یا عصاره کشی بلکه همچنین در کلیه ورکشاپ ها کما چنین است.

(شیمون لی ویت) بریدگیهای خورد و کوچک در سرا سر دست ها یش به مشا هده میرسد هیچکس قادر نیست که سهمیه های کارش را، که به پیمان خیلی بلند پروازانه است به سر رساند و بی اعتنائی در امر اجرای آن مجازات است. کار با رانندگی حتی خراب تر از آن است. کلیهء ما از مکلفیت و اشتغال به این کار مشخص در هر اس می باشیم که شامل بارانندگی، تخلیه کردن واگون های قطار آهن می باشد چه این کار خیلی مشکل و خطرناک است، کسی بدون اطلاع قبلی در هر زمان و هر وقت چه روز و یا شب ممکن از خواب بیدار ساخته شود. حتی به شمول روزهای یکشنبه

برای کارها در نظر اول، دستکش دوزی (خصوصاً دستکش که چهار انگشت را با هم و شست را جداگانه نگه میدارد) چنان مینمود که کار مناسب و سهل و ساده‌ای است. اینگونه مغا- زه‌ها و دکا‌نها در کلیه کمپها نیز وجود دارند. زنان روی ملحوظات سیاسی مخصوصاً بدینگونه‌ها مورا شتغال دارند اما آنها نیز کار را خسته‌کن و طاقت فرسا می‌یابند، چه میتوان- ند کسی در باره آنها ثیکه مجبور و ناگزیر با انجام کارانند چیزی بگوید؟

تقاضاهای بیش از حد در ساختن آنها ثیکه چراغهای کم نور و خیره‌در آن‌ها نصب است و سائل ماشین را بکار می‌اندازند که به‌گونه مداوم به شکستن آن‌ها می‌انجامد... (سبیل و ازال مین سن) بطور مداوم به تکلیف و مصیبت کم‌دردی مبتلا است و بخاطر آن تا مدت‌زمانی به تکلیف و ناراحتی مداوم چشم بگونه سرگیج در مانده است. بخاطر ناراحتی و تکلیف مزمن و حاد چشم (یوری - فیودوروف) زندانی سیاسی دیگر از کارگاه دستکش دوزی به شغل و کاروبار سرچپه کردن آن، که کار آن موجبات ناراحتی کمتری را به بار می‌آورد گماشته شد. او خوشبخت است، بخاطر آنکه نارم دوختن میتواند توسط عده‌ای بسر رسانده شود، حتی افراد صحت‌مند نیز از انجام و اجرای چنین کاری عاجز و ناتوان‌اند، و کلیه آنها سرانجام بدین مصیبت مواجه خواهند شد.

خارج از کارهای ساختمانی وضع با در نظر داشت این واقعیت ازینکه یخ بندانهای مورد وویا به اصطلاح (بالباسهای مخصوص کار) بطور کلی غیر قابل تحمل است

وضع را بیش از حد متشنج و مغشوش ساخته است * تخییرو تبدیلی*ها غالباً صورت می گیرد، یک کسی در هر زمانی با دیدچنین توقع داشته باشد که نقل و انتقال وی حتی به کارهای سنگین و دشوار نیز بعمل خواهد آمد. این حالت بدوتن (از زندانیان سیاسی) بناهای (آلتمن و شیب شی لوویچ) پیش آمد، که هر دوی آنها در دستگاه مخلوط کننده ویا میکسر کانکریت در شرایط با دهای تیز و تند مشغول کار اند.

طبق قانون، مزد و اجوره^۲ زندانیان در برابر کار آنها با میزان و حدودیکه برای کلیه کارگران شوروی تعیین و تثبیت شده است یکسان میباشد، مگر با آنها، درآمد بیشتر آنها در کسرات خود بخودی بخاطر تعمیر و نگهداری آنها از زمین می رود. زندانی می تواند صرف ده فیصد از درآمدش را دریافت کند. مقدار بیشتر این درآمد بگونه^۳ اتوماتیک بحساب زندانی انتقال داده میشود، که بخاطر جرائم که در آینده انتظار آن می رود، مجازاتیکه در برابر تخریب بعضی اشیاء و امثال آن سربزند، نگهداری میشود زندانیان نمی توانند پول نقد یا خود داشته باشند، مگر با آنها، طوریکه در فوق از آن یادآوری نمودیم، آن ها طبق قانون معین این مقدار پول را در کوپونها^۴ که مقدار معین درآمد آنها در نتیجه^۵ آن (برای غذای سا^۶ یسر نیاهای لازمی) بشمول کتابها که به قیمت پرچون و نازل دردسترس آنها قرار داده میشود به مصرف میرسانند.

از نظر رسمی این موضوع (برای مقصرین علاقمندان از نتایج کارشان) یادآوری شده است. بخاطر میزان غیر

قابل ارزش مزد واقعی و فقدان فرصت مساعدکنندگانند
 بیش از ده فیصد درآمدشان را مصرف کنند، چه انگیزه و
 محرک واقعی کار زندانیان عبارت است از امکانات از
 اینکه تدارک و تهیه غذا ممکن به نفع و یا ضرر آنها تغییر
 کند که این موضوع به مقامات اداری زندان در رابطه با
 ارزیابی و محاسبه دلچسپی آنها بکار ارتباط دارد.

زندانها نیکه‌نارم‌های شان را قبل از وقت معین
 بسررسانده اند و مجازات‌ها زدوالی چهارروبل به شکل
 فوق العاده در هر ماه مصرف کنند (که ارتباط به شرایط و
 وضع کار دارد) البته این مصارف آنها (شامل غذا و سایر
 احتیاجات لازمی و ضروری) آنها میباشند. اینگونه امتیاز
 خرید مواد غذایی که بگونه فوق العاده آن به مفهوم
 افزایش مهم در میزان تغذیه و پرورش یک زندانی محسوب
 میشود. مگر با آنهم زندانیان سابق روی مشکلات زندان
 نیان تبصره‌های جهت تصمیم که آیا غذای خریداری شده
 فوق العاده میتواند تلافی مصارف اضافی انرژی و توانائی
 لازمی در جهت بدست آوردن نارم‌های عالی پنداشته شود
 تضمین اینگونه امتیازات میل و اراده مقامات ذیصلاح
 کمپ میباشند، و در واقع بطور نورمال صرف برای کسانی که
 خصوصاً در موارد زندانیان سیاسی بطور استثنائی بخشیده
 میشود که حق خرید مواد غذایی، که غالباً در ردیف (فقدان
 انگیزه و بی میلی) که به مقامات اداری زندان میسر است،
 قرار می گیرند.

زندانها نیان سیاسی گاهی از طرف مقامات مسئول به
 خاطر (داشتن وضع و حرکات ناشایسته در برابر کارشان متهم

کرونیدارکادی ویج لی اوبارسکی

کرونیدارکادی ویج لی اوبارسکی متولد سال ۱۹۳۴ ویک دانشمند فزیک نجومی بوده‌نا مبرده مقالات متعدد علمی را پیرامون موضوعات چون میتیورها (شهاب‌ها اثر هوایی) سیارات و بایولوجی فضائی، که اکثر این رساله‌ها و مقالات در ژورنال‌های شوروی به‌نشر رسیده‌است. وی همچنین سه کتب علمی نیز نوشته‌است و چندین آثار علمی را بشمول کهکشان‌ها توسط (فریدهایلی) بزبان روسی ترجمه کرده‌است. تا سال ۱۹۷۲ اودر انستیتوت گولووگا (Chorono Gloka) (چورنو) حالت‌های جامد در رابطه با فزیک یا حالت‌های فزیکی جامدات نزدیک مسکو قرار داشت با خصوصیات و یا حالت‌های فزیکی جامدات مشغول کار بود. در جنوری سال ۱۹۷۲، اوبایکعه مردمی مالحق شد که تحت (کیفیت ۲۴) تحقیق (کی، جی، بی) پیرامون نشر و توزیع ژورنال حقوق بشری که بحیث شب‌نا مه‌پخش و توزیع میشد و ثبت وقایع دوران معاصر موجوده‌است.

(که در نتیجه این تحقیق و بازداشت‌ها، تلاشی‌ها و استنطاق‌ها که در نتیجه آن به وقوع پیوست، مجله ثبت وقایع دوران موجوده بین اکتوبر ۱۹۷۲ و می ۱۹۷۴ از نشر بازماند.) و بعد از هشت ماه توقیف و بازداشت ابتدائی و مقدماتی، آقای (لی یوبارسکی) بتاريخ ۲۶ اکتوبر ۱۹۷۲ به محاکمه کشانیده شد. او متهم به (برانگیختن و تبلیغات ضد شوروی جرم وی شامل داشتن و توزیع چندی ازین نشرات (سامیزدات) و یا شب‌نا مه‌بوده، به‌شمول شرح وقایع موجود

ساخته میشوند، عمل گرفتن، گلاویزشدن، کلیداتها را ت
 که هر شخص نا مطلوب را مجبور میکنند آنها را مقامات اداری
 کمپ برخوردخواهند نمود. بر مبنای همین اتهامات، ممکن
 با مطلوبیت واقعی زندانی سروکاری داشته باشند -
 شته باشند زندانیان سیاسی غالباً از حقوقشان در امر صرف
 نظر کردن حتی از مقدار ناچیز از درآمدشان را برای غذا،
 محروم ساخته میشوند، گذشته از آن، زندانیان نیکه (بگونه
 سیستماتیک و بدخواهانه) در جهت نارمهای محصولات و
 تولیدات کسراتی وارد میکنند از جیره بندی مواد غذایی
 آنها نیز کاسته میشود، و یا به عبارته دیگر زندانیان نیکه
 اتهامات علیه آنها از طرف مقامات مسئول زندان بخاطر
 کنترل و کاهش تولید در رابطه (با نظر بدخواهانه آنها به
 گونه سیستماتیک) ثابت گردد در جیره بندی مواد غذایی
 آنها نیز کسراتی وارد می آید.

آموزشهای سیاسی هدف و منظور رسمی از کار (آموزش
سیاسی) با زندانیان عبارت است
 از آموزش آنها (با روحیه و وضع امانت داری در رابطه با
 کار، اجرا و انجام درست و صحیح قوانین و احترام گذارن
 دن به قوانین سوشلیستی حیات دسته جمعی، و برخورد حما
 یوی به ملکیت سوشلیستی...)

بگونه های مختلف و متفاوت اقدامات و تدابیر سیا
 سی - آموزشی که توسط قانون رویکارآمده اند، به شمول
 (تحریکات و پرویا گندا) و یا عمل تحریک آمیز و تبلیغات
 و (توضیح قانون گذاری شوروی) که توسط این نارم های

عمومی رهنمائی میشود، مقامات مسئول اداری هریک از
 مؤسسات کارتأدیبی و اصلاحی (هریک از ذرایع و متدهای
 نفوذ فن تعلیم، همان چیزهای تدارک دیده شده با قوانین
 رژیم آنچه در نارم های قانون تثبیت شده تناقض ندارد
 تأکید و پافشاری بیشتر روی آموزش سیاسی طبقات که اقلاً
 در هفته یکبار (به استثنای زندان ها که به رفقای آنها
 اجازه داده نمیشود که سلولهای شان را ترک کنند، باستثنای
 کاروبار و مشاغل آنها و دوران مشق و تمرین آنها) این
 صنف ها یا درسخانه ها برای دوساعت بطول می انجامد، و
 درین اثنا مقامات اداری کلونی پیرامون مسائل و جر-
 یانات معاصرواخبار سیاسی و سایر عناوین و سرلوحه های
 پذیرفته شده رسمی چون تاریخ حزب کمونیست مورد بحث
 قرار داده میشود. بتمام معنی این لکچرها و جوو بحث های
 که آنها سربراه می اندازند در سطح پائین است و مورد
 نفرت همگانی قرار می گیرد. زندانیان سیاسی، که چه
 بسا از آنها تحصیلات عالی دارند، این درسخانه ها و کلاس
 های سیاسی را مخصوصاً عمل توهین آمیزی پندارند.

در ضمن یک مقاله که در کلونی مورد وویا بسال ۱۹۶۶
 برشته تحریر درآمد، مؤرخ یوگرائینی بنام (والانتین
 موروز) در رابطه با موضوع چنین نوشت:

در آموزشهای سیاسی جلسات و گردهم آئی ها نیکه
 توسط افراد نیمه با سواد نظامی در سطح اولدارها برای
 هنرمندان و نویسندگان سربراه انداخته میشود، زندانیان
 درین اثنا با یک، لمری بریدمن (لیسی یوبا ئیف - کمپ
 نمبر ۱۱) با استفاده از (یو-ان - مؤسسه ملل متحد)

ا علامیه حقوق بشر به مثابه یک استدلال به بحث پرداختند .
 او با بی اعتنائی آنرا مردود قرار داد : (متوجه باشید ،
 این برای نگزوهاست .)

(ا دوردکوزنتسوف) در یک روز مخصوص کلونی کارتائ-
 دیبی و اصلاحی بخاطر شرکتش در یک تلاش بی نتیجه هواپیما
 ربائی بسال ۱۹۷۰ که به پانزده سال زندان محکوم گردید
 بسال ۱۹۷۱ در ضمن خاطرات زندانش چنین میگوید :

آخرین صنف ، من به صنف بریدم (بی زوبوف) شتافتم
 اطلاعات گرانبهای مبنی بر اینکه (درچین صهیونیستها و
 محافظین سرخ یا پاسبانان انقلاب به دوفریاد میباشند
 در اختیار گذاشت - مردم چین آنقدر احمق نیستند - آنها
 درس آموزنده به آنها خواهند داد !)

سطح علمی این لیکچرها در واقع هیجان آوراست !
 فلذا ، برخوردها ئیکه زندانیان بسوی این کلاسها
 و درسخانهها از خود نشان میدهند (درجه تعیین میزان تأ-
 دیب و اصلاح آنها) از طرف مقامات اداری میتوانند مورد
 استفاده قرار گیرد .

زندانیان وجدان چنین مینمایند که پیوسته در برابر
 فشار مقامات از خود نشان میدهند که ازین طریق بتوانند
 با نقاط نظر رسمی درین رده بندی هماهنگ سازند - نتیجه
 گیری حداقل (نا رضایتی) مستمر آنها چنین خواهد بود که
 زندانیان سیاسی از حقوق و امتیازات رهایی قبل از وقت
 موعود آنها از زندان محروم خواهند شد .

قانون کارتائ دیبی و اصلاحی حضور درین نوع درسخانه
 ها را الزامی و اجباری نمی سازد و تبصره روی نهاد های

قانون گذاری کا رتأ دیبی و ا صلاحی اتحاد جما هیر شوروی و جمهوریت های متحد چنین توضیح میدهد، این غیر محاسبات است که حضور بهم رسانیدن به اینگونه جلسات را به مثابه یک امر الزامی و اجباری در رابطه با زندانیان تلقی نمود. اما با آنهم، رهنمود سال ۱۹۷۲ وزارت امور داخله (شماره ۵۲۰) این نارم قانونی را گول زده است و این موضوع را برای زندانیانیکه به کلاس و یا درسهای سیاسی حاضر میشوند قابل مجازات میداند، برای اجتناب و خود داری از آن صریحاً به معنی درتضا واقع شدن یا نارم قانونی خواهد بود، بدین معنی که حضور بهم رسانیدن در درسهای سیاسی با یددا و طلبانه و رضا کارانه باشد، رهنمود وزارت امور داخله درسهای سیاسی را بخشی از (نظم روز) کلونی کته گوری ورده بندی میکند و غیراً ضری را درینگونه نه درسها به مثابه تخلف از (نظم روز) می بیند. در عمل، کلونی و مقامات اداری زندان بطور عموم برای (تجدید آموزش سیاسی) زندانیان و جدان سعی و تلاش به خرج میدهند، اینگونه زندانیان همواره دارای اندیشه های عمیق سیاسی و مذهبی میباشند که در نتیجه مواجه شدن آنها با تحریک متشکل و سازمان یافته عالی و فعالیت های تبلیغاتی که هدف کلیه شهروندان اتحاد شوروی میباشد و روی این ملحوظات در آرزوی آن اند که محکومیت را جریحه دار سازند، بوجود آمده اند. هرگونه سعی و تلاش در جهت دگرگون ساختن اندیشه و عقاید اینگونه افراد دنیا ز خیلی بیشریه (آموزگاران) خیلی مغلق و پیچیده زنگاه روشنفکری خواهد داشت تا نسبت به کسان موجود در موسسات

کارتاً دیبی و اصلاحی، جائیکه درسهای سیاسی توسط افراد پائین رتبه وزارت اموردا خله به پیش برده میشود .
 بسال ۱۹۷۳ ضمن گزارش مفصل کتبی پیرامون تئوری جزائی، مقنن طرازاول شوروی (ام د - شارگارودسکی) چنین می نویسد :

بی قانونیت بی عاطفگی و پستی ارزش و اهمیت آموزش کیفر مجازات را نابود میسازد، و چیزیکه در نتیجه آن باقی میماند صرف دردورنج و مصیبت است، صرف تنبیه و تأدیب (جهت تهذیب اخلاق) (Kara)
 هنوز بیانیها توسط زندانیان شوروی هیچگونه شک و تردیدی را بخود راه نمی دهد ازینکه (بی قانونیت و یا کایخلاف قانون) و وارد آوردن صدمه و دردورنج عباداتی اند در تجارت آنها که یکی از مشخصات عمده حیات در کلونی ها و زندانیهای شوروی میباشند - محکومیت سیاسی و مذهبی زندانیان به مثابه یک اساس برای کیفر و مجازات میباشد - شد، هرگونه سعی و تلاش توسط یک زندانی در جهت انتقال آراء و اندیشه های مخالف سیاسی اش به سایرین سزاوار و شایسته رژیم خیلی خطرناک خواهد شد، یک تعداد از زندانیان و جدا ن برای اینگونه فعالیتها در زندان محاکمه شدند و محکومیت های اضافی نیز علیه آنها اعمال شد .
 اسناد و مدارک محرمانه که از موءسسات و سازمانهای کارتاً دیبی و اصلاحی شوروی سربرد می آورد و مرتباً حاوی ارزیابی های رویدادها و پیشآمدهای است که مقامات کمپوزندان در برابر خواستهای سیاسی مشروع و قانونی که توسط زندانیان ارائه میشود و یا در برابر خواست های

زندانیان که روی انگیزه‌های مذهبی با زداشت شده‌اند در
 امرار عایت از حقوق آنها برای عبادت و نیا یش برخوردارها و
 تبصره‌های خشن و جاهلانه می نمایند .

طرز برخورد مقامات کلونی با زندانیان مذهبی که
 بسال ۱۹۷۳ توسط یک دسته از زندانیان سابق شوروی که
 به تأسی از پیش آمد و طرز برخورد به تر با زندانیان سیاسی
 در کلیه کشورهای اروپا تذکر داده شده بود، میباشند .

جستجو و تلاش و تعقیب بعد از پیدا کردن آثار و نشریه‌
 مذهبی در کمپها و زندانها پیروان مذهبی بوضع وحشیانه
 تحت اذیت و شکنجه قرار می گرفتند، پراگندگی مراسم
 نماز خوانی در ساحه‌های مختلف کمپ، مجازات در سلول
 های مجرد زندان بخاطر بی اعتنائی جهت گزارش دادن
 موضوع برای کاربروزهای تعطیل بزرگ مذهبی (چون ایستر
 عید قیام مسیح و عید میلاد مسیح که بروز بیست و پنجم دسامبر
 مبرتصادف میکند) تحریم هرگونه مراسم، حتی تبلیغ و
 موعظه و بجا آوردن مراسم مذهبی برای زندانیان در گذشته
 این همه متوذهای و شیوه‌های نفوذ (آموزشی و تعلیمی) اند
 که بدین وسیله آنها سعی و تلاش می نمایند که این رخنه
 اختلاف مذهبی را از بین بردارند .

رهنمودهای حرفوی و مسلکی وسیله تجویز شده چهارم

برای (اصلاح و تجدید

آموزش) زندانیان عبارت است از (آموزش عمومی و مطا
 لعه مسلکی و حرفوی تخنیکي). طبق قانون، مؤسسات کار
 تأدیبی و اصلاحی مکلف اند که تعلیم و آموزش عمومی را تا

صنف هشتم برای کلیه زندانیا نیکه‌ها زین آ آموزشهایی بهره
 باشند تا رک ببینند. قانون همچنین درجهت تحصیلات
 بیشتر که شامل لیسه‌ها باشندالی صنف دوازده برای زندان-
 نیا ن با مساعدت امکانات و شرایط مهیا کند. کدام‌گزار-
 شی درجهت تطبیق اینگونه‌ها ر م های قانونی که آموزش و
 تعلیم عمومی را در برگیرد نرسیده است.

اما با آنهم، این یک حقیقت مسلم است، که زندان-
 نیا نیکه‌ها رای تحصیلات عالی حرفوی و مسلکی هستند ازین
 گونه (مطالعات حرفوی و مسلکی تخنیکی) در حالیکه در
 زندان باشند مثمر و واقع نمی‌شود، یعنی به سود آنها
 نیست. روی این ملحوظات قانون گذاری کار تأدیبی و
 اصلاحی موجود در مقام مقایسه با وضع قانون سال ۱۹۳۳ که
 چنین تصریح می نمود که (سازمانهای کارگری خصوصاً آن
 ها ئیکه به محرومیت آزادی مواجه گردیده‌اند تسهیلات
 نگهداری آنها فراهم گردد و تحصیلات مسلکی و حرفوی آنها
 بلندبرده شود و در ضمن جهت دستیابی به مسلک های جدید
 روزنه های گشوده شود آنقدر (مترقی و پیشرفته) نمی باشد
 به سلسله تسهیلات آموزشی و تعلیمی طوریکه در موء-
 سسات کار تأدیبی و اصلاحی شوروی معاصر به کارگران ضرورت
 دارد، با در نظر داشت افراد آموزش دیده مساک و حرفوی
 این احتیاج را مرفوع نمی سازد.

کسانیکه بیشتر از آن صدمه می بینند عبارت از زندان-
 نیا ن میباشند، کته‌گوری زندانیا ن (روشنفکرو با استعداد)
 کته‌گوری که بیشتر زندانیا ن سیاسی بدان تعلق میگیرند
 (اما نه بیشتر زندانیا ن مذهبی).

زندانیان چنین گزارش داده اند که آنها به (فقدان قوه فهم و درک) مواجه اند. زندانیان نمی توانند کتابهای مطبوع جدید را و یا مقالاتی را پیرامون رشته های تخصصی شان مورد مطالعه قرار دهند. یک برنامها زندانیان سیاسی در (مورد وویا) در بهار سال ۱۹۷۴ چنین حکایت میکند: (بعد از سالیان سال زندانی و محکومیت یک انسان کامل غیر حرفوی به مثابه یک متخصص از کمپ سر بدر می آورد).

این وضع بیانیهای رسمی را مورد تکذیب قرار می دهد از اینکه اهداف و منظور از سیستم کار تادیبی و اصلاحی شوروی مساعداختن امکانات برای زندانیان در جهت تعقیب یک حیات عادی در اجتماع میباشد. با ترتباط موضوع به زندانیان سیاسی، این مرام غیر انتفاعی است یا به عبارته دیگر در جهت مخالف منافع این مرام است. با سر بردار کردن از کلونی یا زندان، چنین افراد از اینکه دوباره به شغل و حرفه سابق شان برگردند خود را فاقد توانائی می یابند، بخاطر اینکه مهارتهای علمی و تکنیکی شان را در جریان همین مدت محکومیت از دست داده اند. در رابطه با زندانیان که آنها مرتکب جنایت عادی و یا به عبارته دیگر تقصیرات متعارف و متداول قانونی از آنها سر زده باشد، این وضع به مشکل میتواند موجب جلوگیری از برگشت به حرکات و عادات ناپسند سابق (Recidivism) گردد.

در مورد زندانیان مقصور و محکوم برای تبارز مخالفت های سیاسی شان، خارج ساختن آنها از شغل تخصصی شان

صرف تا زمانی که بیشتر در مرتبه مخالفشان مبادرت
 کنند مسئول و محکوم شناخته می شوند .
 بطور مختصر ، سیستم کارت ادیبی و اصلاحی شوروی
 مکلفیت های را که پیرامون اعاده حیثیت و آموزش آنها
 باشد توسط قانون گذاری کارت ادیبی و تیوری بسر میرساند .

رابطه بین زندانیان در هر یک از سیستم و شرایط
 و مقامات اداری زندان را بطه بین مقامات
 اداری زندان و زندانی توسط
 یک محیط و عنصر جبر و فشار مشخص میگردد . در داخل دیوار
 های هر زندان و محبس در هر گوشه و کناره ها ن خطری وجود
 دارد که مقامات اداری زندان با اعمال جبر و فشار ،
 مستبدانه طبق میل و دلخواه خودشان طبق قرارها و فیصله
 های که در جهت توهین نمودن زندانیان صادر می کنند از
 صلاحیت خود سوءاستفاده خواهند نمود و حقوق جانب مقابل را
 نادیده خواهند گرفت .

بافهم و درک این خطر ، قانون دانان شوروی مطالبه
 لبه ای نظامی و آئین تا اندازه ممکن مکمل روابط روز
 مره را بین مقامات زندان و زندانیان نموده اند ، و یا به
 عبارتی دیگر قانون دانان شوروی با درک این خطر نظام
 نامه و آئینی را مطالبه نموده اند که تا اندازه ممکن مکمل
 روابط روزمره را بین مقامات زندان و زندانیان موردبر
 رسی قرار دهند .

اما با آنهم ، طوریکه بارها پیرامون موضوع در این

گزارش‌ها را شده است تحلیل و بررسی بزرگ پیرامون مسئله در دسترس هریک از مقامات اداری مؤسسات کارت‌آذیبی و اصلاحی قرار داده شده است.

این موضوع از نگاه رسمیت بخاطر ضرورت جهت‌انعطاف‌پذیری در واکنش و عکس‌العمل مقامات اداری در برابر پرابلم‌های گسترده و متنوع که در جریان عمل، مؤسسات جزائی به تصمیم‌گیری نیاز دارند لازمی پنداشته شده است.

از نگاه تیوری و مطابق به قانون تحریری امکان‌بیمبالاتی و سوءاستفاده مقامات اداری از صلاحیت دلخواه و صلاح دید آنها در نتیجه صلاحیت و حقوق نیرومند مباشرو ناظروکالت یا گماشتگی‌ها و کمیسیون نظارت عمومی کوچک و نا چیز جلوه داده شده است. یا به عبارت دیگر طبق قانون تحریری بی‌اعتنائی‌ها و بی‌بندوباری‌های مقامات اداری که طبق میل خود از مسیر اصلی منحرف میشوند صلاحیت آن‌ها توسط یک دستگاه نیرومند دیگر که حق نظارت و کنترول برفعالیتهای آنان دارد و عبارت است از وکالت یا گماشتگی و کمیسیون عمومی نظارت و یا هیئت نظار عمومی کنترول میشود. در عمل، یگانده منبع و دستگاه کنترول و نظارت پیرامون سلوک و کردار مقامات اداری زندان و کلونی عبارت می‌باشد از وزارت امور داخله (ام‌وی‌دی MVD) که سیستم قانون‌گذاری کارت‌آذیبی و اصلاحی در حیطه صلاحیت آن قرار دارد. مگر با آنهم، وزارت امور داخله یک سابقه خصمانه طولانی با خواست‌ها و مطالبات زندانیان و محبوسین دارد خصوصاً محبوسین سیاسی تبصره

تا ریخ وثبت آن، درین محاکمه آقای لی یوبا رسکی
اعتراف نمود که وی این نشرات و آثار را با خود داشته و
چندی ازین آثار و نشرات را میزدا و یا شبنا مه ها را تو -
زیع کرده، اما وی ازینکه نه مفکوره و آرزویش و نه محتو -
یات این مواد و نشرات متذکره دارای کدام انگیزه (ضد
شوروی) داشته است بصراحت اظهار داشت. در بیا نیسه
نهایی اش آقای (لی یوبا رسکی) فیصله مدعی العموم را
یا داور شد و آنرا به مثابه یک (افترا و اتهام نادرست)
خواند، اظهار خود (آقای لی یوبا رسکی) ازینکه تبعه و
شهروندان شوروی بخاطر اندیشه و عقایدشان به محاکمه
کشانده میشوند آقای (لی یوبا رسکی) این جریان را روی
این ادعای آنها که شهروندان آنها دارای آزادی اندیشه
و عقاید میباشند به مثابه دورویی و ریا خواند، اما در
عین زمان تعقیب با زداشت آنها جهت اظهار اندیشه و عقایدشان
به مقامات ذیصلاحیت و مسئول خیلی ناگوار و نا
مطلوب جلوه میکند. او همچنین روی این اصل پافشاری
نمود که سوشلیزم با گسترش آزادی در جهت انتقاد از پار
لیسی های رسمی و مقامات مسئول عوض اینکه تضعیف گردد
نیرومندتر خواهد شد.

شورای دفاعی آقای (لی یوبا رسکی) چنین استدلال
نمود از آنجا ئیکه هیچ انگیزه (ضد شوروی) در را بطه با مداد
فعین نمی تواند ثابت گردد، شکل اتهام از (تحریک و
تبلیغات ضد شوروی) به (پخش جعلی ها که به ذروغ شهرت
دارد که دولت شوروی و سیستم اجتماعی آنرا جریحه دار می
کند) عوض گردد. (اتهام اخیرا ذکر حد اقل دارای سخت

اولیای امور به آئین نامه کار تأدیبی و اصلاحی (ا.ا.س.ا.ف.ا.س.ا.ر. RSFSR) (که از طرف وزیر عدلیه ا.ا.س.ا.ف.ا.س.ا.ر.، وی، ا.م. - بلی نوفا داره میشد) هر نوع سعی و تلاش که توسط مقامات محلی یا رسمی را جهت بعهده گرفتن صلاحیت ارگان های قانون گذاری در امر انفاذ قانون اخطار میدهد.

صرف ارگانهای قانون گذاری نمیتوانند یک نورم جدید را به میان آرند یا آنرا تغییر دهند و یا ماده قانون موجود را اگر لازمی پیدا رند تعویص نمایند. تا زمانی که قانون تعویض نشده است طبق نظم و قانون پا برجا باید نظم بطور کلی رعایت گردد. قانون هرگونه اعمال و فعل - لیت ها را به هر رنگ و قماش که باشد، به بهانه و عذر طبق مصلحت آنها خارج از مرزهای قانونی به اقدام می متوسل شود و با آن مطابق نباشد یا شده باشد در رده بندی های قانونی راهی ندارد و مجاز نمی دانند مگر با آنهم، مقامات اداری زندان در مسائل اداری عادی و معمول موءسسات و ساز و برگ های خودشان تا اندازه نا چیز توسط فواین و دستور العمل های عمومی که در آئین نامه کار تأدیبی و اصلاحی مندرج است استمداد می جویند تا (رهنمودهای) اداری که از طرف وزارت امور داخله، که متن های آن بگونه اشده محرم نگه داشته میشود، حتی از زندانیان نیز، که صدور آن از طرف وزارت داخله صورت می گیرد که سیستم کار تأدیبی و اصلاحی را اداره و ره نمائی میکند، و بیشتر با تفصیل و شرح نسبت به نورمهای قانون گذاری است، این رهنمودها دارای صلاحیت عملی بزرگتری برای مقامات اداری زندان میباشد و شرط آئین نامه های کار

تأدیبی و اصلاحی - یا به عبارته دیگر این رهنمودها نسبت به قید و شرط آئین نامه های کار تأدیبی و اصلاحی دارا ی صلاحیت عملی بزرگتری برای مقامات اداری زندان محسوب میشوند. بخاطر کثرت اینگونه رهنمودها بود که آئین نامه کار تأدیبی و اصلاحی سال ۱۹۳۳ (اراساف اس ار RSFSR) از جاده دررفت و به سال ۱۹۵۳، یک انکشاف و دگرگونی که قانون دانان شوروی از آن وقت آنرا به باد اتهام گرفتند به گونه غیر عملی و نمود شد حتی زمانیکه این رهنمودها با روحیه و اساسات و تحریر قانون کار تأدیبی و اصلاحی رانفی میکنند اما با آنهم این قوانین از اولویت خاص برخوردار دارند. یک مثال روی اینگونه نیرنگ قانونی که در فوق نقل قول شد، صدور امر به غیر حاضران در سهای سیاسی یک تخلف و گاه قابل مجازات است.

رهنمودیکه چه بسا غالباً توسط زندانیان در رابطه با این موضوع عبارت است از رهنمود شماره ۲۰ چهارده جنوری سال ۱۹۷۳ وزارت امور داخله، این فرمان نیاز به یک سلسله تغییرات گسترده در امر برخورد و سلوک با زندانیان داشت. هرگونه تغییرات که در رهنمود ۲۰ رونمایی شد حقوق زندانیان را بیشتر محدود میساخت و فرصت مسا عد را برای مقامات زندان در ارتعقوب و مجازات بیش از پیش بر شدت آن می افزود.

بگونه مثال، رهنمود ۲۰ آئین نامه کار تأدیبی و اصلاحی (اراساف اس ار) پا ن زده روز با زداشت را به شیزو (Shizo) (به سلولهای مجرد شکنجه) تعیین نمود. وادامه اینگونه مجازات را تابع ارزیابی صحت و سلامتی جسمی

زندانی ساخت .

طبق این رهنمود تولیدات غذائی متنوع که جهت خریداری در دسترس زندانی قرار می‌گرفت شدیداً ممنوع قرار داده‌شد، و زنبیره را بیشتر در امرار معاش درهء مکاتبات زندانیا ن و ارسال و مرسل نامها مسا عد ساخت .

رهنمود ۲۰ . یکی اربسا رهنمودهای اداری که شرایط ثابت و مستحکمی را در موءسسات کارتأدیبی و اصلاحی شو - روی منظم میسازد، طبق گزارشهای بی حد و حصر از زندانیا ن، گرایش نیرومند رهنمودهای تازه بسوی واردآوردن هر چه بیشتر فشار علیه زندانیا ن میباشد. این وضع بیا - نگر و به تحلیل رفتن مقامات ذیصلاح که بگونهء اصلی آن را به آئین نامه های قانون کارتأدیبی و اصلاحی شوروی در یک سعی تلاش که در امرار معاش از وقوع مکرر انارش که یکی از مشخصات سیستم زندان دوران ستالین در اتحاد شوروی میباشد منسوب میسازد .

امنیت زندان

قانون شوروی به مثابهء نخستین نیاز

در رابطه با برقراری امنیت از موء -

سسات کارتأدیبی و اصلاحی شوروی نام میبرد، کاربرد و اعمال اینگونه تعهدات و مکلفیتهای چنان است که زندانیان دوران محکومیت شان را در یک شرایط و وضع انقیاد محقرانه نزد مقامات زندان سپری میکنند، بزندانیا ن واضحاً " چنین تفهیم میشود که بهروزی وشادکامی آنها در اختیار مقامات زندان قرار دارد .

در هر زمان زندانیا ن از نگاه قانونی از طرف مقامات

اداری زندان بشمول خود آنها از سرتا پا و آنچه با خود دارد -
 رند با ید مورد تلاشی قرا رگیرند. آنچه را که زندانیا ن مجاز
 اند با خود داشته باشند مطابق یک قانون مقامات اداری
 توسط یک فهرستی که خیلی نا چیز و کم است در دسترس آنان
 قرار داده میشود. زندانیا ن نمی تواننند با خود پول و یا
 مواد و اشیای قیمتی را داشته باشند. داشتن سیت های
 رادیو و تلویزیون پیوسته ممنوع است. زندانیا ن میتوا-
 نند کتب با خود داشته باشند گرچه مطابق رهنمودهای ۵۲۰ -
 تعداد این کتابها را زندانیا ن میتوانند با خود داشته
 باشند به پنج جلد میرسد. کتب و رسالات مذهبی به شمول
 انجیل ممنوع است، طور شاید و با ید قطعه بازی ها و هر نوع
 از سرگرمی ها بشمول فلاش و قمار بازی نیز زندانیا ن هم
 چنین نمی توانند از اروسا ئل هنرمندان را چون رنگ
 های مختلف، قلم گچ یا مداد رنگی و برسهای مخصوص را
 با خود داشته باشند.

زمختی و خشونت را که مقامات اداری زندان و کلونی
 در جهت تحریم بر مالکیت شخصی افراد تحمیل می کنند از
 یک موء سسه به موء سسه دیگر از یک زمان به زمان دیگر متفا-
 وت است. اما با آنها هم، صلاحیت نامحدود تلاشی بطور منظم
 و با قاعده در امر مساعدا ختن یک بهانه در جهت تحت شکنجه
 و فشار قرار دادن زندانیا ن مشخص و به مثابه یک وسیله
 ارباب و اختناق وجدان بکار برده میشود. از کلونی پرم به
 سال ۱۹۷۳ چنین گزارش داده شده است که معاون قوماندان
 جگرن فیودوروف (ژمانیکه داشته های زندانیا ن را خصوصاً
 کتاب آنها را مورد تلاشی فوق العاده قرار میداد، کتاب را

فورا بزمین پرتاب کرد و در زیر پا لگدمالش نمود .
 سا یرقوا عدم معمول مشخص با نیا زمندی قانونی ا ز
 اینک هدف مجازات (تحقیر و اهانت شخصیت انسانی) نمی
 باشد در تضاد واقع میشود . قوا عد ذیل بعد از نشر و صدور
 هدایت و رهنمود شماره ۲۰ و تضادهای آن با ستانداردها و
 معیارهای معقول مدنی در کلیه مواضع و ساسات کار تأدیبی و
 اصلاحی تأسیس شده است .

زمانیکه در تلاش ملاقات و بازدید از اعضا فرا دیک کمپ
 ویا سایر افرادیکه خواهان بازدید رسمی از کمپ باشند
 مقصود یا محکوم باید از آنها استقبال نمایند البته این
 استقبال آنها در نتیجه به پا خواستن آنها ، و در ماههای
 گرم سال با برداشتن کلاه از سرشان ، مقصر با یدموءدبانیه
 مدعوین کمپ را به عنوان (همشهری ویا همشهریان) خطاب
 نمایند که به تعقیب رتبه و مقام رسمی آنها می آید . رهنمود
 ۲۰ همچنین روش سابق را جایگزین زندانیان ضرورت به
 آویختن یک پارچه یا تکه کاهسم فامیلی آنها بشمول نمبر
 مسلسل آنها بر روی لباس آنها می افتد . خصوصاً گزارشهای
 واسطه خیلی مغشوش کننده است (که از کلونی ها جدا زمورد
 و ویا وپرم نشأت میکند) از اینکه زندانیان طبق معمول به
 مثابهء پایدهء چوب همه طاس و بی مومی باشند .

قوانین دسپلین و نظم روی حقوق مکاتبهء زندانیان
 به هم تصادف میکند . چه طبق قانون ، زندانیان تعداد
 نامحدود نامها را می باستی دریافت کنند . تعداد دوشمار
 نامها را که زندانیان میتوانند از کمپ به خارج بفرستند
 سه نام در یک ماه میباشد (در رژیم شدید) دونا مه در یک ماه

(رژیم سخت گیر و دقیق) و یا یک نا مه در یک ماه (در رژیم مخصوص می باشد). در رژیم کمیهای عادی کدام سختگیری و محدودیتی وجود ندارد. برای زندانیان نیکه در سلولهای شکنجه محصور میباشند حقوق آنها، یک نا مه در دو ماه می باشد. یا بعبارت دیگر در جریان دو ماه می تواند نزدیک نا مه به خارج از سلول زندان بفرستند.

مثالهای زیادی از زندانیان گزارش داده شده است که بگونه کلی از حقوق ارسال نا مه حتی تا یکسال نیز محروم باقی مانده اند. چه هر دو نا مه ها، نا مه های ارسال و مرسول، یا به عبارت دیگر نا مه ها ئیکه از خارج موا صلت میکنند و نا مه ها ئیکه به خارج فرستاده میشوند تحت سانسور قرار دارند و یا مصادره خواهند شد، البته بعضی اوقات بدون اطلاع قبلی افراد، چه به شکل یک تهدید و یا بر روی یک سلسله ملحوظات محتوای غیر قابل قبول، این موضوع خصوصاً ارسال و مرسول نا مه ها زفا میلهها و دوستان زندانیان سیاسی و نا مه ها ئیکه از خارج به زندانیان یهودی الاصل مرعی الاجرا است. پاره از زندانیان و خانوادها ی آن ها ماه ها بدون اینکه نا مه دریافت کنند در انتظار باقی می مانند.

کلیه علایم و حکایات از حیات زندان و یا کلونی از نا مه ها ئیکه توسط زندان بخارج فرستاده میشود، صحنه زندان را تمثیل میکند. موضوع دیگر در زمینه سانسور و درنگ یا وقفه در نا مه عبارت است از مسئله زبان است که نا مه بدان نوشته شده است. نا مه ها ئیکه به استثنای زبان روسی (بگونه مثال یوکرائینی، جورجیائی، قزاقی و

ا مثال آن) برای مرحله نخست به مراکز هریک از جمهوریت ها (کیف، تبلیس، الما آتا و امثال آن) فرستاده میشود که در اینجا بزبان رسمی ترجمه شده و واپس جهت سانسور به کلونی فرستاده میشود، عملیه ای که سه ماه را دربرمیگیرد، برای زندانیان سیاسی از جمهوریت های غیرروسی (که بسا از آنها دوران محکومیت شان را بخاطر نیشنلیزم یا اندیشه ملیت پرستی می گذرانند، و روی این ملحوظات زبان ولهجه خودشان را روی پرنسپ که تخلف از قانون نمی تواند بدبا شدبکار میبرند) که این موضوع خصوصا شکل ظالمانه و توهین آمیز سانسور است. نامه های ارسالی از خارج ندرتا به نقطه مطلوب میرسد.

حقوق قانونی زندانیان جهت دریافت نامه و پارسل ها همچنین تحت عناوین مختلف امنیت مورد نقض و تخلف قرار می گیرد. زندانیان در کلونی ها پارسل ها را می توانند دریافت کنند، این موضوع نه چندان دارای اهمیت است که دوران محکومیت آنها چند سال است. تعداد پارسل های را که یک زندانی می بایستی دریافت کند و وابسته به خصوصیت رژیم آن است. در تحت شرایط رژیم های عادی میتوانستند سه پارسل در جریان یک سال دریافت نمایند، زندانیان رژیم شدید میتوانستند دو پارسل در جریان یک سال دریافت نمایند، زندانیان تحت شرایط رژیم به خصوص سخت گیرانه نمیتوانستند یک پارسل در جریان یک سال دریافت نمایند. پارسل ها شیکه توسط افراد فرستاده میشوند، باید از پنج کیلوگرام بیشتر وزن نداشته باشند. طور شا بدو یا بداینگونه پارسل ها، که کلیه زندانیان همه

ساله دو بسته های آنرا که یک کیلوگرم وزن دارد و محتوای آن کاغذ و محصولات رخت شستنی (لاینین Linen) و شیرینی های خشک (که چاکلیت شامل آن نمی شود) میباشد. در دوران گذشته، علاوه بر اینکه زندانیان میتوانستند بمجله ژورنالها و روزنامه ها اشتراک کنند و پارسل های کتب را که توسط یک کتابخانه یا تبره های پوستی مخصوص اجراء می شد، صرف نشرات روسی میتوانستند مورد سفارش قرار گیرد، و کتب و نشرات خارجی ممنوع است. اما با آنهم، در نوامبر سال ۱۹۷۲ این حقوق آنها لغو و باطل اعلان شد، طبق گزافه رش و طبق رهنمودهای شفاهی با معامله گران کتاب.

بخاطر گرسنگی حا دو مزمن زندانیان، پارسل های غذای برای آنها از اهمیت ویژه برخوردار است. از آوان نفاذ قانون گذاری کارت ادیبی و اصلاحی درین اواخر یک سلسله محدودیت های بیشتری به یک سلسله از اقلام مواد غذایی به شمول پارسل ها که به زندانیان باید فرستاده شود، رویکار آمده است.

اشخاصیکه به ارسال پارسل های محتوای اقلام ممنوعه (چون چاکلیت و یا تولیدات گوشت) به زندانیان مبادرت میکنند سزاوار پر داخت جریمه پنجاه روبل (معادل بیست و نه پوند استرلینگ که شصت و یک دالرا مریکائی میشود) می شوند. مگر با آنهم در عمل زندانیان از مفاد حتی پارسل ها نیکه محتویات آن مطابق قانون مجازدانه شده است در دسترس آنان قرار داده نمی شود. چه بسا از پارسلها تحت عنوان زندانیان فرستاده میشود (به مثابه نامه های ارسالی عنوانی آنها ضایع میشوند) طبق تبصره پیرامون

نهادهای قانون گذاری کار تأدیبی و اصلاحی اتحاد شوروی و جمهوریت‌های متحد مقامات زندان و کلونی در جهت تلاشی هر یک از پارسل‌های فرستاده شده ناگزیر و مکلف‌اند، باید این عمل را در محضر زندانیان که عنوانی آنها این پارسل ارسال شده است صورت گیرد. توجه مسئولیت بین المللی به یک سلسله موارد کشف شده است خصوصاً آنها را که در این گونه تلاشی‌ها که دیده و دانسته محتوای آنها را با گشودن و مخلوط کردن با آن کلیه اقلام مواد غذایی را در پارسل‌ها فاسد و باطل ساخته است.

این عمل آنها یک امر غیر معمولی نمیتواند باشد، بلکه به مثابه یک عبرت و سرمشق و نا دیده انگاشتن و سوء استفادۀ به پیمانۀ گسترده در امر طرح‌های امنیتی به مثابه یک وسیله و علل نا موءجه‌نا را حتی زندانیان و توهین به شخصیت آنها می‌باشد.

قانون چنین ایجاب می نماید که زندانیان در هر سال بتوانند توسط گروهی از مردم باید مورد بازدید قرار گیرند. دونوع بازدیدها مجاز است، معمولی، بازدیدهای (مختصر) که تقریباً چهار ساعت وقت را در بر می گیرد که در سالون انتظار بعمل می آید، و خصوصی آن بازدید (طولانی) که تقریباً سه روز را در بر می گیرد.

دید و بازدیدهای شخصی از نظر رسمی در امر برقراری روابط فامیلی خیلی مهم و با ارزش تلقی شده، و اینگونه تعامل بطور عادی به همسران، زن و شوهر مجاز شمرده میشود به معنی آنست که در یک اطاق مناسب که لازمۀ تمام مکان‌هاست و وابسته به حیات زناشویی باشد در اختیار آنان قرار داده

میشود.

زندانیان تحت شرایط رژیم عادی میتوانند سالها - نه چهار ملاقات و با زدید عادی و دو ملاقات خصوصی داشته باشند، و تحت شرایط رژیم شدید سه ملاقات و با زدید عادی و دو ملاقات خصوصی (که درین اثنای آنها به کار و بارشان نیز ادا میدهند) و تحت شرایط رژیم سخت گیرانه، دو ملاقات عادی و یک با زدید و ملاقات خصوصی امکان پذیر است، و تحت شرایط رژیم عادی یک با زدید و ملاقات عادی و یک ملاقات خصوصی ممکن است. اما با آنها هم، هریک از ملاقاتها و با زدیدها باید مورد تأیید و قبول مقامات اداری زندان ویا کلونی قرار گیرد حتی بخشی از عمل محروم ساختن زندان - نیان از حقوق شان در با زدیدشان، مقامات اداری کلونی و زندان غالباً اقتضای تسلیین و امنیت را بحیث یک بهانه برای مختل ساختن ملاقاتها و با زدیدها بکار میبرند. ملاقاتهای عادی تحت مراقبت قرار میگیرد، ترتیبات فیزیکی میان زندانی و با زدیدکننده وی ممنوع است. گفت و شنود و مذاکره بین زندانیان و با زدیدکنندگان آن ها در کلونیها نیکه در (اسافاس ار RSFSR) موقعیت دارند جهت متقاعد ساختن از پرسونل های مراقب در عمل با ید بهروسی باشند از ینکه اطلاعات غیر قابل قبول چه بداخل و چه خارج مؤسسه منتقل نمی شود.

وابستگان زندانیان سیاسی بعضاً چنین مینمایند که از طرف مقامات اداری کمپ رویه نامناسبی علیه آنان صورت میگیرد. با تصویب و توشیح فرمان سال ۱۹۷۲ (ار اسافاس ار RSFSR) شورای عالی اتحاد جماهیر شوروی

گیری کمتری ولهجه ملایم تری در محاکمه محسوب میشود. (او همچنین در زمینه تقاضا نمود که محاکمه دادگاه جنین خواهد بود که آقای (لی یوبا رسکی) را در امرادامه کار و با رومشاغل علمی اش مجاز قرار دهد. هردوی این تقاضاها مورد پذیرش قرار نگرفت. آقای (لی یوبا رسکی) به اتهام اصلی محکوم و برای پنج سال تحت بازداشت البته تحت شرایط ورژیم سخت گیرانه در کلونی کارتا دیبی و اصلاحی حکم محکمه علیه وی نافذ گردید.

آقای (لی یوبا رسکی) جهت سپری نمودن دوران زندانش به کلونی مورد دووی (Mordovi) فرستاده شد. علیرغم این واقعیت از اینکه بخش بزرگی از معده وی قبل از بازداشت در نتیجه عمل جراحی برآورده شد، و برای وی کدام رژیم مختص دیگری تجویز نگردید. بعد از یک سلسله اعتراضات و اعتصاب غذا در اکتوبر سال ۱۹۷۴ در جهت سپری نمودن بقیه مدت دوران زندانی اش در بازداشتگاه ولادی میرمنتقل گردید.

پاکوف نیکولای ویچ پاولوف
نامبرده متولد سال ۱۹۳۵
و تا سال ۱۹۷۳ به حیث
یک برنامهریز تکنیکی برای سازوگرهای اداری حکومت
محلی در (تالیدی گورگان) Taldykorgan در جمهوری
قزاقستان آسیای میانه مشغول کار بود. او دارای هشت
فرزند و عضو جناح مخالف Dissentingving مسیحی
پروتستان انجیلی و کسانیکه به غسل تعمید عیسوی وابستگی
دارند خصوصاً جهت نام گذاری Christian Baptists

ورود ا قلام ویژه (اکثرا) بداخل زندانها و کمپها ممنوع قرار داده شد، بازدیدکنندگان به کمپهای مورد وویا و پرم (Perm) مواجه به تلاشی جبری و حتمی قرار می گیرند خصوصا در اثنای مواصليت شان به کمپها و زندانها.

در کلونی پرم ۳۸۵/۳۵ VS نویسنده یوکرائینی (ایوان سویت لیچنی) در یک نامه شکایت آمیز و گلايه آمیزش بنه وکیل دعوا در آگست سال ۱۹۷۴ چنین اظهار نظر می کند:

زمانیکه همسر من جهت ملاقات من در سپتمبر سال ۱۹۷۳ آمد، مقامات زندان در ظاهر مرا زوی تلاشی نکردند، مگر لخت کرده شلاقش زدند، وی را ناگزیر به چپا تمه زدند نمودند و مثال آن. چنان است، آنها وی را تابع یک عملیه و جریانی ساختند که فوق العاده توهین آمیز بحیثیت و آبروی انسانی وی پنداشته میشود.

(وی وی سارناچ نایا V.V. Sarnachnaya) همسر زندانی (ز - انتونیوک Z. Antonyuk) نیز به عین جریان و عملیه قرار داده شد و به عبارته دیگر تابع عین جریان قرار گرفت. اگر بازدیدکنندگان به این عملیه مخالفت از خود نشان دهند به دیدن و بازدیدها خاتمه داده میشود. در اثنای مرخص شدن، بازدیدکنندگان دوباره به خاطر اینکه نامه های محرمانه را در دسترس زندانیان قرار ندهند تا خروج از کلونی مورد تلاشی قرار گرفتند این عملیه توهین آمیز در هزجای قانون از آن مناعت و تحریم میکند.

دسپلین و مجازات بخاطر همین شیوه ها و برخوردهای توهین آمیز معمول و متداول برای

افرا دیکه به با زدید و ملاقات زندانیا ن می آیند بود که از حقوق و صلاحیت مقامات اداری در ارتحلیل مجازات باید چیزی فهمیده شود. پاره از استدلال و بهانه جوئی های خیلی معمول در ارتطبیق مجازات قرار آتی است :

۱- شکایاتی که خطرناک تلقی شوند .

۲- غیرحاضری از کار و بار روی هر دلیل که باشد .

۳- کوتاه آمدن از اجرا و انجام ناهای .

۴- امتناع ورزیدن از برداشتن کلاه در مقابل مأمورین کمپ یا زندان .

۵- زخمی ساختن یا قطع اندام روی هر استدلالی که باشد .

۶- نغمه سردادن، کوبیدن پیغامها بر دیوارهای سلول ، و آواز سردادن .

۷- داشتن اقلام و سامان (غیر مجاز) .

۸- درنگ و تأخیر و ادا داشتن بیزای عمل حاضر و غائب ، خوراک کار .

۹- اعتصاب غذا .

۱۰- پوشیدن لباس غیر مجاز برای کار .

۱۱- امتناع از اشتراک و حضور در درسهای سیاسی .

۱۲- قطع بازی کردن .

۱۳- تبصره های سیاسی نمودن .

۱۴- امضاء اعتراض نامه ها و درخواست و مطالبات از سازمان های غربی .

مقامات اداری زندان و کلونی انعطاف پذیری

بیشتر در ارتصمیم گیری از اینکه چه استدلال و اساس میتوانند زمینه را برای مجازات فراهم سازد و یا به عبارته دیگر

روی کدام علل مجازات اعمال میشود- جنین عمل چو ن پوشیدن پای پوشهای روی فرش و قالین (سه دقیقه تا وقت تر) از خواب بیدار شدن و پختن چای با قیما نده در چایینک به مثابه یک، بها نه برای مجازات رسمی .

ماده ۳۴ نهادهای قانونگذاری کاتاردیسی واصل- حی یک فهرست مکمل مجازاتی را که رسماً مورد پذیرش قرار گرفته در دسترس شما قرار میدهد:

- اخطار رویا رسماً توبیخ کردن.
- وظایف و کاروبار بیش از حد و فوق العاده برای پاکسی و صفائی صحن و محوطه زندان .
- محروم ساختن کسی از تماشای سینما یا کنسرت، و اشتراک در مسابقات تلتیک .

- تحریم یک بازدید و ملاقات معمولی.

- محروم ساختن از حقوق درامرد ریافت پارسلهای ارسالی بطور منظم توسط پوسته و یا توسط شخص، و یا حقوق خرید مواد غذایی تا یکماه .

- فسخ و لغای شرایط بهتر که در ماده ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ نهادهای قانون گذاری از آن تذکر گرفته است .

- قراردادن یک زندانی تا پانزده روز در سلولهای زندان (PKT) در رابطه با افراد مقصر در زداشتگاهها و محابس بگونه غیر مجاز درامر حضور بکار و مطالعه .

- قراردادن یک زندانی برای پانزده روز در بلاک مجر د جزائی و کیفری شیزو (Shizo) توأم با اجازه یا بگونه غیر مجاز جهت حضور بکار و مطالعه .

- قراردادن یک شخص برای شش ماه در یک محوطه بگونه

سلول در رژیم عادی، شدید و سخت کار تأدیبی و اصلاحی در کلونی‌ها تا یکسال در سلول‌های مجرد در کلونی‌ها با یک رژیم مخصوص، و در زندان‌ها انتقال به یک رژیم سخت گیرانه برای یک مدت زمانیکه در ماده پانزده (از دوتا ششماه) انتقال افراد از بخش‌های عادی منازل مسکونی کلونی رژیم مخصوص به محوطه‌های سلول مانند درهما ن کلونی.

مجازات کمتر خطرناکتر آنها منظم‌تر در محروم‌ساختن زندانیان از بازدیدکنندگان و پارسل‌های مهم آنها بنکار می‌رود. مگر با آنها مجازات‌های خیلی خطرناک غالباً روی مسائل کوچک نیز اعمال می‌شود.

زندان‌ها نیکه به بازداشت‌های تنبیهی و تعذیری در کلونی‌های کار تأدیبی و اصلاحی فرستاده می‌شوند معمولاً "تابع شرایط رژیم مخصوص به اصطلاح (محوطه سلول مانند PKT) اسم اختصاری روسی است و یا سلول‌های مجبور شتراف نوی ای زول یا تور یا شیزو Shizo بگونه‌ای (مختصر آن) افراد داخل زندان‌ها ممکن در (کارت سیر) (سلول‌های مجرد زندان) برای پانزده روز نگهداشته خواهند شد. در رابطه با موضوع قوانین وجود دارد که مشخصات فیزیکی سلول‌ها و بلاک‌های مجازات را تنظیم می‌دهد.

فلذا ایجاد اختناق و مجازات و واحدهای مجرد نظم و نسق بدین قالب ریزی که صرف کردن وقت در آنها به صحت و سلامتی افراد محکوم ~~علا~~ را به بار می‌آورد بگونه صریح و واضح ممنوع قرار داده شده است.

مگر با آنها، شرایط در سلول‌های مجازات (چه در پی کی تی و شیزو PKT and Shizo) گاهی

چنین تلقی میشود که صحت زندان را معروض به خطر می سازد. برخی از سلولهای زندان مرطوب و آنقدر دارای دستگاہ تهویه و برخی از آنها فاقد همه چیز میباشند. احیاناً این همه وسایل در زیر خانهها میباشند. چه در جریان زمستان آب در سلولها به یخ بندی مبدل خواهد شد، و در جریان تابستان طاقت فرسا و ناراحت کننده در خواهد آمد. زندان را بر روی تخته‌های لاج و عریان می‌خواهند و مسائیل صحتی نیز ابتدائی است. سلولها دارای مخزن آب حوض برای شستشو ندارند (احیاناً یک مخزن فلزی ویاجام و کاسه برای استفاذه عموم قرار دارد) زندان را ناگزیر اندک بخشی از وقت محدود و تمرین و مشقشان را بخاطر شستشویکابرند. سلولهای زندان دارای طشتهای آبریز میباشند که زندانی خودش روزمره آنرا خالی میسازد. بعد ازین کار هیچ جای نمی‌تواند دستش را بشوید. وقت تمرین کاهش داده شده است. جیره بندی مواد غذایی کاهش داده شده است و زندان را غذای گرم را صرف یک روز در میان میتوانند داشتند. باشند.

تحمیل محرومیتها و ناراحتی بر زندان را در سلولهای مجازات میتوانند در برابر سیستمهای زندان سراغ گردد. در کلونیها و زندانهای شوروی، مقامات اداری چنین مجازاتها و شکنجه‌ها را که غالباً با علائم بیرحمی و بی‌عاطفه کی‌توأم میباشند. روحیه‌ای که در آن مجازات و شکنجه‌ها تطبیق و اعمال میشود از طرف مقامات اداری پرم (Ponni) کلونی ۳۶ که در راه بطه با سلوک و برخورد آن با یک دسته از زندانیا نیکه‌بسال ۱۹۷۲ بخاطر مخالفتشان از رهنمود

۵۲۰. به اعتصاب غذا اقدام کردند توضیح داده شده است .
 در جریان چهار ساعت اعتصاب غذائی آنها تهدید و
 تحقیر شدند . بعدا مقامات اداری به اقدامات بیشتر موء-
 ثروکاری متوسل شدند . هیچگونه مداوا و کمک های طبی به
 مظاهره چیان بعمل نیا مدگرچه پیرامون چنین کمک ها در
 قانون در رابطه با اعتصاب غذا تصریح شده است . بعدا هر
 کدام آنها یک به اطاق محافظ احضار شدند ، که کلیه
 مقامات اداری کمپ به شمول اعضای کی، جی، بنی در آن اشتراک
 داشتند . زمانیکه آنها در اطاقات از رهنمودنمبر ۵۲۰
 روی خاتمه دادن به مظاهرات اعتصاب غذائی شان سرباز
 زدند ، رفقای لاغر شده از پنج الی پانزده روز در سلولهای
 مجرد زندان بعنوان مجازات قرار داده شدند ، بعد از
 نخستین تقلا و زور آزمائی بزمین افتیدند ، دستهای شان
 بسته شد و سرشان تراشیده شد ، گذشته از آن ، توجه ناچیز به
 وضع صحی زندانیا نیکه تا مدت طویل در سلولهای مجازات
 قرار دارند مبذول میشود .

در می ۱۹۷۴ زندانیا ن در کلونی پرم ۳۸۹/۳۵ VS
 توسط مقامات طبی و سایر مقامات رسمی مناطق اداری سا-
 زمانهای کار تأدیبی و اصلاحی چنین گفته شد ازینکه قانون
 شوروی هرگز در سلول مجازات قرار دادن افراد علیل و نا
 توان را منع نمی کند و ازینکه کدام ضرورت قانونی نیز
 در رابطه با موضوع وجود ندارد که یک زندانی قبل از اینکه
 به سلول زندان قرار گیرد از نگاه صحی مورد معاینه قرار
 گیرد .

شرایط رقتبار طبی و درمانی بسا از زندانیا ن، کار

برد طبی و درمانی بسا از زندانیان، کار برد و اعمال اینگونه مجازات را خطرناک می پندارد. هنوز زندانیان با شرایطی چون نرخهء معده منظم تحت شرایط و اوضاع ناگوار تری در PKT و SHIZO قرار گرفته اند.

محصور قرار گرفتن بیک سلول شکجه و مجازات (چه PKT، Shizo یا Kartser) بیا نگر یک دگرگونی مؤه قتی در رژیم است که زندانی در آن نگهداری میشود. مگر با آنهم (سلوک و برخورد نا مطلوب و خراب) میتواند با یک سلسله تغییرات طویل المدت در رژیم زندان از نگاه رسمی تنبیه و مجازات شود.

فقدان مجازات اعدام (که در ذیل میتوان دید موضوع تماس گیرید) شدیدترین شکل مجازات که تا امروز بمقامات اداری یک کلونی وجود داشته است منتقل ساختن یک زندانی به زندان ولادیمیر میباشد. که در شهر قدیم یا سا بسق روسیه بهمان نام موقعیت دارد، محبس و یا بازداشتگاه ولادیمیریکی از خطرناکترین مؤه سه جزائی در اتحادشوی روی پنداشته میشود (به استثنای بیمارستانهای روان پزشکی).

زندان ولادیمیر برای افرادیکه متهم به (جرائم خطرناک) شده باشند (خصوصا جنایتکاران معتاد و خطرناک که چندین بار مرتکب جرائم شده باشند و بگونه غیر قابل علاج درآمده باشند) و افرادیکه از کلونیهای کار تأدیبی و اصلاحی در نتیجه یک مجازات منتقل میشوند. چه زندانیان سیاسی بی شمار از سایر مؤه سسات جزائی و کیفری بدینجا نقل داده میشوند. در زمرهء بسا از افرادیکه مصئونیت

بین المللی آنرا پذیرفته که انتقال آنها را به سال ۱۹۷۳ ، ۱۹۷۴ به این زندان و انمود میسازد عبارت اند از (سرگی مال چیوسکی، یاکوف سوسلینسکی، الکساندر سرگی ینکو، کرونیدلای یوبارسکی و نازاریان مارکسیست یوری وودکا و یوری فیدوروف) میباشند.

در جولای سال ۱۹۷۴، ولادیمیر بوکوفسکی، که او به سال ۱۹۷۳ دو سال دوران محکومیتش را در زندان ولادیمیرگذشتانده بود، دوباره بخاطر شرکتش به یک اعتصاب غذا در کمپ کارتادیبی و اصلاحی در منطقه پرم به سه سال محکوم و به همین زندان منتقل گردید.

هیئت شناس معروف (کرونیدلای اوبارسکی) که او در بهار سال ۱۹۷۴ در رأس فهرست زندانیانیکه در یک نامه امضاء نموده بودند و آن نامه عنوانی کمیته حقوق بشر مسکو که تخلفات قانونی را در کلونی های (موردوویا) نشان می داد طبق احکام صادره در اکتوبر سال ۱۹۷۴ بزندان ولادیمیر منتقل شد. مقامات رسمی آقای (لی یوبارسکی) را از اینکه از مسیر اصلی منحرف شده مورد اتهام قرار دادند در حالیکه یک وکیل دعوی محل، وی را از اینکه (او نظریات و اندیشه هایش را تغییر نداده است) محکومش نمود. زمانی که آقای (لی اوبارسکی) به زندان ولادیمیر مواظبت نمود و فوراً تابع شرایط رژیم سخت تر قرار داده شد. طبق شرح وقایع معاصر، آقای (لی اوبارسکی) برای دومانه تابع یک شرایط فوق العاده نازم قانونی مواد غذایی که به مثابه (جیره بندی سلول مجازات) شهرت دارد قرار داده شد.

علیرغم شرایط دشوار در زندان ولادیمیر، حتی زندان‌نیا ن سیمارشدیدنیزبا این زندان منتقل میشوند. بگونه‌ای مثال کرونی‌دلی او با رسانی، بخش بیشتر معده‌ای وی بخاطر مصاب بودن به قرچه در نتیجه عمل جراحی برداشته شد، (الکساندر سرگی بینکو) از توپرکاوزمزن شکایت دارد و ولادیمیر بوکوفسکی از قرچه‌اشنا عشروبی نظامی‌های قلبی و جگر شکایت دارد.

انتقال به یک مؤسسه که دارای رژیم مختلف باشد بیانگریک تحول در محکومیت زندانی پنداشته می‌شود. صلاحیت استثنائی و منحصر بفرد محاکم در ارتعین محکومیت ظاهرا در نتیجه نیازها و ضرورت‌ها را اینکه صرف محکمه می‌توانند فتوا و با فیصله‌ای برای یک دگرگونی در از مدت در رژیم یک زندانی صادر کنند و این یگان‌ه حقوق محفوظ محکمه است و بس.

مگر با آنهم، در ظاهر امروز ارتا مورد اخله‌کشور بطور کلی از شیوه‌های اداری اش بخاطر تغییر رژیم زندان‌نیا ن بدون توسل و مراجعه به محاکم دست بردار نشده است. بسال ۱۹۷۲ در حدود پنصدتن از زندان‌نیا ن از کلونی Zhkh ۳۸۵/۳/۱۷/۱۹ در کامیلکس‌های کلونی مورد وویا به دو کلونی‌ها در پرم منتقل شدند. برخی از آنها که بعد‌ها روی آن تبصره به عمل آمد ازینکه استدلال برای انتقال گسترده تر آنها (توزیع مجدد کمپهای سیاسی) جهت پیش‌گیری از انتشار اطلاعات، و مغشوش ساختن تماسها بین زندان‌نیا ن در جریان امر دخیل بوده است. به مجرد رسیدن در کلونی VS ۳۸۹/۳۵ و VS ۳۸۹/۳۶ به زندان‌نیا ن چنین تفهیم

شده تمام این منطقه (یک سوء سسه بخصوص کاهرتا دیبسی و اصلاحی) بوده است، به آن معنی که کلونی های داخل آن کلونی های رژیم مخصوص میباشند. از آنجا ئیکه کلیه زندانها نیا ن دوران محکومیت رژیم سخت گیرانه را می گذرانند انتقال آنها بیا نگر یک دگرگونی و تحول در رژیم میباشند که بخاطر آنها محکوم شده اند. این موضوع غیرقانونی بود به خاطر اینکده هیچ محکمه جنین امری را صادر نکرده است، اما از طرف وزارت امور داخله پاس شد. مورد تصویب قرار گرفت.

از اینکده بخشی از آن در ظاهر امر نقض صریح از قانون میباشند، جدا انتقال زندانها ن در نتیجه تحمیل فشار و رنج بر زندانها نیکه در جریان امر دخیل بودند، میباشند. پانزده تن آنها در اطاقهای خواب، هر کدام آنها غرق عرق ریزی خودشان شده بودند، غذا و خوراک اصالتش را از دست داده بود (فاسد شده بود) برای دوروز آنها زندانها ن را به دست شوئی و مستراح نبردند. مردم باید از کاریدورها استفاده میکردند. کلکینها مهر لاک و بسته بود، صرف در آخر وقت تبعیدشان کلکینها کمی باز گذاشته شده بود، اما این نمیتوانست کمک و یاری رسانند. مردم لخت و برهنه روی کف اطاق قرار داشتند. خاک تعفن خفه کننده، مسموم کننده. یک شخص در جریان نقل و انتقال درگذشت. این یک شکنجه خطرناک بود. ارزیابی دیگر عین مسافرت این توضیح و حکایت را تأیید نموده و علاوه میکند:

حتی کوچکترین یک امتیاز - یک قطره آب، یک جرعه هوا یا تازه برای تنفس، صرف نمیتوانست بواسطه

این باب تیست های مخالف در پذیرش پاره از محدودیت رسمی که در جهت فعالیت های مذهبی برای آن ها در سال ۱۹۶۰ تجویز شده خصوصاً محدودیت های یک پیرامون حقوق آنها جهت رهنمایی اطفال شان در مذهب با دشمنی پذیرند در خزان سال ۱۹۷۳ آقای پاولوف در زمره یک دسته شش نفری با پ تیست مخالف در (تالیدی کورغان) و با یک سلسله از تخلفات جنائی در رابطه با فعالیت های مذهبی شان، به شمول تخلف از قوانین روی انفکاک کلیسا و دولت و مکتب و دولت، و توزیع و پخش اکاذیب که دولت شوروی و سیستم آنرا جریحه دار می سازد در نتیجه و از ذکر دانات با زداشت گردید. در جریان محاکمه شش تن که مصادف به ماه فبروری سال ۱۹۷۴ است، مدعی العموم چنین مدعی شد که متهم بگونه سیستماتیک به نشر و تبلیغ مذهب پرداخته و جهت تحقق بخشیدن به این مرام به وعظ و تبلیغ، تیپ ریکاردرها و انجام و اجرای اشعار و سرودهای مذهبی که پاره از این سرودها و اشعار توأم با افزار موسیقی بوده، مدعی العموم علاوه بر آن از اینکه آقای پاولوف و دو تن از مدافعین همکاروی چنین اعتراف نموده اند که مشترکاً (دروس مذهبی را برای اطفال خوردن سازمان داده اند) که طبق اظهار مدعی العموم نقض و تخلف از قوانین پیرامون (انفکاک و جدائی کلیسا از دولت و کلیسا بوده است) شواهد اصلی در جریان موضوع شامل اسناد مطبوع و موعظه ها و سرودها ئیکه بشکل کسیت درآمده و از منازل مدافعین بدست آمده و مصدره شده است و پیش آمد چشم دیدار زینکسه اطفال مدافعین بگونه منظم بروزهای شنبه و یکشنبه

فریا د دسته جمعی زما نیکه قتا را هن ا زیک منطقه پرنفوس
میگذشت بدست آید. پاره ا ز زندانیا ن بحال بی هوشی
افتادند و تعادل روانی و جسمی شانرا ا زدست دادند.
نکلای نکلاینکوا ز قتا را هن به بیما رستان منتقل گردید.
هیچنوع درمان طبی در اثنای سفر سردست نبود. محافظین
بی سوا دیگونه بی با کانه همان تا بلیتها را به هر کس تو-
زیع می نمودند.

وقایع چنین نشان داد که در راه بطه با موضوع مثال
های واضحی از بی اعتنائی مسئولین زندان و صلاحیتها ی
آنها و موقف بی دفاع زندانیا ن را در با زداشت توضیح می
دهد. با وجود پرنسیپ قانونی ا زینکه دوران حبس و
زندانی در اتحاد جما هر شوروی روی هدف تحمیل رنج و
مصیبت جسمانی و کسر شأن انسان نمیتواند باشد اما مقامات
زندان با تحمیل مصیبتها و تکالیف و با لایحه توهین و تحقیر
ساختن زندانیا ن حسب معمول بکارشان ا دامه میدهند،
با چنین اعمال آنها مرتکب تخلفات مکررا ز قانون گذاری
اتحاد شوروی میشوند.

بسال ۱۹۶۲ یک مقاله (۷۷-۱) مجازات اعدام را
محکومیت نهائی که محکمه میتواند آنرا برای (ا قاده دعوا
و جریان حقوقی که کارسا زمانهای تأدیبی و صلاحی را مختل
میسازند) به تصویب برساند به آئین نامه جنائی اراس
افاسار (RSFSR) علاوه گردید، روی وجوهات مختلف
تا درین اواخر تحمیل شده بود و بخاطر تخلفات متنوع
دسپلین و نظم و نسق از طرف زندانیا ن با آزرده گی کامل
تعمیل می شد.

۱. دوردکوزنتسوف خا طراتی را که در جریان نخستین دور زندانیش (از ۱۹۶۱ تا ۱۹۶۸ بعد از یک اتهام که بخاطر تحریکات ضد شوروی) بوقوع پیوسته بود چنین شرح میدهد که عده‌ای از زندانیان در کلونی مورد وویا برای خال‌کوبی بر روی بدن‌شان توأم با شعارهای ضد حکومتی و مثله کردن و وارد آوردن جراحات مختلف در بدن‌شان اقدام شدند. زمانیکه وی به کلونی ZHKKH ۳۸۵/۱ مورد وویا بسال ۱۹۷۱ برگشت، او چنین دریافت که در غیاب وی اقدام‌ها بخاطر خال‌کوبی در بدن متوقف ساخته شده است.

گرچه برخی از مقامات اداری کلونی‌ها سرانجام احیاناً زندانیان را با ماده ۷۷-۱ و اعمال و کاربرد مجازات اقدام را در سازمانهای کار تأدیبی و اصلاحی تهدید می‌نمایند با آنکه بگونه صریح به پیمانۀ بزرگاز آن کاهش به عمل آمده است. مصئونیت بین المللی درین سال‌های اخیر هیچ مواردی را ازینکه یک زندانی وجدان تحت ماده ۷۷-۱ به اقدام محکوم شده باشد در اختیار ندارد. در اسناد دومدارک اخیر نشرات محرمانه که از موسسات جزائی و کیفری شوروی سر بدر می‌آورد (نشر و پخش میشود) هیچگونه موارد تثبیت شده ازین گونه اقدام‌ها را چه زندانیان سیاسی وجه جنائی بخاطر ندارد.

فلهذا بگانه موجودیت مجازات اقدام در قانوں برای تخلفات و سرپیچی از دسیلین و نظم نسق توسط زندان‌یان بیانگریک مغایرت و اختلاف بین ادعاهای مورال عالی قانون کار تأدیبی و اصلاحی اتحاد شوروی و ایجاب رعب و خوف از طرف رژیم که زندانیان پیوسته و یگانه مستمر

تابع آن شرایط قرارداد شده‌اند، میباشند.

کنترول قانونی بالای اصلاحات قانونی که به گونه‌ای
مقامات زندان و کلونی تدریجی بعد از سال ۱۹۵۳ در
اتحاد شوروی وضع گردید با
یک سلسله مساعی و تلاشها در جهت اعاده نقش قانون در تأسیسات
زندان و محابس اتحاد شوروی توأم بوده است. گرچه
آئین نامه‌های کآرتا دیبی و اصلاحی نوین تا سال ۱۹۷۰
به شکل قانون درنیا مده بود، تقریباً در اواسط سال ۱۹۵۰
دگرگونیهای مربوط به اصول قضائی در آن، جهت تدارک
نظارت قانونی بالای مقامات زندان و کلونی رویکار آمد
مهمترین همه قوانون ویا آئین سال ۱۹۵۵ روی صلاحیتها و
یا اعمال نظارت گماشته‌ها ویا وکلای اتحاد جماهیر شوروی
بود که تا حال مرعی الاجراء است.

طبق ماده ۳۵ این آئین نامه ما مورین این موء -
سه وکلا از صلاحیت عام و تا م در جهت واریسی از کلونیها و
زندانها در امر کنترول و بررسی اسناد مربوط به موارد
مختلف دوسیه‌های زندانیان و مراقبت از قانونی بودن
کلیه احکام و او مرور هنمودهای مقامات اداری موء سسات
کآرتا دیبی و اصلاحی با شد بر خوردار میباشند.

عین قانون و آئین نامه (در ماده ۳۶) وکلا و گماشته
ها مبنی بر رسیدگی و مراقبت به جریان امور بر سر وقت
پیرامون شکایات و مطالبات زندانیان را نیز مورد مخاطب
قرار میدهد. گذشته از آن، به سال ۱۹۵۷ کمیسیونهای
نظارت عامه سرا سرا اتحاد جماهیر شوروی (به مثابه ارگان

های کنترول عا مهروی نظارت قانون در ا مرفعالیت موء -
سیات کارتاً دیبی و ا صلاحی) و ا رد عمل شود تا سیس گردید .
در قانون گذاری کارتاً دیبی و ا صلاحی معا صر ، و کلا و یا
گماشته های آنها به شمول کمیسیونهای نظارت عا مه بمثا -
بهء دوجینل در ا مر مرا قبت و نظارت قانونیت در موء سیات
کارتاً دیبی و ا صلاحی اتحاد شوروی می باشند .

ماده ۱۱ آئین نامه کارتاً دیبی و ا صلاحی ا ر ا س ا ف
ا س ا ر (RSFSR) چنین تصریح میکند که وکلای اتحاد شو -
روی و گماشته های تابع آنها نا گزیر و مکلف اند که (ا ز
نظارت واقعی قوانین) موء سیات زندان را متقا عدسا زند .
آنها با ید جهت پیشگیری ازین رویدادهای نا مطلوب ب
متخلفین از قانون را (ا ز هر کسی که این تخلفات ناشی می
شود) مجازات و تنبیه نمایند . در جاهای مختلف قرا ر
ادعای آئین نامه ازینکه وزارت داخله (در سیستم اداری
زندان مسئول میباشد) باید با وکلا در ا مرتشخیص و تثبیت
تفصیلات عملیات زندانها و کلونیها همکاری و معا ونست
نماید .

ماده ۱۱ آئین نامه کارتاً دیبی و ا صلاحی ا ر ا س ا ف
ا س ا ر همچنین اعلام میدارد که مقامات اداری زندان در
(امر بر سر رساندن و انجام) رهنمودهای گماشته ها و یا وکلادر
را بطه با نظارت و و ا ر سی از قوانین (نا گزیر و مکلف اند) .
جهت متقا عدسا ختن این موضوع ازینکه زندانیا ن
میتوانند که توجه وکلا و گماشته ها (و سایر ارگانها و موء -
سیات) را بسوی بی مبالاتی ها و بی اعتنائی ها جلب نما -
یند و نهادهای قانون گذاری کارتاً دیبی و ا صلاحی زندانیا ن

را به واداد بودن حقوق در امر شکایتهای تحریری، آنها را متقا عدمیسا زد. طبق تبصره نهادهای قانون گذاری کار تأدیبی و اصلاحی اتحاد جماهیر شوروی و جمهوریتهاى متحد حقوق افراد مقصرو متهم ازینکده شکایاتشان را به مراجع قانونی برسانند به مثابه یکی از تضمینات مهم شرط قانونیت در اشنای اعمال مجازات محسوب می شود... سرهم بندی و فرستادن شکایات توسط هر یک از فارمها به هر شکلی که باشند مجاز است و کدام مانعی برای آنها وجود ندارد.

اما با آنها، حقوق زندانیان در امر سربراهاندا - ختن شکایات بصورت عموم نادیده انگاشته میشود. صرف همان نامه های شکایت آمیزی که توسط زندانیان به وکلای ویا گماشته ها فرستاده میشود توسط مقامات اداری کلونی ویا زندان از سانسورهای الزامی معاف میباشند. این بدین معنی است که شکایات زندانیان، جز وکلا ویا گماشته ها از طرف همان مقامات مربوطه پیوسته که شکایت آمیز یا شدت تحت سانسور قرار می گیرد.

این موضوع با تصویب و فرمان شورای عالی اتحاد جماهیر اشتراکیده شوروی مؤرخ ۱۲ اپریل سال ۱۹۷۸ که در رابطه با شکایات همشهریان میباشد قرار آتی است:

فرستادن شکایات افراد متهم و مقصر جهت فیصله توسط آنان افراد مقامات رسمی که فعالیت و کاروبار آنها موضوع شکایت باشد منع قرار داده شده است. اما با آنها شکایات زندانیان به وزراء و سایر سازمانها نه تنها از طرف مقامات اداری کلونی و زندان مورد مطالعه قرار نمیگیرد،

بلکه غالباً به مقامات اداره مرکزی کار تأدیبی و اصلاحی
 در چوکات وزارت داخله نیز راجع ساخته میشود .
 با صلاحیت در دست داشته‌شان مقامات اداری کمیها
 وزندان میتوانند شرایط هر زندانی را تغییر دهند، آنها
 دسترسی قابل ملاحظه را برگرفتن انتقام از زندانیان
 شاکی میباشند. بعضی اوقات عملیه انتقام جوئی وار-
 عاب حتی رنگ قانونی بخود می گیرد طوریکه بررسی وارز-
 یابی ذیل از کلونی پرم بنه این موضوع روشنی می افکند .
 مقامات اداری کمپ زندانیان را از جریان موضوع
 مطلع ساخته اند که در رابطه با موضوع یک رهنمود و هدایت
 مخصوصی وجود دارد که طبق آن به مقامات اداری صلاحیت
 داده شده است که شکایات زندانیان را سانسور نمایند و
 تصمیم بگیرند که میشود محتوای این نامه ها افتراء میز
 باشند و یا اینکه روی واقع بینی استوار باشند. در مورد
 اول، اگر آنها در شکایات زندانیان جنبه های افتراء میز
 را تشخیص دادند، مقامات اداری کمپ صلاحیت آنرا دارند
 که این نامه شکایت میز را نفرستند و صلاحیت آنرا دارند
 که زندانی را بخاطر انتقال اطلاعات و گزارشات غلط و
 افتراء میز و یا با ارائه مفاهیم نامطلوب در نامه تنبیه
 و مجازات کنند. بدینسان یک تعداد دزدان و زندانیان جهت
 فرستادن شکایات در سبیلها ی مجازات قرار داده شدند و در
 ضمن از وصول نامه و پارسا ها و بازدید کنندگان از آنها
 نیز محروم گردیدند، یا به عبارته دیگر ارسال و مرسول
 نامه ها و پارسا ها به اینگونه افراد مانعت بعمل آمد و در
 ضمن کسانیکه جهت ملاقات با اینگونه افراد به زندان و یا

کمپ می آیند نیز از آنان مما نعت و جلوگیری بعمل می آید
حتی فرضا نامه های سا نسورنا شده به وکلا یا گما شته
ها دارای ارزش نه چندان اند که سود و منفعت نه چندان
دارند، طبق کلیه محاسبات و بررسی ها ئیکه توسط زندان -
نیا ن وجدان اتحاد شوروی به عمل آمده . .

اگر وکیل یا گما شته خود را در داخل کلونیها و زندان
ها در جریان امور دخیل سازد بدین معنی اوضاع داخلی
کلونی زندان را مطالعه کند، چنین می نماید که هرگز به
جانبداری از زندانیا نخواهد بود. این موضوع بگونه
مفصل در یک (خاطره) که یکماه مکمل اعتصاب غذا در کلونی
کارا صلاحي و تأدیبی ۷۵۳۸۹/۳۵ در تابستان سال ۱۹۷۴ اتذ -
کرداده شده است

زندانیا ن شکوه و گلایه های متعددی پیرامون تخلف
از قوانین توسط مقامات کمپها نمودند (بگونه مثال
مما نعت غیرقانونی نامه ها و پارساها، خلاف ورزی آنها
از ماده های آئین نامه کارتا دیبی و اصلاحی پیرامون
شرایط کار زندانیا ن، و بستگان و رفقای زندانی که
جهت ملاقات بزندان می آیند بطور خودسرانه و جا برانه از
این حقوق بی بهره کردن، تخلف از نازم ها ئیکه مجازات
زندانیان را نظم و نسق می بخشند)، مقامات مسئول وکلا
و گما شته ها و سایر کلیه ایجنسی ها و نمایندگیها ئیکه با این
گونه مسائل وابستگی دارند درخواست و مطالبات آنها -
دیده گرفته شد. فلذا چنین تصمیم گرفتند که شکایات آنها
جای را نمی گیرد و بی مفهوم است و گما شته ها یا وکلا نیز
به گلایه و شکایات آنها گوش فرا نمی دهند، علیرغم این

واقعیت که این زندانیان بشکل نیمه سیر بودند در بسا موارد وضع صحی آنها نیز چندان رضایت بخش نبود با عتصاب غذا متوسل شدند. ژمانیکه زندانیان شکایاتی روی بی قانونی ها و خلاف ورزی های مقامات اداری کلونی در اشنای غذا تقدیم مقامات مربوطه نمودند، یک مقام بر جسته رسمی به آنها چنین گفت :

(شما میتوانید شکایت نمائید اما شما خوبتر میدا - نید که هیچ وکیل یا گماشته به شما کمک و معاونت نخواهد کرد) بعد از اینکه عتصاب غذا پائین یافت ، گماشته ها و یا وکلای اراسافاسار شکایاتی را که توسط اعتصابیون غذا در برابر وحشت و خلاف ورزی های که توسط مقامات اداری کلونی در جریان اعتصاب غذا مرتکب شده بودند مورد باز جوئی و ارزیابی قرار دادند . در آگست ۱۹۷۴ ، مقامات اداری کلونی از وکلای گماشته های اراسافاسار یک نامه رسمی را که شکایات هریک از زندانیان به مثابه یک مسئله (غیر قابل اثبات) و (با در نظر داشت حقیقت غیر موهوم) (جه می باشد) مورد تکذیب و تردید قرار گرفت . در همان ماه نویسنده یوکرائینی (ایوان سویت لیچنی) با ارزیابی ها و بررسیهای گماشته ها و وکلای به مقابله برخاست و دوباره به اعتصاب غذا پرداخت و فوراً برای سه ماه در سلول مجازات قرار داده شد .

کمیسیون های نظارت عامه دومین وسیله نظارت و رعایت قانون را در کلونیها تدارک می بینند - این کمیسیونهای ناظر و مراقب با نمایندگان کارگران و رنجبران به سویه محلی در منطقه ، شهر ، ناحیه ، در تماس اند .

طبق ماده ۱۱۰ آئین نامه کار تأدیبی و اصلاحی ا. ر
 اسافاسار (RSFSR) عضویت در آن بطور عمومی برای
 (نمایندگان شورای کارگران و نمایندگان اتحادیه های
 تجارتی کمونیستهای جوان و بقیه سازمانهای ملی و کو -
 لکتیف های کارگری) کارگران وزارت امور داخله و کلا ء و
 محاکم ، اعضای کمیسیونهای نظارت نمی توانند باشند .
 کمیسیونهای نظارت قانونارژیم با مشاغل و کاروبار آنها کلیه
 جنبه های فعالیت سازمانهای کار تأدیبی و اصلاحی وابسته
 میباشد . آنها در جهت کمک به زندانیان بخاطر تجدید آمو -
 زش آنها دارای صلاحیت می باشند . پرمبنای ارزیابی آن
 ها از سوابق زندانیان ، آنها میتوانند تدرهائی قبلی زندان -
 نیان را از طریق محاکم و یا انتقال آنها را از یک شکل
 رژیم به نوع دیگر آن مطالبه کنند .

کمیسیونهای نظارت با یستی (در جهت اعمال و تطبیق
 کنترل عمومی) پیرامون فعالیت مؤسسات کار تأدیبی
 و اصلاحی اشتراک ورزند جهت رسیدن باین مرام آنها بنا
 صلاحیت گسترده تری که در دسترس آنان قرار دارد باید از
 کلونیها و زندانها جهت استماع شکایات زندانیان و در
 امر درخواست تقدیم اسناد مربوط بآن توسط مقامات ادا -
 ری باید مورد با زدید قرار گرفته خلا بین این قید و شرطهای
 قانونی و عمل خیلی زیاد است . تا اندازه که برای ما
 معلوم است هیچ کمیسیون نظارت تا حال به نمایندگی از
 یک زندانی وجدان شوروی که مورد پذیرش مسئولیت بین
 المللی قرار گرفته باشد ، بچشم نمی خورد ، چه در نتیجه
 تقاضا و خواهش برای آزادی آن و یا تخفیف کاهش در شرایط

وی ویا بوا سته اعتراض بخاطر تخلفات از قوانین توسط مقامات اداری زندان ویا کلونی ها . ازینکه موجودیت کمیسیون نظارت در عمل به زندانیان سیاسی نامرتبط است شایدها این مدعا است تقریباً فقدان یک رهنمائی و دستور به کمیسیون های نظارت و در دسترس نبودن گزارشها و بیانیها به مقدار زیاد توسط آن و در باره زندانیان وجدان در اتحاد جماهیر شوروی . یگانهاستثناء قابل ملاحظه به این بی اعتنائی و عدم رعایت برای کمیسیون های نظارت در شماره ۳۳ شرح وقایع اخیر ، که سفارشهای کمیسیون نظارت را در رابطه با رهایی و آزادی بموقع هشت تن زندانیان در کلونی موردوویا Mordovia ۱۹ / ۷۸۸۱۳۸۵ گزارش داده است . از جمله هشت تن سه تن آنها بخاطر تباری و همکاری با نیروهای اشغالی در جریان جنگ عمومی دوم جهان بعنوان مجرمین جنگ محکوم شده بودند که دوتن آنها در زمره نیروهای اشغال جرمنی داخل خدمت بوده اند ، یکتن آن در برابرنا را ضیان (پاول لیت وینوف ولاری سا بوگوراز) بسال ۱۹۶۹ گواهی داده است ، و یکتن آن ، یک پارتیزان هواخواه گروه نیرومقاومت سابق لاتویا که صرف سه ماه به خدمتش مانده بود ، به ده سال حبس محکوم شد .

حقوق دان شوروی (ام-دی شارگورودسکی) به سال

۱۹۷۳ چنین نوشت که از نظریاتش تا حال در بین عموم مردم شوروی از آن مواظبت به عمل می آید ازینکه (اعمال مجازات شدید مبارزه با جرم خیلی مؤثر خواهد بود) اگر در عملیات شان کمیسیون های نظارت چنین نظریات را منعکس

اجتماعی بوجود می آورند که در آن یکی از مدافعین (خانمی که اسمش الاکاس پر "Ella Kasper" که ۲۴ ساله بود) به خواندن سرودهای مذهبی درین اجتماع می پرداخت. متن بیانیه نمائی آقای پاولوف در محکمه خارج از اتحاد شوروی فراهم و تدارک میشود که در آن وی اخطار نموده است که او و یار مدافعین شریک وی به نشر رساله ها در امر جریحه دار ساختن دولت شوروی دست اندر کار شده باشند، اما به این موضوع اعتراف نموده اند که آنها به نشر و توزیع نسخه های انجیل بخاطر تقلیل و کاهش آنها به این امر دست زده اند. او اعتراف نمود که او پالیسی های رسمی و فعالیت های آنها در رابطه با علاقمندان و معتقدین مذهبی در اتحاد شوروی به باد انتقاد قرار داده است، اما نامبرده از اینکه هر یک از بیانیه های انتقادی وی نادرست بوده است انکار نمود. وی اعتراف نمود که او به اطفالش پر - نسپ های مذهبی را می آموخته، اما وی چنین به سخنانش ادا داده که یک عیسوی را سخا العقیده و مؤمن ناگزیر است که باید چنین کند، بگونه که مارکسیست، لیننیست مگرویده و وقف شده از نگاه شعوری ناگزیر و مکلف به تربیه و راهنمایی اطفالش بر مبنای پرنسپ های کمونیسم می باشد. او به محکمه این نکته را نیز یادآور شد که لینن از حقوق همه افراد در جهت اعتراف به تبلیغ و نشر اندیشه و عقاید آنان دفاع نموده است. آقای پاولوف در جریان فعالیت های مذهبی اش مرتکب اعمال جنائی شده و برای مدت پنجاه سال زندانی در کالونی کار تأدیبی و اصلاحی محکوم گردید. گذشته از آن، محکمه وی را به سلب صلاحیت

سازند، این موضوع به مثابه یک توضیح خواهد بود در امر
 فقدان مؤثریت در جهت تخفیف بخشیدن شرایط زندان.
 مگر با آنهم، کمیسیونهای نظارت عام بدون ازگان
 های رسمی بطور آزادانه نمی توانند فعالیت کنند. آنها نا
 گزیرا ند که پرنسیپها و اهداف مقامات اداری را که متهم به
 اداره سیستم زندان میباشد احترام بگذارند. بیانییه
 آقای (شارگوردسکی) براوضاع مردم شوروی هر قدر صحت
 داشته باشد، قانون گذاری کار تأدیبی و اصلاحی معاصر
 شوروی مجازات را منعکس می سازد، درک مکافات و کیفر
 بازداشت، و چنین برخوردها یقیناً از مشخصات آنهاست
 که اعمال و کار برد این قانون گذاری ها را تجویز می کنند.
 چنین مشی و روشهاست که عملیات کمیسیونهای نظارت
 عمومی را تشخیص و تثبیت میکند.

طرز تفکر زندانیان

(شو کوف) بخواب رفت ، وا و خیلی خوشحال بنظر می رسید . او برای امروز میتوانست خوش قسمت باشد . آنها وی را اگر زیرماشین سردکننده (یخچال) قرار نمی دادند ، اگر این افراد در جهت کار کردن در انکشاف جا معه سوسیا - لستی تعقیب نمی شدند و حتما یک جام فوق العاده خمیره یا جریره نرم را از طرف ظهرونوش جان میکرد . کارفرمای آنها بخاطر کار آنها بهره برداری بیشتری می نمود ، اومی با یستی جهت ساختمان بهتر همان دیوار فکری بر سرش خطور میکرد . آنها همان پارچه و تکه فولاد را در همان حالت جست و خیز خوشی و سرور نمی توانستند پیدا کنند . سزار یا قیصر در آشنای شاهان مزدش را ادا نمی کرد که وی با آن مزد در دست داشته بایدتنباه کومی خرید - وا و در نتیجه آن می با یستی بیمار میشد .

هیچ چیز روز را ضایع نساخته بود یا به عبارته دیگر روز به هدر نرفته بود و او تقریبا خوشحال و خندان به نظر می آمد . سه هزار و شصت و پنجاه و سه روز و شش ماه به آن در محکومیت

آن از شیپور بیداری تا صدای شیپور در زمرهٔ سه فوق العاده آنها بخاطر سال کبیه بود.

این بود شمه از خاطرات (ایوان دی نی سوویچ شو-کوف) در اخیر روز در کمپ کارا جباری در آستانهٔ آخرین دوران حیات ستالین. آنها یگانۀ ذریعۀ ویا وسیلهٔ مشروغ و حلال موجودیت و بقای بود که! لکساندر سولزی نتسین (Alexandar Solzhenitsyn) میتوانست برای آنها شیکه مدت دوا مدا و طولانی زندان را در کلونی کارا جباری بگونهٔ که خود وی در آن قرار داشته باشد در تصور بیگنجانند، منعکس میسازد.

(ایوان دی نی سوویچ) صرفاً زینگه خود را با نیا زها و ضرورت های ابتدائی بدون اینکه مانع کار دیگران گردد سعی و تلاش نمود و فلسفهٔ هرگز به مقامات رسمی یا با گرفتن شانس که وضع را از بدترین سازد شکایت نکرد.

همچنین وسائل و ذرائع دیگری نیز جهت بقا و موجودیت وجوددارند. چه زندانیان مذهبی از وحشت حیات زندان از طریق طاعات و عبادات شان (رهائی) یافتند. چه بسا هنوز هم به این کار شان ادا می دهند، و این موضوع بسا اوقات حتی در جریان سالها زینکه پارهٔ ۱۴ زندشوارترین و رفقای صادق و راستین زندانیهای شوروی و کلونی ها از معتقدین و ایمان داران با دینت و پارسا مذهبی میباشند.

سایر زندانیان بقا و موجودیت شان را در یستی و حقارت میدادند. بسا از زندانیان در اندیشهٔ عطف توجه خاص محافظین مقامات اداری زندان از طریق جاسوسی و داد و

اطلاعات دربارهٔ سایر زندانیان میباشند. (ادوردکوز -
 نتسوف) بسال ۱۹۷۱ چنین تخمین زده است که در زمرهٔ ۹۰
 زندانی در کلونی مورد وویاسی و هفت تن آنها جاسوس
 بودند و هفت دیگر نیز مشکوک به جاسوسی بودند. چه بسا از
 زندانیان جنائی، خصوصاً در زمرهٔ اخلاک گران که زندانیان
 سیاسی را نیز در بر می گیرد و حتی کار بجائی می کشد که
 ضرب و شتم و ارباب و نا راحت کردن زندانیان دیگر نیز
 شامل آن میشود.

این گزارش تقریباً حاکی از حملات و یورش مداوم
 توسط زندانیان جنایتکار نسبت به (والنتین موروز) به
 سال ۱۹۷۲ تذکر رفته است. موارد و مثالهای مشابه آن
 عادی خواهد بود و تا زمانیکه مقامات زندان وکلونسی در
 اندیشهٔ استفاذه از صلاحیت شان در ابرپخش و نفوذ این
 اندیشه التفات و عدم التفات آنها به مثابهٔ یک چماق در
 برابر زندانیان سیاسی به مثابهٔ یک طبقه هم اطاق خصوصاً
 خورد و زبون شده ادا خواهد یافت که بگونهٔ عادی و
 معمول تبارز کنند.

زمانیکه (الکساندر سول زی نیتسین) و (ایوان دی
 نی سوویچ شوکوف) دوران محکومیت شان را سپری میکرد -
 دند، دنیای زندان شوروی از اجتماع بشری خارج از
 زندانها کاملاً بگونهٔ تجرید قرار گرفته بود. این موضوع هنوز
 صحت داشت زمانیکه یک روز در زندگی (ایوان دی نی سو -
 ویچ، سول زی نیتسین) در جمله ادبی (دنیای امروز) بسال
 ۱۹۶۲ به نشر رسید. بحیث مؤلفین در را بطه با (مقدمه) در
 یک نشریهٔ زبان انگلیسی داستان چنین ادا می دهد :

(سول ذی نیتسین یک دنیا ی جدیدی را بشکل واضح وپو -
 ست کننده) یک جهانیکه برای بسا از افرادومردم خارج از
 اتحاد جماهیر شوروی تا اینک (سول ذی نیتسین) آن را
 ترسیم نمودوبیان داشت ، وجودنداشته است .
 از آن زمان ببعد ، زندانی شوروی کمتر به گونه
 مجرد و منزوی قرار گرفته است یا به عبارته دیگر از نزوای
 مطلق آن کاسته شده است . این موضوع نه تنها قاننگذا-
 ری گذشته دوران ستالین را که بیشتر حقوق مکاتبه و باز
 دید افراد از زندانیا ن (غالبا مورد بی اعتنائی و حتی
 نادیده انگاشته میشد) تا اندازه ارتباط و تماسها بین
 یک زندانی و اجتماع در اتحاد شوروی برقرار گردیده است
 چنین است رویکارآمدن نشرات غیر وابسته بحکومت
 نشریه که این دوران تجرد و انزوا را در اجتماع زندان
 شوروی درهم شکسته است ، که در سالیان اخیر یک گروه و پ
 کوچک از شهروندان شوروی که مشتاق و علاقمند در حمایت
 و دفاع از آزادان زندانیا نیکه بگونه نادرست تحت بازداشت
 قرار گرفته اند ، و در ضمن انکشاف یک واسطه ویا وسیله غیر
 رسمی برای این نوع تلاشها و مساعی شان که دارای یک
 نقش با ارزش و با کیفیت میباشدند اما مه میدهند . اینگونه
 تحول و دگرگونی یک شیوه و روند بقا و موجودیت را برای
 زندانیا نیکه توانائی و قابلیت استفاده از آنرا دارند
 میباشد که برای دهالی بیست سال قبل از امروز امکان آن
 وجودنداشت .

اهمیت تلاش محض در امر ارسال و مرسل نامه ها توأم
 با شرح زندگی خارج از سیستم زندان توسط (ادوارد کوز -

نتسوف) در را بطة با خاطرات زندان چنین شرح داده شده است :

من صرف بخاطر آن می نویسم که انسان بمانم. این جا محل شیطان صفتان است ، هدف و منظور آن یک انسان را بگونه عمیقانه بسوی ناامیدی سوق دادن است ، به شک و تردید افکندن انسان آیا حقیقت بگونه کامل و اجسب الاحترام است ... یک خاطره برای من یک روند مخالفنت آگاهانه در مقابل یک روشی ناممکن حیات میباشد .

همان عمل نوشتن که موجودیت کمپهای زندان را تمثیل میکند ، به همان نحویکه بوده است ، وجود خارجی بآنها میدهد ، بمن اجازه میدهد که پشت سر بایستم و زبان خود را فرو برده چیزی بآن بگویم .

آقای کوزنتسوف که نا مبرده پا نزده سال دوران محکومیتش را در تحت شرایط رژیم مخصوص می گذراند ، فعلا می داند که خاطرات زندان وی در نشرات محرمانه بداخل اتحاد شوروی به شکل کتاب بخارج از کشور منتشر شده است . برای زندانیان سیاسی مثل آقای کوزنتسوف شمردن محکومیت ها و تجارب را به مثابه یک وسیله و یا ذریعه بقای شرایط زندان بدون تسلیم طلبی بآنها تمثیل میکند . زندانی شدن عقایدنا را ضیان سیاسی ، زندانیان وجدان را نیر و مندر میسازد . یوکرانی ها ، یهودی ها ، بالتها (مردمان جمهوریت های بالتیک) و امثال آن که بخاطر اعتراض بر ضد تبعیضات ملی زندانی شده اند ، در زندان نیز به تبعیضات بزرگ بر میخورند .

عده ای از مردم بخاطر نفوذ ارگانهای امنیتی در

زندگی روزمره شوروی خودشان را در محضر ما مورین و مسئولین وزارت امور داخله و (کی، جی، بی) می یابند. آنهایی که در آرزو و اندیشه هواخواهی کا ملتربه قانون و معیارهای قانون اساسی باشند در مقابل به بی قانونی های بیشتر و خشونت آ میزتر در داخل موءسسات تأدیبی و جزائی مواجه میشوند تا نسبت بخارج آن.

با نتیجه بسا ا زندانیان سیاسی در جریان بازداشتشان به فعالیتهای مخالفتمیزشان ادامه میدهند. بسا ا زندانیان سیاسی بگونه کلی کلیه چینل ها و وسائل قانونی اعتراض در مقابل شرایط زندان را آزموده اند. درین مورد آنها به احتمال زیاد از اکثریت قاطع نفوس زندانیان مخالفت نشان نمی دهند. اما با آنها، آنها از چنین یک تعامل مربوط به مورقضائی که بی نتیجه می ماند دست بردار نمی باشند.

خصوصا درین سالیان اخیر، زندانیان سیاسی شوی روی در امر برقراری مراودات با جهان خارج که در رابطه با اطلاعات بیشتر پیرامون اوضاع و احوال در موءسسات جزائی روی فعالیتها و کارروائی های خودشان تا اندازه به پیروزی های دست یافتند. علیرغم تلاشی های جسمی بسا از بازدیدکنندگان در رابطه با آزادی زندانیان، یک جریان منظم و با قاعده درخواست نامه های تحریری، شکایات، خاطرات و اطلاعات شفاهی از کلونی های پررم و مورد ویا مخصوصا وجوددارد که بسا ازین اسناد و مدارک در نشریه محرمانه (سا میزدات) در ماسکو و در هر جای دیگر به نشر میرسد و درخواست نامه و مطالبات و بیانیه ها را در

اختیار نمایندگان مطبوعات خارجی در مسکو قرار می دهند
ترسیم میکند.

شاید انگیزه و احساس آنها در نتیجه فعالیت و کار و
بارفشارده و متراکم و گسترده مظاهرات (که بخش وسیعی از
جهان از آن بی اطلاع اند) در کمپهای کار الزامی و اجباری
ریسایبریا در اواسط سال ۱۹۵۰ سرآزیرشد، زندانیان
سیاسی بعنوان یگانهای وسیله اعمال فشار نسبت بمقامات اداری
در امر اصلاح و بهبود شرایط زندان به اعتصاب غذا متوسل
شدند. کاربردواستفاده از این شیوه خصوصاً با در نظر داشت
گرسنگی و فقدان غذائی که زندانیان شوروی بآن مواجه
اند قابل یادآوری و تبصره میباشد. از نگاه عنعنوی و سنتی
روزهای مخصوصی (چون روزهای پنج - دهمبر به سالگرد
اعلامیه قانون اساسی شوروی مصدق است).

بخاطر روزهای اعتصاب غذائی سالیانه از طرف زندان
نیان سیاسی شوروی در هر زندان و کلونی که باشند سراسر
روسیه تخصیص داده شده است. مثال دیگر این اعتصاب غذا
منسجم بسال ۱۹۷۴ بدو وقوع پیوست، زمانیکه زندانیان
سیاسی در موردوویا (Mardovia) و پرم (Perm) تاریخ
سی اکتوبر را (بعنوان روز زندانیان سیاسی) برگزیدند
و این روز را برای اعتصاب غذا تخصیص دادند اعتصاب های
غذائی دیگری بگونه محلی میباشد بوقوع می پیوندند این
گزارش تقریباً به اعتصاب غذای که در کلونی پرم ۳۸۹/۳۶ -
در ماه جون و می سال ۱۹۷۴ بوقوع پیوست اشاره رفته
است. این اعتصاب مواد غذائی طبق پلان برای سی و یک
روز بایدا داده پیدا میکرد و در مرحله نخست بیست و پنج تن

از زندانیان در آن شرکت جستند. با ختم سی و یک روز، بیست و پنج تن از زندانیان دیگر نیز با آنان در امر اعتصاب غذا پشتیبانی و حمایتها را خود را زداشتند. پاره‌ای از این اعتصابهای غذائی بگونه غیر آگاهانه و غیر ارادی و بی اختیار تبارز میکنند و وارد متعددی وجود دارد که یک تعداد از زندانیان سیاسی در امر دفاع از هم قماران زندانی‌شان و یا درواکنش و عکس العمل در برابر یک پالیسی رسمی و یا عمل عمال آنها به چنین عمل دست زده‌اند بعضی از افراد به تنهایی بعنوان اعتراض علیه شکایات فردی آنها دست با اعتصاب غذا میزنند. صرف بطور ضمنی اعتصاب غذای زندانیان سیاسی پیروزی کم دوا می‌را با خود همراه دارد. طبق تعامل قانونی شرکت کنندگان در اعتصاب غذا به محرومیت‌های دریافت پارسل و بازدید کنندگان مواجه میشوند، محصور بودن آنها به سلولهای مجازات و یا اشغال آنها به موءسسات که تنبیه و مجازات بیشتری اعمال میشود چون زندان ولادیمیر میباشند. اما با آنها اینگونه فعالیتها، خصوصا زمانیکه بخشی از دنیای خارج متوجه ونگران موضوع است، بخاطر زندانیان وضع فکری آنها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، حتی اگر آنها اصلاح و بهبودی ثابت و بادوامی را در جهت کمک و معاونت که به عهده گرفته‌اند، بوقت موعودش به سر نرسانند.

اعتصاب غذا و مساعی ایکه در امر انتقال اطلاعات پیرامون اوضاع زندان و کلونی میزبان بر خوردها و کشمکش را با مقامات زندان و کلونی شدت می‌بخشد. مقامات اداری

از بدو مرحله در مقابل زندانیان به بدنامی شهرت یافته اند. بررسی ها و مشاهدات توسط (والینتین موروز) با یک نگاه و بینش عمیقانه در برابر ما در معلومات دست اول را در دسترس شما قرار میدهد که قرائتی است :

بسا از زندانیان سیاسی گذشته از اینکه مجرمین و متخلفین سیاسی را با آنها نشان دادند در ضمن با آنها چنین گفته شد (اینها دزدانی هستند ما از مردم ما میباشند شما دشمنان میباشید.)

زندانیان سیاسی روی این ملحوظات تحت شکنجه و تهدید قرار میگیرند، و در مقابل آن ها در برابر مقامات اداری بیشتر به اعتصاب غذا و نظریات خارج از ساحه زندان را نسبت بخود خواستار اند و مثال آن، که این موضوع خشونت مقامات اداری زندان را در برابر زندانیان سیاسی بیش از پیش شدت بخشید. پدر (یوری فیدوروف که به سال ۱۹۶۹ برای شش سال جهت سهم گیری و شرکتش در جملهء نا-راضیان گروه مارکسیستی تحت بازداشت قرار گرفت) بعد از باز دید و عیادت پسرش در کلونی مورد وویا ۳۸۵/۱۷ SUKH به سال ۱۹۷۲ چنین گزارش داده شده است که مقامات اداری کلونی (مراجعه شود به فعالیت های ضد شوروی که حرف به حرف هر عملیکه از طرف زندانیان سر میزند) قوما - ندان کلونی (سی، پ، گورکوشوف) آقای (فیودوروف) را چنین مخاطب قرار داد: (کلیده آنها رهزنان میباشند و پسر شما رهزن رهزنان است).

تشدید برخوردها بین زندانیان سیاسی و مقامات اداری زندان قسما بدتر شدن شرایط زندان شوروی را روی

از چهار فرزندش نمود که بعنوان پدر آنها نمیتواند باشد. کلیه ازمدا فعین همکاروی نیز متهم شناخته شدند و به عرصه های مختلف بازداشت گشاده شدند (گرچه محکومیت یکتن ازمدا فعان به شعویق انداخته شد) و سه تن آنها نیز به عین ترتیب از حقوق پدری علیه برخی از فرزندان شان محروم ساخته شدند. مصئونیت بین المللی نمی داند که آقای (پاولوف) به کدام یک از کالونیهای کارتادیبی و اصلاحی در امرسپری نمودن محکومیتش منتقل شده باشد.

(ایرینا ستاسیو - کالی نیس)

ایرینا ستاسیو کالی نیس متولد سال ۱۹۴۰، یک شاعره اوکرائینی است. بعد از فراغت از دانشگاه لوزوو (Lvov) برای وهله نخست بحیث یک مربی و آموزگار و بعدا بد حیث یک لیکچر در را ب طه با زبان و ادبیات دردا نشکده مقدماتی انستیتوت پولی تخنیک لووو و مشغول کار بود. اثر منظوم و اشعاروی دریک سلسله از نشرات رسمی برای اطفال به گونه اشعار شوهرش "ایگور کالی نیس" کها و بسال ۱۹۶۰ ازمده و ستایش عالی از نحوه نقادی اش در چکوسلواکیا و پولیند بر خوردا ر شده بود، به نشر میرسید که هر دوی آنها دارای یک دختر ده ساله بنام دزوینکا (Dzvinka) می باشند. چه هر دوی آنها خانم "ستاسیو کالی نیس" و شوهرش در ردیف قربانیان فشارهای رسمی نیشنلست های یوکرائینی و حامیان و هواخواهان حقوق بشر که سرانجام کار آنها دریک عملیه گسترده جهت زندانی ساختن و بر

بعضی وجوہات خاص، بگونه‌ای که در رهنمود ۲۰ سال ۱۹۷۲ وزارت امور داخله علام گردیده توضیح میدهد. به هر اندازه که زندانیان سیاسی در برابر پالیسی مقامات رسمی به اعتراض می‌پردازند، واکنش و عکس العمل مقامات رسمی بشکل اذیت و آزار برای زندانیان سیاسی بیشتر و بعد گسترده‌تری بخود اختیار میکند. روی این ملحوظات، تدابیر و فعالیتهای مخالفتمیز زندانیان سیاسی در داخل دیوارهای زندان به مشکلات و تکالیفات آنها می‌افزاید و اصلاح اوضاع زندان را آفاده میکند.

اما با آنهم، اذیت و ناراختی که در نتیجه عدم صلاح شرایط زندان شوروی که زندانیان مواجده‌بانان بدترین مجازاتها پنداشته نمی‌شود. چه بسا از زندانیان به شرایط و اوضاع بیرحمانه و توهین آمیزی مواجده میباشند، در رابطه با موضوع موارد متعدد از محکومیت که متوجه حیات هر کدام آنها میباشد به ثبت رسیده است. بگونه‌ای مثال در کلونی مورد وویا (اوردکوزنتسوف) به بهانه تلاش فرا در برین افراد محافظین مسلح چندتن آنها حیات شانرا از دست دادند.

(اناتولی، مارچینکو) اینگونه (تلاشهای گریز) انتحاری را به مثابه (خاتمہ بخشیدن به حیات و زندگی خود از طرق عادی که به کمک بگهیانا و محافظین باشد توضیح میدهد). سعی و تلاش انتحاری دیگر با کاربرد و استفاده از شیوه‌های خیلی معمول و متداول صورت می‌گیرد. در کلونی پریم ۳۸۹/۳ VS سال ۱۹۷۴، یک زندانی با اسم (اویانا سینکو Opana Sinko) قبل از غرغره

کردن خودش یک نامہ را بر جای گذاشت کہ چنین حکایت می کند: (بیش ازین توانائی لازم برای مقابلہ وجود ندارد لعنت بر سر شما ای بی عافہ ہا!).

دوسید آقای (اوپا نام سینکو) بگونہء سرمشق در را بطہ با این موضوع میباشکہ از جملہ بیست و پنج سال دورا ن محکومیتش بیست و دو سال را سپری نمود.

تیب دیگر اینگونہ مظاہرہ را زہم گسیختہ و شاریدہ زندان نیا ن درموء سسات جزائی و کیفری شوروی مثلہ کردن (قطع اندام) خود میباشہ. گزارش نمونہ ہای مثال بیشتر خطرناکتر اینگونہ پدیدہ ہا یک سلسلہ شک و تردیدہای را بین پارہء از ناظران خارج از اتحاد شوروی رویکار آورده است مثلہ کردن و قطع اندام از خود نہ تنہا یک پاسخ نمونہ وی و سرمشق از طرف زندان نیا ن میباشہ اما با آنہم، مثالہای بی شماری در را بطہ با اینگونہ رویدادہا وجود دارد کہ نمی توان آنرا مردود شمرد. در واقع، قطع اندام و مثلہ کردن اعضای بدن حتی بگونہء دستہ جمعی نیز معمول بودہ است. شمارہ ۲۴ وقایع اخیر چنین گزارش دادہ است کہ در ماہ مارچ ۱۹۷۲، پانزدہ تن از زندان نیا ن کہ در یک کلونی رژیم عادی بعنوان اعتراض بخاطر شرایط نا مطلوب زندان دہن ہای خودشان را دوختند کہ پارہء زندان نیا ن شامل این حادثہ فوراً بہ بیمارستان روان پزشکی مخصوص لنینگراد فرستادہ شدند، و بقیہ آنہا در سلولہای مجازات و تنبیہ قرار دادہ شدند، قوماندان کلونی بر طرف گردید.

نشریہ ذیل شرح وقایع اخیر چنین گزارش دادہ است کہ بسا از آنہا ئیکہ بہ سلولہای مجازات و تنبیہ قرار

داده شدند و باره (علائم جراحت بر بدن شان دیده می شد) و فلها با زنجیر دستهای شان بسته شد که به مفهوم مانع شدن از هر نوع حرکت دست ها جهت جلوگیری از مثله کردن و قطع اندام خود و حمله به نگهبانان می باشد.

ادورد کوزنتسوف بسال ۱۹۷۱ که در جریان دود و زندان در کلونی مورد وویا و اینگونه رویدادها را بسیار مشاهده کرده است، بسا اوقات خودم شاهد پاره از روی دادهای عجیب و غریب مثله کردن اندام بودم. من به محکومینی برخورد هام و بچشم سرمشاهده کرده ام که یک مشت از میخها و سیمهای نوک تیز را بلعیده اند، همچنین من به کسانی برخورد هام که ترما میتر (حای سیماب) را بلعیده اند، ظرف شوربا خوری (سوپ خوری) که ترکیب سرب با قلعی است (بعد از پارچه ساختن آنها با نواز "قابیل خوردن" پارچه های شطرنج، مهره رومینو، سوزنها، شیشه های غیر شفاف، قاشق ها، چاقوها و سایر افزار آلات مشابه آنها، همچنان من محکومینی را مشاهده کرده ام که دهن ها و چشمهای شان را با تاروسیم دوخته اند، یک قطار دگمه ها را به بدن شان از طریق دوختن وصل نموده اند و یا اینکه خصیه هایشان را در بستر میخجوب کرده اند، میخ را به شکل چنگک درآورده و آنرا بلغ نموده اند و بعد از آن این چنگک را از طریق یک نخ بدروازه متصل ساخته اند. فلها دروازه نمی توانند با زشود تا اینکه از طرف داخل بآن فشار داده نشود. من محکومینی را مشاهده کرده ام که جلد بدن شان را ویا با زوان شان را ویا پوست رانهای شان را قطع کرده اند و سخت شده و به مثابه یک جور آب ساقه بلند درآمده

است ، و یا قسمتی از برآ مدگی گوشت شان را (خصوصاً از شکم شان و یا رانهای شان) قطع نموده کباب نموده و تناول می کنند ، و یا اینکه بگذارید که خون از ناحیه بریده شده و یا اندام قطع شده و یا سریان قطع شده به ظرف سوپ خوری بچکد خورد و ریزنان ، خورد و ریزشوند بعداً مثل یک کاسه شوربا خوری آنرا سرکشیدن و خود را با کاس غذا و راق پوشا - ندن و خود را آتش زدن ، و یا قطع انگشتان شان را ، یا بینی شان یا گوش یا قطع آله تذکیر

آقای کوزنتسوف در امر توضیح این پدیده برمی آید برای وی افرادیکه به مثله کردن خودشان برمی آمدند ، طوریکه غالباً تمثیل شد (غم انگیزترین قربانیان رژیم در نوع خود میباشند) آنها تحت تعقیب قرار میگرفتند ، و تحت شکنجه قرار داده میشدند) بسا ازین افراد با انحطاط روحی مصاب بودند ، بحال انحطاط روحی دائمی کدیکی به دیگری خون می دادند که بسا از آنها علایم زوال و فساد (میزان مقاومت جلدا آنها در برابر درد ، بطور مثال پائین تر از حد نورمال است) بظهور می پیوست . محیط طبغی فاسد در داخل آن به گونه طغیان و به جوش می آمد و سرانجام به تنفرو خواب های تب دارا انتقام در برابر مسئولین و حکام مسئول زندان می انجامید ، به مجردیکه آنها ازینکه نمی توانستند زندان شانرا به گلوی آن شخص فروبرد ، پی بردند ، سرانجام بر سر خود این عمل را انجام میدادند . انا تولی ما رجینکوهم در کلونی های مورد و ویا وهم در زندان ولادیمیر شا هدا ین رویداها بوده ، او به این چیزها عادی شده بود . با مدت چند ماه که در زندان سپری

کرده‌ام تا کدام اندازه‌ها زوزنم کاسته شده است. حالا من
 میتوانستم حریصانه و هوسا نه‌ماهی کبک‌ها را از بین خون
 گرفته و بلع می نمودم و بعداً بیرون بریزم و این برایم
 چنین مینمود که درجه‌ها ن هیچ چیز مزه‌دارتر از ماهی کبک
 های من نمی باشد. یک شخص پیشروی چشمانم خون میر -
 یزد و من کاسه شوربا را پاک می لیسم و صرفاً وقت طعام
 خوری دیگر را می اندیشم که چه زمانی وقت طعام خوری فرا
 میرسد. در وجود هر یک ما درین شرایط زندانی آیا چیزی از
 احساس بشریت میتواند باقی بماند؟ این خطوط تمثیلی
 از اوضاع و شرایط زندان شوروی به شکل و نحوه خیلی بد
 تر آن است، و این نامناسب خواهد بود که این موضوع را با
 چنین یک برجستگی آن خاتمه دهیم. شاید پاره‌ای از زندا -
 نیان درموءسات کاردیبی و اصلاحی شوروی و حتی برخی
 از زندانیان وجدان، سلوکها و برخوردهای را که بیشتر
 مطابق نزدیک با آن اهداقا علامیه‌های رسمی دوران باز
 داشت است از خود تبارز دهند، آنها در زمره استثناات
 محسوب میشوند تا یک قانون.

بازداشتهای الزامی (اجباری) در بیمارستان های روان پزشکی

به سال ۱۹۶۰ یک نویسنده و منتقد ادبی شوروی بنا م
(والیری تارسیس Valery Tarsis یک اثر و نوشته اش را
تحت عنوان بلوبوتل یا بوتل آبی را جهت طبع و نشر بخارج از
کشور فرستاد که در آن نامه مبرده یک سلسله پهلوهایی حیات معا-
صر شوروی را ببا دانتقا دگرفت . در آگست سال ۱۹۶۲، قبل
از طبع و نشر این اثر برای مرحله نخست در خارج از کشور
(انگلستان) والیری تارسیس در بیمارستان روان پزشکی
در مسکو تحت بازداشت و مراقبت قرار داده شد که شهرت وی بیشتر
جهان خارج را بدنبال داشت، و سرانجام در اخیر سال
۱۹۶۳ آزاد گردید. سال ما بعد یک اثر و خاطره اطاق شماره
نمبر ۷ را که با شرح زندگی و تجاربش پیرامون روان پزشکی
شوروی که تا حدنا چیزی به گونه لفافه آمیز برشته تحریر
درآمده بود، بخارج از کشور فرستاد. به سال ۱۹۶۶ والیری
تارسیس از اتحاد شوروی مهاجرت کرد.
در جنوری سال ۱۹۷۰، ولادیمیر بوکوفسکی بخاطر
شرکتش در یک مظا هره در چها راهی پوشکین در مسکوبه سال

۱۹۶۷ بعد از سپری کردن سه سال در زندان آزاد گردید .
 آقای بوکوفسکی نیز تقریباً در اواسط ۱۹۶۰ در حدود بیست
 ماه را در بیمارستان روان پزشکی به خاطر داشتن
 نسخه های کتاب میلو وان جیلاس تحت عنوان طبقه
 نوین تحت بازداشت قرار گرفت . یکسال بعد از رهائی
 بسال ۱۹۷۰، آقای بوکوفسکی سعی بیشتر در جهت نظم و انسجام
 اسناد و مدارک پیرامون تشخیص های روان پزشکی و درمان
 مخالفین سیاسی در اتحاد جماهیر شوروی پرداخت . هم
 چنین مصاحبه های نیز (به شمول یک مصاحبه تلویزیونی)
 پیرامون موضوع بازو زنا مهنکاران خارجی بعمل آورد .
 در اوایل سال ۱۹۷۱ آقای بوکوفسکی یک کولکسیون
 از مواد را که حاوی اسناد و مدارک در رابطه با سوء استفاده
 ها از روان پزشکی در اتحاد شوروی باشد به جهان غرب فر-
 ستاد . در جنوری سال ۱۹۷۱ او از روان پزشکان جهان
 غربی تقاضا و درخواست نمود که این موضوع را مورد مطالعه
 قرار دهند و بنا بر آن در امر دفاع از قربانیان سوء استفاده
 از روان پزشکی گامهای مثبت و عملی بردارند و روی این
 ملحوظات در مارچ سال ۱۹۷۱، او تحت بازداشت و مراقبت
 قرار گرفت .

در جنوری سال ۱۹۷۲، ولادیمیر بوکوفسکی تحت محاکمه
 قرار داده شد . در زمره اتهامات ویژه علیه وی
 اقامه شده بود، عبارت از انتقال و ارسال اظهارات (افترا
 آمیز) مبنی بر اینکه افراد صحت مند در اتحاد شوروی در
 بیمارستان های روان پزشکی ویژه قرار داده میشوند به
 روزنا مهنکاران خارجی بود . سرانجام او بعنوان (محرک

شایعه پراگنی ضد شوروی) مقصر شناخته شد و بدو سال زندان پنج سال در رژیم دشوار کلونی کارتاً دیبی و اصلاحی و پنج سال بتعید محکوم گردید. اگر بعد از رهائی (والیری تارسیس) از بیمارستان روان پزشکی بسال ۱۹۶۳ یک وقفه و رکود طولانی روی علاقه و دلچسپی جهان در رابطه بین سیاست و روان پزشکی در اتحاد شوروی وجود داشت، این مسئله بیانگرواقعیت مساعی و تلاش های شهرت وی بسال ۱۹۷۰ و ۱۹۷۱ نبوده است. بلکه از آن زمان به بعد، چه بسا از روان پزشکان خارجی، قانون دانان، سازمان های وابسته به حقوق بشرو نمايندگان نشراتی و اطلاعاتی انرژی سعی و تلاش چشمگیرشان را در جهت تجسس و تعمیم اینگونه موارد که توسط آقای بوکوفسکی توضیح گردیده است وقف کردند. آنها مواد بیشتری جهت کارداشته اند که روحیه بوکوفسکی به مثابه سرمشق برای آنان محسوب شد، و در نتیجه علاوه قمندی بخارج تشویق گردیدند، چهره فقا و دوستان موجوده آنها وجه گذشته در بیمارستان های روان پزشکی شوروی رفقا و دوستان آنها، خویشاوندان و حامیان آنها، تجارب شانرا ضمن یک درخواست نامه تحریرداشته اند. نامه های سرکشاده و خاطرات، ویا روی موضوع چه گونه شخصی و یا مکالمات تلفنی با اتباع غیر شوروی میباشند.

برخی ازین مردم اتحاد شوروی را بسوی خارج ترک گفته اند و مواصلت آنها بخارج از کشور بهترین مدعا روی موضوع میباشند. علیرغم انتقاد گسترده پیرامون سوء استفاده سیاسی از روان پزشکی، مقامات با صلاحیت شوروی با یکسلسله تردیدها و بی مبالاتی ها با اینگونه عوامل بر

خورد میکنند و با فرونشاندن انتقادهای احساسات (ضد شوروی) چه در داخل و خارج اتحاد شوروی وارد عمل میشوند با این کار مقامات شوروی نسبت به اشکال عادی توقیف در مورد توقیف و تحت نظارت گرفتن اشخاص روی ملحوظات روان پزشکی بصراحت بیشتر سخن می رانند و با این ترتیب در جمع آوری معلوماتی کمک میکنند که بخاطر ارزیابی این ادعا ضروری است که اشخاص سالم بر مبنای وجوهای سیاسی برخلاف اراده شان در بیمارستانهای روان پزشکی بازداشت میشوند.

این مشاخره با احساسات و هیجانات عمیق توأم است چه به یک پهلومسئله (قربانیان) قرار دارند: افرادی که در رابطه با عدم رعایت نظریات سیاسی و مذهبی در یک زمان و یا دوران دیگری بعنوان (دیوانه) اعلام شدند و کسیکه غالباً در نتیجه مساعی و تلاش بطور کلی تحت (درمان) طبی که مغایر آرزوی آنها بوده قرار داده شدند اینگونه افراد را اشخاص و یا کسانی که در ردیف مشابه آنان قرار می گیرند محتملاً تا حدی کیفر آنها و حتی نسبت برفقای زندان سیاسی در موءسسات و سازمانهای کیفری عادی بزرگتر و شدیدتر می باشد.

در ضمن ارزیابی شواهد و مدارک ارائه شده توسط این گونه افراد نه تنها تحقیق و ابحاث اخلاقی و اوقات تلخی آنان را با طربا بدسپرد بلکه این واقعیت را ازینکه آنان ها معمولاً از ارائه اسناد و شواهد یکمی بایستی بگونه رسمی آن اعمال و کردار قابل نکوهش را موءجه جلوه دهند نیز سر باز میزدند.

با در نظر داشت یکسلسله مواردیکه در آن رسانه های
شوروی تبصره ها پیرامون روان پزشکی شوروی را توسط
روان پزشکان خارجی سوء تعبیر نموده اند، خوف و هراس
از اینکه امتیازات کوچک و ناچیزی با یستی تحریف و دگر-
گون میشود و چه جلوه داده شده است.

در پهلوی دیگر آن مقامات اداری شوروی قرار دارند
در امر محافظه و نگهداری پندار و پیکر ساینس شوروی در
خدمات اجتماعی و مبهوت و سردرگم مانده اند، در
نتیجه ادعاهای آنان را دتمندان و استعمال نا مطلوب و شریرانه
دو وجه جهت اعمال فشار سیاسی به آنها نت و تحقیر مواجه
شده اند. اینگونه مقامات اداری جز آنکار و تکذیب کلیه
ادعاهای در را بطه با استفاده نا مطلوب از روان پزشکی در
کشورشان کدام انتخاب دیگری ندارند. هنوز شواهد و مدارک
رک آن به همان شکلیکه در نگاره اول می بایستی تبارز می
کرد به همان گونه قطب بندی نشده است. بسا از اسناد و
مطالب که نقاط نظر مقامات رسمی را تمثیل میکنند بحمایه
از آنها ماتی است که علیه روان پزشکی اتحاد شوروی وارد
آمده است. مطالعه متن قانون که در را بطه با زدا شت
الزامی و جبری روی وجو هات روان پزشکی استوار است
زمینه را در امر استفاده نا مطلوب از روان پزشکی چه خارج
از بی مبالاتی و اهمال و یا طرح های وابسته بآن واضح و
آشکار میسازد. اظهارات عمومی توسط نمایندگان سرشناس
روان پزشکی شوروی سلطه ملاک عمل آنها را برای بیماری
های روانی که بگونه بی بند و بار و بی ربط فورمول بندی
شده به مثابه وارد آوردن هریک از تبارز مخالفست روی

کناری افراد از کاروبار و مشاغل شان در سال ۱۹۷۲ و ۱۹۷۳ شد. در پاره‌ای از موارد سال ۱۹۷۰ و ۱۹۷۱، آنها به مقامات شوروی از جهت زندانی ساختن موء رخ یوکرایی‌ها و الننتین موروز (Valentin Moroz) و مایکروبای لوجست (Ninostrovkata) کاراوان سکا یا Karavanskaya که هر دوی آنها بخاطر تبلیغات و تحریر (یکت ضد شوروی) متهم گردیدند. خانم ستاسیو کالسی نیتس در مراسم زمانده‌ی یک کمیته در امر دفاع از (نینا - ستروکاتا) سهم‌گیری نموده بود و در حوالی همین گیر و دار روی از شغلش برکنار گردید.

در جنوری سال ۱۹۷۲، ایرینا ستاسیو کالسی نیتس، شخصا بخاطر (تبلیغات و تحریک ضد شوروی) متهم و زندانی گردید. مصئونیت بین المللی کیفیت اصلی این اتهامات را در برابر روی صحت نمیداند، اما خانم ستاسیو - کالسی نیتس پیوسته موثوق بودن آنها را مورد تکذیب قرار داده است. وی در جولای سال ۱۹۷۲ که بگونه‌ی موء شردریک جلسه محرمانه در لوهوو (Lohov) محاکمه شد. نامبرده مقصر شناخته شد و به شش سال زندان در یک رژیم معمولی کلونی کارگران تأدیبی و اصلاحی محکوم شد، که به تعقیب آن سه سال دوران تبعید را نیز خواهد گذشتاند. دو ماه بعد شوهرش نیز زندانی گردید. او نیز سرانجام به (تبلیغات و تحریکات ضد شوروی) متهم و به شش سال زندان و سه سال تبعید محکوم گردید. دختر آنها را وابستگان آن‌ها تحت سرپرستی قرار میدهند.

خانم ستاسیو کالسی نیتس دوران محاکماتش را در

موضوعات عمومی در قلمرو روان پزشکی با شدبه میان کشیده است .

بحث قابل تذکره اهمیت عبارت است از بیان یک واقعیتی از اینکه بیا نیه ها و اظهارات رسمی و ملی کشور در امر واکنش و عکس العمل در مقابل ادعا های استفاده های نامطلوب از روان پزشکی در اتحاد شوروی به محتوای مشخص آن ادعا ها کدام اشاره نشده است بگونه مثال ، کدام واکنش رسمی از طرف مقامات شوروی در رابطه با ارائه انتقادات به یک سلسله (از تشخیص های رسمی روان پزشکی) ناراضیان سیاسی دیده نمی شود . این اسناد مدارک از اهمیت وسیع و گسترده برخورد را است که هر کدام آنها به مثابه یک مدرک بنیادی و رسمی برای بازداشت و توقیف الزامی یک مخالف سیاسی به یک بیمارستان روان پزشکی پنداشته میشود . این اسناد حاوی چنان شواهد قاطع مبنی بر تأیید ادعا های استفاده نامطلوب سیاسی از روان پزشکی در اتحاد شوروی است که موضوع معلوم کردن صحت و سقم آنرا نهایت مهم و حیاتی میسازد .

آیا این اسناد مدارک جعلی و تقلبی اند ، از قرار معلوم مقامات شوروی آنها را چنین اعلان خواهند نمود . در حالی که مسئله هرگز بوقوع نیپیوسته است . گذشته از آن اگر این اسناد مدارک بگونه اصلی تشخیص های رسمی روان پزشکی باشند ، اگر متدها و شیوه های روان پزشکی که در آنها بکار رفته و رسماً مورد تأیید قرار گرفته باشند ، ادعا های ضدونقیض که اینگونه اسناد را بحیث تقلب و جعلی مردودی شما رد که بدین صورت کاریکه (بگونه مستقیم یا غیر

مستقیم) طبق امرایجنسی هما وگما شتگان دولتی صورت
گرفته بی اهمیت ونا چیزپنداشته شود. این موضوع میتوا-
ندبخشی ازتوصیحی باشدبرای سرباز زدن مقامات شوروی
که اینگونه اسنادومدارک را به مثابه جعلی و تقلبی پیندا
رند. ناکامی به چنین امری آنها را متقاعد نمود و به مثابه
یک استدلال به جانبداری از پذیرش آن بحیث یک مدارک
اصلی واداشت - اما یگانها استدلال درزمینه نبود.

تشخیص های رسمی روان پزشکی خارج شوروی که قا-
بل دسترسی است ویکسلسله شواهدتحریری و شفاهی بجانب
داری از ادعاهای استفاده های نامطلوب سیاسی از روان
پزشکی شوروی درمقابل به رسیدگی دقیق از نزدیکان زجا-
نب گروه های مربوط ارائه شده است.

ارزیابی ها و بررسی های متعدد و مشخص بطور جدا -
گانه، توسط اشخاصیکه یکدیگرشانرا نمی دانند به عمل
آمده، متقابلا موءیداینگونه مسائل حتی روی تفصیلات
کوچک ونا چیز میباشند.

تصویر عمومی که ازینگونه محاسبات و ارزیابی ها سر
بدرمی آورد دارای ارتباط منطقی بوده و به مثابه وهم و
خیال نمیتواندنا دیده گرفته شود و یا به مثابه محصول مسا-
عی مشترک در امر تحریف واقعیت نمیتواند باشد.

بر مبنای شواهد موثوق و قابل دسترس، مصئونیت
بین المللی به مثابه یک حقیقت اظها رات عمومی را از
اینکه شهروندان و اتباع متعدد شوروی به مثابه یک اثر و
نتیجه مستقیم معتقادات سیاسی و مذهبی از مداوا و درمان
بی بهره اند و در بیمارستان روان پزشکی بحال باز داشت

مورد بررسی قرار داده شده است. هرگونه سعی و تلاش در امر تخمین تعداد افرادیکه بحال توقیف نگه داشته شده اند حتی به موانع بیشتر نسبت از آنها ئیکه در مرتخمین تعداد زندانیان سیاسی و مذهبی که در موءسسات زندان غادی به حال توقیف نگه داشته شده اند مواجه شده اند.

دوم به مجردیکه یک شخص در یک بیمارستان ویزه روان پزشکی (عقلی و عصبی) توقیف گردید تا زمان (اعاده صحت) برای یک مدت نامحدود نگهداری میشود و در واقعیت امر از جا معه غائب میشود. مشکلاتی را که این موضوع در مرتخمین و ارزیابی تعداد بیماران هم اطاق (سیاسی) در بیمارستانهای روان پزشکی که توأم با یک واقعیتی است که تاریخ این پدیده در اوایل سال ۱۹۷۰ آغاز نشده بود، زمانیکه مقدار بیشتر اسناد و مدارک و مشهود روی موضوع در اتحاد شوروی در امر سر بردار کردن بود، و یا حتی به سال ۱۹۶۲، زمانیکه رسانه های جهان توجه بزرگ شانرا به سوی توقیف یک نویسنده بنام (والری تارسیس) بیک بیمارستان روان پزشکی بخاطر نوشته های انتقادی عالی اش معطوف داشتند. بسال ۱۹۵۵ و ۱۹۵۶ به ابتکار یکتن از اعضای حزب بنام (اس پی پی زارایف S.P. Pisarev) کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی یک کمیسیون ویژه ای را در امر تحقیق ادعای استفاده نامطلوب از روان پزشکی بوجود آورد.

طبق اظهارات آقای (اس پی پی زارایف S.P. Pisarev) این کمیسیون چنین دریافت که (سال بسال) روان پزشکی بطور سیستماتیک به مثابه یک وسیله و یا طرح در جهت

زندانی ساختن افرادیکه دارای عقل سلیم اند استفادهء
 نا مطلوب نموده است. این کمیسیون بگونهء سیستماتیک
 تعبیرهای نا درست و تحریف از حقیقت در ضمن تشخیصی که
 از طرف موء سسه (سیربسکی) " Serbsky " خصوصاً توسط (دی،
 آرلونتز D.R. Lunts) (که در آن زمان بحیث یک لیکچرر
 عالی مقام) و یکعده از سایر افراد بعمل آمد. با اسناد
 و مدارک ثابت ساخت از اینکه، در نتیجهء کوتاهی و تقصیر
 موء سسهء علم تشخیص که تحت بررسی و تحقیق است بیمار-
 ستان های روان پزشکی سرتاسری شوروی، و بالاتر از همه
 دوزندان و محابس برای زندانیان سیاسی که بالکلهء بد
 نامی خاصی شهرت دارند خصوصاً محبس گازان ولیننگراد،
 سال بسال توسط افراد سالم و عاقل مملو ساخته میشود که
 قربانیان و افراد بی گناه میباشند که بگونهء غیرقانونی
 تحت اینگونه عواقب خشن و ناگوار قرار گرفته اند. این
 گزارش تهیه شدهء رسمی تحت فشار قرار گرفت. طبق اظهار
 آقای (اس پی زارایف S.P. Zarev) پارهء از بهیو-
 دی ها و دیگر گونیها باالنتیجه در بیمارستان های ویژهء
 روان پزشکی رونما گردید. فلذا تعداد مجموعی بیمارستان
 های ویژهء روان پزشکی از بدو تا سیزده دوچند گردیده و
 استفادهء نا مطلوب از روان پزشکی برای هدفهای سیاسی
 ادامه دارد.

مصئونیت بین المللی با پارهء از تفصیلات مواردی
 را که در حدود یکصد و بیست تن از اتباع شوروی که آنها طبق
 حکم محکمه به بیمارستانهای روان پزشکی روی ملحوظات
 سیاسی و مذهبی از جنوری سال ۱۹۶۹ به اینسو تحت توقیف

و با زداشت میباشند بخاطر دادرسی این ارقام شامل آنها -
 ئیکه جهت تشخیص طولانی (نه بخاطر درمان و معالجه) به مؤسسات روان پزشکی فرستاده شده اند نمی شود و نه شامل آنها
 ها میشود که با یک تعداد دانا محدود از زندانیان مؤسسات
 جزائی عادی که در سرویسهای روان پزشکی در آن مؤسسات
 تحت با زداشت قرار دارند و پیرامون چگونگی موارد آنها
 اطلاعات نا چیز در دست است. سرانجام بسا از آن، همشهریان
 و اتباع شوروی که آنها یا دداشتهای تحریری از تجارب
 شان در بیمارستانهای روان پزشکی دارند چنین تذکر
 داده اند مسائل و جریانات را به افرادیکه روی ملحوظات
 سیاسی و مذهبی و یا فعالیتهاى شان در ان بیمارستانهای
 روان پزشکی تحت توقیف قرار داده شده اند، گذاشته اند.
 این مسئله در اصل خود نظریه ای را ازینکه یک تعداد چنین
 افرادیکه روی اسناد و مدارک، موشوق که خارج از اتحاد شوروی
 قابل حصول و دسترسی بدانهاست صرف پاره ای از مجموع آن
 ها پنداشته میشود.

سوابق موضوع از سال ۱۹۱۷ به بعد، توجه خیلی

زیادی در اتحاد جماهیر شوروی در امر
 انکشاف و گسترش رابطه بین روان پزشکی و قانون سربراه
 انداخته شده است. این پدیده در نخستین دهه زمانه
 شوروی با یک گرایش افراطی در امر قضائی اتحاد شوروی
 که سعی و تلاش را در امر تعیین و تثبیت علل جرم نه بگونه
 تقصیر و جرم انفرادی و مشخص بلکه از نگاه مضار و زیانهای
 اقتصادی و اجتماعی قبل از جرم معسوسلیستی وجود داشته

تشویق و دلگرمی بآن داده است. درچنین یکاوضاع روان پزشکیان درامررویکارآوردن طرحهای قانونی درجهت مسئولیت افرادازسرانجام وعواقب ارتکاب جرائم در اثنای بیماری دماغی، چهاین بیماری حاوومزن باشد، چه موءقتی ازنفوذونقش فراوانی برخورداربودند. فلهدا ماده ۱۱ آئین نامه جزائی سال ۱۹۲۶ اراسافاسار-R-SFSR چنین تصریح میکند، درحالیکه طرحهای دفاع وحمایت اجتماعی ودرمان طبی میتواندست به چنین افرادتطبیق گردد. آنها می بایستی تحت قانون جزائی مجازات نمی شدند.

بسال ۱۹۲۲، موءسسه روان پزشکی عدلی (سیربسکی Serbsky) درمسکو بمنظورپیشبردکارو فعالیت تحقیق و تتبع دررابطه بین بیماری های عقلی وجنایات بنیان گذاری شد بدینسان (حقوق افرادیکه تعادل عقلی خود را از دست داده اند بایدمحافظه شود بخاطر این که مرتکب اعمال خطرناک بجامعه خودشان خواهند گردید نه بر مبنای اندیشه وارهاده نامطلوب و بدبلکه بگونه غیرارادی مرتکب چنین عملی میشوند).

تا اواسط سال ۱۹۳۰ تحقیقات وبررسی های روان پزشکیان باشیوه خیلی آزادانه در امرنجات ورهائی افراد متعدد از مسئولیت جنائی معمول ومورد استعمال قرار می گرفت. مگر با آنهم، زمانیکه روشهای تجربوی در امور قضائی شوروی ازنگاه رسمیت مورد پذیرش واقع نگردید و نظریه تقصیر فرد برای ارتکاب جرم دوباره تأکید گردید و از موءثریت نظریه طبی در فیصله نامه های محاکم جنائی

بطور کلی کاهش به عمل آمد. فلذا ملاک و محک روان پز-
 شکی به مثابه یک وسیله در یافت پناهگاه برای مبتلایان
 به بیماری روانی و پاره از کسانیکه آنها به بیماری روان-
 نی مبتلا نشده بودند به کار و بارش ادا می‌داد. طوریکه
 الکساندریه سینن ول پین (A. Yesenin Volpin) در یک
 نشریه (نظریک ما هر) گزارش را برای کمیته حقوق بشر در
 مسکو تدارک دید از آن یادآوری نمود روان پزشکان تشخیص
 های بیماری روانی را به مثابه یک وسیله محافظه مردم
 از فشارهای سیاسی بکار می بردند.
 در دوران اختناق و فشار گسترده زمامداری ستالین
 بسا از مردم در نتیجه وجود بیمارستان های روان پزشکی
 نجات داده شدند، و وضع موجود به هرگونه که باشد، نباید
 این موضوع را فراموش کند. آئین نامه جرائم معاشره-
 روی پرنسپ ها و قواعدی را ازینکه افراد مبتلا به بیماری
 روانی نمی تواننند بخاطر جرائمی که محتملا از آنها سرزده
 است مستحق مجازات شمرده شوند بخاطر دارد. این تخیل از
 اینک که بیمارستان های روان پزشکی شوروی تا حال بمردم
 پناه هندی می دهند طبق یک سلسله منابع در رابطه با یک عدد
 از مقصرین و متهمین به جرائم سعی و تلاش به عمل می آید
 که تشخیص غلط روان پزشکی نقش مؤثری در انتقال آن
 ها از مؤسسات کاردیابی و اصلاحی به بیمارستان های روانی
 دارد. (عین گزارش معمولاً می افزاید که بعد از یک دوران
 توقف مختصر در بیمارستان های روان پزشکی ویژه، این
 گونه افراد ازین پیش آمد و حرکت اظهار تاسف می کنند،
 البته روی دلائلی که در ذیل از آن تذکر داده خواهد شد

انکشاف و دگرگونی در قانون شوروی در رابطه با طرحهای
حمایه و محافظه افراد مبتلا به بیماری روانی در نتیجه
فشارها نیکه‌ناشی از احساسات و انگیزه‌های بشردوستانه
بوده است و اقلاً از طرف یک مقام غیر شوروی - خارجی به
مثابه (یک گام بسوی حل، یک برخورد دو تصادم طویل-
المدت بین معیارهای علم طبابت و نیازهای منظم قانون-
نی مؤثر) عرضه شده است.

هنوز این پدیده صرف یک بخشی از تصویر میباشد.
زمانیکه محکمه شوروی در نتیجه اندیشه و نظر کارآگاهان
و متخصصین از اینکه مدعی علیه مبتلا به بیماری روانی است
و یا از مسئولیت جنائی و جرم و ازمواجه شدن به مجازات
رهائی می‌بخشند، همچنین باید اقدامات و طرحهای را نیز
باید در کند که با معیارها از اعمال بیشتر خطرناکتر توسط
مدعی علیه حمایت و دفاع نماید.

از جمله اقدامات تیکه‌محتلا و غالباً از طرف محاکم
شوروی در اینگونه موارد در میشود عبارت از توقیف الزامی
و درمان طبی الزامی. یا به عبارت دیگر صدور احکام از طرف
محاکم شوروی به توقیف و بازداشت جبری افراد و تحت
معالجه و درمان طبی قرار گرفتن بگونه جبری و الزامی
می‌انجامد.

این صورت را رابطه بین روان پزشکی و قانون بساا و-
قات و در بسیاری کشورها متضمن استفاده‌های نامطلوب و
غیر انسانی در برابر افراد بگونه خیلی محسوس و خشن بوده
است. اینگونه بدرفتاری‌ها و مجازات‌ها که چندان امید
آگاهانه برای رهائی آنها نمی‌باشد و بدین وسیله به یک

شیوه تداوی و درمان میشوند که طبق خواست و میل آنها نبوده اما به بهترین وجه حالت و وضع دانش و معلومات طبی محل را در آن دوران معین منعکس می سازد.

روان پزشکان و قانون دانان در بسیاری از کشورها چنین دریافتها نداشته اند که در مورد توقیف و بازداشت افراد بر خلاف میل شان در بیمارستانهای روانی و یا عدم تسامح و بی مبالائی افراد مقامات اداری در رابطه با نیاز افراد بیمار جهت تداوی و نیازها معده را مرحما به و پشتیبانیی تقدم و برتری حاصل خواهند نمود یکسلسله خطرات واقعی را ببار می آورد.

همچنین این موضوع بگونه گسترده تر آن چنین پذیرفته شده است که جهت پیش گیری با اینگونه خطرات از طریق بهبودی و انکشاف مستمر و مداوم در خدمات روان پزشکی و حتی بیشتر از آن، با انکشاف و بهبودی در مقابل طرز العمل نیرومند قانون حقوق کلیه افرادیکه در امر قضاوت و داورى و رعایت اصول و آداب و معاشرت خودشان محروم نگه داشته شده اند حتما با آن مقابله شود.

هنوز نمایندگان با صلاحیت و متفد حرفه و شغل روان پزشکی اتحاد شوروی بطور کلی و بدون شک و تردید هر یک از نیازها در امر انکشاف و تکامل موانع نیرومند و مستحکم در اتحاد شوروی بخاطر ارتکاب بدرفتاری ها در برابر افراد که مقام و موقف آنها در اجتماع روی ملحوظات روان پزشکی تعیین و ارزیابی میشود از نظر بدورانداخته شده است.

بگونه مثال، در آگست سال ۱۹۷۳ (داکترای - وی

سینزنوسکی (A.V. Snezhnevsky) یک عضو کادمی علوم

اتحاد شوروی و یک روان پزشکی سرشناس و معروف در مؤسسه طب عدلی ویا روانی (سربسکی SERBSKY) ماسکوری این ادعا ازینکد روان پزشکی شوروی بخاطر ملحوظات سیاسی تخطی های در آن صورت گرفته است مورد مخاطب قرار گرفت. داکتر سنیزنوسکی چنین اظهار داشت که (در جریان پنجاه سال کار و با رومشا غلش در صحت عامه شوروی هیچ گونه مواردی را که یک فرد صحت مند به بیمارستان روان پزشکی قرار داده شده باشد بخاطر نداشتن این اظهارات، مکررا توسط داکتر سنیزنوسکی و سایر روان پزشکان مشهور و سرشناس اتحاد شوروی، بگونه ساده قابل قبول نمی باشد. این پدیده با شعور عادی در تضاد واقع میشود، و هیچ کشوری در جهان وجود ندارد که با چنین یک خوش بینی صادقانه به گونه از خود مدح و ستایش نماید. اینگونه ادعای شوروی زیاده تریک سلسله ادعای بیشتر مدلل و مستند اشتباهات و خلاف ورزی های ویژه کار روان پزشکی در اتحاد شوروی به مخالفت های برخورد داشته است. سرانجام، یک بررسی نیز - دیک از قوانین عملی معاصراتحاد شوروی کد جا کم و مسلط بر توقیف و بازداشت افراد روی وجوهای روان پزشکی است چنین واضح میسازد که غیر از آنچه مقامات شوروی ادعا می کنند، آن قوانین دارای تضمینات کافی در مقابل تخلفات از روان پزشکی جهت بازداشت های نادرست و درمان زیان آور و خطرناک افراد را در خود نگنجانیده است. بر مبنای مشخصات در رابطه با نارمهای قانونی روی و داور روی موضوع از نگاه مشخصات ویژه داور روان پزشکی که در دادگاه همراه شده تشخیصهای روان پزشکی به

یوکرانین در یک کالونی که برای طبقه انانث تخصیص داده شده می گذرانند. دخالت وی در یک سلسله از درخواستها به مقامات مسئول در امر گسترش حقوق زندانیان میباشد. بگونه مثال، در سپتامبر سال ۱۹۷۴ او و چندتن از رفقاییش در امر انتقال برخی از درآمدکارشان را به تخصیص شوروی برای قربانیان کودتای جلی تقاضای اجازة نموده بودند این تقاضای آنها بگونه تقاضای پیشین آنها در امر به دست آوردن حقوق و امتیاز جهت سهم گیری آنها در امر انجام مراسم مذهبی بیادبود ایستر (Easter) پذیرفته شد.

خانم ستاسیوکالی نیتس طبق اطلاعات واصله بسال ۱۹۷۴ و ۱۹۷۵ از یک تکلیف و نا راحتی جگرو معده رنج می برد. تلاشها توسط فامیل وی در جهت ارسال ادویه و پوشاکهای گرم توسط مقامات پوستی یا مقامات اداری کلونی محدودیت های را به بار آورده است.

یک تذکره پیرامون درین تحقیق و بررسی از شرایط و منابع اطلاعاتی اوضاع زندان و بازداشتگاهها در اتحاد شوروی، مصئونیت بین

المللی روی دونوع منابع و مأخذ اطلاعاتی خود را متکی دانسته است. آثار و نشراتی که بگونه رسمی پخش و توزیع میگردد و در ضمن محاسبه ها و ارزیابی ها ئیکه توسط خود زندانیان، فامیلی و رفقای آنها به خارج سرایت کرده. منابع و مأخذهای منتشر شده رسمی شامل متن های قانونی، تبصره های رسمی پیرامون متون قانونی و اشارات

معرض نمايش قرار داده شده است . اين محتملا چنين مى
نمايد كه توقيف و بازداشتهاى نادرست همشهريان روى
ملحوظات روان پزشكى اما بدون انگيزه سياسى در اتحاد
شوروى به مثابه هرجاى ديگر يك امر معمول و متداول است .
يكتن از شهروندان بقا اتحاد شوروى چنين گفته است :

اگر كسى بخواه جهت مخالفت ايدئولوژيكي صرف در
بارهء مجازات صحبت كند پرا بلم به گونهء سطحى و تصنعى
ساده خواهى شد . ما همچنين از تخلفات حقوق هزاران افراد
كه بر حسب خلل دماغى و يا بيمارى روانى بروى آنها زده
شده بر مى خوريم (الزاما غيرا ز ايدئولوژيكي) انواع ديگر
معاشره و سلوك را نيز ميتوانيم تذكر دهيم . حقوق آنان
بعضا بدون هيچگونه شك و ترديد مورد تخلى قرار مى گيرد .
بعضا آنها بكمك سرباز مزدور مورد تجاوز قرار مى گيرند (يا
محضا خسته و كسل) و ابستگان كه آنها نمى خواهند كمك كنند
ويا نمى توانند در امر دفاع از ينگونه حقوق سعى و تلاش به
خرج دهند .

مگر با آنها هم ، زيرا وظيفه مسئوليت بين المللى عبا-
رت از سعى و تلاش براى زندانيان وجدان و بخاطر اينكه
اسناد موجود توسط قربانيان و يا پيرامون آنها كه داراى
انگيزه هاى سياسى داشته اند در را بطه با سوءاستفاده ها در
روان پزشكى ميباشد ، فلذا روى چنين موارد است كه اين
گزارش توجهش را متمرکز خواهد ساخت .

قانون شوروی وروان پزشکی آن

دربسا موارد تا آنجا ئیکه موضوع
شهر وندان شوروی در بیمارستان
های روان پزشکی بخاطر نظر -
یات سیاسی و مذهبی شان تحت

با زداشت و توقیف قرار می گیرند به مسئولیت بین المللی
این موضوع ثابت گردیده است ، طرز العمل و جریان کار
آن چیزی است که توسط قانون نامهء جرائم تدارک دیده
شده است . قانون گذاری جنائی چنین تصریح میکند که
اگر یک ما مور رسمی در صدد آن بیفتد که دوسیهء یک مجرم را
مورد بررسی و تحقیق قرار دهد یا به عبارهء دیگر مسئله صحت
روانی متهم را مورد با زجوئی قرار دهد ، آنها باید تشخیص
های روان پزشکی وی را توسط یک هیئت روان پزشکی مطا-
لعه نمایند . اگر این کمیسیون چنین اعلان نمایند که
متهم از تکلیف روانی رنج میبرد و یا از نگاه روانی در
دوران ارتکاب جرم فاقد صلاحیت بوده است اتهام جنائی
وی نادیده انگاشته خواهد شد و تشخیص آن به محکمه راجع سا-
خته میشود . محکمه بعدا تصمیم می گیرد که متهم را از مسئو-
لیت جنائی اش معاف کند و احکامی صادر میکند که بموجب
آن بایدوی (طبق طرحهای الزامی مشخصات طبی) تحت
توقیف و مراقبت صحی قرار می گیرد .

طوری که در گزارش قبلی روی موضوع بحث شد ، طراحان
قانون گذاری جنائی معاصر ، در نتیجهء بی قانونی های
بیش از حد زمان ستالین برانگیخته شده اند ، که شامل قا-
نون نامه میشود که تضمین های خیلی نیرومند و مستحکم طرز
العمل حقوق افرا دستهم در را بطه با متخلفین جنائی می

باشد. درچندین موارد، قانونگذاری جنائی چنین حکم میکند که این گونه تضمینهای معمول به افراد متهم قا بل تطبیق است که صحت و سلامتی روانی آنها قا بل پرسش قرار می گیرد. مگر با آنها، چنین موارد بگونه رسمی از موارد و دوسیه های با قا عده و منظم در نتیجه اختصاص یک فصل جدا گانه در هر یک از این آئین نامه طرز العمل جنائی جمهوریتها مشخص ساخته میشود (در طرز العمل آئین نامه جنائی RSFSR فصل ۳۳ می باشد) تبصره های رسمی روی این آئین نامه ها به موضوعات روشنی می افکند از اینکه تحقیق و بررسی های قضائی چنین موارد در نتیجه (مشخصات ویژه) از هم متمایز میگردد، بخاطر اینکه این موضوع بگونه رسمی تبارز کند طرز العمل حقوق افراد متهم و مظنون به بیماری روانی و خلل دماغ به گونه ساده در آورده میشود و بدینسان از هیچگونه حقوقی نمی توانند برخوردار باشند جز حقوق کورکورانه و غیر فعال پرسش یک مرد متدین و شنیدن مرد متدین.

ماده ۱۸۴ و ۱۸۵ آئین نامه طرز العمل جنائی (R-SFSR) بفردمتهم در پرتو روشنائی بیشتر در امر مقابله و آمادگی در جریان دوران تحقیق شیوه ها و بررسیهای هر یک از کمیسیون دادگاه و آگاه در ارتقا دیم و پیشنهادهای دیگر ماهر پیرامون کیفیت و دوسیه متهم مورد مخاطب قرار گرفته است تضمین میکند. ماده ۱۸۸ بطور مختص اینگونه حقوق را به افرادیکه تحت بررسی و امتحان دادگاه روان پزشکی قرار میگیرند گسترش میدهد. مگر با آنها ماده ۱۸۸ بواسطه پاراگراف ماده ۱۸۴ بی معنی جلوه داده شده

است که این ماده چنین تصریح میکند، اگرچنین فیصله شده باشد که شخص متهم تحت امتحان و پرسش روان پزشکی را جمع ساخته شود و ضرورت به مطلع ساختن نظریه کمیسیون روان پزشکی نخواهد داشت، و یا حتی درحقیقت از اینکه صحت و سلامتی عقلی و روانی وی مورد پرسش قرار گرفته است.

حتی هر یک از محاکم که قبلاً بررسی ها و ارزیابی های کمیسیون روان پزشکی را پیرامون حالت و وضع روانی شخص متهم مورد بررسی و مشاهدات قرار داده باشد، او از شرکت در امر تحقیق و بررسی دوسیه و کیفیتش بدورنگهداشته میشود. مقامات مسئول تحقیق و بررسی نیاز به مطلع ساختن از آنها مالتیکه علیه وی اقامه شده نمی بینند و یا هر نوع اسناد و مدارکی که به گونه دوسیه روی کیفیت و موارد وی ترتیب و تنظیم شده بی اطلاع گذاشته میشود، و بمنابۀ یک پرنسپل و ازواج بودن اینگونه حقوق محروم است. طبق قانون شوروی، محاکمات با استثنای شیوه های خاص و یا مواردیکه اسرار و محرزیت دولتی و جرایم جنسی و امثال آن در آن دخیل باشد، بقیه کاملاً علنی است. در محاکمات سیاسی علنی، اقدامات بخصوص لازم است اگر مقامات دولتی بخواهند که از اشتراک گروه کثیری از مردم و یا درک و اطلاع آنها پیرامون اینگونه محاکمات جلوگیری نمایند. در بسیاری از جمهوریت های اتحاد شوروی اگر سالمیت عقل (RSFSR) شخص متهم مورد بحث و پرسش قرار گیرد چنین اقدامات لازمی به نظر نمیخورد.

بگونه مثال در (RSFSR) هیچگونه نیازی برای

استماع چنین مسائل در محضر عام احساس نمیشود. یک تبصره رسمی پیرامون طرز العمل آئین نامه جنائی (R- SFSR) (آن محاکم را که کلیه موارد و گواهی‌های این کتبه گوری را در جلسه محرمات نه مورد استماع و رسیدگی قرار می دهند) مورد انتقاد قرار داده است. اما با آنهم هیچگونه شک و تردیدی وجود ندارد که هر یک از محاکم در (RSESR) حسب صلاح دید و اختیار خود که استماع به اینگونه محاکم را بسته و ختم شده اعلان نمایند، و در موارد خاص متهم به (جرائم) سیاسی استماع محاکم در یک اطاق صورت می گیرد.

در یوگرائین، برعکس اینگونه استماع از طریق قانون به عموم افراد مجاز است. به این مفهوم که عموم مردم میتوانند جریان محاکمات را استماع کنند (اما با آنهم، درین جمهوریت قضات نیز بعضاً اینگونه موارد سیاسی را به گونه محرمات نه استماع میکنند).

طبق ماده ۴۵۷ آئین نامه طرز العمل جنائی (R- SFSR) این موضوع به صلاح دید محکمه و گذار شده است که آیا برای شخص متهم در محکمه جهت استماع که روی اعتبار تشخیص یک متخصص در رابطه با حالت و وضع دماغی وی حضور یا بدینا خیر قرار میگیرد. و نه شخص متهم کدام حق قانونی برای ارسال یک بیانیه تحریری در محکمه که جهت استماع برگزار میشود و بدینا به عبارته دیگر شخص متهم از ارسال نامه تحریری روی گواهی خودش به محکمه استماع نیز دارای کدام حق قانونی نمی تواند باشد. ماده ۴۵۷ حتی الامکان حضور و ابستگان نزدیک متهم

را در چنین یک استماع تذکر نمی دهد گرچه وابستگان در زمره کتگوری های اشخاصی محسوب میشوند که آنها باید در محکمه طبق صلاح دید محکمه (Courts discretion) باید مجاز شده شوند که به مثابه (یک نماینده قانونی) شخص متهم عمل کنند. یک تبصره رسمی روی همین آئین نامه چنین تذکر میدهد که حضور و موجودیت وابستگان و خویشان وندان شخص متهم ممکن (سودمند) واقع شود اما این موضوع نیز به صلاحیت و صواب دید مقامات مسئول محکمه میباشد. در یکی از طرز العمل ها کمی صریح و اندک تضمینات برای اشخاصیکه صحت و سلامتی روانی و دماغی وی مورد پرسش قرار می گیرد، قانون چنین تصریح میکند که سهمگیری و شرکت یک وکیل مدافع امر (حکمی) است جهت استماع این گونه موارد در محکمه این نیاز و ضرورت از قرار معلوم در جهت جبران و تلافی این واقعیت است که اینگونه افراد متهم در امر دفاع از خودشان امکانات قانونی در دسترس آنها وجود ندارد. هنوز این ماده در ظاهر امر شورای وکلای مدافع را جهت ملاقات با موء کلش ضرورت نمی بیند. بطور مثال (والیریا نوو دورسکایا) یک محصله ۱۹ ساله بعد از بازداشت و توقیفش در اواخر سال ۱۹۶۹ جهت توزیع و نشر اوراق تبلیغاتی بر ضد حزب کمونیست بداندفا دپرداخت که وکیل مدافعش (دوبوزسکی) را هرگز ملاقات نکرد. (از نظر روانی و دماغی بیمار) تشخیص شد. کیفیت وی نه تنها یک مثال مجرد این نوع پدیده پنداشته میشود این مشکل است که چنین تصور کنیم که چنان یک وکیل مدافع میتواند در برابر آنها مافات وارد و تشخیص روان پزشکی بدون

اینکه با موء کلش ملاقات کند از آن دفاع نماید .
 محکمه حتی ضرورت به فهماندن و مطلع ساختن کسیکه
 به بیماری روانی مبتلا است از تاریخ برگزاری استماع
 و دایر شدن محکمه پیرامون مسئله وی ندارد (اولییریا نوود
 ورسکایا) نیز از نظر روانی بیمار تشخیص شد و در بیمارستان
 روان پزشکی ویژه (کازان) بدون اینکه جریان کیفیتش
 را بوی اطلاع دهند تحت مراقبت و توقیف قرار داشت و این
 گونه جریانات یک پیشآمد و تصادف معمول و متداول پنداشته
 می شود .

(واسیلی چرنی شوف Vasily Cherny Shov) یک
 روشنفکر زلینن گرادسکی ۱۹۷۰ بعد از اینکه به اتهامات
 (ضد شوروی) منسوب ساخته شد، دیوانه و معیوب و انمود شد،
 این عملیه را که در نتیجه آن او به بیمارستان روانی تحت
 بازداشت و مراقبت قرار گرفت چنین توضیح میدهد:
 در زندان و توقیف برای نیم ساعت مکمل تحت معاینات
 طبی قرار گرفتیم و چنین تشخیص بعمل آمد - خلل
 دماغی مزمن از نوع پارانوئید . من وکیل مدافعم را
 نتوانستم ملاقات نمایم، و در جریان محکمه ام نیز حاضر
 نبود و برای یکنیم ماه در باره تشخیص و یا جریان محکمه
 حتی چیزی نمی دانست . این خانم من بود که بعد از محاکمه
 پیرامون جریان موضوع بعد از اینکه با من ملاقات نمود
 مرا از جریان موضوع مطلع ساخت . خانم من به نمایندگی
 از من در جریان محاکمه اشتراک نمود، اما از جریان کیفیت
 موضوع وی را مطلع نساخته بود و ندانند که نقض صریح قانون می
 باشد .

سیاست روان پزشکی

ومحاکمات

بدون شک و تردید موء لفین قوا -
نین جزائی معاصر شوروی فقدان
تضمینات شدید و طرز العمل به
امیدواری و چشم داشت بعدالت

و حقانیت در را ب طه با اشخاص متهم را که مبتلا به بیماری
روانی اند در دوا استدلال و مثال قاطع که از آنها باید حما یه
و پشتیبانی بعمل آید موء جه دانسته اند: فورمول بندی
تشخیص روان پزشکی آنها و فیصله نهائی محکمه قانون
گذاری جنائی شوروی باین نیاز دارد که هر یک از معاینات
روان پزشکی عدلی بادر نظر داشت تهیه و تدارک از نظر اهل
خبیر و کارشناسان بگونه آزادانه، آفاقی روی واقعیت
ها و حقائق کوائف و مسائل که تحت بحث قرار میگیرد میباید
شد. مقامات برجسته شوروی در ساحه روان پزشکی عدلی
غالباً بالای این موضوع پافشاری میثما یند که این مسئله
در چهره رچوب صلاحیت خدمات صحت عامه اتحاد شوروی و تحت
حمایه و سرپرستی وزارتخانه های صحت عامه قرار دارد. از
اینکه معاینات روان پزشکی عدلی سربراه انداخته شود.

مقامات ذیصلاح شوروی گذشته از ان از ادعای حمایه
و پشتیبانی میکنند که کمیسیونها و هیئت های روان پزشکی
عدلی بطور آزادانه غیر از روان پزشکان شوروی، که آنها
از نظر حرفوی بودن شان یک پیوند و ارتباط تحلیف حرفوی
و مسلکی نیز در برابر دولت دارند، اگر آنها عمداً تشخیص های
نا درستی را ارائه میکنند از نگاه جنائی مسئولیت دارند.
در قانون و در عمل اداره تشخیص روان پزشک ما هر نه تنها
زمینه را در امر نفوذ و منشأ آن که نه تنها وزارت صحت عامه

در آن دخالت دارد بلکه ارکان امنیت دولتی و پولیس را نیز به پیش می کشند. این مقامات ذیصلاح هیئت تحقیق اندک در مرحله نخست تصمیم می گیرند که معاینات روان پزشکی شخص متهم را جهت معاینه مقامات مسئول راجع سازند، و آنها تصمیم می گیرند که کدام یک از ماهرین و یا متخصصین یک مؤسسه این معاینات را سربراه اندازد. این همان مقامات رسمی تحقیق اندک در موارد جنایات عادی مقامات و یا هیئتهای تحقیق میتوانند مانند ماورین دار الوکاله ها باشند، مؤسسه نیز همچنین اینگونه موارد را تعقیب میکند. در موارد سیاسی کی، جی، بی و ام، وی، دی (MVD) یعنی وزارت داخله کشور و یا هر دوی آنها در امر تحقیق با یکدیگر همکاری و معاونت میکنند، و از روان پزشکان ویژه در امر بررسی و تحقیق از آنها یاری و معاونت میطلبند.

طبق اظهار پروفیسور (گیورگی موروزوف Morozov) سرپرست انستیتوت سیربسکی واقعیتی را که پیرامون تشکیل کمیسیون و یا هیئت روان پزشکی عدلی باشد چنین توضیح میدهد و آن عبارت است از چندتن روان پزشک که دلائل مقنع را از اینکه کار کمیسیون چگونه (اوبژکتیف) یا عینی و آفاقی خواهد بود تدارک می بینند. بایدا این موضوع نیز تأکید کرد که این نحوه نیز در امر حفظ و نگهداری آزادی و یا عینیت و آفاقیت کمیسیونهای روان پزشکی عدلی در موارد سیاسی کاری نکرده است. آفاقیت و عینیت اقلاً "زمانی قابل حصول است که یکی از روان پزشکان توسط خود متهم و یا توسط وابستگان و خویشاوندان جهت معاینه

نا مزدگردد، حقوقیکه رسماً با شاخص متهم که در معرض کمیسیون آگاه و متخصص عدلی مطابق ماده ۱۸۵ آئین نامه طرز العمل جنائی (ا ر ا س ا ف ا س ا ر RSFSR) قرار میگیرد به متهم داده شده است، طوریکه ز طرف (زوریس میدویدیو) یک دانشمند معروف که وی الزاماً به یک بیمارستان عادی روان پزشکی در سال ۱۹۲۰ داخل بستر گردید و بعداً در نتیجه یک سلسله اعتراضات گسترده رهائی یافت در عمل هیئت روان پزشکی در موارد سیاسی که از طرف دادستان و مقامات اداری مؤسسات روان پزشکی برگزیده میشوند. در بسیاری مواردنا مزدی چنین تیم ها و یا گروه ها به عهده گیورگی روزوف مدیر روان پزشکی عدلی مؤسسه سیربسکی میباشد. روان پزشکانیکه توسط قاضیان و یا وابستگان متهم سفارش و تجویز شده هرگز با این تیم ها نپیوسته اند.

روان پزشکان رسمی و متخصصین که در این موارد از آنها کار گرفته میشود در خدمت دولت شوروی قرار دارند. این موضوع یا مسئله در اصل خود از طرف مقامات دولتی برای شنیدن و استماع پیشنهادها که با یک دلچسپی قطعی در موارد سیاسی زمینه را بی آلاشانه مطرح بحث قرار میدهند این نفوذ آنها دارای مسئولیت است ممکن مستقیم باشد و مقامات در برابر آن مشکل جلوه میکنند به مثابه سایر مؤسسات دولتی شوروی، تأسیسات روان پزشکی، یا اقلاً "تأسیسات بزرگ آن که در درجه اول شامل میباشند عیارت اندازندگان کی، جی، بی.

مؤسسه سیربسکی، طبق اظهار مدیر وی (گیورگی روزوف) تحت اداره وزارت صحت عامه میباشد. چنین می

و با دداشته‌ها ئیکه توسط قضاات شوروی و داندشمندان خصوصاً آن نوشته‌های آنها که مهر رسمی تأکید در امر نشر محسوب می‌گردد چنین منابع اطلاعات خیلی ضروری و مهم را در دسترس مسئولیت بین المللی گذاشته است، خصوصاً در رابطه با پرنسپ‌های رسمی دولت و میکا نیسم‌های حاکم و مسلط که در جریان عملیهء مؤسسات جزائی شوروی نقش قاطع و عمده دارند مگر با آنهم، متون رسمی دارای پاره‌ها ز محدودیت‌ها است. در اتحاد شوروی به‌گونهء سایر کشورها، این گونه متون تقریباً هیچگونه اطلاعاتی را روی برخورد و درمان مشخص زندانیان و جدا نتهیه و تدارک نمی‌بینند. گذشته از آن، صرف شمهء مختصری از طرق حیات و زندگی در مؤسسات جزائی اتحاد شوروی را به‌گونهء ثابت و متین توضیح و ترسیم می‌نمایند روی همین منابع اطلاعاتی است که پیرامون بیانییه‌ها ئیکه توسط زندانیان و آنانیکه آزاد شده خودشان و آشنائی آنها و وابستگان وفا میلی آنها بایده مورد تجسس قرار گیرد. جمع آوری اطلاعات و اثرات غالباً بشکل "محرمات و شب‌نامه" (سامیزدات) که از نگاه ادبی نشریه خودشان) معنی میدهد، نوشته‌ها و آثار آنها ئیکه تا پیداشده و خارج از آنحصار و محدوده رسمی نشرات به توزیع و نشر آن بپردازند و یا به‌عبارت دیگر نوشته و آثاریکه بدون تجویز و تصویب رسمی دولت توسط افراد مخصوص طبع شده و به توزیع و پخش آن پرداخته شود یا شب‌نامه‌ها مخالفات‌ها ممکن است باز کنند محاسبه و ارزیابی حیات زندان مصنفین و مؤلفین به‌گونهء سامیزدات به جاینداری و یا علیه آن باشد بخاطر مخالفت آنها با پارهء از سیستم‌های شوروی.

نماید که راه بطنه خصوصاً مستحکمی با ارگان های امنیتی داده شده باشد. این موضوع از سالیان ۱۹۵۵ و ۱۹۵۶ از طرف کمیسیون مورد تأیید قرار گرفته است که بخواسته کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی در امر تحقیق و بررسی خلاف رفتاری ها و تخطی های ادعا شده در راه بطنه با روان پزشکی از اینگونه صلاحیت برخوردار است.

درین اواخر یک تعداد از مخالفین شوروی (درموء سسه سیربسکی Serbsky) که در مورد معاینات روان پزشکی قرار گرفتند، پیرامون موجودیت نیرومندی، جی، بی در این موء سسه تبصره های نمودند. فلهمذا روی موضوع (پیا-ترگریگورینکو) در اواخر سال ۱۹۶۰ موضوع را چنین شرح میدهد:

این موء سسه در ظاهر از مردم سیستم وزارت صحت عامه اتحاد شوروی قرار دارد، اما خودم شخصا و بیش از یکبار پروفیسور (لننز Lunts) را که سرپرست شعبه ویا دیپار-تمنت که تشخیص بیماری من در آن صورت گرفت، دریو-نیفورم و لباس یک، غندمشرکی، جی، بی به دفترش می آید درست است، زمانیکه او به شعبه اش آمده و راه یک، کرتسی سفید برتن داشت. من سایر دکتوران را درین موء سسه دریونیفورم کی، جی، بی مشاهده کرده ام. من در متقاعد سا-ختن خودم پیرامون ارتباط کامل و درست بین این ما-مورین کی، جی، بی و وزارت صحت عامه تا حال موء فق نشده ام.

مردم چنین اظهار نظر میکنند که صرف یک شعبه، شعبه ویا دیپارتمنت که تشخیص های ما هرین و متخصصین را در

موارد سیاسی مورد مطالعه قرار میدهند تحت اداره آنها قرار دارد. من شخصا چنین می‌اندیشم که نفوذ کی، جی، بی که نفوذ قاطع در جریان امر محسوب میشود سرانجام و نسق و کاروبار این موء سسه گسترش یافته است. اما حتی اگر مسائل و کاروبار بگونه‌ای باشد که مردم میگویند که چنین است، سوال مطرح میشود: آیا میتواند تشخیص یک متخصص روان پزشکی در یک مسئله سیاسی آفاقی و عینی باشد؟ اگر محقق و متخصص مطیع و فرمانبردار یک کسی قرار گیرد دو همان شخص، و حتی بواسطه دسپلین نظامی یک با دیگر بسته و پیوند باشند؟

کی، جی، بی KGB در نوع خود یک موء سسه است که از نیروی بیشتری برخوردار است، یکنوع حقیقت که برای آن با عضویت سرپرست و رئیس آن، یوری اندروپوف، در بیروی سیاسی کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی در نتیجه محاسبه و ارزیابی دست اول توسط شهروندان شوروی تصدیق و مهر تایید شده است.

موجودیت نیرومند کی، جی، بی KGB در موء سسه سیر - بسکی و نقش مستقیم آن و استناد به تشخیص های روان پزشکی در موارد سیاسی اگر نفوذ و نقش کی، جی، بی KGB از برخی جهات درینگونه تشخیص ها منعکس نمی شد، در واقع یک مسئله تعجب آور خواهد بود.

حتی اگر، طوریکه حد افراط آن مشکوک به نظر می خورد، کی، جی، بی در برخی از روان پزشکان دارای یک نفوذ و نقش مستقیم نمی باشد، البته در رابطه با موضوع هیچ سان شک و تردیدی نمی توان داشت که روان پزشکان

عدلی شوروی ناگزیرا ندکده بسا از نظریات سیاسی مشخصی را با در نظر داشت تعیین و تشخیص حالت و جگونگی صحت و سلامتی عقلی آنها مورد داورى قرار دهند. این موضوع به تعقیب شامل ساختن چنین ماده های چون ۷۰) تحریکات و تبلیغات ضد شوروی (۱۹۰-۱) (توزیع و پخش اخبار جعلی که نا درست و غیر صحیح اند که لکه دار ساختن دولت شوروی و سیستم اجتماعی آن) در قانون می باشد.

ماده های چون کلمات بی ربط و آزادانه جنایات را به یک سلسله گسترده تر آن به اظهارات سیاسی و (مذهبی) میکشاند. هریک از اتباع شوروی که مطابق به حقوقیکه قانون اساسی بوی داده مستفید میشود. چون (آزادی بیان) که از یک جهت حساس یا طبق حساسیت موضوع پالیسی رسمی کشور را مورد انتقاد قرار میدهد (بطور مثال، اشغال چکو - سلواکیا سال ۱۹۶۸) سزاوارو شایسته تعقیب و بازداشت بودند.

اگر، روی هرا استدلالی که باشد، مقامات رسمی که روی موضوع وی به تحقیق و تجسس می پردازند چنین تصمیم می گیرند که نا مبرده را جهت معاینات روان پزشکی راجع نمایند، روان پزشکی عدلی (جنایت و جرم) وی را باید مورد پرسش قرار دهد (خطا به های سیاسی که از نگاه رسمی ضد شوروی و یا افتراء آمیز پنداشته میشود) طوری که آنها موارد دیگری را نیز خواهند داشت که با ید آنگونه جرائم را چون هتک حرمت، طعمه، حریق ساختن منازل و دارائی افرا د در تحت عنوان جرائم مورد پرسش قرار دهند.

روان پزشکی که اینگونه مسائل را مورد پرسش و

معاینه قرار میدهد با ید اظها را ت و خطا به های سیاسی متهم را نیز با ید مورد داوری قرار دهد، نه بر مبنای ملاک و محک عادی و معمولی جرو بحث قابل قبول بودن آن، بلکه در برابر نارم ها و معیارهای سلوک و معاشره که تقریباً نظر یات سیاسی متهم را روی ملحوظات خطا به و اظها ر نظر آنها برای بازداشت بدین سان دانسته است. مکلفیت بخصوص روان پزشک معاینه کننده پاسخ ها را مطابق به سوابقات با ید مورد توصیه و سفارش قرار دهد. آیا اظها ر نظرات و بینیه ها (و نظریات سیاسی وی) متهم ناشی و زادهء بیماری روانی بوده است، آیا وی مائل به اصرار و سماجت جهت اعلام و انتشار نظریات سیاسی اش می باشد؟ اگر پاسخ در برابر این دو سوال (مثبت) یا (بله) باشد بعداً روان پزشکان عدلی اتحاد شوروی در نتیجهء قانون جهت توصیه و سفارش که چه وقت و چگونه شخص متهم تحت جبر و اکراه داخل بستر گردید یا خیر نیا زدا رد ..

نقش سیاسی روان پزشکانی که اشخاص و افراد متهم (جنایات و جرائم) سیاسی را مورد معاینه و پرسش قرار می دهند نمی تواند صریح و روشن باشد. روان پزشکان شوروی تا زمان اظها ر نظریات سیاسی که از نگاه رسمی مورد پذیرش واقع نشده و به مثابهء یک جرم در قانون اتحاد شوروی باقی می ماند را مرتحقق بخشیدن نقش سیاسی شان ادا مه خواهند داد. یکسلسله از تشخیص های رسمی روان پزشکی که بر مبنای آن ناراضیان سیاسی اتباع شوروی به بیمارستان های روان پزشکی محصور نگه داشته شده اند خارج از اتحاد شوروی نیز این اسناد و مدارک در دسترس مردم قرار می

گیرند. پاره‌ها از روان پزشکیان جهان غنای جنین اظهار نظر کرده‌اند که این یک امر ناممکن است که بطور کلی این گونه تشخیص‌ها را ارزیابی نمود. این روان پزشکیان پیچیدگی و مغلقیت تشخیص بیماری‌های روانی و ضرورت برای معاینه را نه تنها با کلیه اسناد و مدارک آن در هر یک از موارد مشخص بلکه شخصی که تحت تشخیص قرار میگیرد صحنه گذاشته‌اند. شایستگی و مزیت خاصی در این مشی و طرز برخورد نمیتوانند قابل مشاهده باشد. مگر با آنهم، مسئولیت بین المللی جنین معتقد است که اینگونه تشخیص‌های رسمی روان پزشکی، بطور مجموع با یک سلسله از ملاحظات و بررسی‌های دست‌اول و وقایع چشم‌دید شاهد مدعای مستند و مستحکمی است که در بسا موارد روان پزشکی عدلی شوروی تقدم و برتری در جهت تشخیص افراد متهم به (جرائم) سیاسی را ملاک و مدارا اعتبار خود قرار میدهد نه ملاکهای طبی.

بسال ۱۹۶۹، گینادی شیمانوف، یک عیسوی بنیادگرا، جهت معاینات روان پزشکی به بیمارستان روان پزشکی (کاش چینکو Kash Chenko) که در حومه مسکو قرار دارد فرستاده شد. طبق اظهار (شیمانوف) روان پزشک معاینه‌کننده، داکتر (جرمن شافران Dr. German Shafran) این موضوع را در جریان تحقیق و بررسی‌اش جنین واضح ساخت که آقای شیمانوف بخاطر معتقدات مذهبی‌اش مورد بازپرس قرار گرفت و در یک نقطه بوی جنین اظهار داشت:

(گینادی میخائیلویچ طوریکه شما میدانید..... هرآن چیزی را که شما برای ما خاطر نشان ساختید ما را باین متقا عدمیسا زد که بیماری عامل عمده و اساسی برگشت شما

(تغییر مذهب شما) محسوب میشود. البته شما نمی توانید
 شما این موضوع را درک کنید، اما شما بمانید و ادامه داشته
 باشید که ما متخصصین هستیم. اگر شما در یک محیط فامیل
 مذهبی نشو و نما کرده باشید و یا در بعضی نقاط جهان غرب
 زندگی کرده باشید، بسیار خوب ما مذهبی بودن شما را به
 یک شیوه دیگری میتوانستیم مورد بررسی قرار دهیم...
 اما شما از یک فامیل غیر مذهبی سر بردار آورده اید شما یک
 شخص تعلیم یافته هستید. من حاضرم که حتی اعتراف نمایم
 که شما بیشتر پیرامون فلسفه و مذهب بیش از من چیزی
 میدانید..... و ناگهان شما مردم مذهبی مباحثید! این
 یک امر تعجب آور است... و یکی را به تعجب می اندازد
 اگر پاره از عملیه غیر طبیعی در ذهن شما در دوران جوانی
 انکشاف پیدا نمی کرد، که بعدا شما را مردم مذهبی به بار
 آورد). یک کسی ممکن است این اظهار نظری را به تنگ نظری
 روان پزشک حمل کند و آنرا این نفوذ کی، جی، بی نبود که سرا-
 سر این جریان نقش مسلط داشت.

طبق اظهار و ادعای پاره از افراد مطلع از جریان
 امور کی، جی، بی بود که دستور تشخیص روان پزشکی را علیه
 گینادی شیمانوف صادر کرد، که او توقیف و بازداشت هم
 نشده بود و یا اینکه به کدام یک از جرائم نیز متهم نبود.
 طبق اظهار آقای شیمانوف (دکتر شافران) در یک
 نقطه بوی در رابطه با اعتراف و تصدیق وی از اینکه وی به
 گونه منظم نظریات مذهبی اش را به رفقا و همسایگان
 اظهار میداد و خاتمه پذیر نشان ساخت :
 (شما دید شما خارج از چهار چوب قانون نرفته باشید. اما چه

ارزشی را قانون می‌توانند داشته باشد؟ در واقعیت شما
 رژیم موجوده را متضرر خواهید ساخت، بطور کلی، برگردا-
 ندن گوسفندان و لگربه‌کلیسا. و شما خود میدانید، گینا
 Gina، که رژیم تا یک اندازه دقیق و سختگیر است...
 و یا چنین عملیات یا لانخواه‌دزد.

در اینجا شما دربارهٔ قانون سخن می‌زنید- آیا شما به
 این متقا عدنیستید که کمیته امنیت دولتی یا کی، جی، بی
 از قوانین عیب جوئی نمی‌کند! بسوی شما مینگرد. گینا
 من به خاطر شما متأسفم. بخاطر اینکه ناچار شما
 زیر فشار قرار خواهید گرفت و این آسایش و دلخوشی سردی
 برای شما خواهد بود و اینکه شما تنها نمی‌باشید، در اند-
 یشه آن نباشید که بخاطر ایجاد رعب و ترس شما را می‌آزمایم.
 من مستقیماً در آن سهم‌نمیا شم... شما مرا میدانید؟
 بلکه من بخشی از زندگی را میدانم. خودم شخصاً برای
 مدت پنجاه سال در کولیمایا بحیث یک متخصص طبی کار میکردم
 و من تأسف می‌کنم که خود شما برای خودتاج شهادت را تدا-
 رک می‌بینید. درین اثنا من چنین می‌اندیشم که شما به
 طور کلی از اینجا بیرون خواهید شد. شاید بعد از مدتی بزود-
 ای و به شکل عاجل طوریکه شما می‌اندیشید، شما دوباره
 بدینجا خواهید آمد. این امر برای کلیه ما مفید خواهد
 بود- برای درمان اجباری).

اما درمان اجباری صرف می‌تواند توسط یک محکمه
 تجویز گردد. (آقای شیمانوف پاسخ داد) (بسیار خوب،
 آنچه شده است؟ آنها یک استماع سری و محرمانه خواهند
 داشت و شما چطور می‌توانید آنرا ثابت کنید؟ خصوصاً با چنین

یک تشخیص) .

همچنین در زمینه یک سلسله موارد متعدد و سایر موارد
 مشخص نیز وجود داشته است که در آن روان پزشکان در حال
 معاینه این موضوع را فاش ساختند که مسائل سیاسی به
 مثلاً به فکتهای عمده و مسلط در امر رزیابی و بررسی
 افراد ناراضیان سیاسی نسبت به عوامل طبی و بهداشتی
 آن داشته است . ولادیمیر بوروسوف ، یک میخانیک برق ،
 برای دومین بار تحت مراقبت در بیمارستان های روان
 پزشکی قرار گرفته بود ، نخست در ۱۹۶۴ در رابطه با آنها -
 مات (تبلیغات و تحریکات ضد شوروی) و بعداً در سال ۱۹۶۹
 زما نیکهوی به (افترا علیه شوروی) متهم گردید .

زما نیکه ب سال ۱۹۶۹ همسر (آقای بوریسوف) شکایت
 نامه را مبنی بر این که وی در بیمارستان روان پزشکی به
 خاطر نظریاتش تحت بازداشت و مراقبت قرار داده شده است ،
 تقدیم مقامات مربوطه نمود . یک روان پزشک چنین اظهار
 داشت ... او بدقسمت است ، در کتاب ماثبت است . روان
 پزشک دیگر در اظهار نظرش آقای (بوریسوف) را مخاطب قرار
 داد :

(بوریسوف این نقطه را ملتفت شوید ، شما بعنوان یک
 شخص دارای منطق و عقل سلیم می باشید و من متیقنم که
 شما نمی خواهید او را المجانین فرستاده شوید . شما پس چرا
 به تغییر اندیشه هاییت بر نمی آئی؟

بتاریخ هفتم مارچ ۱۹۷۴ مکالمه ذیل طبق اظهار

Evgeny

وی در جریان معاینه (ایوگنی نیکلایف

(Nikolayev) یک دانشمند و ساینست ، توسط دادکتر (وی

دی دمیتریوسکی (V.O.Dmitrievsky) در بیمارستان روان پزشکی عادی (کاشچینکو Kashchenko) مسکو صورت گرفت.

دمیتریوسکی: من به نظریات شما علاقمندم. در کلینک این بیمارستان که شما را فرستاده اند یکسلسله اشاراتی نسبت به نظریات نا درست و ناموه جده شما نسبت به اجتماع تذکر داده اند.

نیکلایف: اندیشه ها و نظریاتم به هر نحویکه باشد با مسائل روان پزشکی هیچگونه ارتباطی ندارد.

دمیتریوسکی: اگر مسئله چنین باشد شما نباید اینجا باشید. اگر نظریات و اندیشه های اجتماعی شما کدام خطر اجتماعی داشت آنها شما را درین بیمارستان روان پزشکی قرار نمی دادند. در سه مرحله اخیر شما در بیمارستان روان پزشکی بوده اید. آیا این یک مدت طولانی بود؟

نیکلایف: بلی، مدت طولانی.

دمیتریوسکی: فلذا شما ماشین دولتی ما را میدانید هر کدام ما مطیع و فرمانبردار ارگانها و سازمانهای بخصوص میباشیم، اگر ما کدام رهنمودی ازین ارگانها بدست می آریم ما ناگزیر و مکلف بانجام آن میباشیم... شما می دانید، که شما بگونه (سولزی نیتسین Solzhenitsyn) آنقدر از شهرت فراوان برخوردار نمی باشید. بخاطر اظهارات و نظریات شما وی را خارج از کشور فرستادند، اما آنها شما را بخاطر بیانیها و اندیشه های شما در بیمارستان روان پزشکی قرار خواهند داد. در آن تشخیص های روان پزشکی مخالفین سیاسی که در دسترس ما قرار دارد،

توجه بیشتر بطور ثابت به ریکا ردهای سیاسی در رابطه با موضوع تحقیق روان پزشکی معطوف گردیده است. طوریکه (رای میدویدو Roy Medvedev) در ضمن تسلیم گزارش به کمیته حقوق بشر مسکو منعقد شده سال ۱۹۷۱ به این موضوع اشاره نمود:

در ضمن چندین نتیجه گیری ها (تشخیص های روان پزشکی ما هرین ویژه) این ممکن است که به چنین (علایم و اعراض) بیماری روان پزشکی برخورد: (یک مانیا، آزار دهنده و اذیت دهنده در تلاش حقیقت) (ریش را آراسته می کند) (دقیق بودن اندیشه، برخورد انتقادی غیرناوجه به سوی اوضاع و شرایط موجود) (داخلت قوای شوروی در چگونگی سلواکیا یک اقدام تجاوزکارانه می پندارد).... چنین می اندیشد که تمام حیاتش را جهت تحقق کمونیسم وقف کند

(زوریس میدویدو Zhores Medvedev) (برادر هم زاد و جفت زای میدویدو) خودش مؤقتاً مطابق طرز العمل حقوق مدتی بسال ۱۹۷۰ در بیمارستان روان پزشکی قرا رگرفت داکتر (ای - یه - لیف شیتز Dr. A. Ye Lifshits) سرپرست بیمارستان روان پزشکی (کالوگا) و شخص مسئول (تشخیص) زوریس میدویدو، علاقمندی و دلچسپی خاصی را در چندی از نوشته های انتقادی اش پیدا کرد.

طبق اظهار زوریس میدویدو، در شانها ن هشتم ماه جون، لیف شیتز وقت بیشتری را در مرمت قاعد ساختن خودم از اینکه گذشته از یک شغل و مکلفیت عادی اختصاصی و

حالی که اینگونه ملاحظات و بررسی ها باید پیوسته در نظر گرفته شوند، اسناد قابل دسترسی و حصول سا مژدات بطور عموم در زمره اسناد دومدارک معتبر و مهم محسوب میشوند. این اسناد دومدارک در ادوار مختلف در جا ها ئیکه از یکدیگر فاصله داشته اند برشته تحریر در آمده است.

در رابطه با موضوع بدرجه عالی یک تا ئیدو تأکید متقا بله بین اسناد همچنین بین آنها و محاسبه و ارزیابی های شخصی توسط زندانیان رها یا فته که اتحاد شوروی را ترک گفته اند میباشد. در جهت منسوب نمودن این تأکید و تا ئید در رابطه با حقیقت به پیش آمدها و اتفاقات یک امر ساده و طبیعی جلوه میکند.

نسبت دادن آن به ساخت و بافت عمدی و دانسته چنین خواهد بود که چنین فرض کنیم که به یک تناسب گسترده یک تبارنی و دسیسه دست اندرکار بوده.

آثار و نشرات قابل دسترس بگونه محرمانه بمشابه یک کل ما را به اسناد دومدارک زندگی و حیات موءسسات باز داشت گاهای اتحاد شوروی متقا عدمیسا زد که امثال آن را از منابع رسمی نمی توان بدست آورد. به صفحه ۱۵ به شالوده پلان مراجعه شود صفحه ۱۵ پلان و چارت.

شالوده پلان زون نمبر (۱) (رژیم مخصوص) در کا-مپلکس کارا صلاحی و تأدیبی در مورد وویا. علایم:

الف- اطاق محافظ

ب- دروازه کلان

حرفوی به نوشتن مقالات سیاسی نیز با یدبیردا زم پردا -
 خت . کار عملی و یا سا یرکا روبا رکه یک علامه (نفاق) و یا
 (عدم همکاری) افراد ، یک اعتراض و علایم آشکا ربیماری
 در زمانش ، البته بیمارستان شما را مرخص خواند نمود . او
 چنین گفت ، (ا ما شما با یدکلیمه سا یرکا روبا رومشا غل را
 متوقف کنید و به وکا روبا رومشا غل تجربوی خود را متوجه
 سازید . اگر شما به فعالیت های تحریر مقالات سیاسی
 ادا مدهید ، بعدا شما ناچار با ما یکجا خواهی بود) . لیف
 شیتزاین (پیشگوئی های دوره مرض) را بدفعات با لفاظ و
 شکل های مختلف تکرار نمود .

به هر نحو یکه انگیزه روان پزشک در جریان امور
 دخالت داشت ، اینگونه قضاوتها پذیرش رهنمود و نقاط
 نظرا رگانهای امنیتی را نمی توانند در لفافه درآورند ،
 ازینکه مخالفین سیاسی بگونه معقول و مدلل با در نظر
 داشت اختناق و برهم خوردن تعادل فکری با ید توضیح
 گردد . مساعی و تلاشها در امر سربراه انداختن اصلاحات و
 رفورم در اتحاد شوروی به مثابه یک خیال وهم و باطل و
 غیر قابل پذیرش پنداشته شده است ، در حالیکه انکار و
 تردید شخص در جهت دست بردار شدن از عقائدشان غالباً به
 مثابه (فقدان وضع انتقادی از حالات و اوضاع و روپیش)
 به تشخیص کشانده میشود .

تشخیص ها ئیکه از طرف روان پزشکان غالباً بمحاکم
 ارجاع میشود در جهت تلاشها و مساعی شان بخاطر اثبات وجود
 بیماری روانی در بین مخالفین سیاسی بیگانه جلوه می
 کند . بگونه مثال بسال ۱۹۷۲ یک تعداد افراد در سایبریا

بخاطر زمانه‌ی یک فرقه بودا‌ئی توقیف و زندانی شدند
 مهمترین این گروه (بیدیا داندارون idya Dandarorn)
 برای یک مدت طویل در یک زندان کمپ تحت بازداشت و
 توقیف قرار گرفت که سرانجام در آنجا درگذشت. چهار تن
 از مدافعین همکار وی (یو-کی - لاوروف U.K. Lavrov)
 ای - ذی لیزنوف دی بتکس (Zheleznov De Butkus)
 و وی ایم مونت (V.M. Montlevich) و ویج

(کلیه آنها در معرض تشخیص روان پزشکی
 قرار داده شدند، و از نگاره روانی بیماران تشخیص داده شدند و
 طبق دستور و فتوای محکمه به بیمارستان روان پزشکی
 سپرده شدند. عین جریان بستری ساختن مجموعی و مشترک
 بسال ۱۹۷۱ زمانیکه یک کمیسیون و هیئت روان پزشکیان
 چنین سفارش داد که چهار تن از جمله هفت تن از کمونیست
 های لیننگراد بخاطر تبلیغات و پخش نظریات مخالف مار-
 کسیسم در بیمارستان روان پزشکی ویژه تحت توقیف قرار
 گرفتند. متن کامل در رابطه با تشخیص رسمی درین زمینه
 در دسترس مسئولیت بین المللی قرار نگرفته است. مگر
 با آنهم، این مشکل است از اینکه اعلان اینگونه حماقت و
 دیوانگی کلیه گروپهای افرادنا معتقدرا که ناشی از پاره
 تیوری گروه هیجانیها که با احساسات و هیجان زیاده این
 گونه موارد برخورد میکنند معتقد باشیم. به احتمال زیاد
 چنین پنداشته میشود که اینگونه تعامل رسمی روی یک سلسله
 ملحوظات سیاسی اعمال میشود.

این امر واضح و آشکار است که در یک سلسله موارد سیا-
 سی روان پزشکی شوروی سعی و تلاششان را در جهت مکتوم

ساختن تصامیم و قرارها ئیکه دارای انگیزه سیاسی بودند
 از قاضی موس محرمات نه و نظریات که افراد عامی از ان اطلاعی
 ندارند استفاده می نمایند. این طرح و تدبیر زاده ابتکار
 مقامات عالی روان پزشکی اتحاد شوروی میباشد. جهت
 استفاده نا مطلوب از روان پزشکی بخاطر هدفهای سیاسی
 این امر لازمی جلوه میکند بخاطر اینکه این موضوع روان
 پزشکان را توانائی می بخشد که خود را در معنی و مفهوم
 نتیجه گیری های ماهرانه از قضاوت و داوران افراد عادی
 کشور مخفی و بحال کتمان نگهدارند. نقاط نظریکه صرف
 یک گروپ ویادسته انتخابی متخصصین میتوانند بر شا-
 یستگی، لیاقت رده بندی، های بخصوص افراد داوران و قضا-
 وت نمایند توسط عده ای از روان پزشکان خیلی معروف و
 سرشناس شوروی بسال ۱۹۷۳ در یک نامه که عنوانی جراید
 و اخبار غرب بگونه مختصر قرار داده شد میباشد.

یک سلسله از موارد و شکایات خورد و ریزروانی وجود
 دارد که بیماری آن، در نتیجه برهم خوردن تعادل اعصاب
 پارانوویا سایر علائم و اعراض روانی - پاتولوجی یا علم
 تشخیص امراض، سرانجام آنها را به اعمال و فعالیتها ی
 ضد اجتماعی سوق خواهد داد که در کتگوری آنها ئیکه توسط
 قانون از آنها مانعت شده است قرار می گیرد. چون برهم
 زدن نظم عامه، انتشار و پخش شایعات، تبارز اندیشه
 های تجا و زکا را نه و متخلفانه و امثال آن. این موضوع
 قابل تذکر است که آنها این کار را بعد از آماجگی های
 مقدماتی، بایک (برنامه عمل محاسبه شده مخیلانه وزیر -
 کانه) به مثابه بنیانگذار روان پزشکی عدلی شوروی

(وی، پی، سیربسکی) که بخاطر اندیشه‌های مترقی و پیشرفت‌هاش از شهرت گسترده‌تری برخوردار است، میتواند انجام دهند، چنین می‌نویسد. به مردم و دورویشان آنها چنین شکایات و موارد روانی و اعصاب کدام انتخاب و خاطره را در ظاهر مرمیتلا به (جنون و دیوانگی) خلق نمی‌کند، چه بسا ازین ها افرادی اند که مبتلا به بیماری شیزوفرنیا (بیماری روانی که در نتیجه برهم خوردن تعادل عصبی بین اندیشه و عمل نا هماهنگی ها بوقوع می‌پیوندد) و یا دیگر گونیهای پاتالوجیکی در رابطه با شخصیت میباشند. اینگونه موارد هم از طرف روان پزشکان شوروی و هم دانشمندان روانی خارجی از شهرت خاصی برخوردار است. تبارزنورمال و عادی بودن اینگونه افراد بیمار زمانیکه آنها مرتکب عمل خطرناک اجتماعی قرار میگیرند توسط شایعات ضدشوروی برای مشاجره و مباحثه افترا آمیز که این افراد از عدم تعادل روانی رنج میبرند، بکار برده شده است.

سرانجام تکذیب ورد (تبارزنورمال و عادی بودن) به مثابه یک محک و ملاک قاطع در تحلیل روان پزشکی در نتیجه وقوع کیفیت و مسئله در رابطه با (اولگالونی) بهتر توضیح داده شده است خانم لوفی، متولد سال ۱۹۵۰، و در توزیع و پخش نشرات محرمانه سال ۱۹۶۶ دخالت داشت و سال ۱۹۶۹ به اتهام (شایعه پراگنی و تبلیغات ضدشوروی) توقیف گردید. بخاطر تشخیص روان پزشکی توسط یک کمیسیون به موء سسه سیربسکی راجع ساخته شد، که در نتیجه چنین اعلام گردید که مبتلا به بیماری روانی (عمل خزیدن

ودولا رفتن که در نتیجه این بیماری شیروفرنیا عاید می شود) می باشد. زما نیکه کیفیت و مسئله خانم (لوفی) به تاریخ بیست آگست سال ۱۹۷۰ استماع شد، محکمه در خواست وکیل مدافع را جهت مجازدانستن خانم لوفی شخصاً در فتوای محکمه جهت استماع جریان موضوع، را مردود شمرد، اما شرکت والدین وی را به نمایندگی از وی در آن جریان مجاز شمرد.

طبق رساله ونشریه شرح وقایع اخیر (کلیه شواهد و مدارک) در محکمه چنین گواهی داده که طبق نظر آنها که خانم لوفی از اندیشه سالم و کرکتر خوب برخوردار بود، به دادکتر مارتی نیننکو (Dr. Martynenko) رئیس کمیسیون تشخیص بیماریهای روان پزشکی این موضوع بگونه ای در پاسخ ها نیکه به مقابل سوالات برای وی از طرف مشاور دفاعیه یو، وی، پوزدی ایوا (Yu. V. Puzdeyev) در برابر وی ارائه شد حاکی از بی ارتباطی موضوع را میکند. سوال: مسلماً چه آزمایشات و تستهای فزیولوژیکی بخاطر اثبات این موضوع از اینک وی از بیماری رنج می برد انجام داده شده؟

جواب: اینگونه آزمایشات فزیولوژیکی بر هر یک از افراد بدون استثناء انجام داده شده، فقدان اعراض و علائم بیماری در اصل خود نمیتواند فقدان بیماری را به اثبات رساند.

سوال: محققاً بر مبنای کدام اظهارنظرات کمیسیون متکی بود که طرز العمل فکرو اندیشه وی در سطوح مختلف مشغول کار و بار بوده؟ حتی یکی از این آزمایشات و تست ها نیکه

به (اولگا) تجویز شده که در نتیجه آن بی نظمی های عمدتاً در طرز العمل اندیشه وی ریشه دوانده، توضیح دهید و یا حتی یک تبصره و اظهار نظر وی را که چنین بی نظمی ها را تجویز کرده با شدت ذکر دهید.

جواب: من نمی توانم به این موضوع پاسخ مثبت و متین ارائه دهم، اگر محکمه بدان نیاز داشته باشد و یا لازم دانند برای کسی که لازم دیده شود که به سوء سیربسی (

Serbsky) جهت تاریخ بیماری فرستاده شوند، اما با آن هم، اگر او کنش وی (منظور او خانم اولگا) است در نظر گرفته شود به مثابه یک نمونه مثال سلوک و معاشره وی محسوب خواهد شد. او میداند که زکجا برداشته شد و می دانست که این چه مفهوم داشت، اما کدام علایم احساسات از خود تبارز ندا دل به و صدای وی نیز حتی تغییر نیافت. سوال: آیا شما معاشره و یا سلوک (اولگا) را به کنترل و مراقبت از خودش عزم جزم و سکوت و صفای وی حمل نمی کنید، که در رابطه با آن گواهان صحبت نمودند؟

جواب: این ناممکن است که کسی را بدین پیمان کنترل و مراقبت کرد.

سوال: چگونه میتوانید این حقیقت را ازینکه وجود بیماری طبق تشخیص، از سن ۱۴ به بعد در وی روبه افزایش گراییده و مانع از آن نشد که سوء فقا نه از مکتب ریاضیات فارغ التحصیل شود و شامل یونیورسیتی و یا دانشگاه گردد توضیح دهید؟

جواب: وجود چنین شکل از شیزوفرینا (نوع بیماری روانی) مستلزم کدام تحول و دگرگونی چشمگیری در شخصیت

دیگران بوجدنمی آورد.

علیرغم فقدان یک اعراض و علائم مشهود و واضح بیماری روانی در رابطه با خانم (لوفی) و با وجود نبودن هر یک از نشانه‌های خیرا زینکه سلوک و معاشره‌وی از نگاه فزیک و جسمی خطرناک است کمیسیون روان پزشکان چنین تجویز گرفت که با ید خانم (لوفی) به بیمارستان روان‌پزشکی ویژه راجع ساخته شود. چنین است که روبارم و سسه و سازمانیکه قانوناً وظیفه برای افرادی است که آنها به مثابه (یک خطر ویژه برای اجتماع) محسوب میشوند. عین پدیده را میتوان در مورد (ایوان یا کیموویچ) مشاهده کرد. در جون سال ۱۹۶۹ یک کمیسیون و هیئت روان پزشکان آقای (یا کوموویچ) را در (ریگا) مورد معاینه و مشاهده قرار دادند. نامبرده بعنوان یک کمونیست که از مقام شامخ و عالی رسمی بحیث سرپرست و رئیس فارم اشتراکی تا سال ۱۹۶۸ از تمام مزایا برخوردار بود، (او در امرانتشار و پخش بیانیهای توهین آمیز و شایعه پراگنی که حکومت شوروی و سیستم اجتماعی آنرا محکوم مینمود سربرافراشت) روان پزشکان کدام پدیده غیروعادی را در ریکارد و ثبت معاملات و معاشره آقای یا کوموویچ جز فعالیت سیاسی چیز دیگری نتوانستند بدست آورند. تشخیص رسمی کمیسیون قرا رآتی است:

بیماری کاملاً سمت بندی شده است، بیمار از یک دانش و معلومات بسیار خوب و ارزنده ادبی مارکسیزم - لیننیزم کلاسیک برخوردار است و همچنین دارای یک معلومات عالی از آثار بسیار فلسفه و شخصیتهای سیاسی میباشد.

در جریان گفت و شنود و مصاحبه‌اش با روان‌پزشکان بیمار
وضع مؤه دبانه و نجیبانه داشته و کدام خیال پوچ و باطل
در وی به مشاهد نرسید و از حافظه بسیار خوب و کافی برخوردار
دار بود.

نتیجه‌گیری کمیسیون و سفارش آنها دارای کدام
نتیجه نبود.

بر مبنای مدارک فوق‌الذکر، کمیته به این نتیجه می‌رسد
که آقای (یا کوموویچ) یک مرحله تکامل و انکشاف سیستم
خلل دماغی در شخصیت یک دیوانه را می‌پیماید. . . . بیمار
نیاز به درمان الزامی و اجباری در بیمارستان رژیم مخصوص
دارد.

غالباً، زمانیکه کمیسیونهای روان‌پزشک محل مدا-
فعین سیاسی را که به بیماری روانی مبتلا باشند نتوانستند
سراغ کنند، به تشخیص دومی ضرورت احساس شد و با اوقات
این مؤه سه سیربسکی (Sorbsky) است که در ارتداد
دومین تشخیص برمی‌آید، بگونه مثال در موارد (بیاثر-
گریگورینکو، انا تولی جینوف، ناتالیا گوربا نیوسکایا
ولیونیدیلوش) درینگونه و سایر موارد، مؤه سه روان
پزشکی سیربسکی معاینات و بررسی‌های روان‌پزشکان
محل ازینکه مدافعین آنها به خلل دماغ مبتلا نبودند به
بافرا موسی سپرد. مورد تردید قرار داد. حداقل به این
گونه موارد چندین بار، مؤه سه سیربسکی مدرک و محکروان
پزشکی را نپذیرفته است آنقدر زیرک و محیل‌کننده تنها
مردمان ساده لوح و عوام به شمول مدافعین، خودشان بلکه
سایر روان‌پزشکان نیز توانائی آنها را نداشته‌اند که خود را در

امرا رزیابی سلوک و معاشره‌آیین مدافعین بکاراندازند. تشخیص‌های روان‌پزشکی (جنرال پیا تر گوریونکو) یک مخالف نامورمارکسیست - لیننیست در رابطه به این پدیده‌گونه نمونه مثال است و یا اینکه این پدیده را با زگومیکند. بسال ۱۹۶۹ بعد از اینکه کمیسیون روان‌پزشکی تشکیل (جنرال گوریونکو) را مورد معاینه و مشاهده قرار داده بودند و چنین تجویز را در نمودند که از سلامت عقل برخوردار است، از موء سهروان پزشکی عدلی سیربسکی در مسکو برای بازدید و نظر خواهی که پیرامون صحت و سلامتی عقلی جنرال موصوف نظر را در کند. این دومین در رابطه با فعالیت‌های سیاسی وی علایم مشهود و واضح تشخیص بیماری (پادونا ئیدیا انکشاف شخصیت) یک نوع از بیماری روانی تشخیص گردید.

در ضمن تجویز از اینکه گوریونکو بیک (حالت امنیت و مصئونیت اعظمی) بیمارستان روان‌پزشکی ویژه نگهداری و مراقبت گردد، متخصصین سیربسکی چنین خاط نشان ساختند که خلاهای در متد بررسی کمیسیون تشکیل وجود داشته است که در نتیجه به نتیجه گیری معکوس تجویز صادر شد.

کمیسیون نمی تواند با بیماران سرپاه (غیربستر) تشخیص روان‌پزشکی عدلی که در تلاش کند بعمل آمده، و از اینکه وجود تحولات و دیگر گونیهای بیماری شناسی در روح و روان وی در گزارش فعلی تثبیت شده که نمیتواند در شرایط معاینه یک بیمار سرپاه بخاطر وضع و سلوک ظاهری متنا. سب، بیانیها و اظهارات رسمی دارای ارتباط منطقی

وی محافظه و نگهداشت دانشها و سلوک و شیوه های وی - که بطور مجموع مشخصات پاتالوژیکی انکشاف شخصیت میباشد در (کتاب دستی ویا کتاب رهنما پیرامون روان پرز - شکی برای مخالفین و ناراضیان) که بگونهء محرمانه در کلونی کارتا دیبی و اصلاحی بسال ۱۹۷۴ درپرم تهیه شده بود، سیمیون گلوژمن و ولادیمیر بوکوفسکی فقدان هریک از وجه مشخص و متمایز بین محاسبه و شمار (عادی) نظریات و تبارز (شیزوفرینا لغزنده) و انکشاف پاتالوژیکی شخصیت، طوریکه توسط روان پزشکان شوروی درموء سده سیربسکی فورمول بندی شده بود، مورد بحث قرار دادند.

تبارز علایم ظاهری این نوع بیماری (شیزوفرینا لغزنده، و انکشاف پاتالوژیکی شخصیت) خیلی محدود است. برعکس، سعی نمائید در اثبات این موضوع از اینکه نظر شما دربارهء اشغال جکوسلواکیا ویا پیرامون فقدان آزادی های دیموکراسی در اتحاد شوروی یکانده - یشه و نظر اشتباه آمیز نمیتواند باشد بلکه برعکس دارای یک اساس واقعی میباشد. ویا اینکه سایه افگنی ویا غیابت و خلوت شما و نزدیکان شما (جنون خطرناک تعقیب برای اذیت است) ویا اینکه رزیا بنی ذهنی و باطنی شما در رابطه با حیات سیاسی محلی در اتحاد شوروی زمانیکه با واقعیت های یقینی مرتبط گردد غیرمادی نمی تواند باشد. ویا اینکه (آرزوی مرخصی شما) از کار بعد از آنکه امضات را نیز به (بیانیهء اعتراض آمیز) افزودی در واقع تخلف و تخطی به حقوق شما محسوب میشود. خلاصه اینکه، جائیکه فکتورهای سیاسی در جریان یکا مردخیل باشد، کمیسیون

ث - کتارہ - با حصا رکشیدن

ج - ساحہ کار

د - ساحہ ورزش

ح - بدرفت

روان پزشکی عدلی رسمی موء ظف و اضحا و صراحتا چنین می نماید که جهت سازش و مواجه شدن با استاندارد و معیار منطقی عینیتها و وجود خارجی و سلطه حاکمیت علمی نمیباشد. مسلما این پدیده در رابطه با اظهار مطلب افراد مصاب به بیماری روانی مفید و سودمند خواهد بود اگر آنها به کمیسیون روان پزشکی دوم که بطور آزادانه از روان پزشکی شکان موء ظف رسمی بکارشان اشتغال دارند، تقاضا نمایند. با آنهم این مسئله بطور کلی از عرف شوروی بیرون نگه داشته شده است.

بسال ۱۹۷۱، یک روان پزشک اهل (کیف) بنام (سیمیون گلوژمن) توأم با دوتن از همراهان مجهول الهویه یک تشخیص (موء ثروقا بل علاج) را برای (پیا تر-گریگورینکو) نوشت درین تشخیص دا کتر گلوژمن (Dk Gluzman) بررسی و ارزیابی بیشتر و مفصلتری پیرامون با یوگرافی و سایر اطلاعات در رابطه با (جنرال گریگور-ینکو) که در تشخیص رسمی موء سسه سیربسکی که در بالا از آن یادآوری کردیم، از آن نامبرده نشده است. آنها چنین نتیجه گیری کرده اند که (جنرال گریگورینکو) هدفهای را دنبال میکرد که شاید به احتمال زیاد از طرف قانون قا بل مجازات بود، اما از این که حالت و وضع وی نمیتوانست (یک حالت اختلال دماغی غیرقا بل ارزیابی و محاسبه) پنداشته شود.

در می سال ۱۹۷۲، دا کتر گلوژمن توقیف گردید و متهم به (افتراء و تبلیغات ضد شوروی) گردید. و در اکتوبر سال ۱۹۷۲ نامبرده برای هفت سال در کیف تحت شرایط

یک رژیم سخت در کلونی کار تأدیبی و اصلاحی محکوم گردید که متعاقب آن سه سال دوران تبعید در داخل کشور را به دنبال خواهد داشت. دادرس که در رأس قرا داشت و یا به عبارته دیگر رئیس محکمه قاضی (دی شیل) که نامبرده هم چنین در مسئله و کیفیت (لیونیدیلوش) نیز چند ماه بعد تر رئیس محکمه بود.

میزان و حدود روان پزشکی عدلی در اتحاد شوروی که در رابطه با مخالفین سیاسی به مصالحه و سازش رسیده که آنکس آنرا در کتاب (گلوژمن و بوکوفسکی پیرامون روان پزشکی برای مخالفین) میتوان یافت. این کتاب دستی) افراد و اشخاصی را که در نتیجه بازداشت و توقیف الزامی در بیمارستان روان پزشکی تحت تهدید قرار دارند توصیه میکند چقدر بهتر خواهد بود که روان پزشکان معاینه کنند یا به عبارته دیگر روان پزشکانی که زندانیان را تحت معاینه و مشاهدات قرار میدهند اعتدال و سلامت عقل آنان متقاً عدو ملزم ساخته شود.

این امر به مثابه یک پدیده کشنده و مهلک در خواهد آمد اگرما خصلتهای معنوی مخالفین را تحت فشار قرار دهیم، صداقت، حیثیت و ترحم، بخاطر این که این بدان معنی خواهد بود که جوابهای صادقانه بدهیم که به ضرر یکی تمام خواهد شد و روان پزشک را با اعراض و علائم بیماری که وی بدان نیاز دارد، یاری می بخشد.

آقای بوکووسکی و داکتر گلوژمن چنین تجویز نمودند که مخالفین سیاسی روان پزشکان را میگویند از اینکه فعالیت سیاسی اش بخاطر فقدان فهم و یا به عبارته دیگر

نادانی وی از عواقب احتمالی و بخواطر آرزوهای شهرت طلبی بوده، فلذا صرف با یک دستوری در یک بیمارستان روان پزشکی تحت بازداشت و توقیف قرار می گیرد، او با ید در آنجا (هرگونه تاکتیک های محیلانه و نیرنگهای ممکن) را بکاربرد که روان پزشک را متقاعد سازد که وی اندیشه های سیاسی اش را تغییر داده است.

گزارش کمیسیون روان پزشکی عدلی دارای کدام پشتوانه قانونی نمی باشد، بلکه توأم با سایر اسناد و شواهد و مدارک در تالار محکمه جهت استماع شکایات باید تسلیم گردد. در فقرهء سابق این گزارش، چنین اظهار شده بود که هر موضوع و مسئله سیاسی در محضر محاکم شوروی حکم و فتوای (قصور و جرم) را با خود همراه دارد. مدافعین سیاسی به مثابه بیماران روانی تشخیص شده اند و اندوخته تجارب آنها بهتر از محکمه نبوده است. در هیچیک از چنین موارد معلوم و مشهود محکمه شوروی با در نظر داشت این موضوع از اینکه طرز العمل قانونی و یا حق قانونی وی مورد تخطی و تجاوز قرار گرفته است به نفع مدافعین جریان امور را فیصله نگرده است. چنین مبناها و پایه ها در بسا موارد سیاسی وجود دارد. علیرغم نقیصهء عمومی طرز العمل قانونی ثابت برای نشان دادن اشخاص مبتلابه بیماری روانی، دانشمندان علم جدید افهام و تفهیم و کنترل و مراقبت بر ماشین و حیوانات به شمول انسان (Cybernetics) از آن نام میبرند این عالم و دانشمندان که اسمش (لیونید پلوشه) اهل یوکرانین قبل از محاکمه یکسال در توقیف بسربرد، که این امر وی تخلف صریح از

ماده ۳۴ نهادهای طرز العمل جثائی اتحاد جما هیرشوروی
میباشد. در جریان تمام این مدت، وشما ه بعدتر از آن،
با واجازه داده نشد که فامیلش را ملاقات نماید. به این
تخلفات در جریان استماع شکایات در محکمه به خاطر آقای
(پلوشه) چیزی تذکر نرفته بود.

گذشته از آن، محاکم خودشان بعضا تخلفات طرز -
العمل خودشان را به آنها ئیکه در نتیجه تحقیق مقامات
رسمی مرتکب آن شده بودند علاوه کردند. بر میگرددیم به
کیفیت و موضوع آقای (پلوشه) آقای (دی شیل) قاضی و
دا درس استماع جریان موضوع را در محکمه پیرامون چگو -
نگی اندیشه آقای (پلوشه) بعنوان یک اسرار دولتی
تصنیف بندی نمود و چنین احکام صادر نمود که استماع جر -
ریان موضوع در یک اطاق صورت پذیرد، علیرغم قانون
گذاری یوکرائین از اینکه استماع این جریانات را در
محضر عام می پذیرد.

قاضی (دی شیل) همچنین گواهان محکمه را در امر
دادن شهادت بجانباری از وکیل مدافع و حضور آن را در
محکمه نیز مردود شمرد. سرانجام قاضی، نماینده قانونی
آقای (پلوشه) را جهت اشتراک در جریان استماع شکایت در
محکمه که خانم وی نیز بود غیر مجاز دانست.
با اصرار:

سالون محکمه خالی بود، نه متهم و نه نماینده قا -
نونی وی، و نه متخصص روان پزشک و نه خویشاوندان متهم
در آن شرکت داشتند.

سالون استماع شکایات محکمه را یک انزوای کلی

فرا گرفته بود خصوصا کسانیکه از جهان خارج بدانجا وارد میشدند، از اینکه دسته و یا عده از شبه نظامیان سالون عاری از مردم را محافظت میکردند و مردم را با تهدید و ارباب و با زداشت، حتی به پلکان های محکمه و عمارت که همشهریان میخواستند که از جریان موضوع مطلع شوند و در آن سهم گیری نمایند جدا خودداری به عمل آمد. تا اینکه سرانجام بعد از یک سلسله تقاضاها و درخواستهای زیاده این نتیجه رسید که خانم و همشیره متهم (بخاطر سرمای شدید) در دهلیز سالون برای شان اجازه داده شد که تا اخیر جریان استماع در آن بحال انتظار بسر ببرند.

مهمترین انتقادیکه در رابطه با استماع شکایات در محکمه پیرامون چنین مواردی بصورت گیرد عبارت است از وضع انتقادی آنها بسوی تشخیص های روان پزشکی که بدانجا راجع ساخته میشود. تشخیصهای روان پزشکی که ما در بالا از آن یادآور شدیم و امثال آن، در زمره نا چیز ترین آن در جهت عمل محکمه میباشد به عبارت دیگر تجویز و سفارش تشخیص های روان پزشکی در مقام مقایسه با صلاحیت عمل محکمه در جمله هیچ به حساب میرود. یک طریق عمل که در دسترس محاکم قرار دارد که عبارت است از تشخیص های نامکمل و غیر صریح که تشخیص دوم روان پزشکی را ایجاب میکند. این هرگز عملی نشده است. در عوض، محاکم شوروی در موارد سیاسی تقریبا بگونه ثابت نه تنها حکم و یا رأی کمیسیون روان پزشک عدلی را نمی پذیرند، بلکه سفارشات و توصیه های آنها از اینکه چه کاری با متهم سردشت گرفته شود میباشد. اگر مسائل و جریانات طبق

معمول جریان پیدا کند، محکمه تشخیص و توصیه های کمیسیون روان پزشکی را می پذیرد، بعد از این عملیه وکیل مدافع را از مسئولیت و یا مجازات مرخص و معاف می سازد و او را مرواحکا می را در جهت اقدامات و اخذ تدا بیر که موجبات و وسائل بهبودی و صحت یا بی افراد و در عین زمان محافظه و نگهداری اجتماع باشد مرا در می کند.

یک حق انتخاب و اختیار به محکمه متضمن توقیف و بازداشت وکیل مدافع نمی باشد محکمه وی را در امر مراقبت وی به خویشاوندان و یا محافظین وی خواهد سپرد و در عین زمان مراقبت و نظارت طبی الزامی علیه وی اعمال میشود. مگر با آنهم چنین یک فیصله صرف در صورتی می تواند تحقق پیدا کند که اگر محکمه چنین فیصله نماید که متهم به درمان و مداوای طبی الزامی و اجباری نیاز ندارد.

اگر به محکمه، توسط یک کمیسیون روان پزشکی عدلی توصیه شده باشد، چنین فیصله میکند که متهم نیاز به درمان طبی الزامی دارد، همچنین او را مرواحکا می را نیز مرا در می کند که باید متهم چه در یک رژیم عادی و یا بیمارستان ویژه روان پزشکی برای یک دوره نامعین تحت مراقبت قرار گیرد.

طبق آئین نامه جزائی (ا ر ا س ا ف ا س ا ر RSFSR) بیمارانهای روان پزشکی عادی برای افرادیکه آنقدر جرمشان خطرناک پنداشته نشود تخصیص داده شده، در حالی که موءسسات ویژه برای اشخاصیکه (آنها به مثابه یک خطر ویژه برای اجتماع) پنداشته شوند میباشند.

یک کتاب رسمی درسی سال ۱۹۶۶ پیرامون قانون جنائی شوروی، به مثابه یک نمونه مثال فردی که از طرف محکمه به یک بیمارستان عادی روان پزشکی فرستاده شده با شدنقل قول میشود از () مخصوصاً یک خانم از لنینگراد کستیکه در جریان یک استدلال با همسایه‌اش با یک چاقو و یا کاردبزرگ سرمیزی شلاق برویش زد، بعداً زیجا ساختن چندین دندانها، جراحات کمتر خطرناکی بروی حواله نمود.

مخالقین سیاسی که اسناد دومدارک آنها قابل حصول و دسترسی است دارای سابقه خطرناک نمی‌باشد و نه کمیسیون روان پزشکی که آنها را مورد معاینه و مشاهده قرار میدهد حتی کدام تلاش وسیعی در امر نشان دادن و ظاهر ساختن این موضوع از اینکه آنها باعث تهدید خطرناک نسبت به سایرین را فراهم میسازند در اختیار ندارند. هنوز در مرفیصله اینگونه موارد، محاکم شوروی تقریباً "بگونه ثابت‌الاشکال خیلی خطرناک توقیف و بازداشت‌های الزامی را صادر کرده است، توقیف در بیمارستانهای ویژه روان پزشکی برای یک مدت زمان نامعین."

بیمارستانهای ویژه^۱ تصمیم و قرار محکمه از اینکه

یک شخص چه زمانی میتواند به

یک بیمارستان روان پزشکی

ویژه منتقل شود در رابطه با

شرایط و اوضاع مشخص از اهمیت خاصی برخوردار است.

شرایط فیزیکی و قواعد و نظم در بیمارستان روان پزشکی

روان پزشکی

عادی به تمام معنی کمتر خطرناکتر از بیماران روان پزشکی ویژه می باشد. از آنجا ئیکه افراد متهم به (تخطی های) سیاسی از نظر روانی صحت شان ناقص تشخیص میگردد و طبق یک تعامل به بیماران روان پزشکی ویژه راجع ساخته میشوند، وجه بسا از اسناد و مدارک در رابطه با اوضاع و احوال در بیماران روان پزشکی ویژه در اتحاد شوروی که دسترسی بدانها ممکن است بیشتر این موضوعات به (بیماران روان پزشکی ویژه) ارتباط پیدا میکنند (بیماران) معمولی). روی این دو ملحوظات این گزارش در رابطه با اوضاع و شرایط در بیماران روان پزشکی ویژه توجهش را معطوف میدارد.

در ارتباط با موضوع هفت بیمارستان روان پزشکی ویژه در اتحاد شوروی وجود دارد. این بیمارستانها معمولاً بر مبنای اسمای شهرهای شوروی طبق موقعیت آنها نام گذاری شده اند.

کازان در جمهوریت خودمختار تاتار .
سیچ یوکا (Sychyovka) در ناحیه سمولینسک .
لنینگراد (درجاده " Arsenalnaya " آرمی نلنایا و فلها به این نام آرسی نلنایا) از آن نام برند .
چیرنای خوفسک (Chirnaykovsk) در ناحیه کالیننگراد
قبلا بخشی از پروشیای شرقی .

منسک (Minsk) در (بیلوروسیه Bilorossiya)
دنی پروپترووسک (Dnipropetrovsk) در یک شهری
که در یوکرائین بدین نام از آن یاد میکنند .
اورپول (Orpel) در ناحیه اورپول .

گذشته از آن، در اوایل سال ۱۹۷۲ در بیمارستانهای نوین روان پزشکی ویژه در بلاگوویش چینسکی (Blagovesh Chenski) در ایالت آمور در شرق دور شوروی گشوده شد. باید چنین خاطرنشان ساخت که اسناد و مدارک قابل ملاحظه در باره شش موء سسات بیمارستانهای روان پزشکی در دسترس است، و همچنین اطلاعات کمتری پیرامون آن بیمارستانهای روان پزشکی که در منسک (Minsk) کزل (Kzyl) و اورد (Orda) وجود دارد و تقریباً پیرامون بلاگوویشی چینسک هیچگونه اطلاعاتی در دست نیست.

بیماران از طبقه ناشی به بیمارستان روان پزشکی ویژه بگونه ثابت ولایتغیر به موء سسه روان پزشکی کازان فرستاده میشود. موء سسه در ذی چووگا (Sychyovka) دارای یک (کلونی روان پزشکی) میباشد خصوصاً برای بیماران خطرناک و غیر قابل علاج. از کلیه این موء سسات بازداشت و توقیف در اتحاد شوروی، بیمارستان روان پزشکی ویژه ذیچ یووگا (Sychyovka) بدنام ترین همه این موء سسات میباشد.

گرچه در اتحاد شوروی بگونه رسمی آن پذیرفته شده است از اینکه بازداشت و توقیف الزامی و اجباری در بیمارستان روان پزشکی نوعی از توقیف و بازداشت است، کدام آئین نامه خاصی که مسلط بر اوضاع و شرایط توقیف در اینگونه بیمارستانها باشد وجود ندارد بطوریکه برای موء سسات کار تأدیبی و اصلاحی وجود دارد. تبصره ها و نشرات پیرامون قانونگذاری مدنی و جنائی که با اینچنین اشکال توقیف بحث میکند تقریباً بطور کلی پرا بلم شرایط و اوضاع

و مکلفیت و مشاغل این بیمارستانهای روان پزشکی را نادیده می‌انگارند.

شرایط و اوضاع در بیمارستانهای روان پزشکی صرفاً مجرای قانون و قوا عدوزارتخانه‌ها مشخص ساخته می‌شود. یگانه (رهنمود) و هدایات طبع شده پیرامون عملیات بیمارستانهای روان پزشکی و یگانه موضوعیکه از طرف منابع رسمی از آن نام برده شده است مصدق به ۱۴ فیبروری سال ۱۹۶۷ است که تحت عنوان (رهنمودها پیرامون سیستم تطبیق درمان اجباری و سایر اقدامات مشخصات طبی در رابطه با افراد مبتلا به بیماری روانی که آنها مرتکب اعمال خطرناک اجتماعی شده‌اند) این اسنادومدارک حاوی صرف‌سی‌ماده مختصر، و بخش وسیع و بسزرک محتوای آن به تکرار فقرات و شروط عمومی در طرز العمل آئین نامه مدنی و جنائی وقف گردیده است. بگونه‌ای که جهت اداره واقعی بیمارستانهای روان پزشکی توصیه نامه سال ۱۹۶۷ تقریباً خود را منحصر به سیستم ارائه اسنادومدارک موارد رفقای هم اطلاق و هم منزل و حقوق بازنشستگی آنها میداند این سفارش نامه در هیچ صورتی شرایط توقیف و بازداشت را تنظیم نمی‌بخشد. اگر آئین نامه‌های کار تأدیبی و اصلاحی بخاطر عدم کفایت آنها در امر تثبیت و برقراری و قوا عدم موازین مفصل با نفوذ موثر در معرض انتقاد قرار می‌گیرند، ازینکه بطور کلی نظامنامه‌های مشخص برای بیمارستانهای روان پزشکی وجود ندارند، و یا اقلاً هیچیک از آنها جهت نشروط طبع بخاطر اطلاع عموم در دسترس مردم قرار داده نشده است.

قانون جنائی شوروی وزندانیا ن وجدان :

نه قانون معاشر شوروی ونه بیانیهای رسمی پا -
سی شوروی نظریه (زندانیان وجدان) را ویا هر آنچه
زندانیان سیاسی) از آن یاد میکنند اعتراف نمی
کند. اشارات ونسبتهای عمومی و ملی حتی تا حد ممکن
موجودیت زندانیان سیاسی در اتحاد شوروی بطور اعظمی
از کم نظیرترین پدیدهها محسوب میشود. بسال ۱۹۵۹ ،
نکیتا ، اس ، خروسیف منشی عمومی کمیته مرکزی ح ، ک ،
اتحاد شوروی و صدر شورای وزراء چنین خاطرنشان ساخت
(برای امروز هیچنوع زندانیان سیاسی در اتحاد شوروی
وجود ندارند .)

مقامات شوروی پیوسته این موضوع را انکار نکرده
اندازینکه شهروندان اتحاد شوروی صرف روی وجوهات سیا-
سی مشمول بازداشت قرار می گیرند . قوانین جنائی در
دوران دهه اول احراز قدرت شوروی بگونه صریح یا دقیق
از مجرای طرحهای قانونگذاری در ارتقای ، مجرمیت
وزندانی ساختن افراد روی وجوهات سیاسی را تدارک دید

این وضع یکی از مشخصات خیلی مهم و مضراین پدیده را در موقف رفقای هم اطاق بیمارستان های روان پزشکی منعکس و متداوم میسازد. پس گرفتن موقفشان بعنوان رعایای معقول قانون این امتیاز بطور مشخص به هم اطاقی های موءسسات کارتأدیبی و اصلاحی عطا شده است که آنها رسماً از حقوق و مزایای شهروندی شوروی برخوردارند. البته با یکسلسله محدودیتها، و آنها حقوق قانونی برای اعتراض در اثناى تخلفات از قانون که علیه آنها مرتکب شده اند دارند. افرادیکه به بیمارستانهای روان پزشکی واگذار و تسلیم شده اند در ظاهر از موازیم و امتیازاتشان بعنوان یک همشهری و ادعای اصلاح قانونی را در برابر بی قانونی ها نیکه علیه آنها صورت می گیرند. مگر با آنها هم، حذف قانون تضمینات، مشخص نگه داشتن و محافظه این موقف و امتیاز، راه را در جهت محرومیت از آن می گشاید. انگیزه ای که معیتهای مبتلایان به بیماریهای روانی را به موقف و امتیازات آنها پائین می آورد از هر دو جانب که از شرایط کورکورانه و خموشانه آنها بعنوان بیماران که مستلزم معالجه و تدابیر اند و تعصب (که صرف منحصربه اتحاد شوروی نمیشد) از اینکه مبتلایان به بیماری روانی توانائی و قابلیت تشخیص و شناخت منافع خودشان را ندارند.

یکی از مهمترین سرانجام و عاقبت آن چنین بوده است که هم اطاقی های بیمارستانهای روان پزشکی ویژه کدام عملیه امتیازی و تضمین شده اند که در نتیجه آن در تلاش اصلاح اشتباهات و استفاده های نامطلوب از روان

پزشکی و امور قضائی و حقوقی خود برآیند. آنها ممکن نامه ها را صرف طبق میل و دلخواه دکتوران معالج شان میتوانند بنویسند، و بعداً طبق معمول صرف به و بستگان شان میتوانند نامه بفرستند. هم اطاقیهای بیمارستانهای روان پزشکی معمولاً به استثنای اوقات مشخص و معین مجاز نخواهند بود که نامه بنویسند و یا اینکه اسناد و مدارک تحریری را نزد خود نگه دارند. دکتوران در آشنای تجویز و درمان میتوانند آنها را از مطالعه و نوشته منع کنند. این وضع برای (ویکتور فاین برگ) و پیا تر گورینکو دستور و احکام صادر شد. زمانیکه جنرال گریگورینکو پیرامون موضوع به کمیسیون با قاعده و منظم روان پزشکی اعتراض نمود، وی چنین اظهار داشت:

(ضرورت قلم برای چیست؟ شما باید رای اندیشه ای با شید و آن اندیشه هایتان را بنویسید، که در اینجا از آن مما نعت به عمل می آید). در مکاتبات و ارسال نامه ها بخارج زندانیان از درمان های پزشکی و یا شرایط و اوضاع توقیف و بازداشت شان چیزی نخواهند نوشت سعی و تلاش برای چنین کاری شایسته و سزاوارتثبیت کردن است بعنوان یک سند و مدرک مبتلا به بیماری روانی متداوم بگونهء مثال، یک تشخیص رسمی روان پزشکی ولادیمیر بوریسوف (Vladimir Borisov) در رابطه با طرز تفکر و اندیشه اش تذکر داده شده است.

در بیمارستان او بیش از یک دفعه سعی و تلاش در امر محتوای نامه های غیر مجاز که به خارج باید فرستاده شود از طریق بیماران و عیادت کنندگان از زندانیان روان

پزشکی به اینکار مبادرت نمود و چنین شد . . .

معیتی ها و یا هم اطاقی های بیمارستانهای ویژه روان پزشکی با مقامات مسئول دارای کدام تماس و رابطه نمی باشند . گرچه طور شاید و با یدپیرامون موضوع از اینکه در تماس آمدن و یا برقراری رابطه با قانوندانان از نگاه قانونی مانعت ندارد از اینکه با یک قانوندان مشوره به عمل آید این موضوع از پدیده های نادری برای یک هم اطاقی زندان محسوب میشود که هرگونه رابطه با یک قانوندان در جریان دوره توقیف و بازداشت با آن برقرار نماید و مسئولیت بین المللی از جریان موضوع بهتر آگاهی دارد و نه برای آنها مجاز است که به وکیل مدافع چیزی بنویسند گرچه وکیل مدافع از نگاه قانونی در امر نظارت از موء - سسات روان پزشکی مکلفیت دارد - در طول مدت توقیف و بازداشت شان در بیمارستان ویژه روان پزشکی، معیتها در بیمارستانهای روان پزشکی بطور کل از کلیه امکانات و مساعدتها از جهان خارج بروی آن ها قطع شده است ، و (دراختیار) مقامات اداری زندان و روان پزشکیانیکه اعضای آن میباشد قرارداد دارند .

بیمارستانهای ویژه روان پزشکی تحت ادارهء مستقیم وزارت امور داخلهء کشور (MVD) قرار دارند تا ارگانهای صحی - در امر تصدیق و صحت و سقم این واقعیت بخاطر آوردن خلعت و کیفیت (MVD) وزارت امور داخله امر ضروری تلقی میشود . (MVD) یا وزارت امور داخله با (KGB) کمیته مسئولیت دولتی دستاورد (MKVD) کمیسه - ریت توده ای مسائل داخلی یا ادارهء خوار و بار و کار

پردازی امور نظامی اورگانیکه کنترل سیاسی را در دوره های طولانی زمامداری ستالین مستقیماً اداره و واریسی مینمود. در حالیکه بسا از وظایف و مشاغل سیاسی بطور آشکارا و صریح برای امروز از طرف (KGB) به پیش برده می شود و (MVD) از صلاحیت گسترده برخوردار است. چهبسا از نیروهای پوایس کشور توسط این وزارتخانه اداره میشود و همچنین دارای نیروهای وسیع قوای مسلح نیز در چارچوب صلاحیت آن قرار دارد که از نیروهای منظم و مسلح کشور مجزا و مستقل میباشد. به وزارت امور داخله این مکلفیت سپرده شده است که مسائل و مواردی را که تحت یک سلسله الزامات و آئین نامه های جناشی ساقط میشوند مورد تحقیق و بازجوئی قرار دهد.

گذشته از اداره مؤسسات جزائی، وزارت امور داخله کشور همچنین نظارت و مراقبت زندانیان آزاد شده را نیز به عهده دارد، یک مکلفیت که خصوصاً در جهت منافی و ضرر زندانیان سیاسی سابق بکاروبارشان ادامه میدهد. وزارت امور داخله یک نقش سیاسی نیرومندی را در اختیار دارد که یکی از مظاهر مشخصات آن خصومت مقامات عالی رتبه وزارت امور داخله در برابر زندانیان سیاسی کشور میباشد بطوریکه درین گزارشان یادآوری شده است.

در حالیکه چنین استدلال خواهد شد که مؤسسات با قاعده و منظم زندان قانوناً در حوزه صلاحیت با کفایت ارگان های مسئولیت داخلی درمی آیند و یا قرار می گیرند، این بهیچ وجه دال بر مؤسسات بیما رستان نمی تواند باشد که در ارتداد و رک درمانهای طبی دست اندرکارانند.

واقعیتی را که بیمارستانهای روان پزشکی ویژه
تحت اداره مستقیم وزارت امور داخله قرار دارند چنین می
رساند که دست کم، به عوامل و فکتورهای امنیتی نسبت به
ملاحظات طبی در امر اداره اینگونه مؤسسات اولویتهای
بیشتری داده میشود. مگر با آنهم، سرانجام امر اجتناب
ناپذیر است از اینکه کنترل مستقیم اینگونه مؤسسات از
طرف وزارت امور داخله پیشبرد مشاغل بیمارستانهای
ویژه روان پزشکی را با یک عنصر سیاسی که برای پاره‌آز
زندانیان و یا بیماران روان پزشکی نامرتبط باشد
تلقین میکند، اما برای سرنوشت آنانیکه به کار و
عمل انتقاد در مؤسسات مستقر و ثابت چون وزارت امور
داخله با شداطت و فیصله‌کن پنداشته میشود.

بسا از بیمارستانهای ویژه روان پزشکی دربناها و
ساختمانهای قرار دارند که قبلاً بحیث زندان و بازداشت
گاهها از آن استفاده میشد. بگونه مثال، بنا و یا ساختمان
بیمارستان ویژه روان پزشکی که در جاده آرسی نل نایا
(Aresenalnaya) موقعیت دارد قبل از انقلاب ۱۹۱۷ و
۱۹۴۹ زندان مخصوص نسوان بوده است، بیمارستان ویژه
روان پزشکی (اورپول Oryol) بخشی از زندان معروف و
مشهور دوران زاریا تزار را احتوا میکند که بنام چون اور
لوفسکی تسنتیرال (Orlovsky Tsentral) و بیمارستان
ویژه روان پزشکی چرینا کوفسک Chernyakovsh ۱ در
کالینین گراد - سابقاً با اسم منطقه خوی نیس برک - در
بازداشتگاه زندان سابق جرمنی موقعیت دارد، کلونی
روان پزشکی ذی چووکا (Sychyovke) در ناحیه سمولینسک

در ساختن آنها و بناهای زندان‌ها به قرن ۱۸ برمی‌گردد. موقعیت دارد. بیمارستان ویژه روان پزشکی (دنی پرو-پتروسک) در یوکرائین در یک محلی قرار گرفته است که قبلاً به مثابه زندان از آن کار گرفته می‌شد.

از نگاه قانون، با زداشت الزامی و جبری در مورد ما و معالجه و بیماری روانی نمی‌توانند یک شکلی از مجازات پنداشته شود. مؤسسات ویژه روان پزشکی بنام (بیمارستانها) و معیشتی‌های آنها شهرت دارند. مگر با آنها، اینگونه مؤسسات از نگاه شدت اقدامات و تدابیر امنیتی مشابه به زندانها می‌باشند. این بیمارستانها بایک دیوار خارجی مستحکم و در داخل این دیوارها با سیمهای برق خار دار احاطه شده است.

افراد نظامی مسلح و سگهای آن پاسبانی می‌نمایند. افراد دوبرسونل‌های بیمارستان، بشمول مدیران بیمارستان، سران شعبات و دفاتر بسا از روان پزشکان در وزارت امور داخله مأموریت دارند.

دستوروا حکا می‌که معیشتی‌های زندان با آن مواجهه اند مشابه به مؤسسات جزائی است. چه بسا از معیشتی‌ها در سولها قرار دارند. اختلاف اساسی در فقدان قانون اوضاع حاکم و مسلط در بیمارستانهای روان پزشکی نهفته است، که طبق توصیه‌ها و سفارشات وزارت امور داخله سربراه می‌افتد. مطالبات رسمی نیز نمی‌توانند حتی وجود داشته باشد. ازینکه رهنمودها و هدایات ارسالی را بیماران نیز بتوانند مشابه کنند معیشتی‌ها مجازاً اندر و یک ساعت به ورزش بپردازند و اوقات ورزش (قدم زدن صرف برای یک

ساعت ، چراغها تمام شب سلولها و اطاقها را روشن میکند ،
 بیماران نمی توانند پول نقد نگاه کنند و یا هرآن افزایش را
 و سائلیکه توسط مقامات زندان و روان پزشکی ممنوع
 قرار داده شده باشد و هم اطاقی های زندان ، بیماران در
 بیمارستان های ویژه روان پزشکی مواجه به یک دسپلین
 سخت و خشن میباشند . فقدان آئین نامه قانونی قواعد و
 نظامنامه ها ، مگر با آنهم امکانات گسترش در جهت اطاعت
 و فرمانبرداری از دستور و احکام از بیماران نیز مطالبه
 میشود . طبق گفته (الکساندریه سی نین) ریاضی دان و
 شاه عرکه چنین اظهار میکند :

چنین پذیرفته شده است که بیماران به اطاعت و فرمانبرداری
 به دستورات و اوامر هر یک تن در دهند
 حتی به تقاضا و خواسته های محافظین و چوکی داران نیز که
 آنها نیز در زمره محکومین میباشند . اگر به این اوامر و
 دستورات تن در ندهد دستور در مشاهدات و معاینات بیماران
 خصوصاً وضع روان پزشکی وی را به نتیجه گیری های منفی و
 نامطلوب میکشاند . این مشی ویژه خطرناک و غیر انسانی
 چه به بارخواهد آورد و آن عبارت خواهد بود از عمل نا هنجار
 و زشت استخدام زندانیان که به جنایات متهم شده باشند
 خصوصاً از سوء ساسات کاردتأدیبی و اصلاحی که به حیث محافظ و
 چوکیدار (و یا مربوط به امور صحی) در بیمارستانهای روان
 پزشکی ویژه آنها کار گرفته میشود .

طبق اظهار یکتن از (شاه دوگواه) مجهول الهویه که
 وی مدتی را در کلونی کاردتأدیبی و اصلاحی در (ذی حیوگا)
 گذرانده است ، در هر زمان معین و مشخص دو صدرندانی از

این کلونی بحیث محافظ و چوکیدار در بیمارستان مجاور روان پزشکی بکار مشغول بودند. سایر ارزیابی ها و بررسیهای چنین وانمود میکنند که این عمل و کاروبار در سایر بیمارستان های روان پزشکی در اتحاد شوروی نیز معمول است. طبق اظهار (ویکتور فاین برگ) (که نامبرده بعد از شرکت و سهم گیری در یک مظاهرات در میدان سرخ در برابر اشغال چکوسلواکیا توسط قشون پکت وارسا وی مدت چند سالی را در بیمارستان ویژه روان پزشکی لیننگراد سپری نمود) این عمل آنها به مثابه بخشی از (تجدید آموزش) به اینگونه متهمین رسماً مؤءجه جلوه داده شده است. در واقع، اینگونه متهمین و محکومین کدام آموزش خاص و مناسبی جهت کار در بیمارستان برای شان سراغ نمی شود و غالباً در شرایط که کاروبار و مشاغل را در پیش میبرند احتمال فساد و وجود ارتداد و اصلاح. این محافظین و چوکی داران از صلاحیت چشم گیری در ارتضمین و متقاعد ساختن از اینکه بیماران نظم و دیسپلین را رعایت میکنند برخوردارند.

همچنین این موضوع طبق گزارش عمومی از اینکه سایر آنها برای بیماران چنین احساس اهانته و تحقیر را احساس میکنند، چنین است که آنها را بنام (کودنها) که معنی روسی آن (دوراکی) است مسمی میسازند، حتی در محضرات آنها، بیانییه ذیل طبق یک مانعده عینی و بررسی از اوضاع کلونی روان پزشکی (ذیحیووکا) خودباین موضوع روشنی می اندازد.

بیماران نمی توانند حرکات عادی جسم و وجود شان

را بکار اندازند، ازینکه محافظین و پاسبانان در تقاضای نخست هرگز چنین اتفاقی نیفتاده است که آن‌ها را به تشناب همراهی کرده باشند، بیماران شخما خودشان از اینگونه حقوق محروم اند، و بعضا چنین نیز اتفاق می افتد که چندین ساعت انتظار بکشند. با پذیرش اعضای با قاعده و منظم بیمارستان، محافظین و پاسبانان محکوم با قاعده و قانونی زندانیان را تحت ضرب و شتم قرار میدهند خلاصه بآن گونه که میتوانند آنرا بیرحمانه تلقی کرد.

در ضمن یک مصاحبه با یک روزنامه نگار سوشی ایتد پریس (Associated Press) هول گرین سن (ولادیمیر بو-کوفسکی V. Bukovsky) پیش آمد این محافظین و پاسبانان را در رابطه با پاره‌آزرقای زندانی‌اش در بیمارستان ویژه روان پزشکی در لیننگراد بسال ۱۹۶۴ چنین اندازه گیری نمود:

آن‌ها یوکرایی‌نی را همه روزه مورد ضرب و شتم قرار می دادند، می بستندش و روی شکمش را لگدمال میکردند. بعضی اوقات آن‌ها رفقای زندانی را در سلول مجرد قرار میدادند و ما تحت لگد قرار میدادند. من چندین تن آن‌ها را بخاطر دارم که در نتیجه چنین عمل حیات شان را از دست دادند، و کلینیک فوقانی ما پیوسته مملو از اینگونه حوادث و اتفاقات بود.

رفیق زندانی سابق کلونی کارتا دیبی و اصلاحی (ذیجیووکا) (Sychyovska) جروب‌های متعددی را با زندانی جنائی که وی بحیث یک محافظ و پاسبان درکاشی روان پزشکی مجاور خدمت میکرده بخاطر می آورد. یک

زندانی، قبلاً بگونه منظم و با قاعده، از روی دلتنگی
 وطن پرستانه اینگونه موضوعات را با طر می آورد.
 (این بهتر خواهد بود که در انبار خانه خود به کار
 مشغول شد، آنجا پیوسته چیزی برای خوردن سراغ میشود
 و کسی بردهن ما ضربه وارد کند.) (اما چرا مردم رالت و
 کوب میکنند؟) اینجا است چرا. شما در وسط یک کوریدورو
 یا دهلیز قرار دارید، یک احمق با ینسومی آید، دزدانه
 بسوی دیوار میرود، شما صبر و حوصله خود را از دست داده
 اید، شما احساس میکنید، شما صرفوی را توی دهنش چیزی
 بدهید، و این شما را خوشحال و خندان میسازد.
 محافظ دیگر، قذبلند، خشن و درشت، رفیق صحت
 مندشکایت نمود:

(دستهایم امروز صدمه دید) (چرا دستهایم درد میکند؟)
 (من یک احمق را کتک زدم) (ویکتور فاین برگ) در ضمن
 یک (درخواست از سازمان حقوق بشر) بسال ۱۹۷۰ با
 تفصیلات کامل مثالهای متعدد را پیرامون ضرب و شتم
 بیرحمانه بیماران در بیمارستان ویژه روان پزشکی
 لیننگراد تدارک دید (جا ئیکه آقای فاین برگ خودش تحت
 بازداشت قرار گرفته بود) و اسمای آنها ئیکه دعا می شد
 در جریان امر دخالت دارند نقش اعضای بیمارستان با قاعده
 عده در اینگونه وقایع خصوصاً یک مسئله تکان دهنده است.
 چیزیکه بنام (دسپلین) شهرت دارد دیده و دانسته
 اینجا دفای ارباب و وحشت است. موارد و مسائل پاسبانان
 محافظین و ناظر و مباحث شربلاکها بیماران را غالباً مورد ضرب
 و شتم قرار میدهند. ضرب و شتم قرار دادن به مثابه یک

کاربرد و اعمال با زداشت به مقیاس گسترده یکی از مشخصات پرنسپ زندگی سراسری شوروی اقلات ۱۹۵۳ ادا مه داشت این واقعیت در آن زمان از انظار مکتوم نماند، و این موضوع از طرف زعمای ورهبران شوروی بسا اوقات از درگذشت ستالین یاد آوری شده است. وقایع چنین نشان داده است که علیرغم تکذیب رسمی مقامات، کاربرد و اعمال با زداشت مردم بخاطر فعالیت های سیاسی و مذهبی بعنوان تعدی و تجاوز در اتحاد شوروی باقیمانده است. اسناد و مدارک قانونی در رابطه با این مسئله قرار آتی است:

قانون اساسی سال ۱۹۳۶ اتحاد شوروی
اساسات قانون جنائی اتحاد شوروی و جمهوریت های
متحد که بسال ۱۹۵۸ بشکل قانونی پاس شده است. (۲)

(۱) پراودا ۲۸ جنوری سال ۱۹۵۹
(۲) اساسات قانون گذاری اتحاد شوروی نورم ها و معیار
های اساسی برای یک شعبه از قاضون چون قانون جنائی،
طرز العمل قانون جنائی، ازدواج و قانون فامیلی و
خانوادگی، قوانین تأدیبی و اصلاحی و امثال آن، اساسات
برای بسا از شعبات و سازو برگ های قانون شوروی به زبان
انگلیسی تحت عنوان اساسات قانون گذاری اتحاد شوروی
و جمهوریت های متحده (پروگریس ماسکو طبع ۱۹۷۴)

قانون نامه های یکده در هر یک از جمهوریت های اتحاد
شوروی بین سال ۱۹۵۹ و ۱۹۶۱ بر مبنای شالوده های قانون
جنائی اتحاد شوروی و جمهوریت های اتحاد از قانون پاس

پدیده طبیعی و عادی در اینگونه شرایط پنداشته میشود .
 بحیث یک تعامل قانونی اینگونه موارد با موافقهٔ خموشانه پرستاران و قابل‌بله‌ها و چشم‌پوشی و یا تجاهل عارفانه دکتوران جامعه عمل می‌پوشد . در رابطه با موضوع توصیه و هدایت دکتورها به محافظین و پاسبانان یادآوری می‌کنیم:
 (آیا شما نمیدانید که نمایندگان مردم را مورد ضرب و شتم قرار دهید ، خصوصا زمانیکه شما ندانید که چه معامله با آنان
 ها بکنید؟) زمانیکه یک بیمار ، بنام (سیمین جوک) توسط
 محافظین و پاسبانان مؤظف در یک کلان و زینه و بعد در سلول
 اش مورد ضرب و شتم قرار گرفت ، دکتور مؤظف (تایتان -
 الکزی وینا) تبصره و اظهار نظر عاقلانه و خردمندانه ذیل
 را در رابطه با ضرب و شتم بیمار نمود:
 (اینجا بیایید ، ایستاده شوید ، نباید شما سرتان را
 بشکنید!)

گرچه چنین پیش‌آمدها صراحتاً غیرقانونی اند ، رفقا
 و یا معیّتی‌های بیمارستانهای روان‌پزشکی امکانات قانونی
 نونی در دسترس آنها قرار داده نشده است که در رفع این
 نقیصه تلاش نمایند . طوریکه در فوق از آن یادآور شدیم ،
 نامه‌های شکایت آمیز به مقامات مسئول راجع ساخته نمی
 شود ، و هر یک از انواع و اشکال شکایات صرف حسب دلخواه
 مقامات بیمارستان می‌باشد . پاره‌ای از (بیماران) سیاسی
 متدها و چاره‌سازیهایی را در امر دفاع از خود چون اعتصاب
 غذا و تهدید به انتحار را بکار برده‌اند .

با احتمال چنین به نظر می‌آید که اقدام زندانیان
 بچنین عمل‌زمانی پیروزمندان محسوب میشود که علاقه و

دلچسپی شدید در رابطه با اینگونه موارد از طرف جهان خارج با آن همراه باشد. چه اکثریت قاطع از بیماران چه (دیوانه) و (هوشیار) وسائل و ذرائع در دسترس آنان قرار ندارد که در برابر رویه و سلوک توهین آمیز مقامات بخود کمک و یاری رسانند.

در رابطه با دوران اقامت بیمار در بیمارستان روان پزشکی اتحاد شوروی، سرنوشت و مقدرات وی از نگاه تکنیکی در حوزه صلاحیت روان پزشکی، دکتوران و مقامات اعضای اداری مؤسسه است. یگانه طرق و شیوه مؤهله و مدلل برای چنین وضع عبارت است از ضرورت معیّتی ها جهت درمان های طبی و توانائی و قابلیت پرسونل های طبی برای تقبل مسئولیت در رابطه با تصمیم و قرار آنها بدون رضایت بیمار که کدام نوع درمانی برای وی مفید تمام میشود میباشند. مگر با آنها، طوریکه ما در فوق از آن یادآور شدیم، استفاده از طبابت و کاربرد آن در بیمارستان های روان پزشکی در نتیجه یک سلسله عوامل خاصیکه ما آنرا بنام تدا بیربرزگ امنیتی یا دمی کنیم تحت تأثیر قرار گرفته است. حتی اگر پاسبانان نیز از نگاه فیزیکی و جسمی با بیماران با سلوک ناشایسته و نامناسب پیش آمد میکنند و نسبت به آنها بی اعتنائباشند، به مشکل میتوان استدلال کرد ازینکه یک سیستم دسپلین و رعایت نظم توسط مجرمین و جنایت کاران محکوم و مقصر عملی میشود سازگار و موافق با شیوه از درمان روان پزشکی تصفیه شده که اصلاً موردنیا بیماران خراب بوده است میباشد. این موضوع بیشتر در رابطه با (بیماران) سیاسی صدق میکند که (بیماری روانی) آنها

معمولا چنان در امرتبارزان مستلزم وقت است که صرف روان پزشکان انتخابی ميتوانند آنرا موردتشیص قرار دهند.

تأکید و پافشاری روی حالات اضطراری در رابطه با نقض امنیت مستقیما پیرامون کارطبی روان پزشکان در چنین مواردی می باشد (ویکتور فاین برگ) در یک نامه محرمانه که از یک بیمارستان ویژه روان پزشکی لینن گرادسال ۱۹۷۰ بخارج فرستاده شد چنین اظهار داشته است.

در یک بیمارستان ویژه یک سیستم مضاف فرمان برداری و اطاعت و انقیاد و یا کنترول دبل و مضاف وجود دارد، که به دولائن های نظارت منتهی میشود (۱) سرطیب که در رأس شعبه قرار دارد، داکتر مسئول مستقیما، قابل یا پرستار و (۲) مأمور نوکری و آل بیمارستان، مباحث و ناظر بلاک و مسئول اطاقها، کلیه آنها چنین می نماید که یک دیگر را کنترول و مراقبت می نمایند.

در بخش تحتانی این دولائن یا خطوط انقیاد و فرمان برداری پاسبان و یا محافظ قرار دارد، که وی مطیع و فرمان بردار هر دو میباشد، اما کنترول و مراقبت نزدیک آن توسط نگران و یا شخص مسئول محافظ اطاق صورت میگیرد. بگونه مثال کسیکه هیچ گونه پیوند و ارتباطی به نحوی از انحاء با ادویه سروکار ندارد، چنین یک سیستم نه تنها فاقد توانائی و کفایت در جهت پیشگیری از خودکامگی استبداد محسوب میشود بلکه، در نهایت امر این سیستم (پرده پوشی) دوجانبه و همچنین آئین و رسوم

بیمارستان های نیک بنیاد را به جنحه و تقصیر تشویق می کند.

همچنین به یک سلسله موازد دیگری نیز بر میخوریم که محافظین و پاسبانان توسط شخص موءظف از اطاقها چنین توصیه شده میباشند که به اطاقها سری بزنند و دستهای بیماران را بسته کرده و وی را بدون اطلاع قابلیه و یا پرستار موردالت و کوب قرار دهد. این سیستم درین اواخر به چنین شکل در آمده است که حتی مردمانیکه آنها روی احساسات بشر دوستانه برای بیماران میخواهند کمک و یاری رسانند نمیتوانند به مراسم شان ناثل آیند.

فلذا، یک داکتر که واقعا در اندیشه آن باشد که بیماران را از حیل و نیل و گولت و کوب مسئولین اطاقها و مباحثروناظر بلاکها در بیمارستان و یا زندان در موقفی قرار نداد که با نجام چنین کاری دست زنند. یک قابلیه و یا پرستار صرف میتوانند از شخص مسئول و موءظف اطاقها تقاضا نمایند که به وحشت و خشونت فزینی نباید متصل شد. واقعیتی را که بسا از روان پزشکان که ما مورین رسمی وزارت امورداخله کشور میباشند چنین میرساند که آنها در جریان کاروبارشان حداقل قسما با یک سلسله ملاحظات که به امور حرفوی و تخصصی و معاشره آنها بیگانه است هدایت و رهنمائی میشوند. لاقلا در یک مورد، سرپرست بیمارستان ویژه روان پزشکی چنین مینمود که بر مبنای دارا بودن صفات و خصوصیات مشخص به این وظیفه برگزیده شده بود. معلومات نا چیز روان پزشکی داشت. بسال ۱۹۷۰ چنین گزارش به نشر رسید که لوا مشریا دگروال (باری شینکوف) که

زمانی سمت مدیریت بیمارستان ویژه روان پزشکی (اور - یول) را به عهده داشت، قبل از این رئیس سنا توریم برای بیمارانش را توبرکلوز بوده است. او کارهای آموزشی اش را بحیث جراح بسرسانده، نه به حیث یک روان پزشک درعین موء سسه، سایر دکتوران که به تجویز و درمان روان پزشکی می پرداختند در بین آنان یکی هم داکتر چشم، گوش و بینی و متخصص گوش و یک داکتر عمومی بود. نه بیمار و نه خویشاوندان وی کدام نقشی در انتخاب مکلفیت روان پزشکی در مورد وی میتوانند داشته باشند.

روان پزشکان مجبور ساختن می شوند که نام اصلی شانرا به وابستگان و خویشاوندان بیمار بگویند، نه بیمار و نه خویشاوندان وی؛ از تصمیم و قرار روان پزشک پیرامون شیوه درمانی که به بیمار تجویز میشود پرسش به عمل خواهند آورد، و نمی توانند به چنین کاری تشبث کنند صرف برویت اسناد و مدارک که این تصمیم و قرار بر آن استناد دارد میتوانند مشا هده کنند.

این وضع هنوز یک تبارز تحقیروا هانت سا زمان یا - فته در ا مر حقوق بیمارانش روانی میباشد. اعتراف و تائید به این موضوع از اینکه برخی ویا حتی بسا از بیمارانش روان پزشکی توانائی و قابلیت ارزیابی و سنجش عقلی شان را در رابطه با قرارها و تصمیم طبی ندارند. بنابراین این واقعیت را از اینکه صرف نظر کردن از بیمار در رابطه با هر یک از نقش و نفوذ در مرتعین و تشخیص درمان طبی آنها موجب ویا وسیله برای تصامیم خود سرانه و خودکامگی در رابطه با دکتوران و روان پزشکان میباشد را تغییر نمیدهد

در بیمارستانهای ویژه روان پزشکی، جایگاه بیماران تقریباً در تجرید کلی از اجتماع نگهداری میشوند و جایگاه هیچیک از ملاک و معیار طبی نقشی در امر تعیین روان پزشک ندارد، مجهول الهویه بودن روان پزشکان و کرکتر غیر قابل مقایسه تصمیمات و قرارهای آنها فعالیتهای طبی را نیاز زدا رد که بگونه صریح برای بیماران خطرناک ثابت میشود.

یک عمل قابل پرسش آنها عبارت از استعمال و کاربرد به مقیاس وسیع ادویه (سولفا زین) برای مقاصد غیر طبی میباشد. این ادویه در بسیاری از کشورهای موارد استعمال دارد (خصوصاً در بعضی از حالات و موارد خطرناک شیزوفرنیا و فلج های پیشرفته) استعمال این ادویه و درمانهای مشابه آن درین اواخر در بسیاری از کشورهای عملاً از طرف روان پزشکان بخاطر (اینکه بیماران نا چیز و انگشت شماری وجود داشتند که برای آنها مفید ثابت میشد) و بخاطر ناهای فزاینده یکی که در نتیجه استعمال آن بوجود می آمد متروک قرار گرفته سولفا زین موجبات تب خطرناک شده و موجبات انقباض عضله معده و یا شکم را فراهم میسازد، خصوصاً تب و دردهای شدید.

هنوز در بیمارستانهای روان پزشکی اتحاد شوروی، نه تنها سولفا زین جهت مقاصد طبی تجویز میگردد بلکه به مثابه یک تهدید و مجازات نیز بکار میرود. (ویکتور فائن برگ) بسال ۱۹۷۰ در رابطه با موضوع جنین تبصره نمود:

..... انجکشنهای سولفا نیلومید (ظاهراً آقای فائن برگ به سولفا زین اشاره میکند) تقریباً به شکل محدود و مختصر

بحیث یک ادویه برای تهدید و تنبیه بکار می‌رود، درجه حرارت بیمار به ۴۰ درجه سانتی‌گرید بالا می‌رود و برای سه روز برای وی در نتیجه استعمال این ادویه درد و رنج آور برای وی پیدا شده می‌شود حتی کار را به تکان خوردن نیز کشانده است (جای تعجب نیست زما نیکه آنها پنجمین انجکشن وزرق این ادویه را دو روز بعد انجام دادند). عین عمل توسط ولادیمیر بوکوفسکی و آلکساندریه سی نین - ول پین نیز گزارش داده شده است.

طرح ویاشیوه دیگر که در اتحاد شوروی در امر روان پزشکی هنوز معمول بود خصوصاً در بیمارستانهای ویژه روان پزشکی آن یک طرح کاملاً از مدافعه بود در غرب کعبه عبارت بود از (تحت معاینه قرار دادن بیمار در نتیجه بستن آن) این متدخشن بیمار را ن خطرناک را که به بیماری های روانی مبتلا اند از نگاه فزیک تا اندازه فرو می‌نشاند. طبق گزارشات واقعیه چشم دید (تحت معاینه قرار دادن بیمار در نتیجه بستن آن به مثابه تجویز ادویه سلفا زین، نه تنها در برابر واکنش وضع بیمار بکار برده می‌شود بلکه به حیث یک شیوه مجازات نیز پنداشته می‌شود طبق اظهارات ولادیمیر بوکوفسکی در ضمن مصاحبه اش با ویلیام کول (William Cole) سال ۱۹۷۵ که یک نامهنگار کو - لمبیا برودکا ستنگ سیستم بود:

طریق یا طرز سومی مجازات که ما آنرا بکار می‌بردیم بنام (Roll-up) یا (پیچاندن بیمار) که شامل کار بردن پارچه مرطوب کتانیه - البته پارچه بزرگ آن، که در آن بیمار را زسرتا یا پیچانده می‌شد تا اندازه محکم و سخت

که حتی تنفس بیماران را به مشکلات مواجه میساخت و زمانیکه این پارچه کتان خشک میشد محکمتر و فشرده تر میشد و بیمار را بیشتر مواجه با مشکلات میساخت. اما این مجازات با پاره از حزم و احتیاط توأم بود. که در جریان این موضوع پرسونل های طبی نیز حاضر میبودند و زینکه آنها متیقن بودند که بیماران شعورش را از دست نداده است، اگر نبض بیمار روبه سستی می گرا ئید بعدا پارچه کتان را سست می گذاشتند.

ویکتور فاشن برگ نیز عین جریان را در بیمارستان ویژه روان پزشکی لینن گرا دمشا هده می کند. برای این منظور آنها به اصطلاح (پیچاندن با پارچه) ویا (پیچاندن با پارچه گرم و مرطوب) معمول است، زمانیکه بیمار در یک پارچه مرطوب پیچانده میشود و نه تنها محکم و فشرده میشود بلکه بگونه گرم پیله بستن تا اندازه لازم سفت و محکم بسته میشود با نوارهای یکدیگر را لمس می کنند. این پارچه روبه خشکیدن میرود و تمام بدن را تحت فشار قرار میدهد بطوریکه لاشه ها را (در بیمار میبندند که بیمار بحال کوما قرار می گیرد) و تمام بخش فریاد و ناله این قربانی شکنجه را میتوان ندید بشنوند. مواردی هم بمشاهده رسیده است که بیماران برای ده روز متواتر (پیچانده شده اند).

طریقه شناخته شده درمان بیماری های روانی، خصوصا شیزوفرنیا (Schizophrenia) و سایر بی نظمی های تعادل روانی تجویز ادویه های یک بیمار را بحال انحطاط درمی آرد میباشد، بشمول (هالوپریدول) (Haloperidol)

امینا زین و تریفتا زین. حتی این ادویه‌ها محتاطانه با دوزهای با قاعده آن تجویز می‌گردد، البته با در نظر داشت وضع مریض در نتیجه مراقبت از نزدیک، بخاطر بایدها داشت که تجویز اینگونه ادویه‌ها بیش از حد اعراض جانبی ناگوار را با خود به همراه دارند. (شعله‌برافروزی موادمی در جگر، بلند رفتن فشار عضله داخل چشم) (Elevation of intra ocular Pressure) بالا و پائین رفتن فشار شراغین، تشنج زیا دوانقباض عضلات، سردردی‌ها، ناراحتی‌ها (Malaise) و بی‌قراری‌ها و سایر اشکال انحطاط روحی، خشک شدن دهن از جمله اعراض جانبی آن می‌باشد. این اعراض جانبی میتوانند با تجویز ادویه‌های دیگر مرتفع گردد. تجویز اینگونه ادویه‌ها برای اشخاصیکه مبتلا و معروض به اختلالات که در مان آن علل مناسب برای آن می‌باشند نباشند (خیلی‌ها غیر ضروری پنداشته می‌شود، فشار و تشنج در نتیجه اعراض جانبی بوجود می‌آید).

این یک حقیقت مسلم است اگر گزارشی که جوانب دیدخل در زمینه فرستاده‌ها ندا زینکه بسا از روان پزشکان در بیمارستانهای ویژه روان پزشکی اینگونه ادویه‌ها را با بی‌اعتنائی و کمترین توجه برای معیتهایشان در امر نیازهای طبی‌شان به تطبیق آن می‌پردازند. ولا دیمیر گیرشونی یک کارگزار مسکوبسال ۱۹۶۹ در رابطه با فعالیت‌های مخالفتمیزش خلل دماغ تشخیص شد، و از موء سسه روان پزشکی اوریول بسال ۱۹۷۰ چنین نوشت:

زمانیکه رفقای زندانی ما از (بوتیرکا) موصلت نمودند، کلیه شصت تن از زندانیان بدون اینکه معاینه

و مشاهدات را توسط دکتوران بعمل آید تا بعد ادویه شدیم و ادویه برای ما تجویز گردید. بگونه مثال، آنها فشار خونم را گرفتند، اما به سایر بیماران چندان توجهی به عمل نیاورد. تقریباً کلیه آنها ئیکه مواصت نموده بودند (امینازین) برای شان تجویز شد، هم بگونه تا بلیت و هم از طریق تزریق. هیچیک از آنها بدان علاقمند هم نبودند چه از نگاه قلب بیمار و یا جگر آن و یا هر یک علل و عوارض دیگر استعمال اینگونه ادویه برای آنها سازگار نبود، اگر این ادویه ها از نظر روانی غیر قابل تحمل نمی بودند.

آقای (گیرشونی) تأثیر (امینازین) را توضیح می دهد و اقداماتی در زمینه توسط پرسونل های طبی بعمل آمد زما نیکه وی به شکایت پرداخت.

صبحگاهان ۱۱ مارچ، در اثنای گردش، در نتیجه یک آزمایش، من بعد از گرفتن (هیلوپری دول) که صحتم روبه وخامت میرفت شکایت نمودم، و تقاضا نمودم که دوز و مقدار آن کاهش یابد. که این امر سرانجام به تجویز دوز بیشتر (امینازین Aminazin) نسبت به آنچه بمن تجویز شده بود، تجویز گردید. سرطیب (ایوگنی ولادیمیر یوویچ کوزیش Evg/iny Vladimirovich Kozish) که داکنتر معالج چشم بود را جع ساخته شدم، که در عین حال مسئول کیفیت من بود، این فیصله را صادر نمود:

در جریان این عصاب غذا در ماه جنوری (بعد از آمدن اینجا امینازین بمن تجویز شد) رفته رفته از بدتر شدم و بعد از شکایت، دوز بیشتر آن در وجودم تزریق شد (تقریباً

شده است. (۳) شالوده‌های طرز العمل جنائی اتحاد شوروی
بسال ۱۹۵۸ پاس شده است.

قوانین طرز العمل جنائی کد در هر یک از جمهوریت
متحد بعد از سال ۱۹۵۸ بر مبنای شالوده‌های طرز العمل
جنائی اتحاد شوروی و جمهوریت‌های متحد مصوب قانون
کردیده است (قانون مصوب که واقعا حاکم و مسلط بر اوضاع

(۳) قانون نامه‌های جمهوریت اتحاد در هر یک از جمهوریت
برای هر تبعه قانون که از جهت آن اساسات و شالوده‌های
اتحاد شوروی قانون گذاری شده است. چه بسا از قانون نامه
های جمهوری اتحاد که در نتیجه طبع و نشر از طرف ایجنسی
های نشراتی بشکل ترجمه در می آیند در دسترس قرار نمی
گیرد. جنائی ار، اسی اف اس ا ر و طرز العمل قوانین
جنائی که بزبان انگلیسی به ترجمه درآمده است که از طرف
هیرالد برمن و جیمز سپندر که تحت عنوان قوانین جنائی
وطرز العمل آن (در نشریه دانشگاه ها وارد، کیمبرج،
مساچوستز، ۱۹۷۲) موجود است. از آنجا که قوانین جنائی
اتحاد جمهوریت ها عموما مشابیه به هم دیگر اند، ما در رابطه
با موضوع قانون جنائی اراش اف اس ا ر بعنوان ممثل
قوانین جنائی کلیه اتحاد جمهوریت ها یادآوری خواهیم
نمود. اراش اف اس ا ر (جمهوریت سوشلیستی فدرالی
روسیه شوروی) بزرگترین اتحاد جمهوریت ها در اتحاد شوروی
است. با نقل از ماده‌های قانون جنائی اراش اف ا ر
وطرز العمل قانونی جنائی اراش اف اس ا ر، ترجمه که به
کار برده شده از برمن و شپیندلر خواهد بود.

شش سی سی) من نمی توانستم بکلی بخوابم، هنوز عین مقدار ادویه برای دوازده روز دیگر تجویز گردید، تا زمانی که آنها متقا عد شدند که مرا خواب نمی برد، و ازینکه تجویز انجکشن ها مرا از اعتصاب غذا بازداشت، دوا انجکشن در روز بمن تجویز گردید، از تاریخ ۱۷ الی ۱۸ جنوری و از تاریخ ۱۹ جنوری به بعد دوتا بلیت (هیلوپیری دول) روزانه بمن توصیه گردید، که بصورت کلی چهارتا بلیت میشود (وکوزیچ Kosich) مرا متقا عد ساخت که برای یک مدت طویل این ادویه تجویز خواهد شد (تطبیق این ادویه مرا بیشتر نسبت به هر چیز دیگر که قبلا روی آن تجارب داشتم صحنه را خطرناک جلوه میداد، شما به این زودی ها نخواهید توانست نسبت با آنچه میخواهید زود بر خیزید قاعدرا نخواهی بود و به درازا خواهی کشید، شما با این عجله نخواهی توانست که قدم برداری، نسبت با آنچه شما در اندیشه استراحت و آرامش مینمایید، اگر شما می نشینید، شما دوباره میخواهید که گام بردارید، و این جای است که هیچ جای برای قدم زدن و یا گام برداشتن نیست. ناگفته نماند، که من یگانگی نمی بینم که با جنین رویدادها و پیش آمدها دست و پنجه نرم میکند، هر کدام مادرینجا با تجویز ادویه تریفتازین (Triftazin) (تری فلووپیپرا زین، ستی لازین) امینا زین و سایر ادویه های با دوز زیاد حیات شان رقتبار است.

دکتوران در بیمارستان ویژه روان پزشکی (دنی پرویتبرووسک) بتاريخ ۲۲ آگست ۱۹۷۳ با تجویز ادویه (هیلوپیری دول) به درمان (ایونیدپلوش) پرداختند. طوری

که به صراحت تمام در نتیجه ارسال نامه‌ها به فامیلش ،
 آقای پلوش تا آن دوران از فعالیت‌های علمی و روشنفکری
 در سطح عالی برخوردار بود و در ادامه مطالعاتش پیرامون
 ماهیت ریاضیات و سایر اشکال فعالیت‌های (متهورانانه)
 بوده است . زمانیکه بتاريخ ۲۲ اکتوبر ۱۹۷۳ خانم وی
 (تاتیانازیت نی کووه - پلوش) از شوهرش بازدید نمود ،
 او چنین ادعا میکند که شوهرش را بعد از تجویز دویه (هیلو
 پری دول) بعد از دو ماه وضع صحی ویرابه ترتیب آتی تذکر
 میدهد .

زمانیکه آنها لیونی‌دا یوانوویچ را به سالون انتظار
 آوردند ، شناخت وی ناممکن بود چشمانش مملو از درد و
 حکایه‌ها ز بدبختی و فلاکت می نمود ، او کلمات را به شکل
 بریده و به مشکل می توانست ادا کند ، غالباً برای اینکه
 موازنه‌اش را حفظ کرده باشد بر پشت چوکی تکیه می نمود .
 مساعی و تلاش‌های وی در امر کنترل و مراقبت از خود یک
 امر مسلم بود ، وقت بوقت چشمانش را می بست ، سعی می
 نمود که به مکالمه‌اش ادامه دهد و به مقابل پرسش‌ها پاسخ
 دهد . اما نیرو و توانائی داخلی آن روبه ضحلال و تجزیه
 بود ، کارش تمام بود . لیونی‌دا یوانوویچ نفس گرفته
 دکمه لباسش را ناشیانه و غیراستادانه باز کرد
 چهره‌اش پیچیده دچار تشنج و دست و پایش قید بود
 حقیقت مسلم است با مرور زمان او حس شنوائی‌اش را از
 دست داده بود لیونی‌دا یوانوویچ نمی توانست خودش
 را کنترل نماید ، و او بود ، که ملاقات ده دقیقه قبل از
 وقت بایده تمام شود و پاسبانان وی را از آنجا منتقل ساختند

زما نیکه بعدا زملاقات خانم پلوشه ازدوکتورموء ظف شوهرش تقاضا نمود (اوا زدادن تخلص فامیلی ابا و ورزید) صرف خودش را با معرفی نمودن (لیدیا الیکزی ایونا) اکتفا نمودا زینکه چرا درمان وی با هیلوپیری دول (Helo Peridol) صورت می گیرد، دکتور معالج چنین اظهار داشت: تا آنچه که لازم باشد برای ایش می دهیم به شما ترتباً طی ندادویا روی این پرسش و معلومات چه میخواهید بکنید، آنچه را ما لازم می بینیم تجویز می کنیم؟

زما نیکه پلوش با ردیگر به تاریخ (ششم نومبر سال ۱۹۷۳) شوهرش را ملاقات نمود و وضع وی از بدبتر شده بود. او به خانمش چنین اظهار داشت که اواز توانائی نوشتن نامه ها برای وی عاجز است و در فکر آن نیست که کتب علمی برای وی فرستاده شود بخاطریکه نیرو و توانائی مطالعه را از دست داده است. خانم پلوشه دوباره روان پزشک را مسئول وضع صحی شوهرش خواند، تقاضا نمود که چرا به شوهرش اقلاً ادویه جهت جبران و تلافی اعراض جانبی (هیلو پیری دول) تجویز نشده است. روان پزشک چنین اظهار داشت که هیچ چیزی را افشاء نخواهد ساخت، چه پیرامون تشخیص بیماری وی باشد و یا درمان و معالجه وی. در فبره روی و مارچ ۱۹۷۴ دکتوران تجویز (هیلو پیری دول) را به آقای پلوشه متوقف ساختند و در عوض (انسولین) را بیک دوز بلندبوی توصیه نمودند.

در ضمن ملاقات با همسرش بتاريخ ۴ مارچ ۱۹۷۴، آقای پلوشه، طبق اظهار خانمش غیر قابل شناخت بود، پندیدگی و آماس استثنائی بزرگ در چهره اش مشهود بود به شکل می

توانست حرکت نماید و چشمان وی نیز نیروی حیاتی شان را از دست داده بودند.

ممکن روی ملحوظات وضع فیزیکی خطرناک آقای پلو شه دکتوران بسال ۱۹۷۴ دوبار موء قتا از تجویز ادویه جهت درمان وی را هسکوت را درپیش گرفتند. دراپریل و می و در اخیرمه جون حالت فیزیکی و روانی وی روبه بهبودی می رفت. درنومبر سال ۱۹۷۴، آقای پلوشه دوزخیلی زیاده ادویه ضد (شیزوفرنیک) یا اختلال روانی را که به اسم (تریفتازین Triftazin) یا دمی شود جفا ز به زرق آن نمود. و در اخیر سال ۱۹۷۴ تجویز ادویه موء قتا قطع شد، و زمانیکه همسر پلوشه بتاریخ ۳ جنوری از شوهرش ملاقات نمود وضع وی بهتر و خوبتر شده بود. اما با آنهم دریا داشت پنج ستری در او و آخر ماه آقای پلوشه عدم توانائی اش را جهت پاسخ به نامه های همسرش اظهار داشت.

بتاریخ بیستم دسمبر ۱۹۷۴، خانم پلوشه به وکیل مدافع منطقه (دنی پروپترووسک) تقاضای انعقاد یک جریان و شور و مذاکره جنائی در برابر اعضای درمانی و معالجوی بیمارستان ویژه روان پزشکی دنی پروپترووسک نمود، وی تأکید نمود: برای یکنیم سال اخیر برای شوهرم دیده و داده نشده و بطور عمدی ادویه غیر مجاز و نادرست جهت درمان وی تجویز گردیده این موضوع چنین صلاحیت و اظهار مطلب را بمن می بخشد که عمال و پرسونل طبی بیمارستان بعنوان جنایتکاران پنداشته شده و تقاضا بعمل آید که آنها در محکمه مورد پرسش قرار گیرند.

مقامات مسئول و با صلاحیت شوروی با رهاچنین اظهار

داشته اند که روان پزشکان و دکتوران که به تشخیص نا درست و غلط و درمان نا درست افراد دست اندرکار میشوند در زمره مسئولین جنائی محسوب میشوند. مساعی و تلاشهای خانم پلوش در جهت بدست گرفتن ابتکار که تا کدام حد استفاده نا مطلوب جنائی در برابر کارکنان و پرسونلهای طبی بیمارستان روان پزشکی ویژه دنی پرویترووسک (موء جه جلوه میکنند با ید به مثابه یک آزمون ایش و امتحان مهم تضمینان قانونی و حقوقی شوروی در برابر استفاده های نا درست و نا مطلوب در رابطه با روان پزشکی پیدا شده شود. روان پزشکان یک عده کشورهای خارجی به وکلای مدافع منطقوی ناحیوی دنی پرویترووسک) نامه های مبنی بر اظهار علاقه و دلچسپی آنها پیرامون اینگونه موضوعات نموده و تقاضای باریافتن آنها جهت حضور برای استماع جریان محاکمه را نموده اند در یک زمانی این گزارش تکمیل گردید (سپتمبر سال ۱۹۷۵) اما با آنها هم از اینکه مطالبات و خواسته های خانم پلوش قناعت بخش و موء جه خواهد بود و یا اینکه پیرامون موضوع در داخل محکمه جروبحثی بعمل خواهد آمد کدام علائم مشهودی در دست نیست.

چه بسا از معیتهای سابق بیمارستان های روان پزشکی ویژه به صراحت لهجه پیرامون موضوع تأکید مینماید. پیدا زینکه تجویز ادویه های قوی و با دوز بلند فوق الذکر بطور عمدی برای بیمار را نیکه در نتیجه تشخیص به (خلل دماغ) مبتلاند، به مثابه یک ذریعه و وسیله ازاله قنابلیت و توانائی آنها بخاطر پیشگیری از نظریات و اندیشه های (مخالفین) اعمال میشود. در بسا موارد بطور یقینی

(بیماران روانی) دست کم و یا لا اقل در نتیجه درمان و مداوای طولانی با ادویه های دوزبلند و قوی به ناتوانی و سلب صلاحیت موقت عقلی و ذهنی مبتلا شده اند. این وضع در واقعیت امر قابل توبیخ و سرزنش است و حتی بیشتر از آن بخاطر تشبث به اینگونه (معالجه و تداوی) سزاوار و سرزنش میباشند.

همچنین مدارک و شواهد چشمگیر و قابل ملاحظه نیز به چشم میخورد از اینکه شکل ویژه (درمان) روان پزشکی که علیه مخالفین سیاسی اعمال میشود تصمیم گیری آن خارج از محوطه بیمارستانها میباشد. مدیران بیمارستان که اسم آن (لیامین) بود و وابسته به بیمارستان روان پزشکی ویژه (زیچ یووکا) بسال ۱۹۷۲ به یک بیمار به اسم (یوری بیلوو) چنین اظهار داشت:

(ما شما را بخاطر بیماری تحت درمان و معالجه قرار نمی دهیم بلکه بخاطر نظریات و اندیشه هاییت میباشند).
 در اکتوبر سال ۱۹۷۳ خانم لیونیدیلوش جهت ملاقات با یک بازرس و محقق شهر کیف دفتر وکیل مدافع که اسمش (کوندرا تینکو) بود احضار گردید. در رابطه سعی و تلاشهای بیش از حدوی به نمایندگی از شوهرش آقای (کوندرا تینکو) به خانم پلوش ظاهرا چنین اظهار داشت:

(اگر شما ازین شیوه مخالفت میکنید، سرنوشت شوهر شما غیر ازین خواهد بود) مثالهای بی شماری در رابطه با اینگونه پیش آمدها وجود دارد.

نجات ورها ئی از بیمارستانهای

روان پزشکی

نهقان و نهفتوای و

فیصلهء محاکم درمان

اجباری روان پزشکی را

که یک محدودهء زمانی

روی مدت توقیف به یک بیمارستان روان پزشکی را صادر
نمی کند.

درمان اجباری میتواند برای یک مدت زمان نامحدود
وداداده پیدا کند بشرطیکه مرض غیرقابل علاج تلقی گردد.
تعا مل و طرز العمل آئین نامهء جنائی چنین تصریح
میکند زمانیکه مقامات اداری مؤسسهء روان پزشکی، در
نتیجهء کمیسیون بازرسی و تحقیقات دکتوران از آنجا -
نبداری و حمایت کند، در آن زمان است که رها ئی، آزادی
و یا انتقال اشخاص به یک بیمارستان روان پزشکی که در
خمت و کیفیت آن مختلف باشد صورت می گیرد، که البته
این پیشنهادها دهیئت و کمیسیون تحقیق و بررسی توسط محکم
مورد غور و بررسی قرار می گیرد.

رهنمودهای وزراء چنین تصریح میکند که هر بیمار از
طرف یک کمیسیون روان پزشکی در جریان وقفه های شما ه
باید تحت معاینات قرار داده شود. این کمیسیون می
تواند آزادی وی را توصیه نماید و یا انتقال آنرا به یک
بیمارستان مختلف و یا مراقبت های دوا مدار جهت معالجه
و درمان در عین مؤسسات صحی را تقاضا نماید. سهمگیری
مقامات ذیصلاح قانونی (کسی ز دفتر وکلای مدافع) در
ظاهرا مرد در جلسه کمیسیون می تواند آزادانه شرکت جوید اما

وقوع چنین امریکه خارج از اتحاد شوروی از آن مطلع با-
 شنند در دست نیست. این کمیسیون که سال دو بار دایر می
 شود، گاهی در نتیجه تخلفات مشابه به آنها نیکه توسط
 کمیسیون روان پزشکان ما هر صورت گرفته بود که در مرحله
 اولی سفارش و توصیهء مشخص را مبنی بر توقیف و مراقبت
 الزامی جهت درمان و معالجهء طبی را صادر میکنند. مثال
 های بی شمار در رابطه با آن در نتیجهء کمیسیون روان پز-
 شکی که در مارچ سال ۱۹۶۵ تهیه دیده شد چنین احکامی را
 صادر کرد ازینکه جنرال (پیا ترگرینکو Gen. P. Grigorinko)
 از بیمارستان ویژه روان پزشکی لینن گراد
 باید از ادگر ددیا خیر موضوع آن بود. طبق یک تشخیص غیر
 رسمی در مورد اصل کیفیت و سوابق جنرال گرگورینکو
 توسط (سیمیون گلوژمن) رئیس کمیسیون بگونهء واضح و
 پوست کننده جنرال گرگورینکو را مخاطب قرار داد ازینکه
 فیصلهء کمیسیون یک تصمیم قبلی میباشد بنا بر آن با صحت
 روانی و سلامت عقل وی کدام ارتباطی ندارد.

در ضمن یک جلسهء متخصصین که جهت مرخص ساختن وی
 از بیمارستان دایر شده بود، رئیس کمیسیون از گرگور-
 ینکو پرسید: (پیا ترگرینکوری ایویج چطور آیا می خواهی
 ازینجا مرخص شوی؟ بخاطر عادهء صحت، و یا اینکه در مقام
 بل تشخیص ها اعتراض نمائیم؟ صرف بخاطر بسیارید که هر
 گونه نقطهء نظرا خیر یک مدت طولانی را در بر می گیرد) (گر
 یگورینکو مادهء اول الذکر را انتخاب کرد و روی ملحوظات
 (اعادهء مکمل صحت) از بیمارستان روان پزشکی مرخص
 گردید) در ضمن گزارشهای کمیسیون چنین آمده است که او

به‌نا درستی اعمال و کردار را عترف کرده بود .

بخش اخیر این بیانیه چنین بخاطر می‌آورد که بنا بر یک اتهام ثابت توسط افرادیکه در رابطه با فعالیت های سیاسی و مذهبی شان به بیمارستان روان پزشکی فرستاده شدند، همین افراد سزاوار و روشایسته آن اندک‌باید آزاد گردند که اگر آنها صرفاً از اندیشه‌های مخالف شان دست بردارند و از بعضی جهات اعتراف نمایند که آنها به بیماری روانی مبتلا بوده‌اند، آنکارو تکذیب معیّتی‌ها در بیمارستان های روان پزشکی جهت پس گرفتن حرف‌های شان (اندیشه‌های مخالف شوروی) و مساعی‌اش در امر مقاومت در برابر اشکال خطرناک و زیان‌آور درمان ویا معامله ویا اعتراض در محل توقیفش در بیمارستان روان پزشکی (به حیث علایم مشهودا صرا روی دال بر بیماری روانی است .

بسال ۱۹۷۱، در جریان دومین دوره با زدا شت جنرال (گریگورینکو) در بیمارستان روان پزشکی ویژه (درین اثناء درکازان که به چهار سال انجا مید) یک کمیسیون منظم و با قاعده روان پزشکان ظاهراً در بدو مرحله پرسش وی را مورد مخاطب قرار دادند. (پیا تر گریگوری یویچ اندیشه‌ها یت چگونه است ؟) ویا اینکه چگونه می‌اندیشی ؟ وی در پاسخ اظهار داشت که اندیشه‌ها یم تغییر نکرده است، و کمیسیون چنین تجویز گرفت : (معالجه با در نظر داشت وضع غیر صحتی بیمار را دامه خوا هدیافت) .

در جولای سال ۱۹۷۴ لیونید پلوش به همسرش چنین اظهار داشت که وی توسط یک کمیسیون روان پزشکان محلی مورد معاینه و مشا هده قرار گرفته است .

اعضای کمیسیون سه سوال را با وی مطرح ساختند :

(حال و احوال شما چطور است ؟) (خیلی خوب) (انسولین
 در بدن شما جهت تأثیر و اثر دکرده است ؟) (حساسیت والرژ ی
 را به بار آورده است) (راجع به فعالیتهای گذشتهء خود چه
 فکرمی کنید ؟) بخاطر دخالتم در آن گونه فعالیتهای متأ -
 سسم) کمیسیون تصمیم گرفت که معالجه و درمان وی را طو -
 لانی تر بسازد . یک دکتر در بیمارستان روان پزشکی ویژه
 درلینن گرا دیسال ۱۹۷۱ ظاهر ا به (فائین برگ) چنین
 اظهار داشت : (مرخصی شما به معاشره و سلوک خود ارتباط
 دارد ، با معاشره و سلوک منظور و مرا م ما نظریات و اندیشه
 های شما است خصوصاً پیرامون مسائل سیاسی . بیماری شما
 مخالفت است . طور شاید و با ید شما از اندیشه های تان صرف
 نظر کنید و نقاط نظر درست و صحیحی را انتخاب کنید ، شما را
 مرخص خواهند کرد) .

طوری که برای بسا از شهروندان شوروی در چنین یک
 موقف ، برای (ویکتور فائین برگ ، این تقاضا سازگار
 و تنفر آورده بود ، او از تسلیم طلبی انکار نمود و در عوض به
 یک سلسله اعتصاب غذا و حتی تهدید به انتحار دست اندر کار
 شد . چنین می نماید که این شیوه ها توأم با علاقه و دلچسپی
 نیرومند خارج از کشور در موردی در آژادی نهائی و ی
 از توقیف الزامی بسال ۱۹۷۴ بعنوان نقش قاطع و تعیین
 کننده بود . سائرین حتی بخت و طالع با آنها کمتر یاری
 کرده بود . طبق اظهار (واسیلی چیرنی شیو) بسال ۱۹۷۱
 در دوران توقیف وی در یک بیمارستان روان پزشکی -
 نیکلای بروسلاوسکی ۲۵ سال مکمل در چنین یک شرائط

واحوال بازداشتگاهها است در ذیل از آنها یادآور میشویم)

تخلف های سیاسی بسال ۱۹۶۰ قانون جنائی جا -

نشین وضع قانون جنائی گردید

که از سال ۱۹۳۶ مرعی الاجرا پنداشته میشد. بسال ۱۹۲۶ -

قانون قسامه بمشابهء حربہء یک طبقه در دوران بی تجربگی

و عدم پختگی سالهای مبارزه دولت شوروی به ارت گذا رده

شد که حد فاصل و تشخیص و تمیز بین مردمان عادی و (ضد

انقلابیون) (سیاسی) جرایم و خواهان مجازاتهای شدید ی

برای اخیرالذکر شدند.

ماده ۵۸ - قانون سال ۱۹۲۶ اتهامات و محکومیت

های زیر لفافه را در برابر هر یک حتی جزئی ترین شک و

تردید که حاکی از یک تهدید و خطر در جهت بقای حکومت بلشو

یک می بود تدارک دیده بود. گذشته از آن، پاره زقید و

شرط های در قانون ۱۹۲۶ توقیف و محکوم کردن افراد ی

را که مرتکب کدام جنایتی نشده بودند قانونی جلوه داد.

این پدیده از مزیت و برتری تعیین شده که در جهت منافع

دولت و بقا است حکام و ثبات بلشویک بودن نشئت کرده بود

درین گونه شرایط و اوضاع، قانون جز شکل یک افزا ر بقای

قدرت بلشویک چیز دیگری نبود. تعبیر و تفسیر و تطبیق

منشورهای آن پیوسته تابع خواستهای سیاسی زمان بود.

قانون دان برجستهء دوران ای ای پائینت کووسکی

" A.A.Point Kowsky " بسال ۱۹۴۷ می نویسد، و این

موضوع را واضح می سازد که روی وجو هات سیاسی، مردم

تحت قانون جنائی در غیاب حتی با مشکوک بودن آنها که

توقیف بخاطر داشتن اندیشه‌های عدم مصالحه و سازش مذ -
 هبی اش سیری نمود. یک سلسله مسائل دیگری توسط معیته
 های بیمارستانهای روان پزشکی ویژه شوروی دررا بطه
 با بسا از مسائل منحصر بفردا شاره میکنند که برای مدت بیش
 از حدنهایی و اعظمی بخاطر ارتکاب جرائم از طرف آن ها
 توقیف بودند.

اگر کمیسیون روان پزشکی دریا بدکه یک بیمار بطور
 کلی صحت یاب شده است و می تواند مرخصی اش را مؤجه و
 عادلانه جلوه دهد، این تجویز و سفارش به محکمه راجع ساخته
 میشود. در جریان توقف سراسری یک بیمار در یک بیمار -
 ستان روان پزشکی، این صرف یگانه موقعی بوده که از
 تماس و ارتباط اش را با هر یک از مؤسسات خارج از بیمار -
 ستان روان پزشکی داشته است. حتی هنوز درین مرحله،
 عوامل غیرطبی نیز به چنین امری نیاز دارند که افراد
 مشخص (صحت مندا زنگاه طبی) میتوانند جهت درمان اجباری
 به مؤسسات روان پزشکی فرستاده شوند.

جنرال گریگورینکو در جهت دانستن کیفیت موضوع از
 آنجائی که محکمه تجویز و سفارش مرخصی اش را روی ملحوظات
 ازینکه (دوران معالجه و درمان) مطابقت با خطرناک بودن
 جرم ارتکاب شده ندارد) ادعا می نمود.

درنومبر سال ۱۹۷۰ ویکتور کوزنتسوف (یک هنرمند
 از مسکو سال ۱۹۶۹ بخاطر داشتن شبنامها یا اوراق سا -
 میزدات توقیف گردید). توسط یک کمیسیون ماهرا روان
 پزشک در بیمارستان ویژه روان پزشکی کا زان جهت مرخصی
 اش مناسب تشخیص شد. زمانیکه این سفارش و تجویزوی به

محکمه محل رسید، وکیل مدافع (که بنام مسورا زوف شهرت داشت) با در نظر داشت و خامت جرم کوزنتسوف تقاضا نمود که دوران توقیف و مراقبت وی در بیمارستان بایدیه درازا کشانیده شود. محکمه با این وکیل مدافع موافقه نمود و آقای کوزنتسوف به بیمارستان ویژه روان پزشکی راجع ساخته شد.

در اپریل سال ۱۹۷۲، ویکتور فائین برگ و ولادیمیر بوریسوف از بیمارستان روان پزشکی ویژه درلیننگراد به سوءسیربستگی در مسکو جا ئیکه کمیسیون تشخیص آن ها را از نظر سلامت عقلی مثبت تشخیص داد منتقل شدند. جهت استماع جریان محاکمه جهت صدور احکام مرخصی و آزادی وی تا ریخ ده جولای تعیین گردید. اما با آنهم، محکمه، در اثر تقاضای وکیل مدافع، از استماع کیفیت روی ملحو. ظات خودداری نمود ازینکه طبق رهنمودهای کمیسیون انستیتوت سیربستگی آزادی (فائین برگ) و بوریسوف را با وجود در نظر داشت این واقعیت ازینکه این کمیسیون انستیتوت سیربستگی بود که اصلاً آقای فائین برگ را به حیث یک خلل دماغ تشخیص کرده بود فاقد کیفیت و صلاحیت چنین تجویز و سفارش میباشد. محکمه چنین احکام صادر نمود که آقای فائین برگ بایده توسط کمیسیون مرکزی طب عدلی روان پزشکی که متشکل از کارکنان اصلی سوءسیربستگی بود مورد معاینه و مشاوره قرار گیرد. زمانیکه این معاینه در نهایتاً مردردسمبر سال ۱۹۷۲ صورت گرفت، کمیسیون مرکزی چنین تجویز نمود که بایده آقای (فائین برگ) به یک بیمارستان عادی و معمولی روان پزشکی

منتقل گرد و آقای (بوریسوف) در بیمارستان ویژه روان پزشکی در لنینگراد نگهداری شود.

با فرا رسیدن سال ۱۹۷۴، بسا از رفقای زندانی سیاه سی بیمارستان های روان پزشکی اتحاد شوروی که پیرامون آنها خارج از اتحاد شوروی سروصدا های عجیب و غریبی برپا کرده بود و کاملاً چهره های شناخته شده بودند آزاد شدند (به گونه مثال، پیا ترگریگورینکو، ویکتور فائین برگ، و لادیمیر بوریسوف، ولادیمیر کیرشونی) یا اینکها ز بیمارستان های روان پزشکی ویژه به بیمارستان های روان پزشکی عادی منتقل شدند (بگونه مثال میخائیل کوکوبا، پیا ترستارچیک، انا تولی پانوماریوف). این گام آنها یک اقدام مثبت و نیک بوده و با یداعتراف نمود، و امید های را برانگیخت، علیرغم حبس و توقیف مداوم لیونید پلوش و یکتعداد از سایر رفقای زندانی سیاسی، کاربرد و اعمال توقیف افراد در بیمارستان های روان پزشکی به خاطر داشتن عقاید سیاسی و مذهبی تا اندازه تعدیل و اصلاح را در جریان امور بوجود آورد اما با آنها، گزارشهای واصله اخیراً از اتحاد شوروی چنین حکایه میکند که این عمل هنوز هم جریان دارد. نشرات ۳۲ و ۳۴ شبنامه ها، شرح وقایع اخیر یک سلسله موارد در ارتباط با افراد که در بیمارستان های روان پزشکی در ارتباط به آنها ماتی که بداشتن این اتهام مسئول شناخته شده اند تحت توقیف، قرار دارند، در اظهار رسمی اینگونه نظریات را مورد تکذیب قرار دادند.

طبق گزارش نیویارک تا یمز سال ۱۹۷۴ کیفیت و

دوسیه (سویتلانا شرام کو) با شنده ریا زان (جنوب مسکو) که وی در جون سال ۱۹۷۴ در رابطه با اعتراضات عمومی و ی در مقابل آلودگی و مکدر ساختن فضا که ناشی از کارخانجات و تأسیسات صنعتی محل بود به بیمارستان روان پزشکی فرستاده شد. شماره ۳۵ شرح وقایع اخیر که مصادف به (مارچ سال ۱۹۷۵) کیفیت مسئله (یوریس وینوکوروف) را گزارش میدهد، نامبرده یک مقام رسمی را دیوتلوویزیون شوروی است، بعد از گذشت پنج روز در جریان یک گرد هم آئی حزب کمونیست رویکار آوردن سیستم دو حزبی را در اتحاد شوروی ترغیب می نمود در بیمارستان روان پزشکی تحت مراقبت و بازداشت قرار داده شد.

در مارچ سال ۱۹۷۵، ریوترا ز مسکو چنین گزارش داد که (ولادیمیرا وسی پوف) سردبیر سابق (سلاوفیل) ژورنال های محرمانه ویچی (Veche) وزیملیه (Zimlya) جهت معاینه و تشخیص روان پزشکی عدلی در رابطه با اتهامات رسمی (تبلیغات ضد شوروی) به مؤسسه سیربسکی فرستاده شده است.

توصیه‌ها و پیشنهاده‌ها

در پرتو درمان و تدایوی نادرست و مختل اوضاع زندان‌نیا ن وجدان در ارتحاشوروی در فصلهای گذشته از آن به تفصیل یادآوری نمودیم، روی این موضوع مسئولیت بین المللی سفارشات و تجویزهای ذیل را بحکومت شوروی وقانون دانان و ما هرین جنائی و جزائی عرضه می‌دارد. این سفارشات و تجویزها شامل دو نکته گوری است: آنهائیکه در رابطه با موءسسات کاردیایی و اصلاحی شوروی است و آن‌ها ئیکه توقیف الزامی و اجباری را روی ملحوظات روان پزشکی در بر می‌گیرد.

طوری که این گزارش چنین نشان

داده است، سیستم کاردیایی

و اصلاحی شوروی نه تنها معیار

ها و موازین بین المللی را در

امردرمان و معالجه زندان‌نایده‌ها نگاشته و از آن تخلف

میکند، بلکه در جهت رسیدن به ستانداردها و نورمهای ثابت،

در رابطه با موءسسات

کاردیایی و اصلاحی:

دربخشهای قانون گذاری کار تأدیبی و اصلاحی داخلی و تیوری نیز عا جزونا توان آمده است .

در ارتباط با این موضوع این نمیتواند یک پدیدهء مجرد و منحصر بفرد پنداشته شود فلذا سیستم های زندان انگشت شما ربا در نظر داشت ملحوظات انسانی به کار و بار شان ادا میدهند . این موضوع نمیتواند پالیسی سازان و طراحان مشی آنرا در رابطه با مسئولیت در جهت اخذ اقدامات و گامهای عملی بسوی بهبود در مان زندانیا ن، تبرئه کند .

۱- مصئونیت بین المللی چنین توصیه و پیشنهاد میکند که حکومت شوروی باید سیستم کار تأدیبی و اصلاحی را جهت رسیدگی دقیق و محتاطانه از عموم با هدف سازماندهی و طرح ریزی یک برنامهء اصلاح و ریفورم جزائی بگشاید . در یک سلسله از کشورها و در ادوار مختلف رفورم و اصلاح آئین نامه های جزائی یک موضوع مباحثهء آزاد و گسترده بوده است . اینگونه جروبها معمولاً توجه شان را روی شرایط و اوضاع ناگوار و روشن زندان از نگاه عملی بی شمردن بودن برخی ازین شیوه های جزائی معطوف نموده است . علاقه و ارتباط مردم معمولاً از هر دو جانب نشأت میکند از پرنسیپ ها و قوا عدیکه جا معه بطور کل در برابر آن اعضا یش که آنها چون زندانیا ن که مخصوصاً در معرض خطر قرار دارند، مسئولیت دارند، و از نگاه پراگماتیک و عملی این با زداشت و توقیف، که ارزان تمام می شود با در نظر داشت جلوگیری از جرم و جنایت در عوض چیزهای را بجا معاش برگردانند .

مقامات شوروی غالباً ارزش جروب‌بحث عمومی را پیرامون مسائل مهم در رابطه با پالیسی یا دآوری کرده‌اند. در اواسط سال ۱۹۶۰، نشرات و مطبوعات شوروی صفحات روزنامه‌ها و نشرات را جهت بحث فورم و شکل که قانون گذاری کار تأدیبی و اصلاحی آن دوران باید در پیش گیرد تدارک دیده بود. مگر متأسفانه، این جروب‌بحث عمومی از آنوقت بحال سردرگم و خاتمه درآمده است و از سیستم جزائی آن در رسانه‌های گروهی شوروی ندرتاً تذکری بعمل می‌آید. اما یک سلسله جروب‌بحث‌های روی خلعت و کیفیت سیستم کار تأدیبی و اصلاحی در بین قانون دانان و ماهرین جنا-ئی ادا شده است، اما این جروب‌بحث‌ها در امر بهبود اوضاع کاری از پیش نبرده است.

تا الحال طوریکه به شما هده رسیده است تقریباً در نتیجه فقدان کلی در رسانه‌های شوروی و نشریات حرفوی و مسلکی آن از گزارش دادن واقعیت‌ها پیرامون اوضاع و مسائل جزائی و تقریباً تکذیب مکرر و بلا وقفه در امر اعتراف به وجود تخلفات خطرناک برخورد با موضوع به مثابه یک اسرار دولتی محسوب میشود. این اسرار رسمی دولتی نه تنها در امر منصرف کردن و اغفال توجه عمومی و بین‌المللی از تخلفات واقعی عاجز و ناتوان آمده است، بلکه همچنین به پیمان‌های گسترده این اندیشه را از اینکه سیستم زندان و محاکمات شوروی کلیه مشخصات خراب و ناکارآمد دوران گذشته را محفوظ داشته است نیز ترغیب میکند. تا زمانیکه این محرومیت وجود داشته باشد، سیستم زندان یک سلسله شک و تردیدها و سوء تفاهم را بطور یقینی در خارج از کشور

وتا اندازۀ بداخل اتحاد شوروی بوجودخواهدآورد .
 بررسی سیستماتیک و سرگشوده سیستم کارت ادیبی و
 اصلاحی اتحاد شوروی بخاطر وضع کیفری و برخوردکینه جو -
 یانه و کاربرد اعمال قانون کارت ادیبی و اصلاحی که
 تعبیر و تفسیر رسمی مسلط و حاکم بر جریان امور است نیاز
 عاجلی بدان احساس میشود . این جریان و اوضاع چنین
 می نماید که در محضر شورای وزیرای اتحاد جماهیر شوروی که
 در مرتعین و تشخیص جیره بندی های غذا برای زندانیان
 روی وجوهای توبیخ و سرزنش مسئولیت آنرا بعهده دارد
 نیز کار آن کشانده شود . عدم احترام در جهت خواسته ها و
 مطالبات زندانیان خصوصاً در وزارت امور داخله کشور که
 سیستم کارت ادیبی و اصلاحی شوروی را نظارت و اداره می
 کند خیلی نیرومند است و چنان می نماید که تا پائین ترین
 سطوح تا اعضای کارکنان مؤسسات کارت ادیبی و اصلاحی با
 یک تأثیر منفی روی وجوهای مختلف درمان و معالجه
 زندانیان حاکم و مسلط بر جریان امور باشد .

توجه طراحان پالیسی شوروی بایده سویی یکوا -
 قعیتی معطوف گردیده جهت عملی نمودن کارت ادیبی و
 اصلاحی معاصراتکاء آنها بطور پیگیر و مصرا نه در جهت اصلاح
 و تجدید آرایش زندانیان نمی باشد بلکه تنبیه و مجازات
 آنها بگونه یک شکل مجازات و کیفر و به مثابه یک وسیله
 جلوگیری از آنها و سایرین از ارتکاب به اعمال و فعالیت
 های (خطرناک اجتماعی) میباشد .

این یکا مرتصا دفی نیست بلکه بخشی از پالیسی
 رسمی ذخائر مادی سیستم موجوده برای زندانیان که

مستلزم و متضمن مواجده بودن آنها به فاقه روزمره و بی
اعتنائی در جهت درمان و مداوای آنها می باشد. این تبارز
اندیشه و نظر رسمی آنها جهت تنبیه و سرزنش زندانیان
تعیین کننده وضع و چگونگی مسئله اخیرالذکر است که آن
تأدیب و اصلاح و تجدید آموزش را به مثابه یک اهداف سیستم
کارت‌آدیبی و اصلاحی به حیث عامل بالقوه درآورده است.
برنامه‌های طرح ریزی شده جهت اصلاح و تأدیب و
تجدید آموزش زندانیان در جهت اصلاح و بهبود کار زندانیان
خدمات ناخیزانجام داده است تا افزایش مجازات نسبت
به آنها بگونه مثال، شرایط و اوضاع کارشاقه و اجباری
ازین رنگ و قماش است که این اقدام آنها دلسرد کننده
است تا پیش برد اهداف رسمی بهودی وضع زندانیان. این
مسئله عیناً به زندانیان وجدان و آنها ئیکه روی تخلفات
جرائم عادی در زندانها حیات بسر میبرند در یک ردیف قرار
دا ده میشوند. زندانیان وجدان به مثابه قربانیانی می
باشند تا نسبت به عمل خیرخواهانه و سودمندانها جهت
تجدید عملی آموزش سیاسی در شکل موجوده آنها. زندانیان
وجدان بطور عموم از موءسسات کارت‌آدیبی و اصلاحی موء -
ثرانه سربدر آورده اند و در مراستخدام سازگار و موافق
با هریک از مهارت‌های حرفوی و تخنیکی که آنها واجد آن
باشند سلب صلاحیت و اعتبار میشوند.

دربازپرسی و بررسی عمومی توصیه شده سیستم کار
تأدیبی و اصلاحی شوروی به این پدیده و تأثیر آن روی پیش
رفت‌های اهداف مجوزه رسمی این سیستم و معیارهای
بشردوستانه که از آن در بخشهای قانون شوروی مطالبه شده

توجه خاص با ید معطوف گردد. تا زمانیکه این وضع موجود در را بطنه با زندانیا ن به گونهء مصمم وقاطع در ارگانها ی رسمی وجود داشته باشد، تخلفاتیکه درین گزارش از آن تذکر رفته اند اما خواه هدیافت .

۲- مسئولیت بین المللی استحکام وثبات ایجنسی های مسئول در امر رعایت از نظارت قانون در داخل سیستم کار تأدیبی و اصلاحی را توصیه و پیشنهاد میکند .

در زمان حال وزارت امور داخله و مواءسات وابسته بآن در جهت اداره و عملکرد در را بطنه با مواءسات کار تأدیبی و اصلاحی بیش از حد دارای رأی و نظر بوده و دارای صلاحیت بیشتری میباشد. این وضع بیشتر خصوصاً جریان امور را به خاطر زبر خورد و پیش آمد تنبیهی و کیفری عمال این وزارت در را بطنه با زندانیا ن که در کلیه سطوح وزارت امور داخله ها کم و مسلط بر جریان امور است وضع را بیش از پیش به وخامت کشانده . این مسئله به پیمانهای دخیال و وجود دواعی مل و یا فکتورها از این که زندانیا ن معمولاً باید در شرایطیکه معیارهای مسئولیت و صحت آن نه قانون تضمین میکند کمترین اعتنائی بآن نمی شود باید کار کنند .

شواهد قابل ملاحظهء در را بطنه با این مسئله وجود دارد که در سالیا ن اخیر در مان و معالجه زندانیا ن خصوصاً زندانیا ن وجدان وضع را بگونهء قابل ملاحظه مگردانسته است این خرابی اوضاع به یک پیمانهای گسترده ناشی از نظام نامه ها و قوانینی است که از طرف وزارت امور داخله نشر و صادر میشود . چه بسا ازین تغییرات و تبدلات بخاطر مهم بودن و حذف تفصیل در آئین نامهء کار تأدیبی و اصلاحی

مرتکب جرم نشده اند می توانند محاکمه شوند .

البته غالبا و بعضا برای آنها و یا آنانیکه با توجه و رعایت خصلت سیاسی تطبیق و اعمال اقدامات اجباری به افرادیکه آنها مرتکب هیچ جنایتی نشده اند بلکه آن ها روی پاره های زمسایل و امثال آن (فعالیتهای گذشته آن ها پیوند و ارتباط آنها با محیط ناسالم جنائی و امثال آن) زنگاه اجتماعی خطرناک جلوه میکند ، این امر لازمی به نظر میخورد .

قانون جزائی سال ۱۹۲۶ در مراحل گوناگون ترمیم و تعدیل شد خصوصا بین سالهای ۱۹۲۹ و ۱۹۳۶ و بدین طریق این قانون را بیشتر بگونهء خشن تبارزدادند . ماده مفتضح ۵۸ در ارتوقیف افراد بی شماری از آن کار گرفته میشد ، بعضی اوقات کدام مبنای منطقی برای آن وجود نداشت جز استفاده فنی ارگان های پولیس از ۱۹۳۴ تا درگذشت ستالین سال ۱۹۵۳ .

از سال ۱۹۳۴ الی درگذشت ستالین سال ۱۹۵۳ بیک بورد ویژهء سه نفری " NKVD " (کمیسیون مردمی برای امور داخلی) با صلاحیت عام و تمام در ارتوقیف ، تحقیق ، محاکمه و مسائل وابسته به حکم اعدام افرادیکه به مخالفت های سیاسی مشکوک و مظنون اند ، واگذار شد . بوردویژه بگونه محارمانه در غیاب متهم و بدون ضرورت به مشوره با هر یک از محاکم و یا نظامنامه های قانونی به کار و بارش ادامه میداد .

بعد از درگذشت ستالین سال ۱۹۵۳ ، یک واکنش حیلی عمیق در برابر وحشت خودکار و مستبدانه که از آن

رو نما شده است و پاره‌آزین مواد جنین مینماید که قید و شرط‌های در آئین نامه وجود دارد مستقیماً مورد تخطی قرار گرفته است. این مسئله واقعیت دارد، بطور مثال نسبتاً قانون که درین اواخر بگونهء موء شروقا طعانه برای زندانیان سیاسی و اشتراک سهمگیری آنها را در (در سخا نه ها) بمنظور تجدید آموزش سیاسی لازمی و اجباری میسازد و روی این ملحوظات یک سلسله تحدیدهای را بر حقوق زندانیان بخاطر اعتراضات و شکایات رسمی آنها نسبت به این روی داده‌ها به پیش میکشد.

قانون شوروی ضرورت برای نظارت مستقل و باقاعده عملکرد موء سات کارت ادیبی و صلاحی را اعتراف میکند و روی این ملحوظات وکلای مدافع و کمیسیونهای نظارت عامه را با صلاحیت قانونی در جهت بسر رساندن و انجام این گونه وظایف و مکلفیتها تدارک می بیند.

مگر متأسفانه، تا این زمان این ایجنسی ها و سازمانها قادر با انجام چنین کاری نبوده اند و یا اینکه در اندیشه آن نیستند که بسا از تخلفات و سوء استفا ده های مختل کننده سیستماتیک، و اساسی را مانع گردند. آنها با یدبهر انداز صلاحیت بیشتری که جهت پیشبرد مکلفیت و وظایف شان در رابطه با سیستم کارت ادیبی و صلاحی طبق قانون تعیین شده نیا زداشته باشند، مجاز و مخیر باشند.

۳- این گزارش سیستم کارت ادیبی و صلاحی شوروی را به اصطلاح قانون گذاری داخلی شوروی مورد بحث قرار داده است. طبق بررسیها و ارزیابی های مورد نظر، ما چنین می اندیشیم که در ر فورم و اصلاح سیستم کارت ادیبی و

اصلاحی در آینده قریب الوقوع، طراحان پالیسی شوروی
 پاره از تخلفات و تخطی ها را که ناشی از نقص و کمبودی
 خود قانون باشد این موضوع را در نظر خواهند داشت.
 آئین نامه کار تأدیبی و اصلاحی موجود (تکالیف و
 دردورنجی) را که بر زندانیان وارد می آید در نظر نگرفته
 اند در حالی که این چنین اعلام میکنند که ابتلا به دردورنج و
 مذلت از جمله هدفهای سیستم کار تأدیبی و اصلاحی نمی
 باشد، صرف آنها را در امرار شغال و بدست آوردن نقطه
 مرکزی و یا اساسی در امر درمان و معالجه زندانیان قادر
 میسازد، به گونه مثال با قانونی ساختن انقیاد و فرمان
 برداری زندانیان از فاقه کشی دائمی و با از بین بردن
 روحیه آنها در جهت مطالبات درمان و معالجه کافی برای
 بیماری جسم و بدن آنها که منظم زندانیان را در نهایت
 امر در ردیف کسانی قرار میدهد که غذای نا کافی و بخور و
 نمیر تغذی میکنند و کار بیشتری انجام میدهند، میباشند
 پس.

ملاک پذیرفته شده بین المللی برای هریک از رفرم
 ها و اصلاحاتیکه در رابطه با قانون کیفری اتحاد شوروی باشد
 در آئین و رسم معیارهای اصغری قوانین مؤسسه ملل متحد
 در امر درمان و معالجه زندانیان مندرج است، که مقامات
 با صلاحیت شوروی به مثابه ممثل واقعی این معیارها در
 مقابل این شرایط و اوضاع درموضع سیاست جزائی بگونه
 صریح و قاطع آنرا پذیرفته اند. درین گزارش تخلفات و
 تخطی های اساسی و سیستماتیک یک سلسله از معیارهای
 اصغری در رابطه با قوانین بین المللی را شامل آئین

نامه‌های ۶، ۱۷، ۴۸، ۵۷، ۶، ۱۷ (۲) ۴۵، ۳۷، ۳۶، ۳۲، ۲۶، ۲۵ (۱) ۱۷، ۶،
شرح داده و به معرفی آن پرداخته ایم.

(۱) ۷۴ (۱) ۷۱

(متن این آئین نامه‌ها با این گزارش ضمیمه می‌باشد.)
مصنوعیت بین المللی جنین توصیه می‌کند که مقامات
مسئول شوروی در اعمال و تطبیق کلیه ازمعیارهای
اصغری مؤسسه ملل متحد جهت درمان و معالجه زندانیان،
تعدیل قانون شوروی جانشینان معیارهای اصغری آئین
نامه‌ها در تفاقمی گیردوباید با جدیت تمام و قاطعانه
با روحیه که اینگونه معیارها به رشته تحریر درآمده‌اند،
طور شایدوباید با قید و شرط‌های ویژه آن اقدامات عاجلی
اتخاذ نمایند.

ساحه و قلمرو صحت و

نبره با توقیف الزامی افراد سلامت عقلی و روانی
روی ملحوظات روان پزشکی : نی و بیماری‌های
ناشی از آن یک

مسئله خیلی بفرنج و مشکلی است که دنیا ز به توصیه و پیشنهاد
دارد. توضیح و ترسیم و مورد نکوش و تقبیح قرار دادن
مثالها در رابطه با تخطی‌ها از طرز العمل موجود یک مسئله
ساده و سهل جلوه خواهد نمود اما پیشنهاد دو تجویز یک فورمول
که اینگونه تخطی‌ها جلوگیری نماید یک امر خیلی مفلک و
پیچیده خواهد بود، یا اینکه در تلاش و جستجوی تجویز و
پیشنهادها افتادن که بتواند بگونه خیلی مؤثر از حقوق
و منافع افراد حمایت و پشتیبانی نماید. یک پرسش و

قا عده با یدروی مسئله توضیح گردد: هیچکس نباید، بخاطر داشتن وی یا ادعای بیماریهای روانی، از حقوق قانونی، از حمایتها و منتهاهای طرز العمل طبی که در دسترس وی میبایستی قرار داده شود بشرطیکه صحت و تندرست باشد، محروم ساخته شود. هر کسی که به یک تخطی و تخلف از قوانین موضوعه متهم گردد و یا مشکوک و مظنون به بیماری روانی گردد از نگاه قانونی توانائی و قابلیت نفوذ به کلیه اکتها و تعاملات و فیصلهها را که در رابطه با آن صورت میگیرد ادا شده باشد. این توانائی و ظرفیت نه تنها در جریان دوران تحقیق و یا در اثنا استماع جریان محکمه در رابطه با کیفیت وی، بلکه در سراسر دوران توقیف و بازداشت به یک سوءسوء روان پزشکی بایست تضمین گردد. فقدان تضمین اینگونه قابلیت و توانائی متهم غیر لازمی و تحقیرنا مطلوب افراد دیگر در نتیجه قضاوت و سایرین آنان را در ردیف بیماران روانی قرار داده، و بدین وسیله آنان را تحت توقیف و بازداشت نادرست قرار دهد و یا افراد را به درمان و معالجه نامناسب فراخواند.

۱- مسئولیت بین المللی چنین پیشنهادهای توصیه میکنند که قانون گذاری شوروی تجدید نظر گردد و موارد ذیل را در قانون بگنجاند.

الف- حقوق ذیل، که برای افراد متهم در ماده ۴۶ طرز العمل آئین نامه جنائی (RSFSR) تضمین شده است، هم چنین برای افراد متهم که صحت و سلامتی عقلی و روانی آنها مورد پرسش قرار میگیرد نیز اینگونه موارد باید محفوظ گردد. متهم در جهت دانستن به این موضوع که برای چه وی

متهم میباید توضیحاتی در رابطه با آنچه وی را متهم قرار داده اند را از جانب یک حق توضیحات و اقامه استدلال در برابر سوالات میباید، ارائه شود و مدارک، تقدیم و ارائه درخواست، و آشنائی وی با کلیه اسناد و مطالب در رابطه با این کیفیت بعد از تکمیل دوران تحقیق ابتدائی ویا پرسش، از زمانیکه در نتیجه ماده ۴۷ این آئین نامه جدید میتوان دادارای وکیل مدافع ویا از شورای دفاع استشاره نماید. باید در برابر پرسشهای قضائی محکمه باز اول جهت ارائه استدلال ویا کدام شواهد و مدارک دیگر اظهار آمادگی برای آن و درخواست نمودن برای اقامه دعوا و جریان حقوقی و فیصله های شخص که باین پرسشها می پردازند (یا مستنطق)، وکیل ویا محکمه.

ب- شخص متهم که صحت و سلامتی عقلی و روانی وی مورد پرسش قرار می گیرد باید مقامات مسئول (قانونی ویا طبی) از جریان موضوع مطلع گردند ویا در جریان امور قرار داده شوند، فیصله ها شیکه در هر یک از طی مراحل کیفیت وی را تحت الشعاع خود قرار میدهد کلیه حقوق افراد متهم در نتیجه ماده های ۱۷۴ و ۱۸۵ طرز العمل آئین نامه جنائی (RSESP) (که در رابطه با طرز العمل پرسشهای کارشناسی که باینگونه مسائل سروکار دارد) با افراد متهم نیز که در معرض پرسشهای روان پزشکی عدلی قرار می گیرند امکنه ناتی میسر گردد. بطور اخص، ماده ۱۸۴ باید جرح و تعدیل گردد و یا اگر افجه از آن حذف گردد. فرمان یا احکامی که روی آن معاینات و پرسشهای کارشناسان روان پزشکی عدلی صورت می گیرد در صورتیکه وضع و حالت عقلی وی

سالم پنداشته نشود نباید نظریات و رأی متخصصین بدوی
ابلاغ گردد.

ث - برای چنین یکفرد متهم ارتباط منظم با یک قانون
دان ویا وکیل مدافع مورد نظر فامیل وی و برقراری تماس
در رابطه با فامیل و دوستان نزدیک وی امر لازمی جلوه می
کند بایدا مکانات آن مساعد گردد. در طرز العمل آئین
نامهء جنائی موجود (RSFSR) مادهء ۴۰۵ شورای دفاع
(در اشتراک و سهمگیری در کیفیت وی وقتی که واقعیت
بیماری روانی فرد که و مرتکب عملی گردیده است که این
عمل از نگاه اجتماعی خطرناک پنداشته میشود ثابت شود
مجاز قرار داده میشود) چنین است از زمان یک کمیسیون
روان پزشکی عدلی آراء و نظریات شان را پیرامون موضوع
اظهار داشته اند .

این نورم قانونی شخص متهم را در یک مرحله دشوار
و قاطع کیفیتش بدون شورای وکلای دفاع قرار میدهد (که
مرحلهء معاینات و مشاورات ویا پرسشهای در رابطه با
روان پزشکی است) و با پدید آمدن مجاز قرار دادن شرکت
شورای وکیل مدافع از زمانیکه مقامات مسئول مستنطق
فیصلهء جهت ارجاع شخص مسئول به پرسشهای روان پزشکی
قرار داده میشود تغییر و عوض گردد. با در نظر داشت ارتباط
بین شخص متهم و شورای وکلای مدافع، باید یک تبعیت و
پیروی مطلق به مادهء ۱۲، پاراگراف دوم قانون پیرامون
بازداشت مجدد (Statute On Remand) بحال توقیف
(شورای عالی اتحاد جماهیر شوروی ۱۱ جولای ۱۹۶۹) باشد.
از زمانیکه شرکت و شورای وکلای مدافع در مورد متهم

مجاز شمرده شد، این موضوع در نتیجه ارسال و مرسول نامه توسط خود شخص و یا شخص مسئول درین مورد، مورد تأیید قرار گرفته است، جدا شخص متهم حق ملاقاتهای خصوصی را توسط شورای وکلای مدافع بدون هیچگونه ممانعت از ملاقات کنندگان و مدت زمان آنرا دریافت خواهند کرد.

د - شخص متهم که صحت و سلامتی عقلی و روانی وی مورد پرسش قرار می گیرد (یا فامیل وی) باید در امر نفوذ و سوء اثریت حالت دماغی هر یک از کمیسیونیکه از نگاره روان پز - شکی عدلی وی را مورد پرسش قرار میدهند توانائی و قابلیت آنرا داشته باشند که این موضوع جهت تطبیق اینگونه موارد ماده ۱۸۵، نقطه (دوم) طرز العمل آئین نامه جنائی (RSFSR) نیاز دارد، که حقوق افراد متهم را تضمین میکند، (تقاضای تعیین یک گروه کارشناس و متخصصین از بین افرادیکه توسط آنها روی آن اشاره شده است). یک میکانیسمی در زمینه جهت توانائی بخشیدن برای اینگونه شخص متهم برای اینکه بتوانند خود را از کمیسیون با پرس روان پزشکی بکشید یا طریکه و (یا فامیل وی) آنرا فاقد کفایت لازم و یا نقاط نظریا نبخش برای آنها میپندارند.

ی - شخص متهم در جریان تشخیص روان پزشکیان ما هر باید حضور یابد، و او باید دارای حق سوال را داشته باشد و در برابر پرسش روان پزشکیها، طوریکه برای بسا از شیوه های معاینات و پرسشهای متخصصین توسط ماده ۱۸۵ طرز العمل آئین نامه جنائی (RSFSR) تدارک و تهیه دیده است.

ف - جریان استماع محاکم روی وضع و کیفیت عقلی و دماغی مدافعیین تحت قانون جنائی طبق قید و شرط عمومی

قانون شوروی در انظار عامه قرار داده شود. مدافع در امر حضور جریان استماع محکمه روی کیفیت خودش مجاز قرار داده شود، تا زمانیکه این موضوع ثابت نشود که وی جریانات و نظم عادی محکمه را از مجرای توسل خشونت برهم می زند. اگر مسئله چنین باشد بطوریکه اینگونه موارد حالت های استثنائی دارند، وکیل مدافع نمی تواند در محکمه حضور یابد نقاط نظروی بشکل بیانیه های تحریری که توسط وی جهت افاده همان مطلب برشته تحریر درآمده است باید در محکمه قرار داده شود، در هر یک از پیش آمده ها و وقایع، بگونه ثابت و لایتغیر نه تنها توسط مقنن که توسط خود وی تعیین گردیده و یا فامیل وی (و یا وی او را رای رابطه و پیوند با قاعده و منظمی داشته باشد) باید در محکمه حضور یابد، هم چنین توسط نمایندگان فامیل خودش و یا در نتیجه اطلاع با بقده انتخاب و گزینش وی.

ق - در مواردیکه متهم (با فامیل مربوط به متهم) دست آورده های کمیسیون روان پزشکی عدلی را نمی پذیرد، او باید توجیهش را بسوی دست آورده های دوم محکمه، پرسش و معالینات آزاد و مستقل روان پزشکی مبذول دارد.

ک - وکیل مدافع و مقنن وی باید در هر یک از دوسیه قضائی که در رابطه با کیفیت وی و یا در حیطه صلاحیت تعقیب با محکمه با شده خیل باشد.

ل - مدافع و نمایندگان فامیل وی در برابر حکم محکمه حق استیناف خواهند داشت و توانائی آنرا خواهند داشت که در جریان استماع استینافی محکمه به فیصله ها ئیکه بر ضد وی صورت می گیرد استیناف و مرا فعه خواهی کند. او و

(آنها) درین مرحله دوباره بهار آنها سنا دوشوا هدمدارک لازم در مقابل دست آوردهای کمیسیون روان پزشکی مورد انتخاب او (آنها) قادر خواهند بود و یا به عبارته دیگر شخص مسئول دست آوردهای کمیسیون روان پزشکی مورد انتخاب او (آنها) توانائی و صلاحیت خواهند داشت.

م - معیارها و موازین شدید و دقیق در امریاری و کمک رساندن به محاکم برای رسیدن به یک قرا و فیصله ها ایشان طور شاید و یا بدین روش و شیوه اقدامات و تدابیریکه می بایستی با در نظر داشت افرادیکه از نگاه روانی و عقلی بیماران ثابت شوند و به انکشاف خواهند داد.

محاکم غالباً طبق صلاحیت شان (که در ماده ۶۰ آئین نامه جنائی RSFSR در امر استفاذه و کاربرد صلاحیت شان تدارک دیده شده است عمل خواهند نمود که این امر انتقال چنین افراد جهت محافظت و نگهداری آنها به وابستگان یا محافظین میباشد. شخص که ثابت شده است که به بیماری روانی مبتلا است طبق احکام صادره در یک موءسه که (امنیت بحدا عظمی آن) از نگاه روان پزشکی ویژه تحت بازداشت و مراقبت قرار داده میشود و این صرف در صورتی میتواند تصریحات و تبارز کند که روی ملحوظات شرایط و حالات روانی وی، حضور دائمی وی در اجتماع به مفهوم یک تهدید و خطر لازمی و جدی برای خودش و دیگران پنداشته شود.

ن - فعلاً تا آنجا ئیکه به مسئولیت بین المللی ارتباط دارد، کدام تعامل قانونی بالقوه که جهت واضح ساختن موضوع که کدام یک از حقوق همشهریان شوروی اگر او در بیمارستان روان پزشکی جهت درمان الزامی تحت مراقبت

و با زداشت قرارگیری و محفوظ خواهد ماند این موضوع
 میتوانند با مطرح ساختن آئین نامه های قانونی بیا نیه
 های صریح و روشن از اینکه معیتی های سوء سسات روان پز-
 شکی در بین موجودات اخیرالذکر و احقوق ویژه ای می
 باشند با پیدا صلاح گردد.

۱- حقوق معیتی زندانیان و خانواده وی در جهت
 استیناف و مرافعه خواهی در هر زمان و یا در بین وقفه های
 منظم و با قاعده به یک سوء سهو یا سا زما نیکه مستقل از اعضاء
 و چوکات صلاحیت اداری بیمارستان باشد و چنین صلاحیت
 داده شده است که هر چه بیشتر از درمان و معالجه الزامی و
 داخل بستر ساختن اجباری جلوگیری بعمل آید.

۱۱- معیتی های زندان میتوانند که تما سهای منظم
 و با قاعده با خانواده ها و وکلای شان برقرار نمایند.

۱۱۱- معیتی های زندان و یا زندانیان میتوانند
 (بدون اختلال و با وسوسه توسط مقامات اداری بیمارستان)
 به وکلای مدافع شان هر یک از شکایاتی را در رابطه با پیش
 آمد و سلوک مسئولیت بیمارستان و یا در نتیجه تعامل خاص
 کد به وی به بیمارستان کشانده شده است مکاتبه نماید ،
 حقوقیکه به کلیه هم شهریان در نتیجه قانون (پیرامون
 طرز العمل) جهت تجدیدنظر و پیشنهاد های هم شهریان ،
 درخواست نامه و شکایات (شورای عالی اتحاد شوروی
 معادف به ۱۲ اپریل ۱۹۶۸) اما در عمل معیتی های بیمار-
 رستان های روان پزشکی از این حقوق بی بهره اند.

۱- مفاد اداری و یا قید و شرط های آن (سال ۱۹۶۷)
 رهنمودها روی سیستم کاربرد و اعمال درمان و معالجه

هیچکس مصئون نبود، بوجود آمد. اصلاحات نیم بند متنوع تا زمان تدوین یک قانون جنائی جدید در اواخر سال ۱۹۵۰ صورت گرفت.

قوانین جنائی ۱۹۶۰ یک تحول بزرگی در سیستم قانونگذاری شوروی بوده که در واقع برای قانون دانان شوروی یک افتخار بزرگ محسوب میشود. قانون جنائی سال ۱۹۶۰ به مثابه یک سند مدارک (انقلابی) نبوده است. چنین است که این قانون بطور علنی و آشکارا در آرزو و اندیشه آن نبود که آنرا به مثابه یک حربه برای یک حزب، طبقه و یا فرقه قرار دهد بلکه به مثابه یک قانون که بگونه مساویانه به هر یک از افراد جامعه شوروی باید تطبیق گردد.

یک نتیجه گیری دیگری از قانون ۱۹۶۰ این بود که این قانون کدام تشخیص و تمیز بین جنایات و تخلفات سیاسی را نمی شناسد انجام چنین کاری دال بر موجودیت مستمر مخالفت سیاسی در اتحاد شوروی خواهد بود، در حالی که طبق دکتورین های رسمی در رابطه با موضوع بروز اینگونه مخالفتها دارای اساس اجتماعی نیست. (این دکتورین بیانگر آن است که چرا منابع نشراتی شوروی در امر محکوم ساختن جلی از جهت اینکه بین زندانیان جنائی و سیاسی کدام حدفاصل و تمیزی را قایل نشده است، در حالی که این تشخیص و تمیز هم در شوروی بعنوان مدارا اعتبار قرار نمی گیرد) آزاد احساس میکند.

برعکس اسلاف شان، نظامنامه سال ۱۹۶۰ چنین تصریح میکند که یک شخص صرف زمانی میتواند محکوم شناخته شود که اگر در آشنای محاکمه اش در یک محکمه قانونی

اجباری سا ئراقدا مات و تدا بیر نقش طبی در را بطه با مبتلا
یا ن به بیماری روانی که آنها مرتکب اعمال خطرناک
اجتماعی شده اند) برای شما به گونه منظم و با قاعده
تجدید معاینات بیمارهای روان پزشکی یک امر پسندیده
است، اما در ارتدراک هر یک از تضمین ها ئیکه معیتهای
زندانی محتملند که از سوء سالت روان پزشکی آزاد گردند
آنقدر کافی به نظر میخورد. از نگاه قانون به این نیل از
خواهد بود که چنین کمیسیونهای شامل نمایندگان وکلای
مدافع در برابر توصیه ها و سفارش نامه ها ئیکه توسط کمیسیون
روان پزشکی بعمل می آید دارای حق اعتراض می باشند.
معیتی و یا زندانی در نتیجه استشاره چنین کمیسیون ها
توسط یک قانون دان و یا یکتن از اعضای خانواده زندان
نی و یا با بقاء انتخاب وی بایده تمثیل و بیان گردد.

۳- رهنمودهای مسلط و حاکم بر جریان اوضاع در
داخل و شیوه های عمل کرد سوء سالت روان پزشکی سراز نو.
ارزیابی گردد. مسئولیت بین المللی چنین توصیه و
پیشنها میکند که چنین رهنمودها جهت جلوگیری از تخطی ها
و خلاف رفتاری های عملی متعدد که در گزارش فعلی از آن
یا تأوری شده و این رهنمودها به نشر سپرده شده و به آسانی و
سهولت به عموم مردم و احزاب وابسته و مربوطه قابل حصول
و دسترسی باشد.

۴- مسئولیت بین المللی توصیه میکند که حقوق
معیتی های بیمارستان های روان پزشکی یا بیمارانی که
در بیمارستانهای روان پزشکی تحت مراقبت بازداشت
قرار دارند مجاز قرار دادن فامیل و خانواده آنها جهت

داشتن نقش قاطع جهت درمان و معالجهء طبی آنها گسترش
یا بدو مراعات شود. بهر روان پزشکان در جهت مشوره ببا
بیماران و یا فامیل آنها قبل از تطبیق به هر شیوهء درمان
طبی ضرورت محسوس خواهد شد.

بیماران وفا میلی آنها از حقوق و امکانات عملی
در راستا ربه باروان پزشکان و دکتورانی که خارج از
موء سهروان پزشکی مشغول کاروبار اند بر خوردار خواهند
بود که در هر دو صورت هم رسیدگی و واریسی به وضع بیمار و هم
اثر و خاصیت هر آنچه معالجه و درمانی که نسبت به بیمار
صورت گرفته است میباشد. بیماران و یا خانواده های آنها
در امر تردید قرار دادن هر یک از شیوه ها و اشکال درمان طبی
که طبق پرنسیپ تجویز شده و معمول در امر سربراه انداختن
مسلك طبابت که مطابق ماده ۳۵ نهادهای قانونگذاری
صحت عامهء اتحاد شوروی و جمهوریت های متحد باشند از
امتیازاتی برخوردار خواهند بود.

عملیات جراحی و شیوه های مغلق و پیچیدهء تشخیص
ها ئیکه طبق میل بیماران به اجرا درخواهد آمد و در مورد
بیماری که سن آن پائینتر از شانزده سال باشد و مبتلا به
اختلال دماغی است جلب رضایت والدین، محافظین و یا
معتمدین آنها رعایت میشود. اگر کدام استثنائی برای
این قانون وجود داشته باشد، همهء آنها محتاطانه بگونهء
که در عمل کرد رهنمودها برای موءسسات روان پزشکی که به
اطلاع عامه رسانیده خواهد شد، تصریح خواهد شد. بیماران
و خویشان آنها توانائی آنها را خواهند داشت که جریا -
نات جنائی و یا محاکم ملکی را در برابر هر یک از اعضای

بیماران ویا کارکنان وعمال اینگونه سوء سسات از صلا-
 حیت های شان سوء استفاده های نموده اند. ملازمین که با
 بیماران پیش آمدنا معقولی داشته اند، دکتوران، کدروی
 وجو هات و ملحوظات عدم کفایت آنها در امر درمان تشخیص
 های نادرستی نموده اند ویا تجویز غلط معالجه ناقصی
 گردیده اند، اذاره جیانی که آنها از بیماران ویا مساعی
 وتلاش وابستگان بیماران در امر یافتن وتلاش یک دیگر گونی
 در وضع موجود مانعت های را ایجاد کرده اند، اینگونه
 جریانات باید به نشر سپرده میشود و مردم از جریان موضوع
 باید مطلع ساخته شوند.

ضمیمه

برگزیده یا اقتباسی از معیارها و ستاندهای معمول
و متداول اصغری مؤسسه ملل متحد در امر معالجه و درمان
محبوسین، مصئونیت بین المللی در مؤسسه کار تأدیبی و
اصلاحی اتحاد شوروی در عمل یک سلسله تفرقات با قاعده به
پاره از نارمها و اساسات معیارهای معمول و متداول
اصغری مؤسسه ملل متحد در امر درمان و معالجه زندانیان
و محبوسین را مشاهده کرده است که قرار آتی است :

۶(۱) دستورات ذیل باید بطرف آنها از آن رعایت به عمل
آید. روی هیچگونه وجوهای و ملحوظاتی نباید بر مبنای
نژاد، رنگ، جنسیت، زبان، مذهب، اندیشه‌های سیاسی
امالت ملی و اجتماعی، ملکیت و محل تولد و یا سایر وجوهای
و ملحوظات تبعیض قایل شد.

۲(۲) برعکس احترام به ارزشها و عقاید مذهبی و دستورات
اخلاقی گروپ که یک زندانی بدان پیوند و ارتباط دارد یک
امر لازمی است.

۱۷(۱) هر زندانی که از پوشیدن لباس در دست داشته ا ش

توسط عمال زندان از آن ممانعت به عمل می آید، باید با اثاثیه و لوازم کافی که مناسب شرایط اقلیمی که تضمین صحت وی را بنماید تدارک دیده شود. تدارک و تهیه اینگونه البسه نباید توهین آمیز و محقرانه باشد.

۱۰(۱) هر زندانی باید با طرز اداره که در اوقات معمول با غذا های مکفی و دارای کیفیت غذائی برای صحت و نیروی مندی مفید پنداشته شود و دارای کیفیت سودمند و سالم و گوارا و مایه صحت و تندرستی باشد و بهتر تهیه و تدارک دیده شده باشد با ید در دسترس زندانیان قرار گیرد.

۱۵(۱) مأمورین و کارکنان طبی مراقبت وضع صحت جسمی و روانی زندانیان باشند و روزمره از کلیه محبوسین بیمار با زدید بعمل آورند و کلیه آنانیکه از بیماری شکایت دارند و هر یک از زندانی که مورد توجه خاص قرار می گیرد.

(۲) عمال و کارکنان طبی جریان موضوع را به مدیر گزارش میدهند و مانیکه لازم داند که با تداوم دوران زندان صحت و سلامتی جسمی و روانی وی روبه و خاست می گذارد.

۲۶(۱) مأمور مسئول طبی بطور منظم از جریان امور صحتی زندانیان واریسی و توصیه ها و مشوره های در را بطه با موضوع به مدیر ارائه کند.

الف - مقدار، کیفیت، تهیه و تدارک غذا.

ب - نظافت و بهداشت و حفظ الصحه مؤسسه و زندانیان.

ث - اقدامات بهداشتی، حرارت، روشنی، تهویه و تصفیه

مؤسسه.

د - مناسب و شایسته بودن و پاکی و نظافت لباس و بستر.

محبوسین.

ذ - با زرسی و مشاهدات دستورات در رابطه با آموزشهای بدنی و سپورت در مواردیکه فزاد تکنیکی برای وارسی و مراقبت برای اینگونه فعالیتها موجد نباشد .

(۲) مدیر مسئول این گزارشها و مشوره های لازم را که از طرف ما مورین صحت طبق دستورات و احکام (۲۵) (۲) و ۲۶ در مواردیکه وی موافق و هم رأی با توصیه ها و سفارشات باشد باید در نظر داشته باشد . در رابطه با مسائل اقدامات عاجل و مؤثر به اینگونه سفارشات نموده ، اگر در چوکات صلاحیت وی نباشد و اگر روی مسائل با آنها هم رأی نیست ، او باید جریان موضوع را توأم با مشوره های طبی ما مورین مسئول بطور عاجل به مقامات بالاتر گزارش دهد .

۲۷- دسپلین و نظم و نسق باید مراعات شود اما نه با محدودیت بیشتر جز آنچه برای نگهداری مصئون حیات اجتماعی با نظم ضرورت ایجاب کند .

۳۲ (۱) مجازات نباید در نتیجه توقیف در یک محوطه تنگ و بهم چسپیده و با کاهش و تقلیل رژیم غذایی صورت گیرد تا زمانی که ما مور مسئول طبی مورد معاینه زندانی را مورد پرسش و معاینه قرار ندهد و با شذو جوار زمانه ما در کرده باشد که بحال موجوده اش ادا مده دهد .

(۲) عین موضوع به هر یک از مجازاتهای دیگر که به صحت و سلامتی جسمی و روانی زندانی زیان آور و مضرات اعمال خواهد شد . در هیچ موردی اینگونه مجازات مغایر به آن پنداشته نخواهد شد و یا منحرف شدن از پرنسیپ که در احکام دستور ۳۱ آن تذکره عمل آمده است .

(۳) ما مور مسئول طبی روزمره مجازاتهای را که زندانیان

مواجهه‌بندان اند مورد بررسی و مشاهدۀ فرار دهند و مدیر مسئول آنرا اگر لازم داند خاتمه مجازات و یا تغییر در حالت مجازات لازم را روی ملحوظات صحت جسمی و روانی با آن مشوره دهد.

۳۶(۱) هر زندانی فرصت مناسبی روز (معمولی) هفته می تواند از مدیرمؤء سسه و یا شخص مسئول با صلاحیت دیگر به نمایندگی از وی مطالبات و شکایات را اشته کنند.

(۲) این ممکن خواهد بود که اینگونه مطالبات و شکایات در زمانی صورت خواهد گرفت که مفتش محبس و یا زندان در جریان تفتیش از زندان بعمل می آرد. زندانی فرصت آن را خواهد داشت که با مفتش و یا هر یک از عمال و مسئولین زندان به استثنای مدیر و یا سایر اعضای آن به روی جریان موضوع بحث و گفتگو نمایند.

(۳) هر زندانی مجاز خواهد بود که مطالبات و شکایاتش را بدون سا ن سورد را صل بلکه به شیوه خاص به مقامات مرکزی زندان، مقامات با صلاحیت قضائی و قانونی و یا سایر مقامات مسئول از مجرای یک مقام پذیرفته شده اظهار نماید.

(۴) تا زمانیکه بطور یقینی بی معنی و بی اساس پنداشته نشود، هر مطالبات و خواسته ها و شکایات بصورت فوری و عاجل بدون وقفه بدیاسخ آن پرداخته شود.

۳۷- زندانیان مجاز خواهند بود تحت نظارت فوری و عاجل افهام و تفهیم شانرا با اعضای خانواده و رفقای سرشناس و مشهور در وقفه های منظم و با قاعده، جهت توسط مکاتبات و یا مدعوینی که از آنها بازدید میکنند بعمل آرند.

۴۵(۲) انتقال محبوسین و زندانیان در نقل و انتقالات

با فقدان وسائل تهویه و یا روشنائی و یا به هر ذرائع و وسائل دیگر که به صحت و سلامتی جسمی آنان ناراحتی ها و مصیبت های را باعث میشود جلوگیری بعمل آید.

۴۸- کلیه اعضاء و افراد در تمام اوقات خود را بعنوان نمونه مثال لنجام مکلفیت خودشان در امر نفوذ و ایفای نقش مؤثر با ای روحیه زندانیان بخاطر برخورد و سلوک انسانی که در نتیجه این عمل زندانیان به مقامات زندان احترام قائل میشوند.

۵۷- زندانی شدن و سایر اقدامات که سرانجام قطع علاقه یک متخلف را از جهان خارج و انمود میکند در واقعیت امر جز سلب نمودن حق خود را دیت وی و محروم ساختن شخص از آزادی چیز دیگری نمی تواند پنداشته شود. فلذا سیستم زندان، به استثنای حالات عارضی و اتفاقی به تفکیک و تبعیض مؤثره یا بمنظور حفظ و برقراری نظم و دیسپلین درد ورنج کهنه اش از چنین اوضاع و شرایط است وضع را از بد بدتر میسازد.

۷۱(۱) کار زندان نباید دخالت مصیبت بار داشته باشد.

۷۴(۱) تدابیر و اقدامات احتیاطی جهت محافظه مسئولیت و صحت کارمند از دبطور مساویانه در مؤسسات رعایت گردد
انجمن قانون دانان اتحاد شوروی

۱۴- جاده کالینن

مسکو، K.9

اتحاد شوروی

آقای مارتین اینالزمنشی عمومی مسئولیت بین

53 Theobald's Road,
London WCIX 8SP.

المللی.

آقای:

در ارتباط با نامهء مؤرخ ۱۵ اپریل شما و به اصطلاح
(پیرامون شرایط و اوضاع زندانیان و جدان) ما باید
چنین اعتراف نمائیم که ما مائل و مشتاق آن نیستیم که
پیرامون یک کتاب که شما از آن یادآور شده اید، و آن جعل
سازی عامیانه و لکه دار ساختن واقعیت شوروی و قانونیت
سوشلیستی می باشد، صادقانه

با احترام - ال - شمیرینوف
رئیس انجمن قانون دانان شوروی

وفاخپاره کړي دي

د کتاب نوم	مؤلف	مترجم
د ځناور و فارم	جارج اړول	پروفیسر رسول امین
روسهای عقلت طلب و تیریا نشنلزم نوین	پروفیسر تیواری	شفق ستانیزی
دروس فاسله قولنه په درې جلدو کې	کانستین میخایل سحیس	محمد آصف اکرام
د کی جی بی د مته په دوو جلدو کې	الکسی مایگوف	اختر محمد
کیمپهای مرگ کرلیما	رابرت کانگریست	نزع معتان
دریغهای جدید بخاطر دریغهای قدیم جلد اول	اناتولی کایسن	سید فقیرعلوی
شوروی اتحاد او داراچونه	رابر تاگورین	محمد آصف اکرام
د کیمیاوې نه هرچنومودو په حل کې لمری لاسنیک	داکتار تاج الدین ماسهل	
تلاش های علمی برای اشغال افغانستان	عبد الکریم محب	
طبقة نوین	میلان جیلاس	ج. ح. ابراهیمی
دریغهای جدید بخاطر دریغهای قدیم جلد دوم		سید فقیرعلوی
انتقاد ماتی بالیزو دیا لکتیک	ابوالوفا، افغانی،	
په آسیا کې درمی د پرلختیا غوښتنو پالیسی	جوزف پوپوسکی	موسی خان جلالزی
ماده و معنی	ابوالوفا، افغانی،	
په روسیه کې مخالفین	ریډولف ل. توکس	عبد الکریم محب
افغانستان - درگیری شوروی	ادورډ جیرواډت	ج. ح. ابراهیمی

جرم وی توسط قانون مشخص در آشنای ارتکاب عمل جرم وی به اثبات برسد. همچنین قانون نامه طرز العمل جزائی ۱۹۶۰ دارای یک ضمانت نیرومندی از حقوق متهم را نیز در بر می گیرد، یا به عبارته دیگر حقوق متهم در قانون نامه طرز العمل جزائی ۱۹۶۰ دارای یک تضمین نیرومند و محکم در رابطه با موضوع است. بگونه مثال، برگشت و تغییر جهت گیری از اعمال قانون گذشته بگونه صریح در امر تحریک استنطاق های شبانه بیان شده است. گذشته از آن، عین قانون نمونه های جنایات را که (کمیته های امنیتی دولتی) کی، جی، بی و MVD در امر تحقق صلاحیت داده شده است محدود می سازد مشروط بر اینکه استنطاق و تحقیق باید تحت سرپرستی وکالت و یا گماشته های دولت صورت گیرد.

جنایاتی را که کی، جی، بی میتواند تحقیق کند غالباً در بخش قانون نامه جنائی میباشند (خصوصاً جنایات خطرناک در برابر دولت) (ماده های ۶۴ و ۷۳)

این یگانهبندی است که در تحت همان ماده بسا از زندانیان سیاسی محکوم و مقصر قرار داده می شوند. رول و نقش نیرومند وکالت جهت (متقاعد) ساختن از قانوندانان بعنوان ناظر در نتیجه قانون جنائی سال ۱۹۶۰ و طرز العمل قانون نامه جزائی ۱۹۶۱ مورد تأیید قرار گرفته است. وکالت یا گماشته ها دارای یک ارگان متمرکز عالی میباشند، مدعی العموم و یا وکیل جزائی اتحاد شوروی درین اواخر (رومن رودینکو) "Roman Rudenko" از طرف شورای عالی اتحاد جماهیر شوروی انتخاب شده است و

د کتاب نوم	مؤلف	مترجم
د ترکستان مستعمرو کول	پ. گ. گلونا	جگړن نصر الله صافی
د افغانستان په باب د شریونو جوړښت	پوهاند داکتر حسن کاکړ	
افغان افغانستان و افغان ها و تشکله واک در هندوستان ، فارسي و افغانستان .	محمد حسن کاکړ	
نړۍ رنځ 'د سل،	د وکتور محمد یوسف لغمانی	
محمد سلطان نه روښان افغانستان	غلام محی الدین نه هلول	
جهاد د سبیل الله	عصمت الله روحاني	
ابوالهول او کميسار	محمد حسن هيكل	محمد آصف اکرام
عوامل و نتائج کودتاه هفت شور	نیازی امیدوار	

AJIC

B

111:762093

AMN

294

2.94 copy 2

Serise No.37-38-39

PRISONERS OF CONSCIENCE IN THE USSR

BY

AMNESTY INTERNATIONAL

TRANSLATE BY

J.H.IBRAHIMI

PUBLISHED BY

WRITERS' UNION OF FREE AFGHANISTAN

PESHAWAR 1989

COPISES 2000

صرف در برابر آن شورا مسئولیت دارد و توأم با انتخاب مدعی العموم کلیه وکلاء یا عاملین جمهوریتهای بکارشان می پردازند. در مقابل اخیر الذکر وکلاء یا عاملین محلی منطوقی، شهری و استانها را انتخاب می نماید. استدلال در امر مرکزیت نیرومند برای آن است که وکالت یا گماشته ها را از کنترل ارگانهای محلی آزاد و مستقل سازد و فلذا این ارگان را در امر انجام وظیفه ناظر و مباشرتی خود مختار، قدرت عمل بیشتری بوی مفوض کند. این آزادی و خود مختاری عاملین را در صریح در ماده ۱۱۷ قانون اساسی شوروی لازم دانسته شده است. قانون (خصوصاً فریضه یا قانون سال ۱۹۵۵ روی موضوع سرپرستی و نظارت بروکالت) وکالت یا گماشته ها را از صلاحیت و نیروی قابل ملاحظه ای در امر نظارت بر اجرای عدالت برخوردار ساخت.

وکالت میتواند در برابر هر دستور رسمی، رهنمودها و یا تصویب نامه که احتمال قانون شکنی در آن میسرود اعتراض نماید. همچنین در برابر عمل ورهنمودهای تحقیق و تعقیب در حالات و کیفیت جنائی به مخالفت و اعتراض برخیزد. در واقع، وکالت خودش به تحقیق بسیاری از مسائل و کیفیتهای جنائی به انواع مختلف آن دست اندرکار می باشد. در کلیه تحقیقات جنائی مسئولین و کارمندان دفتر وکالت، طبق قانون خود را روی این موضوع از اینکه قانون با دقت هر چه بیشتر مورد با جزوئی قرار می گیرد و (با شدت هر چه بیشتر مراقبت بعمل خواهد آمد از اینکه نه تنها یک هم شهری بدام تعقیب جنائی بی

اساس و غیرقانونی و یا به هر یک از محدودیت های غیرقانونی (حقوق نیفتند) سرانجام، وکالت و مقیاس گسترده دارای حق نظارت برطرزاعمال محاکم و تصامیم آنها و در ضمن علیه موءسسات جنائی میباشد.

فلهذا، هردوی آن قانون روی کتاب شوروی و کار برد آن در عمل در ردیف یک سلسله موضوعاتی اندکه (روی مصلحت) سیاسی که بعضا چنین ایجاب مینماید که پرنسیپ های مجردقانونی و مربوط به قانون اساسی در جهت اهداف سیاسی باید قربانی شوند. قانون اساسی سال ۱۹۳۶ به کلیه شهروندان اتحاد شوروی یک سلسله از حقوق انسانی را، به شمول (آزادی مراسمی و نیایش مذهبی) (ماده ۱۲۴) (آزادی بیان) (آزادی نشرات) (آزادی اجتماعات) (بر گذاری میتنگهای مردم) و (آزادی صف آرائی در جاده ها و شهرها جهت مظاهرات) تضمین کرده است (طبق ماده ۱۲۵) و به عین ترتیب ماده ۱۷ قانون اساسی به هر یک از جمهوریت ها این حقوق را نیز تضمین کرده است که میتوانند از اتحاد شوروی جدائی و کناره گیری نمایند، چنین میرساند که شهروندان هر یک از جمهوریت ادرا مپیروی و حمایتی از چنین کناره گیری دارای یک سلسله حقوق و وجائی میباشد. این حقوق بگونه رسمی و مطلق پذیرفته نشده است. لیونید برژنیف، منشی عمومی حزب کمونیست اتحاد شوروی در اکتوبر سال ۱۹۷۳ چنین اظهار نموده بود (قوانین شوروی شهروندان ما را از آزادی سیاسی گسترده بهره مند ساخته است. و در عین زمان سیستم حکومت و منافع مردم شوروی را در هر یک از تلاشهایی که در امر مختل ساختن این

آزادی ها صورت می گیرند نگهداری و محافظه می نماید .)
 ظاهرا حیاتی ترین پرابلم عبارت از پالیسی رسمی
 آن است که تا کدام پیمان نه (سوء استفاده) از حقوق انسانی
 نمی بعمل می آید برای امروز در اتحاد شوروی از نگاه
 عملی، استفاده از گفتار مطبوعات یا اجتماعات در امر
 افاده و اظهار مطلب و یا کاربرد دوبه قالب عمل ریختن آن
 منافی معتقدات و یا ارزشهای اخلاقی توأم با پالیسی
 رسمی و دکتورین آنها سزاوار آنست که به مثابه یک بسد
 رفتار با آن برخورد نمود و به عین ترتیب، استعمال و
 کاربرد از هر یک از این حقوق در امر تبلیغ و نشر جدائی و
 انفکاک هر یک از جمهوریت های متحد و یا حمایه بیشتر در
 امر خود مختاری جمهوریت به مثابه اینکه پیمان نه کنترول
 حاکمیت مرکزی را کاهش دهد موضوعی است دارای جریمه
 خطرناک و شدید .

علیرغم فقدان تشخیص قانونی بین (جنایات سیاسی -
 سی) و (مجرمین عادی) فهرست قوانین موجود جنائی شو -
 روی یک تعداد مجرمینی را که بگونه واضح و نمایان در
 ماهیت و خصلتش سیاسی است و بطور مستقیم تخلف صریح بر
 حقوق سیاسی شهروندان شوروی محسوب میشود بگونه
 مثال ، ماده ۷۰ قانون جنائی اراسافای ارچنین می
 رسانند .

تحریک ضد شوروی و آشوب ایجاد آشوب و پروپاگندا که
 به منظور تخریب و تضعیف
 رژیم شوروی سربراها نداخته میشود (VLAST) یا مرتکب

چنین عمل مشخص گردد، خصوصاً جنایات خطرناک علیه دولت شوروی یا به نشر و پخش آن پرداختن، برای عین هدف، افتراءاتهام جعل سازی شده که دولت شوروی و سیستم اجتماعی را که دارمیسازد و یا بدوران انداختن نشر و توزیع آن و یا آماجی برای آن و یا محافظه و نگهداشت آن برای عین مقصد، نشریات و آثار دارای چنین محتوای، در نتیجه سلب آزادی از آنها برای یک مدت زمان از شش ماه گرفته الی هفت سال توأم یا بدون تبعید اضافی برای یک مدت ازدوالی پنج سال و یا با تبعید برای یک مدت زمان که ازدوالی پنج سال باشد مجازات خواهد شد. عین عمل توسط یک شخص که قبلاً هم خصوصاً به اتهامات خطرناکی در برابر دولت و یا در جریان جنگ مواجه گردیده باشد با محروم ساختن وی از آزادی برای یک مدت زمانی که از سهالی ده سال باشد، توأم با تبعید اضافی برای یک مدت زمان ازدوالی پنج سال و یا با تبعید کردن شخص برای یک مدت زمان ازدوالی پنج سال باشد حکم مجازات علیه وی بعمل خواهد شد.

ماده ۷۲ چنین ادا می دهد:

فعالیت های سازمانی که هدف آن خصوصاً ارتکاب جنایات و جرائم خطرناک در برابر دولت و همچنین شرکت و یا در سازمان های ضد شوروی باشد، فعالیت های سازمانی که هدف آن در ارتداد و یا خصوصاً ارتکاب جنایات خطرناک علیه دولت، یا در امر سازو برگ دادن یک سازمان طوریکه هدف آن ارتکاب چنین جرائم باشد، یا سهم گیری در سازمان های ضد شوروی، طبق ماده ۶۴ و ۷۱ قانون نامه موجوده

مجازات خواهد شد.

چه مقامات شوروی ظاهراً این مواد قانونی را در رابطه با مسایل قانونی که در امر محاکمه مشهور (اندری سن یاوسکی) Sinyavsky و (ویولی دانیل Yuliy DANIEL) دوتن از نویسندگانیکه متهم به نوشتن و نشر و توزیع کتابها ئیکه حاوی (پروپاگندا ضد شوروی) بود به پیش کشا نیده شدن کافی به نظر میخورد، هر دوی این متهمین در برابر این اتهامات وارد شده است لال از اینکه نوشته آنها به هیچگونه کدام (انگیزه ضد شوروی) نداشته از خود دفاع نمودند. علیرغم نظر مبصرین شوروی مبنی بر اینکه (انگیزه ضد شوروی) برای یک فردیکه تحت ماده ۷۰ مقرر شده بود باید وانمود گردد، و علیرغم تبارز اشکالات در ارتعقوب جهت نشان دادن (انگیزه ضد شوروی) آقای (سن یاوسکی و دانیل) مقرر شده شد و به حبسهای دراز مدت محکوم شدند. پرا بلم ها ئیکه در جهت اثبات (انگیزه ضد شوروی) دخالت داشت چه از نگاه نشریات و توزیع و در مظاهرات عمومی مثل آنها ئیکه جریان محاکمه (سن یاوسکی و دانیل) را تعقیب میکردند مقامات شوروی را بیشتر در امر نیا زگسترش قانون گذاری مبنی بر محدود کردن حق (آزادی بیان) و (آزادی اجتماعات) متقاعد ساخت. در جریان یک ماه محاکمه (سن یاوسکی - دانیل) دو ماده دیگر به قانون نامه های جنائی علاوه گردید. در نظامنامه جنائی اراسافاسار (RSFSR) تعداد شماره آن از ۱۹۰-۱ و ۱۹۰-۳ میباشد.

ماده ۱۹۰-۱

توزیع و پخش جعلیات و ساخت و بافتها که به کذب و دروغ شهرت دارد که دولت شوروی و سیستم اجتماعی آن را لکه دار میسازد، توزیع و نشر سیستماتیک به شکل شفافیهی در ارجاع سازی ها ئیکه دروغ و کذب محض است و صرف در جهت لکه دار ساختن دولت شوروی و سیستم اجتماعی آن و همچنین تدارک و تهیه و نشر و توزیع به شکل نوشته و مطبوع و یا هر یک از انواع و اقسام نشرات و آثار با چنین محتوای با محروم ساختن از آزادی برای یک مدت زمانیکه بیش از سه سال نباشد یا بواسطه کار و بار و مشاغل تأدیبی و اصلاحی که بیش از یک سال نباشد، و یا با پرداخت جریمه که بیش از صد روبل نباشد مجازات خواهد شد.

ماده ۱۹۰-۳

سازماندهی یا سهمگیری فعال در آن، فعالیت دسته ها یا گروهها ئیکه نظم عامه را مختل میسازد، سازماندهی، و همچنین، سهمگیری فعال در آن، عملیات دسته ها ئیکه نظم عامه را با اعمال خشونت آمیز بر هم میزنند یا با حضور صریح آن ها در امر عدم اعتنا و پابندی آنها به خواستها و تقاضاهای قانونی نمایندگان مقامات ذیصلاح یا اینکه متضمن تخلف از کار و بار حمل و نقل یا دولت و مؤسسات اجتماعی و یا مؤسسات سرمایه گذاری شده باشد در نتیجه محروم ساختن آن از آزادی برای یک مدت زمانیکه از سه سال بیشتر تجاوز نکند، یا با مشاغل و کار و تأدیبی و اصلاحی برای یک مدت زمانیکه بیش از یک سال نباشد یا با

مصئونیت بین المللی یک جنبش عالم شمول حقوق بشری است و از هر یک از احزاب سیاسی، ایدئولوژی و یا عقیده مذهبی مستقل می باشد و کدام پیوندی با آنها ندارد. این سازمان در امرجات و رهائی مردان و زنان که در هر گوشه و کنایه جهان بخاطر آراء و نظریاتشان، رنگ، مبداء نژادی و مذهب، جهت رسیدن با اهداف و آرمان مشخصشان به خشونت متوسل نشده اند دست اندرکار فعالیت است که همه آنها را بنام (زندانیان وجدان) مسمی می سازند.

مصئونیت بین المللی به کلیه شکنجه ها و مجازاتهای مالی به هر انواع و اشکال آن بدون قید و شرط و با اظهار حقایق جدا به مخالفت برخواسته است و خواهان محاکمات عاجل مناسب و پسندیده برای کلیه زندانیان می باشد.

مصئونیت بین المللی در سرانجهان بر مبنای اعلامیه عالم شمول حقوق بشر به مثابه پیشاهنگ ملل متحد در رابطه با قوانین و اصول های حداقل در امر معاملة و برخورد با زندانیان تلاش و نظارت به خرج میدهد.

مصئونیت بین المللی موقف مشاور را با سازمان ملل متحد ایفاء کرده (Ecosoc) یونسکو و شورای اروپائی، روابط و پیوند تعاونی با کمیسیون داخل امریکا پیرامون حقوق بشر سازمان کشورهای امریکائی داشته و همچنین با سازمان وحدت افریقا (دفتریکه جهت اسکان و تعلیم و تربیه مهاجرین افریقائی مشغول کار است) به عنوان ناظر دست اندرکار فعالیت است.

به هزاران تن از افراد اعم از مردان و زنان برای امروز در کالونی های کار تأدیبی و اصلاحی کارگران و

پرداخت جریمه که بیش از صد روبل نباشد .
این ماده های جدید با ماده های ۷۰ و ۷۲ متفاوت
است که در آنها از مجازات کمتر خوشنتر با رنسبت به اخیر آن
به تصویب رسانده اند .

مکربا آنهم ، ماده ۱۹۰-۱ و ۱۹۰-۳ بخاطر اینک که
اتهام در تحت این ماده ها کدام اثباتی را در رابطه با
(انکیزه ضد شوروی) در زمینه مدافع نیا زنداردروی این
منظور به آسانی میتوانند تطبیق گردد . فلذا تعقیب از
اینکه مدافع تحت ماده ۱۹۰-۱ میدانست که نظریات و بیانی
نیه ها ئیرا که او پخش نموده است دروغ و کذب محض بوده اند
باید به اثبات برسانند . این موضوع محاکم شوروی را مانع
از متهم و محکوم ساختن بسا از افراد تحت ماده ۱۹۰-۱
و ۱۹۰-۳ برای داشتن ارتباط با سایر همشهریان شوروی
در امر انتقاد و خورده گیری از موءسسات شوروی یا پالیسی
های رسمی آن ، نشده است . بگونهء مثال ، پنج تن از آن
ها ئیکه در آگست سال ۱۹۶۸ در میدان سرخ ماسکو برضد پنج
کشور پیما ن و ارسا در رابطه با اشغال چکوسلواکیا با اعتراض
پرداختند هر یک از آنها تحت هر دو ماده ۱۹۰-۱ و ۱۹۰-۳ متهم
و محکوم شدند . محکمه چنین فتوای صادر نمود که شعارهای
مثل (مرگ بر اشغالگران به شاسار

(به جمهوریت سوشلیستی چکوسلواکیا مدخله نکنید)
(آزادی برای دوبچک) و (بخاطر آزادی شها و ما) که بر روی
پلی کاردها و یا اعلان و آگهی های که مظاهره چیان با خود
حمل میکردند (بگونهء صریح ممثل و بیانگر کذب و دروغ
خود ساخته و پرداخته که دولت شوروی و سیستم اجتماعی آن

رابی اعتبار جلوه داد)

مثال دیگر کاربرد و اعمال این میتود ماده‌های جدید مصدق به محاکمه (ولادیمیر بوکوفسکی، وادیم دی‌لون و ایوگنی کوشیو) در آگست سال ۱۹۶۷ است، که آنها نیز تحت ماده ۱۹۰-۳ جهت سهمگیری آنها در یک مظاهرة مختصر و کوچک در چهارراهی یا میدان پوشکین ماسکودر برابر تصویب ماده ۱۹۰-۱ و ۱۹۰-۳ به مظاهرة پرداختند. مدعی العموم در بیانیه‌هایی اش در محکمه چنین اظهار داشت: اساسات و شالوده‌ها در کاربرد و اعمال ماده ۱۹۰-

۳ قرار ذیل است:

شهروندان شوروی در امر عدم توافق با پاره‌ای از مسائل به شمول اقدامات و کارائی مقامات مسئول دارای یک سلسله وجائب و حقوقی میباشند که باید اظهار کنند، اما برای دسترسی بآن یک طرز العمل نظم و قانون وجود دارد و در ضمن سربراه انداختن مظاهرات، متهمین این طرز العمل را تعقیب نمی‌کردند، فلذا مرتکب نقض نظم و آرا می‌شدند. تخلف و نقض شکنی از صلح و آرا می‌شدن بود خشونت بخاطر گستاخی و غرورش بود. تبارز گستاخی آنها در واقع با انتقاد آنها از قوانین موجود و فعالیت‌های کارمندان امنیتی آغاز گردید، فلذا حاکمیت خودشان را در معرض خطر قرار میدهند. در اساس، نظم عامه در نتیجه شعار دادن‌ها مورد تخلف قرار گرفت. هر سه مدافعین مقصر شناخته شدند.

این قوانین جدید، توأم با ماده‌های ۷۰ و ۷۲ بسا اوقات به بسا افرادیکه عقاید و اندیشه‌های مختلف و متفاوت

سیاسی را اظهارد داشته اند و کسانیکه حقوق اساسی و قانونی شان را در جهت (آزادی اجتماعات) به یک طریقه غیرموءجه و غیرقابل تحسین در قالب عمل ریزند، پیشرفت و انکشاف نشرات سا مزدات (نشریهء محرمانهء مردم یا شب نامه) (نشریهء که از طرف مردم بگونهء محرمانه نشر و توزیع می کردد). بهبود و انکشاف در نشرات محرمانه به مثابهء یک علاج و چاره سازی در برابر نشرات رسمی که در مواظبت و کنترل رسمی قرار داشت سرانجام به گرفتاری و توقیف تعداد وسیع و گسترده ای از مردم تحت عنوان اتهامات تهیه و تدارک، دارا بودن و یا توزیع این نشرات محرمانه غیر دولتی مواجه گردید. از آنجا ئیکه تولید، تملک، یا توزیع و پخش نشریهء محرمانه در تحت شرایط قانون شوروی متروک قرار نگرفته بود، مقامات مسئول در تلاش و جستجوی امکاناتی بودند که از طریق تعقیب و یورش بردن بمحتویات اسناد و مدارک این نشرات محرمانه به مثابهء یک نشریه ضد (شوروی) و یا (بعنوان اکاذیب و افتراء دولت شوروی و سیستم اجتماعی آن) به آن خاتمه بخشند.

یک یادآوری از روحیه ای که در آن اینگونه فعالیت در رابطه با محاکمهء (میخائیل خیفیتز) (M. KHIFITS) در سپتمبر سال ۱۹۴۷ به پیش برده میشد در روشت این نشریه محرمانه تدارک دیده میشد.

(آقای خی فیتز) یک نویسندهء جوان از لیننگراد متهم به (پروپاگندا و تبلیغ ضد شوروی) در رابطه با نوشته هایش به شکل یک مقاله پیرامون اشعار (جوزف بروودسکی) شده بود. در محکمه آقای (خی فیتز) اعتراف نموده بود که

او یک مسوده از مقاله‌اش را در بین رفقای شوروی اظهاری
نظر آنان پیرامون مقاله‌اش توزیع و پخش نموده بود
و اکثراً مدعی العموم را از روشت استخراجه ذیل می
توانید بدست آرید:

مدعی العموم - آیا شما چنین وانمود میکنید که
(مقاله شما) ضد شوروی بوده؟

آقای خیفیتز - نه بطور کلی.

مدعی العموم - آیا این عوض شد؟ آیا بگونه ضد شوروی با-
قی می ماند؟

آقای خیفیتز - با آن در حال اختلاف (قرا رمی گیرد)

مدعی العموم - اما سیزده تن آنرا مطالعه کرده اند!

آقای خیفیتز - سیزده تن در نتیجه مطالعه آن، آنرا تبلیغ
و پخش نکرده اند و یا توسط آن انگیزه به تحریک واداشته
شده اند!

مدعی العموم - نه خیر، حتی این موضوع تحریک و تبلیغ

و انگیزه ضد شوروی بوده است و روی موضوع مبرم و مصر بوده

در نتیجه آقای خیفیتز به جرم (تحریک و آشوب ضد شو -

روی) برای چهار سال در یک رژیم سخت گیرانه کمپ کار -

گران تأدیبی و اصلاحی محکوم قرار داده شد و دو سال تبعید

نیز بر آن علاوه گردید.

همچنین قانون جزائی شوروی یک سلسله ماده های

نیز پیرامون این نوع جرائم در خود دارد که حقوق همشهر-

یان را در امر (آزادی مذهبی) سلب میکند. ماده ۱۴۲ قا-

نون جنائی اراک افاسار RSFSR چنین ادا می دهد:

تخلف از قوانین پیرامون انفکاک وجدائی کلیسا و

دولت و کلیسا و مکتب . تخلف از قوانین و دستورالعملهای
جدائی کلیسا و دولت و دولت و مکتب و کلیسا با یکسلسله از
مشاغل و کاروبار تأدیبی و اصلاحی برای یک مدت زمانیکه
بیش از یکسال نباشد و یا در نتیجهٔ پرداخت جریمه که بیش
از پنجاه روبل نباشد مجازات خواهند شد . .

عین عمل توسط یک شخصیکه قبلاً هم به تخلف از قوا-
نین جدائی کلیسا و دولت و دولت و مکتب و طورشاید با بد
فعالیت‌های سازمانی که هدف آن در ارتکاب به چنین
عملی باشد ، با محروم ساختن آن از آزادی برای یکمدت
زمانیکه بیش از سه سال نباشد مجازات خواهد شد . .

این قانون بطور کلی مبهم به نظر می‌آید ، متخلفین
تحت این ماده صرف روی یک قانونیکه از طرف هر یک از شو-
رای عالی کارگران و رنج بران هر یک از جمهوریت‌های
اتحاد شوروی بسال ۱۹۶۶ از آن تعریف بعمل آمده است در
بین سایر چیزها ، تصویب نامه سال ۱۹۶۶ آموزش سازمان
داده شده و سیستماتیک پرنسپ‌های مذهبی را به معدنچیان
غیرقانونی اعلام میکند . این موضوع قابل پرسش است که
تا کدام پیمان‌های این جریان به ماده ۱۲۴ قانون اساسی
اتحاد شوروی که چنین تصریح میکند (آزادی وجدان) و
(آزادی مراسم و عبادات مذهبی و آزادی تبلیغات و پرو-
پاگندای ضد مذهبی . . . برای کلیه همشهریان) مجازاند و
اعتراف میکند ، در مغایرت و تضاد واقع میشود . فرمان
سال ۱۹۶۶ به گونهٔ صریح با پیمان و معاهده پیرامون
امحای کلیه اشکال تبعیض نژادی (که از جانب اتحاد شوروی
به امضاء رسیده است) که حقوق کلیه والدین را در جهت

آموزش اطفال شان طبق معتقادات آنها تصریح میکند در تضاد و مغایرت واقع میشود. مگر با آنهم، این فرمانگاه ملا با اساسات قانون فامیلی و ازدواج اتحاد شوروی سازگار است. ماده اول اخیر الذکر به مثابه یکی از وظائف اساسی قانون فامیل اتحاد شوروی در رابطه (با از بین بردن نهائی بقایای خطرناک و مراسم دوران گذشته در روابط فامیلی) یک کتّه گوری که آموزش و تعلیم مذهبی هم در آن شامل است، میباشد. همین نهادها (ماده ۱۸) همچنین توضیح می نمایند که (والدین اطفال شان را بروحیه قانون معاشره بنیانگذاران کمونیسم باید آموزش و تعلیم دهند).

پیروان مختلف العقیده انجیل عیسوی وابسته بغسل تعمید برای حقوق شان چنین استدلال میکنند که اطفال شان را با روحیه مذهبی که اشاره به تصویب نامه سال ۱۹۱۸ جدائی کلیسا از دولت و مکتب از کلیسا، که به امضاء لینن نیز رسیده است، و قسماً چنین توضیح میدهد:

(همشهریان رهنمودهای مذهبی را بگونه خصوصی میتوانند فراگیرند). فرمان شورای کمیساری توده های در رابطه با جدائی کلیسا از دولت و مکتب از کلیسا (۲۰ جنوری سال ۱۹۱۸) ماده ۱۴۲ قانون نامه ۱۹۶۰ طوریکه طبق قانون مصوبه سال ۱۹۶۶ بعد از یک سلسله ترمیم و تعدیل روی تخلفات مذهبی که غالباً در برابر برسا از اعضای جناح مخالف پیروان انجیل عیسوی تعمیدیون بکار رفته است، می باشد بخاطر اینکه آنها از تسلیم شدن به یک سلسله قیودات شدید بر فعالیت های مذهبی که در اوایل سال ۱۹۶۰ تحمیل شد

اباء ورزیدند. تعمیدیون مخالف (غالبا آن به مثابه ریفورم اشاره میکنند با پتیست‌ها یا (انیت سیاتونیکی) از سازمان برسمیت شناخته شده وابسته به خواهان انجیل عیسوی با پتیست قطع علاقه نمودند. چه بسا از با پتیست‌های مخالف تحت بازداشت قرار گرفتند و یا از طرف محاکم تحت ماده ۱۴۲ از ادعای حقوق والدین بالای فرزندان محروم ساخته شدند و این حقوق از آنها سلب گردید، عمدتاً بر روی اتهامات رهنمایی و آموزش اطفالشان بر مبنای پرنسپ‌های مذهبی برخورد رسمی مختصراً آنچه که توسط مدعی العموم بسال ۱۹۶۶ در جریان محاکمه (گینادی کری اوج کوف) و کریگوری وینز) دوتن از سخنگویان برجسته با پتیست‌های مخالف اظهار گردید.

(کری اوج کوف) به مثابه یک قهرمان، مردمانیکه آنها، در مخالفت از قانون و نادیده انگاشتن آن، هدایات ورهنمودهای را به اطفال خورد سن میدهند. این وضع بر خورد آنها در رابطه با کاران و یا متخلفین قانون خصوصاً افتضاح آمیز است.

(کری اوج کوف) و (وینز) از ایدیالوجی که مسلط بر اجتماع ما است بهتر مطلع اند چیزیکه با مذهب کد ام پیوندی ندارد. هنوز، با وجود ایدیالوجی خود ما و با وجود اینکه آنچه در موءسسات آموزشی و مکاتب تدریس می شود، آنها را ه و مسیرشان را می پیمایند و رهنمودها و هدایات مذهبی را به اطفالشان سازو برگ میدهند.

بگونه سپتمبر سال ۱۹۷۴، در حدود یکصد و هشتاد تن از تعمیدیون (با پتیست‌ها) مخالف، بخاطر (جرائم) و

تخلفات مذهبی محکوم بزندانی گردیده‌اند. در اوایل خرداد سال ۱۹۷۴ مقامات رسمی شوروی به نمایندگان جامعه باپ تیست جهانی که ازین کشور با زیدمی نمودند چنین اعلام داشتند که در حدود شصت تن از باپ تیستهای مخالف روی مسائل عفو عمومی در جریان دوماه قبل از حبس آزاد شده‌اند. اطلاعاتیکه از آنوقت به بعد از طرف اتحاد شوروی صادر شده است مؤید این بیانییه رسمی است.

به تعداد کثیری از عیسوی‌های اورتودوکس، بودیست‌ها، مسلمین و سایر حامیان و پیروان ادیان در اتحاد شوروی بخاطر (تخلفات) مذهبی تحت بازداشت قرار دارند. تعداد مجموعی از زندانیان مذهبی هنوز معلوم نیست. مگر با آنهم از نگاه تکرار واقع در رابطه با آنها آنچه در گزارش‌های بیانییه‌ها از طرف زندانیان و زندانیان سابق، زندانیان کهروی عقاید مذهبی بزندانیانداخته شده‌اند از یک تناسب معین مجموع تعداد زندانیان وجدان به موضوع میتوان قضاوت کرد.

رهبران دسته‌های مذهبی خصوصاً تحت ماده ۲۲۷ قانون جزائی اساسی اساس (یا معادل آن در سایر جمهوریت‌های متحد) در معرض زندانی شدن قرار دارند. ماده ۲۲۷ چنین ادامه میدهد:

تخلف و تجاوز افراد و حقوق همشهریان در زیر انجام مراسم مذهبی، سازماندهی و یا رهبری کردن یک گروه که فعالیت آن بمنظور تبلیغ عقاید مذهبی و انجام مراسم مذهبی با شدارتباط با عوامل و مسببات خطر به صحت و سلامتی همشهریان محسوب گردیده و یا سایر تخلفات و تجاوزات

به حقوق افراد و یا همشهریان، و یا ناگزیر ساختن و فراهم ساختن موجبات برای همشهریان در امر خودداری از فعلیات اجتماعی و یا انجام کار و بار و مشاغل کشوری یا شهری و یا باکشاندن معادنچی ها به چنین یک زمانها، با سلب و محروم ساختن آن از آزادی برای یک مدت زمانیکه بیش از پنج سال نباشد و یا در نتیجه تبعید که در تحت عین شرايط قرار گیرد یا با مصادره اموال و ملکیت وی و یا بدو ن مصادره حکم مجازات علیه آن مرعی الاجراء قرار خواهد گرفت.

سهمگیری فعال در فعالیت یک گروپ که در پراگراف یک ماده فعلی مشخص شده است، و یا تبلیغ و پروپاگنداسیستما تیک که منظور و هدف آن ارتکاب چنین اعمال باشد فلهاذا در نتیجه محرومیت آنها از آزادی برای یک مدت زمانیکه بیش از سه سال را در بر نگیرد و یا با تبعید کردن آن برای همین مدت زمان مجازات خواهد شد، و یا با کار و بار و مشاغل تأدیبی و اصلاحی برای یک مدت زمانیکه بیش از یک سال را در بر نگیرد محکوم خواهد گردید.

تذکر: اگر حرکات و فعالیتهای افراد بطوریکه در پراگراف دوم ماده موجوده از آن تذکر رفته، و افراد خودشان کدام عامل خطر بزرگ اجتماعی پیدا شده نشوند، اقدامات فشار اجتماعی علیه آنها سر دست گرفته خواهد شد (بیرمن و شپیندلر) در همانجا (اقدامات فشار اجتماعی) نه تنها شامل مجازات که از طرف محاکم تجویز گردیده است میباشد بلکه در اخطارها، در توبیخهای رسمی، جریمه های کوچک و امثال آن، اقدامات مکافات و مجازات که از طرف سازمان

های اجتماعی و محاکم تعیین میشود) موارد متعددی نیز وجود دارد که در آن فعالیت‌های مذهبی کشیشان اورتودوکس و رومن کاتولیک و مرشدان و کشیشان مخالف با پتیست در نتیجه تحقیق و بررسی مقامات رسمی و محاکم برای اینکه تحت ماده ۲۲۷ مجرم شناخته شود چنین تعبیر و تفسیر شده است.

درین اواخر کاربرد و تطبیق مضحک بی تناسب ماده ۲۲۷ در مورد (بیدیا دندارون) اتفاق افتاد. (مسئله آقای دندارون در تاریخ شرح وقایع مسائل معاصر "نشریات مصئونیت نشریات بین المللی لندن ۱۹۷۵" تذکر گرفته است نمبر ۲۸، صفحه ۲۴ و ۲۸. شرح وقایع اخیریک ژورنال وابسته به سازمان‌های است که در مسکو بچاپ میرسد اما محرمانه و صرف در امر گزارش از تخلفات حقوق بشر در اتحاد شوروی وقف شده است. به گونه منظم از ۱۹۶۸ به این سو به فعالیت آغاز کرده با یک وقفه از اکتوبر ۱۹۷۲ تا می ۱۹۷۴ مصئونیت بین المللی ترجمه‌های انگلیسی این ثبت وقایع را از ۱۹۷۵ به این سو طبع و نشر نموده است. در مورد مسئله دندارون همچنین مراجعه شود به مذهب در کشورهای کمونیستی (کیستن کالج، کینت انگلیند) جولای، اکتوبر ۱۹۷۳، صفحات ۴۳، ۴۷ و او بزرور لندن اول دسمبر سال ۱۹۷۴) - آقای دندارون، متولد سال ۱۹۱۴، پسر یک پیرو بودائی سرشناس وابسته به جناح لاما تقریباً برای مدت بیست سال در کمپهای زندان اتحاد شوروی بعد از ۱۹۳۷ خدمت کرده، و دوباره به مقامش برگزیده شد (که این موضوع بگونه رسمی ازینکه وی بیگناه بوده اعتراف شده خصوصاً به سال ۱۹۵۶

بیماران روان پزشکی در بیمارستانها و زندانهای اتحاد شوروی بخاطر معتقدات سیاسی و مذهبی حیاتشانرا سپری میکنند.

در جریان بیشتر از چهار دهه سال کار و فعالیت پیرامون تظلمات حقوق بشری در سراسر دنیا مسئولیت بین المللی اسناد و مدارک معتبر و بی شماری را پیرامون برخورد و سلوک و در عین زمان شرایط و اوضاع زندانها و وجدان در اتحاد شوروی اندوخته است. این گزارش، یکی از مفصل ترین اطلاعاتی که تا حال توسط مسئولیت بین المللی در یک کشور و احدهمه و تدارک دیده شده است محسوب می شود، توجه همگان را پیرامون این اسناد در امر تمثيل يسک محاسبه و ارزیابی تحلیلی در رابطه با اوضاع زندانهای شوروی و کالونی های کار تأدیبی و اصلاحی کارگران و بر خوردهای قانونی و درمانی طبی زندانها و وجدان که آن ها در مسائل روان پزشکی تحت بازداشت و توقیف قرار دارند جلب میکند.

همچنین توضیح دهنده این موضوع نیز هست که چرا تجارب مسئولیت بین المللی هرگز تبرئه ساختن مدافعین سیاسی در اتحاد شوروی نبوده است و همچنین این موضوع را نیز و انمود میکند که چنان ملاحظات سیاسی بعضا قوانین جنائی و تئوری آنرا تحت الشعاع قرار میدهد.

گزارش با توصیه ها و سفارشهای مفصل به مقامات شوروی در جهت بهبود امور جزائی شوروی و برخورد با افراد مظنون که از نظر روانی بیمار اند، موضوع را خاتمه می بخشند.

ا و فلہذا بہ مطالعہ بودیسم و کلتور مردم تبت پردا۔
 خت و بحیث یک کارشناس ما ہر درین رشتہ قرا ر گرفت . د ر
 اولان اودی (در بوریا تیا ، یک ناحیہ کہ با یک عنعنہ نیرو
 مند بودائی) است حیات بسر میبرد . آقای داندارون (شا۔
 گردان زیادی را کہ آنہا در مطالعہ کلتور شرقی علاقمندی
 از خود نشان میدہند بخود جذب نمودہ است . طبق یک نامہ
 محرمانہ سا مزدات بہ مقامات شوروی از طرف همقطاران
 آقای (دندارون) یک انجمنی کہ بر مبنای (دوستی و منافع
 مشترک) بودپی ریزی شد . (نامہ مجهول و محرمانہ نشرات
 وابستہ بہ غیر حکومتی بہوی . ای گوروا یدوف ، رئیس
 شورای مسائل مذہبی در رابطہ با موضوع با شورای وزرای
 اتحاد شوروی رابطہ برقرار نمود (پانزدہم فیروری سال
 ۱۹۷۳) روی مسائل مذہب در سرزمینہای کمونیستی (کیستین
 کالج ، کینت ، انگلیند) جولای - اکتوبر ۱۹۷۳ صفحہ ۴۳)
 در آگست سال ۱۹۷۲ ، آقای دندارون با زداشت و
 تحت مادہ ۲۲۷ قانون جزائی اراسافار محکوم شناختہ
 شد . صورت حساب و اعلان فرجام خواہی وی را بہ قیادت از
 فرقہ بودیست بخاطر رہنمائی حامیان در (قربانیہای
 خونین) (را بطہ دستوری) (تلاشہا در مرکشتا ر و ضرب شتم
 اعضای پیشین فرقہ کہ آنہا در تلاش قطع رابطہ با آن بودند)
 و (پیوندہا با کشورہای خارجی و صہیونیسم بین المللی)
 متہم قرار داد .

بسا از موارد اتہام آقای دندارون در جریان محاکمہ
 وی در دسمبر سال ۱۹۷۲ در (اولان اودی) تخفیف دادہ شدو
 یا از نظر انداختہ شد . فلہذا محکمہ بہ مثابہ اتہامات

ثابت شده از اینکه (گروپ دندان راون) میتینگ های نیایش را برگزار ساخته بودند و یک تخصیص مالی غیرمجاز برای این منظور تدارک دیده شده بود و آقای (دندان راون) به مثابه یک مربی روحانی هندوها در برابر آن دسته قرا رگرفته بود. آقای (دندان راون) در نتیجه آن به پنج سال محرومیت از آزادی محکوم شد، و در کلونی تأدیبی و اصلاحی کارگران به نزدیکی جهیل بیکال بتاريخ ۲۶ اکتوبر سال ۱۹۷۴ درگذشت یک تعداد از همکاران وی نیز همچنین تحت عنوان قانون جنائی متهم شناخته شده و کار آنها به تشخیص های روان پزشکی راجع ساخته شد که در نتیجه از نظر روانی بیمار تشخیص داده شدند و به سوء سسات روان پزشکی سپرده شدند. هر دو قانون نامه جنائی اراسافاسار (ماده ۱۴۳ ممانعت از انجام مراسم و شعائر مذهبی) و نظام نامه سال ۱۹۶۶ شورای عالی اتحاد شوروی در چنین موارد، مجازات آنها را مطالبه میکنند بدین معنی آنها را که در جهت اجرای حقوق مراسم مذهبی همشهریان مداخله می کنند، هنوز در بسا جاها، لست معتقدین که در سوء سسات و بنگاهای تولیدی مکاتب استخدام شده اند. اطفال از فامیل معتقدین به انواع و اشکال مختلف آزار و وحشت مواجه شده اند.

با پتیستهای مخالف غالباً شکایت ازین دارند که آنها را در استخدام و تعلیم در معرض تبعیض قرار میگیرند (که یک تخلف صریح از قانون مصوبه سال ۱۹۶۶ با دقت و مهارت پیرامون محتوای ماده ۱۴۲ قانون نامه جزائی و جنائی اراسافاسار می باشد) موارد خیلی مستند با پ

تست های مخالف وجود دارد که تحت ضرب و ستم قرا رگرفته اند و حتی در آشنای عملیات پولیس در برابر اجتماع مذ - هبی حتی مورد اصابت گلوله قرا رگرفته اند . بگونه مثال (نکلی ایوانوویچ لویکه) او منسک توسط یک افسر شبه نظامی کیپتن (تولی مشرپیا ترلوویکا نوف) در آشنای یک عملیه پولیس در برابر یک اجتماع نیایش و دعا خوانی در یک جنگل نزدیک ما جی لیف در بیلوروس بتاريخ دوم ماه می ۱۹۷۴ مورد اصابت گلوله قرا رگرفت و بشدت جراحت برداشت . در حالیکه به هر دوی این ماده های ۱۴۲ و ۲۲۷ بطور منظم در موارد جنائی بدان علیه را دتمندان مذهبی استناد میشود که مقامات مسئول حکومتی و پولیس در رابطه با اذیت و نا را حتی که جدا از آن مانعت شده است در رابطه با ارا دتمندان مذهبی مقصر شناخته شوند و چنین می نماید که کدام تعامل قانونی هم در زمینه وجود نخواهد داشت .

توقیف و بازداشت

در رابطه با موضوع طرز العمل های مسلط بر جریان مور جهت تلاشی، بازداشت و توقیف بدون محاکمه اصول و ضوابط سخت و دقیقی وجود دارد . هیچکسی بدون تجویز کتبی وکیل یا عامل نمی تواند بازداشت گردد . در حالیکه هنوز سعی و تلاش در امر توقیف و بازداشت بر روی شالودهء دقیق قانونی سردست گرفته شده است فلذا ادعای استبداد و خودکامگی می تواند مردود و شمرده شود . نمونه های مثال خیلی مستند طرز العمل تخلفات و حتی عنف و جبر و بسی

حرمتی های جسمی اکثرا به نظر میخورد. چنین انگاشته می شود که چنین وحشت های علنی از مشی عمومی آن منشأ می گیرد. اما بیشتر این موضوع ارتباط دارد به بیروکراتهای محلی و مقامات مسئول پولیس. مگر با آنهم، امکان دارد مرتخلف و تخطی از طرز العمل حقوق شخصی متهم و یا مظنون ریشه های خیلی عمیق و نیرومندی در قانون شوروی از نگاه عملی شکایات خصوصا از طرف قربانیان که در زمره ناراضیان سیاسی قرار می گیرند و یا معتقدین مذهبی، بخودی خود اعتراف نموده اند و یا اینکه با ظاهر شدن موضوع نقش نه چندان مؤثری میتوانند داشته باشند.

طبق قانون، با زداشت قیل از محاکمه در جریان یک تحقیق مقدماتی در تحت هر نوع شرایط و پیش آمده های بیش از نه ماه به درازا نمی کشد. اگر تحقیق بیش ازین حد به درازا بکشد زندانی از توقیف تا زمان محاکمه وی با ختم شدن موارد و کیفیت دوسیه وی آزاد گردد (مراجعه شود به طرز العمل قانون جزائی اراس اف اس ار ماده ۹۷) علی الرغم این لازمه و نیاز، افرادیکه به جرم سیاسی متهم باشند کارشان بیشتر ازین به درازا میکشد که حتی بدوا زده می انجا مد (بگونه مثال یوری گالانسکوف، الکساندر گینزبرگ، پتراس پلمپا پلویرا، پوویلاس پتروپنس یوناس شتاسا ییتیس) و حتی (پیا تریا کیر) کار آن به چهارده ماه کشید.

طبعاً هرگونه تلاش قانونی در زمینه مؤء جه جلوه دادن اینگونه تخطی ها صورت گرفته، یک استثنا در موردیک ریاضی دان یوکرایی بنام (لی او نیدیلوشه) بوقوع پیوسته

که در جنوری سال ۱۹۷۲ تحت توقیف قرار گرفت و تا جنوری سال ۱۹۷۳ محاکمه نشد. امر تحقیق و بازپرسی جنین اعلام داشت که شورای عالی اتحاد شوروی بگونه رسمی تمسک ید دوران تحقیق (پلیوشه) را به یکسال رسانده، و ازینکه (نیکلای پودگورنی و میخا ئیل گیورگادزی) مرتباً صد ر شورای کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی و منشی آن، این فیصله نامهرامضاء نموده اند.

اشخاصیکه در توقیف و بازداشت قرار دارند تا زمان محاکمه نمیتوانند از مدعوئین بازدید نمایند، با قانون دان یا وکیل قانونی ملاقات نمایند و یا با (خویشاوندان و یا سایر همشهریان تا زمانیکه مقامات مسئول تحقیق و بازپرسی به آنها چنین چیزی را مجاز دهند نمیتوانند مکاتبه نمایند. بعداً آنها بطور قانونی بعد از توقیف و بازداشت آنها تا مدت ده ماه با سایرین علاقه آنها قطع می شود.

(گا بریل سوپرفین) یک دانشمند و ادیب ماسکو در جولای سال ۱۹۷۳ به جرم (تحریک ضد شوروی و تبلیغ) جهت انتخاب یک وکیل مدافع اجازه برای وی داده نشد و ناگزیر شد که متون مندرجه گردآوری شده را در جریان تحقیق و بازپرسی مقدماتی بدون همکاری و معاونت یک وکیل قانونی شخصاً مورد مطالعه قرار دهد، علیرغم ماده های ۲۰۱ و ۲۰۲ طرز العمل قانون نامه جنائی از اینکه شورای دفاع در اثنائیکه متهم در امر بازرسی دوسیه اش قبل از اینکه به فرجام خواهی تشبث کنند بدان نیاز دارد.

مسئله ضمانت بگونه خلی مشکل غیرمحمّل جلوه می کند خصوصاً در موارد سیاسی اکادمی سین (اندری سخاروف)

وخانمش (ایلینا بوئر) برای (یوری سیخانوویچ) یکریا -
 ضی‌دان بعد از اینکه خیرالذکر در خزان وزمستان سال ۱۹۷۲
 (تحت ماده ۷۰) به جرم داشتن نشریه (ضد روسی) مدت چهار
 ماه را در زندان سیری نمود به ضمانت نامه وی اظهار آما -
 گی ابراز داشتند. گرچه بگونه واضح و برجسته کاملاً مناسبت
 سب و سزا و ارضامنت نامه بودند، اما به کادمیسن (سخاروف)
 از طرف مقامات مسئول کا، جی، بی در جریان یک مصاحبه به
 وی چنین اطلاع داده شد (کی، جی، بی) وی را بعنوان یک فرد
 که او بتواند دنیا زهای را که در رابطه با چنین موارد لازم
 دیده شده متقاعد کننده پندارد. در رویدادها و پیش آمدها،
 آقای شیخانوویچ برای یکسال بدون اینکه بتواند با خانم
 اش و یا حتی با وکیل مدافعش صرف برای یکبار ملاقات کند
 در بازداشت بود.

شورای دفاع طرز العمل های دفاع از قاتون طوری
 که درین اواخر به تصویب مقامات شود -
 روی رسیده است عموماً از نگاه حقوق بشری قابل قبول
 پنداشته میشوند. مگر با آنهم که روبرو و تطبیق آن در موارد
 سیاسی منظم یک سلسله نارسائی ها و مشکلات را در رابطه با
 حقوق متهم و نقض قوانین شوروی به بار می آورد.
 طبق ماده ۲۶ طرز العمل و تعامل قانونی جنائی از
 اسافاسار، و مطابق به نظام نامه های مشابه هر یک از
 سایر اصول نامه های جمهوریت های اتحاد شوروی، متهم
 دارای چنین حقوقی است که شورای دفاع از حقوق وی دفاع
 کند و یا میتواند وکیل مدافع داشته باشد. مطابق به ماده

۴۸ تعامل قانونی جنائی ارا سا فاسا ر متهم میتوانند وکیل مدافعش را برگزینند، واگرا و (متهم) با زپرس و یا محکمه را در امرگزینش وکیل مجاز میداند و با یدرضا یتش را در امرانتخاب وکیلش اظهار نماید.

اما با آنهم ارزش و اهمیت وکیل به حیث یک مدافع در نتیجه یک سلسله عوامل محدود گردیده است. در کلیه موارد مختلف، متهم میتوانند طبق اجازه مقامات مسئول با زپرس وکیل مدافعش را ملاقات کند (مراجعه شود به اصول نامه تعامل جنائی ماده ۴۷ ارا سا فاسا ر). این موضوع حتی صرف زما نیکه متهم در با زداشت بدون محاکمه قرار داشته باشد بکا می رود، یا به عبارته دیگر متهم اگر بدون محاکمه تحت با زداشت قرار گرفته باشد در آن صورت میتواند از وکیل مدافع استفاده کند. از آن جائیکه افراد در با زداشت و زندانها بدون اینکه تحت محاکمه قرار گیرند حتی تا نه مان نیز طول میکشد، متهم کلیه تحقیقات و با زپرسی ها را بدون استفاده از وکیلش بسر میرسانند. در موارد سیاه شکل دیگران، حتی عوامل بیشتر خطرناک آن که موثریت حقوق متهم را در امر مشوره با وکیلش مانع میشود. کلیه وکلای مدافع در اتحاد شوروی به چنین مشاغل و کار و با ر عملی دست دارند به انجمن دارالوکاله ها پیوند و ارتباط دارند. قانون سال ۱۹۶۲ ارا سا فاسا ر پیرامون کار و با ر و مشاغل دارالوکاله ها و یا وکلای مدافع چنین تقاضا و مطالبه دارد که (یک وکیل مدافع به مثابه یک مدلول و نمونه رعایت و شدید غیر قابل انحراف و برگشتنا پذیر قوانین شوروی باید باشند) نظیر سایر همقطاران آنها در

سیستم های قانونی قضائی وکلای مدافع شوروی نه تنها یک تعهد در برابر موء کلین خود را رند بلکه به جا معء شوروی نیز مکلفیت دارند مگر با آنهم، امکان نقاظت بین این تعهدات و نقش حزب کمونیست اتحاد شوروی در ارتشخیص و تعیین که کدام چیزها بدمثابهء عناصر اساسی منافع جا معء پنداشته میشود در حال تصفیه و سازش است. چها ز آنجا ئیکه شصت فیصد از وکلای مدافع اعضاء دا و طلب و نا مزد حـزب کمونیست اتحاد شوروی میباشند، این بمعنی آنست که آن ها دارای دونوع تابعیت و فرما نبرداری میباشند، به قانون و به حزب، که تعامل با اخیرا الذکرا طاعت و فرمان برداری لازمی را با قوانین و پالیسی های آن ایجاب می نماید.

هر وکیل مدافع در یک معضلهء دو جانبه که در امرگز - ینش و انتخاب بین (رعایت شدید و انحراف نا پذیر قوانین شوروی) و اطاعت و فرما نبرداری از مشی حزبی قرار گرفته است.

این امر برای یک وکیل مدافع در امر رجحانست و سبقت به هر یک از مطالبات و خواستهای رسمی در مقابل خواستها و مطالبات پالیسی حزب نا مناسب به نظر میخورد. در موارد مدافعین سیاسی از طرف زعامت حزب لازم دید ه شده است (بگونهء مثال) که یک کسی (ضد شوروی) است، یک وکیل مدافع کمونیست در فعالیتهای قانونی اش در نتیجه خواستها و مطالبات حزبی در تحت فشار گذاشته میشود. گـذ - شته از آن باید گفت که حتی کسانیکه وابسته و پیونده حزب هم نباشند به عین فشارها قرار می گیرند، گرچه نه بهما ن

تنوع و اشکال رسمی آن.

حتی در موجودیت اینگونه محدودیت‌های واقعی پیرامون اهمیت و ارزش وکلای مدافع وکیل مدافع سیاسی یک وکیل مدافع را نسبت به دیگر بحیث یک مشاور دفاعی اش از حیث قایل شود. مگر با آنهم، در رابطه با موضوع یک سیستم فوق العاده تصفیه سیستم قانونی که به اصطلاح شوروی‌ها (دویوسکی) وجود دارد، که طبق آن صرف یک وکیل مدافع که مخصوصا حساب‌وی پاک و تصفیه شده است میتواند در مواردیکه لازم باشد به (دوسیه‌های محرمانه) سری بزند، یک کت‌گوری در اتحاد شوروی که موارد سیاسی و قضایی وابسته با آن بدان تعلق می‌گیرد. این موضوع برقرار ساختن اعتماد با پایه از وکلای مدافع در رابطه با خراج ساختن همشوعان شان از صحنه، موقف و جهت‌گیری رسمی آنرا در شک و تردید قرار میدهد از اینکه کلیه اعضای انجمن وکلای مدافع و جدایین خصلت‌های معنوی و حرفوی بوده، و منعکس کننده نظرات رسمی روی این موضوع میباشد از اینکه هیچ چیز جریانی را که در نتیجه آن محاکمات سیاسی با قاطعیت تصمیم‌گیری شده است منقلب سازد.

بخاطر سیستم تصفیه‌ها، مدافعین سیاسی بعضا به گونه‌موء شراذ حقوق شان در امرگزینش و انتخاب شورای دفاعی شان محروم ساخته شده‌اند، که بهترین مثال آنرا میتوان (ولادیمیر بوکوفسکی) بسال ۱۹۷۲ یادآوری نمود. و چیز مهم‌تر از آن که با آن در یک ردیف قرار میگیرد واقعیتی است که وکلای مدافع که دارای تصفیه حساب مشخص باشند غالباً در امر مواجه شدن به خطر و از دست دادن

آن در نتیجه یک عمل فوق العاده جسورانه و متهورانه در فعالیت دفاعی شان محضایی میلی بخرج میدهند جهت برائت و برآمدن از عهده کاری استدلال اقامه میکنند و در امر تسکین و تخفیف از معضله تلاش به خرج میدهند.

برخی از قانون دانان مصمم و انعطاف ناپذیر که آن ها در امر دفاع از موء کلین شان آنقدر درست و مستقیم موضع گیری می نمودند که بر انجام ازنگاه سیاسی در ردیف نارضیا ن که به یک سلسله عملیات تشبث کردند متهم گردیده اند و صورت حساب تصفیه شده و بلا مانع شان را توأم با حقوق دفاع در موارد سیاسی از دست داده اند (بگونه مثال اس کالیستراتووه، د- کاسینسکایا ویو، پوزدی ایو) می باشد یا دآوری و تذکرا ز مثالهای آن ها برای همقطاران شان یک امر دلگرم کننده و تشویق کننده در انجمن وکلای مدافع نمی باشد. در موارد مختلفه سیاسی طرز برخورد و سلوک در امر دفاع با عظالت و بدون انگیزه و خیال بوده، و شورای دفاع بعضا با اینگونه ادعایها ماتی که در برابر موء- کل وی سربراهانداخته شده صرف محکومیت کمتری یا تخفیف محکومیت را نسبت به برائت وی تقاضا می نمایند.

همچنین یک سلسله موارد دیگری هم پیرامون تعقیب بی درنگ وکیل مدافع که او در امر مصالحه و سازش جهت دفاع از موء کلین سیاسی سرپیچی و امتناع ورزیده است نیز به نظر میخورد. بهترین مثال در این مورد میتواند از (ب. ای. ذولوتوخین) یک قانوندان برجسته ماسکو که وی از (الکساندر کینزبرگ) بسال ۱۹۷۸ در ماسکو دفاع نمود. دفاعیه آقای (ذولوتوخین) از جانب رفقای آقای

بسم الله الرحمن الرحيم ه

مقدمه

توسط ارتین اینالز، منشی
عمومی، مصدق نیت بین المللی

در جولای سال ۱۹۷۴ نما
یندگان انجمن قانون

دانان شوروی، مسوده اساسی قانون گذاری کار تأد -
یبی و اصلاحی کارگری را در ما سکو تسلیم هیئت نمایندگان
کمیته اجرائی بین المللی مصئونیت بین المللی نمود -
دند. قانون دانان چنین تأکید نمودند، در حالیکه یک
چارچوب صلاحیت برای هر یک از مؤسسات جمهوریست های
سوشلیستی اتحاد شوروی و یوگوسلاوی (بنیادگرایان) خود
شان جهت محافظه و نگهداری زندانیان و اوضاع و احوال
آنها نسبت به آنچه که توسط ستانداردومعیا رهای اصغری
مؤسسه ملل متحد در امر بر خورد و سطرک با زندانیان که
بیا نگر نورمهای بین المللی در رابطه با اوضاع و شرایط
محبس و زندانها است چیز بهتری را تدارک دیده اند.
در ضمن پذیرش اسناد شوروی، هیئت نمایندگان مصو
نیت بین المللی تأکید نمود که نظا مناهما و قوا نیمن

(گینزبرگ) مورد مدح و ستایش قرار گرفت. مگر با آنهم،
 در بین پنج ماه (آقای ذولتوخین) از حزب از شورای
 عالی انجمن وکلای مدافع و از مقام و شغلش که بحیث رئیس
 دفتر مشورتی قانون بود اخراج گردید.
 استدلالیکه در زمینها را نه گردید عبارت ازین بود
 که (آقای ذولتوخین) (با عدم پیوند و ارتباط وی بحزب،
 که در امر دفاع از "گینزبرگ" که مشی غیر شوروی بود)
 اقامه گردید. سرانجام امر چنین شد که آقای (ذولتوخین)
 از حقوق و مزایای شغل و کاروبارش بعنوان یک قانوندان
 و وکیل مدافع محروم ساخته شد.

محاکمات در تجارت مصئونیت بین المللی هرگز چنین
 رویدادها نیکه براءت وکلای مدافع سیاسی را در اتحاد
 شوروی بخاطر داشته باشد به مشاهدات نرسیده است. هیچ
 محکمه شوروی کسی را که به جرم فعالیت سیاسی محاکمه
 کرده باشد و سیه مدعی العموم را روی وجوهای تخلفات
 از تعامل که در جریان دوران تحقیق مرتکبان گردیده یا
 روی یک سلسله ملحوظات ناکافی بودن گواهی و استدلال
 رد نکرده است.

چنین موارد را نیکه آغاش شده یک محکومیت میانجا-
 مدچنین میرساند که محکوم علیه نسبت به مجرمیت جنائی
 عامل تعیین کننده و اساسی پنداشته میشوند. استدلال
 جانب مقابل چنین خواهد بود که مقامات مسئول تحقیق،
 کاروبارشان را کاملاً انجام میدهند که شانس لغزش و
 اشتباه در آن وجود ندارد. مگر با آنهم هیئت تحقیق

همواره را مستقیم و صحیح را درپیش گیرند فلذا تصمیم
 محاکم در رابطه با چنین مواردی ارتباط به نظر میخورد
 به استثنای قرائت تصمیم گیری آنها در مورد محکومیت
 گذشته از آن (لغزش نا پذیر و مصئونیت از خطا) ارگانهای
 تحقیق در ظاهر صرف (در موارد سیاسی) جنبه تطبیقی
 دارد. این موضوع یک پیش آمد و رویداد مهم برائت در
 موارد جنائی میباشد. این یک امر واضح است که در موارد
 سیاسی، وکالت، که از نگاه رسمی پاسبان رعایت قانونی
 به نمایندگی از یک سلسله ملاحظات و دیدگاههای "عالی"
 (سیاسی) به یکسو قرار داده شده اند، جهت متقاعد ساختن
 موضوع از اینکه فتوای علیه (مقصر) مورد نظر قبلی در موارد سیاسی
 کشانده شده است و یا راجع ساخته شده است، محاکم شود
 روی منظم را مراعات تصمیم و احکام که مستقیماً با نورم
 های تعامل که قانون شوروی آنرا پی ریزی کرده است
 تخلف و تخطی از آن محسوب میشود. ماده ۱۱۱ قانون اساسی
 شوروی چنین تصریح میکند که با زجوهی و پرسش از کلیه
 موارد در کلیه محاکمات بازو کشوده خواهد بود، تا جائیکه
 قانون استثنائات را مجاز نداند. چه بسا از محاکمات سیاسی
 در واقع این قانون موجب استثنائات میشود. جریان محاکمات
 کمات غالباً بگونه برجسته در اطاق خلوت انجام میپذیرد
 و بعضی اوقات از خویشاوندان نزدیک و دوستان متهم به
 این محکمه اجازه دخول را ندارند. البته به بهانه های
 مختلف از اینکه (کلیه چوکی ها بطور کلی اشغال شده است و
 چوکی خالی وجود ندارد) محاکمه مؤرخ یوکرایی (وا -
 لنتین موروز) بگونه رسمی در یک اطاق خلوت بدون حضور

حتی گواه مخصوص انتخاب شده و بدون کدام استدلال موءجه
 و رسمی صورت گرفت. غالباً محل، تاریخ و وقت محاکمه
 در آخرین دقیق تغییر میکنند و یا حتی بعد از آغاز جریان
 محاکمه این مسئله بوقوع می پیوندد و ابستگان و خویشا
 وندان متهم ازینکه آنها از آنچه از جریان محاکمات کاملاً
 آگاهی ندارند با صراحت اعتراض نامه های را عنوانی مقامات
 مسئول به پیش کشیدند. از آوان رویکار آمدن کمیته
 غیررسمی حقوق بشر در ماسکو، تحت سرپرستی اکادمسی
 سین ویا عضو فرهنگستان آقای (سخاروف) یکسلسله تلاش
 ها از طرف اعضای وابسته بداین فرهنگستان، خصوصاً از
 طرف عضو انجمن دانش (سخاروف) در جهت اشتراک به محاکمات
 سیاسی سربراهانداخته شده است، اما با آنهم به
 مقدار خیلی ناچیز بدافراد و وابستگان متهم جهت اشتراک
 اجازه نامه صادر میشود. مظاهره چنان خارج از ساختمان
 های محکمه در جریان محاکمات مخالفین حکومت غالباً
 توسط افراد مسئول محکمه و افراد (کی، جی، بی) کتک کاری
 شدند و یا در واقعیت امر برای ساعتها و یا روزها به حال
 توقیف نگهداشته شدند.

بداخل اطاق محکمه (رئیس محکمه) که بعضی اوقات
 با یونیفورم مجهز میباید توسط یک گاردی مخصوص آورد
 میشود، جریان محاکمه را با تبصره های خصمانه و پرسروصدای
 و یا در جریان محاکمه یک یهودی، با اظهاریه های ضد
 یهودی، و یا در امر صدور احکام مبنی بر تشدید بخشیدن
 محکومیت، مختل ساخته میشود. رونوشتها و سوادهای
 محاکمات سیاسی را همسیرشانرا در سامیزدات (نشراتیکه

از طرف مخالفین حکومت توزیع و پخش میکنند (در مییابند و چنین وانمود میکنند که در بسا مواقع مقالات بی شمار و متنوع اصولنا مهء جریان و تعامل جنائی مورد تخلف قرار گرفته است (کتلاک چنین تخلفات را میتوان در یادداشت ها (پاول لیت وینوف) محاکمه چهارتن (نشرات پینگوئین لندن ۱۹۷۲ بدست آورد) تقریباً بگونهء ثابت در پینگونه محاکمات شواهد یکداز طرف محکمه پذیرفته شده تا تکمیل به نظر میخورد و وزنهء تعادل به گونهء غیر عادلانه که به ضرر مدافع می انجامد، می باشد. در بسا موارد گواهان مدافع در جهت اجرای شهادت مجاز شمرده نمی شوند. بعضاً چنین اتفاق می افتد که گواهان مدافع که روی این منظور خواسته شده اند جهت ادای شهادت جز آنچه توسط مستنطق استنباط و نتیجه گیری شده است مما نعتهای برای شان ایجاد می شود. چه بارها تضادهای و دروغهای آشکار در اثبات ساختن و مدلل کردن آن چه که از طرف گواهان مدعی العموم از طرف محاکمه بدون اینکه کدام رقیبی در مقابل آنها قرار گیرد مورد پذیرش قرار گرفته است. چه در بسا موارد مدعی العموم بمنظور تشخیص آن (کارشناسان و روان پزشکان ماهر) را روی موضوع محصور ساختن مدافعیین سیاسی به تأسیسات عقلی و عصبی تجویز و سفارش میدهد. محاکم مسلمانان چنین تجویز و سفارشات را علیرغم غیرقابل پذیرش بودن آنها به مثابهء یک واقعیت ثابت و مدلل می پذیرد. (جهت اطلاع بیشتر به موضوع به فصل ۷ توقیف الزامی در بیمارستانهای روان پزشکی مراجعه شود).

رسمای مقام با صلاحیت که شهرهء آفاقی در محاکمات

سیاسی داشته باشند خیلی تعداد آن ها نا چیز و انکشت
 شما راست و زمانیکه اینگونه مسائل بوقوع می پیوندد ،
 در تمثیل و عرضه داشتن اینگونه جریانات قضات و ت های یک
 جانبه در جریان امور دخیل بوده است ، که ناظر صحنه می
 تواند چنین استنباط بنماید که هدف از چنین شهرت آنها
 صرف جنبه تبلیغاتی داشته تا ترسیم و تشریح حقیقت .
 بگونه مثال محاکمه (سنیا و سکی و دانیل) به سال
 ۱۹۶۶ ، محاکمه (گینزبرگ) و گالانسکوف) سال ۱۹۷۸ و در
 این اواخر محاکمه (پیاتریا کیرویکتور گراسین) در آگست
 ۱۹۷۳ رسماً توسط خبرگزاری های شوروی بگونه احساساتی
 که منظور آن بی اعتبار جلوه دادن متهم در انظار عمومی
 در داخل و خارج توأم با پیوند و ارتباط آنها با سازمانهای
 ضد شوروی پناهندگان گزارش داده میشود . بعد از محاکمه
 (یا کیرو و گراسین) یک کنفرانس مطبوعاتی نیز دایر گردید
 صرف بخاطر استفاده نامهندگان را خارجی ، متهمین به
 گونه رسمی به آنها نشان داده شدند ، و آنها نیز بنوبه خود
 بیانیهای تدارک دیده شده را از اینکه مقصر و مجرم می
 باشند ابراز داشتند . پیش آ مدیکه به مثابه یک تبلیغات
 رسمی عملیات در برابر روزنامه نگاران غربی در ماسکو و
 بر ضد جنبش حقوق بشر در اتحاد شوروی اتفاق افتاد بگونه
 مثال ایزوستیا ارگان رسمی نشریه دولتی گفته های
 (یا کیر) را نقل قول میکند از اینکه آنچه که بعضی اوقات
 در اتحاد شوروی بنام (جنبش دموکراتیک) اش خوانند صرف
 تعمیل و اجرای برنامه ها و تاکتیک های است در کشور
 توسط (سازمانهای جلا وطن و مهاجرین ضد شوروی) .

در را بطه با موضوع مثالهای برجسته جراید و نشرات رسمی و ژورنالهای شوروی را که بنده انتقاد و یار قابت بیک جمله (مقصر) در موارد سیاسی بپردازد و وجود ندارد. این موضوع در تضاد و مخالفت علنی و آشکار ریکارد نشرات شوروی پیرامون موارد جنایات غیرسیاسی میباشد، که روی آنها نشرات شوروی در امر دفاع از افراد متهم روی وجوه - هات مختلف بر حسب پیش آمد چیزی می نویسند. این تضاد و اختلاف دوباره یک واقعیتی را تبارز میدهد و واقعیتی که مدافعین سیاسی که قانون شوروی را عملی میسازند عبارت اند از آن هائیکه این کار بدزبان آنها تمام میشود و به مثابه یک کتله کوری جداگانه (متخلفین) با آنها برخورد و سلوک به عمل می آید.

مجازات : ماده ۲۱ قانون نامه جنائی اراس اف اس ار سلسله مجازات را که برای متخلفین جنائی در نظر گرفته شده است چنین خلاصه میکند و عبارت اند از:

- سلب آزادی آنها .
- تبعید .
- اخراج کردن و دورداشتن از محل .
- کار و بار و مشاغل تأدیبی و اصلاحی بدون اینکه آزادی از آنها سلب گردد .
- سلب حقوق از آنها در امر اشتغال آنها به دفاتر ویژه و یا مصروفیت آنها در فعالیتهای بخصوص .
- جریمه

- عزل و برکناری آنها از دفتر .
 - تحمیل وظایف در امر ترمیم آنچه از رهگذر آن خطر ایجاد شده است و یا ترمیم خسارات وارده .
 - توبیخ و سرزنش اجتماعی .
 - صادره مایملک و دارائی .
 - عزل و برکناری وی از نظامی و یا درجه و مقام آن .
- گذشته از آن، مجازات اعدام ممکن (به مثابه یک اقدام استثنائی) به افرادیکه متهم به هر یک از جنایات مختلف هژده گانه که شامل (خیانت) (جاسوسی) (عملیات تروریستی) و یک سلسله جنایات اقتصادی متنوع و چندین جنایات دیگر که با خشونت توأم باشند اعمال خواهد شد .
- در دوران جنگ، جنایات ویژه دیگری با محکومیت آن به مرک قابل توبیخ و سرزنش پنداشته میشود . طور شاید و با- ید تا آن جائیکه به مسئولیت بین المللی این موضوع علنی گردیده، هیچیک از زندانیان و جدان درین اواخر در اتحاد شوروی به اعدام محکوم نشده اند . بسا از افراد کدبه (جرائم) سیاسی و مذهبی متهم گردیده اند محکوم به (سلب آزادی) شده اند، بدین معنی که در زندان تحت بازداشت قرار می گیرند و یا در یک اجتماع و کلونی کارگران تأدیبی و اصلاحی قرار داده میشود . شرایط زندان کدبه سلسله آن از یکسال گرفته الی پانزده سال میباشد، اخیر الذکر مرحله نهائی محکومیت زندان که یک امر قانونی پنداشته میشود . محکومیت و یا محکوم کردن کسی به (سلب آزادی) نیز بدان علاوه خواهد شد، محکومیت که سالهای چندی را در (تبعید) تا تکمیل دوران زندانی اش بپایند

چنین امری را متقبل گردد. شخصیکه دوران محکومیت تبعید را می گذراند لازم است که دوران ز محل بود و باش مردم (خصوصاً در یک ساعدهء کوچک و دور افتاده) که از نظر مقامات مسئول اداری تجویز گرفته میشود منتقل شود.

گرچه چنین افراد نمیتوانند بر طبق قانون بطور آزادانه در چهارچوب ساعده های مشخص شده به گشت و گذار بپردازند، اما حرکات آنها از نزدیک توسط مقامات دولتی محل و مقامات ام، وی، دی (MVD) مراقبت میشود.

تصادفاً چنین مسائلی نیز بوقوع می پیوندد افرادی که متهم به (جرائم) سیاسی باشند عوض اینکه زندانی شوند تبعید میشوند. در برخی از موارد به متخلفین و مرتکبین اولی مدافعین جوان، و مدافعین وابسته به طبقه اناث چنین بوده است. مگر با آنکه کشف یک نمونه بستگی و پیوند آنها در امر ملائمت و انعطاف پذیری با چنین اشخاص مشکل جلوه میکند. در فبروری سال ۱۹۷۵ یک محکمه یو-کرائینی (اوکسانا یا پوویچ) را به جرم (تحریکات و تبلیغات ضد شوروی) محکوم ساخت. (اوکسانا یا پوویچ) متولد سال ۱۹۲۸، که مدت ده سال در کمپهای کار اجباری بخاطر فعالیت های ملیت خواهی یو کرائینی گذرانید، در نتیجه زندان این خانم صحت و سلامتی جسمی اش را از دست داد. و در خزان سال ۱۹۷۴ دوباره زندانی شد. در جریان محاکمه مدعی العموم وی را بخاطر توزیع نشرات محرمانه و گذشته از آن چند سال قبل ازین از جهت جمع آوری اعانه و توزیع آن به وکلای مدافع بخاطر آزادی زندانیان سیاسی یو کرائینی متهم نمود. قبل از محاکمه

اش (ا وکسانا پاپوویچ) در نتیجه یک عمل جراحی دوران نقاهت را سپری مینمود و صرف با عصا چوب زیر بغلی به گشت و گذار می پرداخت و در انتظار یک عمل جراحی دیگر بود. فلهمذاوی را در یک شرایط خیلی دشوار در کلونی کارگران تأدیبی و اصلاحی به هشت سال زندان و پنج سال تبعید محکوم ساختند.

محاکم صرف نادرا یک محکومیت بحال تعلیق را در موارد سیاسی روی آن صدمه می گذارند و مثال خیلی برجسته درین اواخر مصدق سال ۱۹۷۵ در محکمه لیننگراد در رابطه با (ولادیمیر مادام زین) یک نویسنده که در ارتباط با تلاشهای وی در جهت ترتیب و تنظیم مجموعه اشعار (جوزف بروفسکی) بازداشت گردید، میباشد. قبل از محکومیتش (آقای مادام زین) نامه عنوانی سر دبیر (لوموند) نوشت. بگونه مکمل در لوموندیا ریس در ۱۳ فبروری سال ۱۹۷۵ بچاپ رسید.

در جریان این محاکمه از محتوای اثرات و نوشته هاییش که رنگ سیاسی داشته است انکار نمود و چنین تأکید نمود که او (برضد شوروی) نبوده است و نه با سازمانهای هر رنگ و قماش (ضد شوروی) کدام پیوند و رابطه داشته است. او در نامه اش به (لوموند) با درک تقصیرش واتها ماتی که علیه وی وارد آمده است خاتمه بخشید. این نامه توأم با ندامت در واقع نشان دهنده اعترافاتی است که (آقای مادام زین) در محکمه اظهار داشت. علیرغم نقاظت های آشکار بین خودداری و تکذیب از هر نوع فعالیت های ضد شوروی (مادام زین) و اعتراض به (تقصیر) انها مات

(تحریر و تبلیغ ضد شوروی) محکمه سرانجام وی را مقصر دانست و محکوم نمود (برودکا ست بدزبان انگلیسی تا س مصادف به ۲۱ فیروری سال ۱۹۷۵ که نسخه برداری شده و از طرف دستگاه سخن پراکنی بی بی سی در خلاصه پخش اخبار جهانی ترجمه شد) با در نظر داشت این واقعیت که آقای (مادام زین) اعتراف نموده است، محکمه پنج سال محکومیت وی را در حال تعلیق در آورد. این محکومیت بگونه تیپیک بود. این موارد با نمونه های فیصله نامه محکمه برای ارائه دادن فتوای (تقصیر) به هرگونه ملحوظاتیکه مناسب باشد وفق داده شد.

درخواست و تقاضا نامه ها در برابر محکومیت محکمه در جریان هفت روز جریان محاکمه صورت خواهد گرفت. در موارد سیاسی، این گونه موارد بدگاهش و تفصیل محکومیت میانجامدته به برائت کلی یک متهم.

استیناف و مراجع طلبی در برابر فتوای صادر شده محکمه در امر محکومیت در بین هفت روز دوران محاکمه باید صورت گیرد. و در موارد سیاسی، اینگونه مسائل معمولاً "به تقلیل و کاهش مدت محکومیت می انجامد اما هرگز جریان امر به بری الذمه بودن متهم نمی تواند تمام شود. فتوای که در جریان محاکمه بحیث نمونه مثال از طرف محکمه عالی یا ستره محکمه جمهوریت های اتحاد روی آن بحث به عمل آمد (که شامل پاره های محاکمات سیاسی نیز میشود) قابل استیناف و مراجع خواهی نمی تواند باشد، گرچه چنین مواردی بگونه سایر دوسیه ها ممکن روی آن به اساساً بتکارت وکیل یا عامل کاهرا و چنین بیندیشد که یک سلسله تخلفات

با یدبا دقت و احتیاط کامل توأم با معیارها و ستانداردهای بین المللی مورد مطالعه و مقایسه قرار گیرد.

هیئت نمایندگی همچنین قانون دانان را از اینکه یک گزارش پیرامون اوضاع محابس و زندان شوروی که از طرف مسئولیت بین الملل در حال نوشته شدن است توصیه نمود، به تائید اذ لگرمی و اطمینان قبلی از اینکه هر دوی آنها و مقامات مختص ذیصلاح شوروی قبل از اینکه این گزارش به نشر سپرده شود تبصره پیرامون آن خواهند نمود.

این گروه آئی در مسکو یکی از آن سلسله جروبها های بودبا رهبران و زعمای ممتاز کارمندان حرفه ای شوروی که از سال ۱۹۷۳ به اینسوسا زوهرگ گرفتار شدند - گمان مسئولیت بین المللی چندین مراتب نسبت زندانیان و محبوسین و جدا ن اتحاد شوروی را که است و کیفیت آن ها را مورد پذیرش قرار داده، مقامات مسئول شوروی را در جریان امور قرار داده است. مباحثات و جروبها در رابطه با اوضاع و شرایط محابس و معیار قوانین و نظامنامه های اصغری ملل متحد را مرشدهای برخورد و درمیان زندانیان که منظم از طرف هیئت نمایندگی اتحاد شوروی در کنفرانسهای مؤسسه ملل متحد حمایت و پشتیبانی بعمل آمده است، نیز شامل آن بوده است.

نمایندگان انجمن حقوقدانان شوروی یک مسوده قبلی این گزارش را که در یک کنفرانس بین المللی در ۱۱ پریل سال ۱۹۷۵ در الجزایر دایر شده بود با آنها ارائه داده شد. مسوده ویا متن چاپ شده به رئیس انجمن لیو - سمیرنوف در پانزده پریل به مسکو فرستاده شد. آقایی

در طرز العمل و تعامل در جریان نخستین دادرسی در این
قضیه رونما گردیده است احتمال دارد قضیه مورد تجدید نظر
قرار گیرد که تجدید نظر در موارد فیصله محکمه سیاسی به
ندرت به چشم میخورد.

قانونگذاری در رابطه با کار تأدیبی و اصلاحی

پرنسپ ها و اساس ها ها ئیکه روی آن موءسسات و
سازو برگ های زندان در اتحاد شوروی به فعالیت نشان
ادامه میدهند مطابق قانون نامه مصوبه سال ۱۹۶۹ شورای
عالی اتحاد شوروی و نام گذاری نهادهای قانون گذاری
در رابطه با تأدیب و اصلاح کارگران اتحاد جماهیر شوروی و
جمهوریتهای اتحاد پائیزی شده است.
این سند دارای چهل و هفت ماده که موضوعات عمده
در رابطه با سازمان و تشکیلات زندان ها در اتحاد شوروی را
در بر می گیرد.
بعد از سال ۱۹۶۹ موءسسات و سازمان جمهوریت های اتحاد یک
نظامنامه تأدیبی و اصلاحی کارگری را که متضمن یک سلسله
پرنسپ ها ئیکه در نهادهای اساسات آن قرار داشت تصویب
و در ضمن آن پاره از تفصیلات عملیات زندان را تجویز و
سفارش نمود. نظامنامه های جمهوریت های مختلف در
تفصیل با چیز و اندکی که برخی از آنها و اجداً آن میباشند
مشابه همدیگر اند. با اهمیت ترین آنها طبق این گزارش
ویکی از آنها که در ابلائی آنها از آن بایدا آور ی نمود،
عبارت است از نظامنامه تأدیبی و اصلاحی کارگران اسراف

اسرار بخاطر اینکه موضوع بستگی به جمهوریت سوشلیستی
فدرالی روسیه شوروی اسرافاسرار دارد که عده ای
بیشتر محبوسین سیاسی در آن قرار دارد.

به مثابه قانون گذاری جنائی که در اواخر سال ۱۹۵۰
دایر شد، قانون گذاری تأدیبی و اصلاحی کار معاصر در
شوروی بیانگریک سعی و تلاشی است در امتدادین کردن
تحولات و دیگر گونیها ئیکه در مشی رسمی آنها بعد از مرگ
ستالین بوقوع پیوسته است طرح ریزی، اعلام و انتشار
این قوانین در اواسط ماه ۱۹۶۰ در نتیجه یک سلسله جر و
بحث های زیادروی موضوع سوء ساسات کیفری و جزائی به
جلو کشیده شد، جرو بحثیکه نه تنها قضات و متخصصین جنائی
را بلکه پاره ها از اظهار نظر عمومی را نیز طور شا ید و باید در
بر میگرفت. این قانون گذاری، زمانیکه پا به عرصه وجود
گذاشت، آرزوها و خواستهای برخی از قضات شوروی را در
رابطه با اصلاحات گسترده و سریعی که شامل حال سیستم
جزائی و کیفری شوروی گردیده بودند نمی توانست بر آورده
سازد. وضع قانون تأدیبی و اصلاحی معاصر بگونه کلی
سیستم تیوری آنرا بخاطر داندنظا منامه ها و کارنامه و
تجاربیکه در مرا منامه های رسمی آن بسال ۱۹۵۴، ۱۹۵۸ و
۱۹۶۱ به تصویب رسیده است بخاطر داندو آنرا نگهداری می
کند. تحولات و دیگر گونی های خیلی عمده ای که بیانگر این
موضوع در رابطه با قانون گذاری تأدیبی و اصلاحی کار به
سال ۱۹۶۹ و ۱۹۷۰ در ظاهرا مرتضمین های ذره پوشی در امر
رعایت و احترام از قانونیت و پیروی از نظا منامه ها و
اصول میباشند. در ظاهرا مریک واکنش به نارشیکه مسلط

برجریان امور سیستم تأدیبی و اصلاحی کا ردردوران زمان
 داری ستالین بود. مگر متأسفانه استمدادشایان تمجید
 از قانون گذاری معاصر در رابطه با قانون متداول و معمول
 بگونه رقتبارا زبسا جهات با عرف و روش معاصر در تضاد
 واقع میشود.

تیوری

مفاهیم قانون گذاری تأدیبی و اصلاحی
 در رابطه با کار در اتحاد شوروی، منظور از
 وضع قانون تأدیبی و اصلاحی در رابطه با ترتیب اثر
 دادن و فراهم کردن مجازات در رابطه با جنایت با این
 اندیشه که نه تنها تحمیل کردن یک مجازات برای ارتکاب
 یک جرم چنین باید باشد بلکه همچنین برای تأدیب و اصلاح
 محکومیت این مقصرین با روحیه و سلوک و وظیفه شناسی برای
 کار و مراعات دقیق و کامل از قوانین و احترام برای جامعه
 معهء سوشلیستی و در ضمن جلوگیری از ارتکاب جرائم تازه
 هم توسط محکومیت مقصرین و بوسیلهء سایر افراد و همچنین
 در امر محاف و نا بودی جنایات پیشرفتهای صورت گرفته .
 تطبیق و اعمال محکومیت روی منظور و ارد کردن رنج و
 ناراحتی جسمی و یا تحقیر و توهین به کرامت انسانی نمی
 تواند باشد. مسئله عمده و اساسی در بحث و گفتگوی شوروی
 ها روی وضع قانون زندان در رابطه با ترکیب ویژه دو قسمت
 برجسته با زداشت زندان است. پهلوها و جوانب منفی آن
 تحمیل و ارد کردن فشار و ناراحتی)
 (جوانب مثبت آن اصلاح و تأدیب
 هر یک از افراد زندانی بطور جداگانه و منفرد است)

نهادهای اتحاد جماهیر شوروی و اصولنامه‌های تأسیس
 دیبی و اصلاحی کار جمهورییت متحدبیا نگر حل رسمی واداری
 به معضله در رابطه با آشتی و مصالحه با ارزشهای بشردوستانه
 وایدآلهای سوشلیستی توأم با ضرورت‌های (مبارزه در برابر
 جنایات) میباشد. طبق ادعای کارآگاهان و متخصصین
 جنائی شوروی، قانون تأدیبی و اصلاحی کار در شوروی این
 اندیشه و تخیل را ازینکه مجازات و کیفر جنائی بمثابه
 افزار و وسیله کسب و دستیابی به انتقام و مکافات و کیفر
 از جنایت کاران میباشد. بگونه مثال پروفیسورام - د
 شارگورودسکی که یکتا از نظریه پردازان و تیوریسن نه چندان
 خیلی برجسته شوروی که پدر و دحیات گفته است، مکافات و
 کیفر را به مثابه یک اساس توبیخ و مجازات به کلیه مذاهب
 در جریان تاریخ حل نموده است. او چنین تأکید نمود که
 بقا و نگهداشت پرنسپ‌های کیفر و مکافات و انتقام یکی
 از مشخصات تیوریها و نظام‌های مجازات در جوامع کلاسیک
 پیتالیستی میباشد. قانوندانان در جوامع سوشلیستی
 طبق ادعای پروفیسور (شارگورودسکی) که وی چنین معتقد
 است این پرنسپ‌ها را تردید نموده است و کیفر و مکافات
 را (به مثابه شکل معاصر انتقام گیری بدوی چیز دیگری
 نمی‌داند).

فلذا حتی قانون گذاری اخیر شوروی در رابطه با
 کار تأدیبی و اصلاحی ازین گونه پرنسپ‌های بشردوستانه
 انحراف کرده اند. ماده اول نهادهای وضع قانون کار
 اصلاحی و تأدیبی چنین تصریح میکند (کاربرد و اعمال

محکومیت نباید به منظور وارد کردن مصائب ورنج ویا تو -
 هین و تحقیر به حیثیت و آبروی انسانی (قرا رگیرد) (تأکید
 روی موضوع از طرف مصئونیت بین المللی صورت گرفته
 است) (این اظهارات در رابطه با پرنسپ در هر یک از نظام
 نامه های کارتآدیبی و اصلاحی جمهوریت های متحد به نظر
 میخورد). (غالباً اینگونه اظهارات از طرف مبصرین شو -
 روی به مثابه یک اشاره در رابطه با مروت و شفقت سوشلیستی)
 که لازمه قانون گذاری برای شوروی باشد از آن یادآوری
 می نمایند. هنوز هم کلمه بندی خطرناک آن به سلسله
 مسائل اساسی در تیوری کارتآدیبی و اصلاحی در شوروی که
 صرف با مشکلات قابل حل میباشد حکایت میکنند نسبت با این
 که فشارها و ضربات ناشی از درد ورنج بر زندانیان و یا
 تحقیر و یا توهین حیثیت و آبروی انسانی آنها، ماده یک
 چنین میرساند که (هدف) آن صرف کار برد و اعمال مجازات
 در اتحاد شوروی نمی باشد. در هیچ جای از نهادهای و یا
 اصول نامه های قانون کارتآدیبی و اصلاحی جمهوری متحد
 کار برد اینگونه عملیات بگونه واضح و آشکار از آن مما -
 نعت و جلوگیری نشده است.

توضیح رسمی برای چنین یک عمل آشکار و علنی
 خلاف قانون که عبارت از تمثیل مجازات به واسطه تعریف
 و یا تا حدی وابسته به رنج و مصیبت است، چه جسمی و چه
 روحی. گذشته از آن عنصر درد ورنج در محرومیت از آزادی
 و سلب آن (و سایر اشکال مجازات است) که بگونه رسمی به
 مثابه یک مانع عمده و اساسی میباشد، چه برای زندانی
 مجرد و برای عناصر (ناپایدار و متزلزل) که آنها بواسطه

جنایات تحت امتحان و آرمایش قرا رخواهند گرفت. فلهدا
 در حالیکه ادبیات و نشرات شوروی پیرامون مشی جزائی
 اخطارهای مکرری را در برابر تعیین و تخمیل (مجازات یا
 کیفر) غیر لازمی رنج و مصیبت بر زندانیان تمثیل میکند
 پالیسی رسمی همچنین در نتیجه تحریم ملایمت و نرمش نا-
 زواد را مبرر خورد و سلوک با زندانیان نیز مشخص میگردد.
 قانون گذاری کارتأ دیبی و اصلاحی شوروی و تئوری
 های آن در رابطه با تخمیل رنج و تکالیف منظم و با قاعده
 را بر زندانیان که نه تنها صرف یک مسئله پرنسیپ از نگاه
 جنائی است بگونه آشکارا مورد تردید قرار داده است،
 بلکه دارای یک اهمیت مهم در امر ارزیابی کردن شرایط
 زندان اتحاد شوروی با در نظر داشت ملاحظات حقوق انسانی
 نیز میباشد.

از جمله مطالب خیلی واضح که خاصیت از نگاه کیفری
 و مجازات در رابطه با سیستم کارتأ دیبی و اصلاحی شوروی
 است از اینکه پالیسی و مشی رسمی آن حاوی دستور و احکامی
 است که زندانیان باید در یک حالت و وضع گرسنگی دایمی
 نگهداشته شوند. نظامنامه کارتأ دیبی و اصلاحی (اراس
 اغاسار) صرفاً آن مقدار غذا را به زندانیان تهیه و
 تدارک می بیند که از نگاه بیالوژیکی و علم الحیات لازمی
 پنداشته شود.

افراد متهم و محکوم آن مقدار غذای را دریافت خوا-
 هند کرد که با آن اورگانیزم انسان وظایف عادی و طبیعی
 اش را بتواند انجام دهد. یک مقایسه این معیار قانونی
 با ماده بیستم در رابطه با معیار روستا نداد آئین نامه

اصغری ملل متحد را مرعاً مله و سلوک با زندانیان آموز -
نده و عبرت آمیز است .

هر زندانی باید از جانب مقامات مسئول در اوقات
معمول با غذائی که کیفیت غذائی آنها برای صحت و سلامتی
جسم مفید ثابت شود ، که خلصت و کیفیت مایه صحت و
تندرستی که در مرتبه و تقسیم و توزیع آن بهتر کار شده
باشد . انگیزه کیفری برای نورم قانونی شوروی از اینکه
زندانیان صرف مقدار غذای مورد نیازشان را بطور اصغری
از نگاه بیالوژیکی به همان گونه که در فوق از آن یادآوری
شد بآنها تجویز گردد ، در سطور ذیل آنچه که ازین مقدار
غذائی اصغری در سطور قابل تذکر ذیل از آن توضیح بعمل
آمد در کتب درسی آنها نیز گنجانیده شده که از طرف وزارت
امور داخله اتحاد شوروی (MVD) وزارت خانه کوه
مستقیم مسئول اداره این سازمان های کار تأدیبی و
اصلاحی را بعهده دارد مورد قبول واقع شده .

عدم تهیه و تدارک آنچه از نگاه معیارهای اصغری
فیزیولوژیکی و وظایف الاعضاء در رابطه با غذا و تدارک مواد
مربوط است . مصیبت ورنج های جسمی را به بار می آورد
و سرانجام به لاغر سازی و فقدان توانائی اورگانیکسم ،
بیماری بالآخره به فقر و ناتوانی حیات فرد منتهی میشود .
حفظ و مراقبت هم روزها جناس و مواد متهمین که آنها متر-
صدوناً ظر بر خواسته های رژیم اند در داخل حدود الزامی فز-
یولوژیکی سر بر اه می افتد که از کیفر مندرجه مجازات
ناشی میشود و اهمیت و لزوم استعمال و استفاده از آن در
ا حصول و دستیابی به هدف های عمومی باز دارنده و

تعلیمات و آموزشهای تأدیبی و اصلاحی، قانون گذاری کار
تأدیبی و اصلاحی شوروی تا یک حد مشخصی در امر حفظ و
مراقبت مطالب عمده و مهم در رابطه با زندانیان بمثابة
یک وسیلهء دستیابی و حصول با اهداف مسلم مادهء بیست
نهادهای قانون گذاری کارتأدیبی و اصلاحی اتحاد شوروی
و جمهوریت‌های متحد با شریک برداری میکنند.

روی این منظور ازینکه صرف آن زندانیانیکه (آنها
در خواستهای رژیم تبعیت مینمایند) (درجهای رجوب حد و
لازمی از فیزیولوژیکی) (تغذی خواهند شد) که به حیث یک
نتیجه یا یک کاهش در جیره بندی های غذا برای آن زندانیان
نیانیکه از کار امتناع میورزند که آنها (عمدا) معیارهای
تولیدی کارشان را بسر نمی رسانند، یا آنها را مرتخلف
از دسپلین و نظم به سلولهای مجازات قرار داده می شوند.
غذای هم اطاقهای زندانیانها کمتر از زندانیانی است که در
کلونی های کارتأدیبی و اصلاحی تحت بازداشت قرار دارند.
گرچه زنگاه پرنسپ کلیه زندانیان در کلونی های کار
تأدیبی و اصلاحی طبق نورم واحد بدون کدام تفاوت که به
کدام نوع رژیم آنها نگه داشته شوند، در عمل متوالیا
رژیم های خیلی شدید و خطرناک، کاهش پی در پی در جیره
بندی ها باشد متضمن آن میباشد. این پالیسی سرزنش
آميز در رابطه با گرسنگی برای کلیه زندانیان که قانونا
تجویز شده است بگونهء مفصل در ذیل پیرامون آن بحث
خواهد شد. این مشی در بخشی ازین گزارش که با قانون
گذاری کارتأدیبی و اصلاحی شوروی سروکار دارد، بخاطر
اینکه این سازمان و سایر سازمانها ئیکه خاصا در امور

کیفری و مجازات سیستم زندان شوروی روی این ادعا را ازینکه تحمیل محائب و رنج (به مثابه یک هدف) قانون جنائی و کارتآدیبی و اصلاحی شوروی نمی باشد منسوب می سازند به معرض نمایش قرار میدهند. درحالیکه به گونه رسمی چنین ادعا شده است که قانون کیفری و مشی آن که با نام (انسان دوستی و شفقت) مشخص شده است، که درین صورت از نگاه مقایسوی سیستم های قانونی غیرسوشلیستی بگونه ابتدائی وحشی و جاهل میباشد، همان قانون گذاری که مملو حاکم بر جریان امور سیستم زندان شوروی است شامل قید و شرط های که تحمیل رنج و آزار را حکمی و دستوری قرار میدهند درین صورت قانون گذاری کارتآدیبی و اصلاحی شوروی از نگاه کیفیت با آن قانون گذاری که آنرا تعویض نموده اند تفاوتی ندارد.

قانون گذاری که در جریان بیست سال دوران ستالین معمول و متداول بوده.

در ظاهر مرد را بظهور آورد و مسئله بیشتر قاطع و مسلم، قانون گذاری کارتآدیبی و اصلاحی معاصر شوروی بر مبنای عنعنه که از دوران خیلی قدیم و کهن برای آنها به ارث مانده تبعیت و پیروی مینمایند. روی این ادعا ازینکه نخستین هدف سیستم کارتآدیبی و اصلاحی عبارت است از (اصلاح و تأدیب و تجدید تربیت و آموزش) افراد متهم میباشد این پرنسپ و دستور العمل توسط نویسندگان و مسئولین قانون گذاری جزائی و جنائی شوروی در کلیه دوران موجودیت دولت شوروی مورد تأیید قرار گرفته است. مگر با آنهم، قانون نامه های پیشین زندان (۱۹۲۴ و ۱۹۳۳)

بین اعضای طبقه کارگر که جنایات آنها بگونه اساسی دولت جدید را تحت تهدید قرار میدهد و اعضای (طبقا ت خصم) که آنها بخاطر فعالیت های شان که دارای اهمیت سیاسی است زندانی شدند یک حد فاصل را بوجد می آورند. تحت این سیستم، صرف مجرمین و جنایتکاران معمولی و عادی بایدهمورد اصلاح قرار گیرند.

زندانیان سیاسی قابل	قانون گذاری کار تأد -
اصلاح پنداشته نمیشوند	یبی و اصلاحی معاصر این
	تشخیص و امتیاز را بگونه

رسمی نمی پذیرد و خواهان (اصلاح و تجدید تربیت و آموزش) برای کلیه زندانیان است. اما با آنها، با روی کار آورده شدن اقدامات و تدابیر خیلی خشن در برابر (خصوصا جنایت کاران خطرناک دولتی) قانون گذاری کار تأدیبی و اصلاحی معاصر شوروی هنوز بطور ضمنی از زندانیان سیاسی جهت درمان مشخص آنها یادآوری میکند.

نقطه نظر رسمی شوروی پیرامون درمان و سلوک با زندانیان بگونه عمیق تحت الشعاع عقیده و اصول مادی گرائی مارکسیستی ازینکه سلوک و برخورد افراد را بعد گسترده تر آن در نتیجه شرایط و اوضاع اوبژکتیف (آفاقی) و مشخص سمت بندی میشوند قرار گرفته است که در تحت همان گونه شرایط آنها قابل درک اند و تأثیرات سوبژکتیف (ذهنی) که آنها در معرض آن قرار می گیرند، مشخص و تعیین میشود.

بر مبنای چنین مکلفیتها، چنین در نظر گرفته شده

سمیرنوف در عین زمان رئیس هیئت قضات عالی کشور اتحاد شوروی نیز میباشد.

در یک نامه محرمانه، مسئولیت بین المللی جنین تذکرات تبصره ها ئیکه پیرامون صحت و یا تفسیر و تعبیر حقایق در گزارش بعمل آمده استقبال خواهند نمود. جواب آقای سمیرنوف مؤرخ ۲۷ آگست ۱۹۷۵ در اخیر این گزارش مجدداً به نشر رسیده است. گرچه گزارش به اوضاع و احوال زندان سروکار دارد، نخستین علاقمندی و دل بستگی مسئولیت بین المللی در امر نجات ورهائی بخشیدن بدون قید و شرط کلیه زندانیان وجدان میباشد. لهذا مسئولیت بین المللی تصمیم گیری مورخ ماه سپتمبر حکومت شوروی را در سال ۱۹۷۳ در امر تصویب پیمان مؤسسه ملل متحد پیرامون حقوق مدنی و سیاسی که شامل مصوبات جهت محافظه حقوق بنیادی هر فرد از همشهریان است استقبال میکند. حمایت و محافظت آن ها یک اصل مهم و لازمی بوده و مشایه به ضمانت های است که قانون اساسی شوروی نیز از آن سرخورده است. اما با کمال تأسف، قانون جزائی شوروی مصوبات مغایر آنرا در خود گنجانیده است (مراجعه شود به صفحه ۸۷) که مقامات ذیصلاح را در امر بزدن انداختن ناراضیان مذهبی و سیاسی مجاز میداند.

یکی ازین تبعارز خلاف قاعده آنها بین قوانین پذیرفته شده بین المللی و قانون اساسی شوروی که از یکسو و قانون جنائی داخلی آنها از جانب دیگر میباشند جنین است که اکثریت آنها ئیکه فعلاً در زندان حیات بسر میبرند در ظاهراً مرتخلف از معیارها و استانداردهای پذیرفته شده

است، که موءسسات کار تأدیبی و اصلاحی شوروی مکلفیت انجام مسئولیت طرح ریزی، کاربرد علمی پروگرام سالم در امر (اصلاح و تجدید تعلیم آموزش) زندانیان، هدف و منظور آن که در ماده بیستم نهادهای قانون گذاری جنائی اتحاد جماهیر شوروی و جمهوریت های اتحاد شوروی پی ریزی شده، که چنین میرساند:

تأدیب و تنبیه نه تنها (گوشمالی در جهت تهذیب و اخلاق) برای جرم و جنایتی که مرتکب شده می باشد، همچنین دارای یک هدف در امر تأدیب و اصلاح و تجدید آموزش افراد متهم به روحیه مشی پاک نفسی و انضباط نفس بسوی کار و مشاغل قبول و اجابت درست و صحیح با قوانین مربوطه، احترام گذاردن برای قوانین در جهت زندگی عموم افراد سوشلیست

این عقیده به وضع قانون گذاری کار تأدیبی و اصلاحی اتحاد شوروی و تیوری آن یک روحیه خوش بینی و اعتماد را مبنی بر اینکه حبس و زندانی شدن در اتحاد شوروی دارای یک ارزش و خصلت مثبت برای محبوس و زندانی محسوب می شود تا یک مجازات محض برای تخلف وی از قانون، اما با آنهم در بین قضات و حقوق دانان شوروی و ما هرین و کارشناسان جنائی آن اختلافات و تفاوت های نظرو اندیشه به نحوی که از کاربرد عملی این پرنسیپ و دستورالعمل ها از اینکه زندانیان باید (تأدیب و اصلاح شوند) و (تجدید آموزش یا بند) چه توقعاتی از آن میتوان داشت وجود دارد. بگونه مثال، ای، وای، ناتاشیف و ان ای سترو - چکوف بسال ۱۹۶۷ از طریق نوشتن اثر در رابطه با این

نظریه سهم گرفته اند.

ازینکه در رابطه با تأدیبات و اصلاح و تجدیدآموزش و تعلیم یک فرد متهم زمانی میتوانیم اظهار نظر کنیم که او یکتا از اعضای مفید و مشرک با معه قرا رگیرد، چنین است زمانیکه او از نگاه معاشره و اخلاق مورد اصلاح قرار گرفت، اوست که تجاوز را از روی ترس مجازات ترک نگفته باشد. ناتوانی او شویسترو چکوف را ترازان کام برداشتند. یا به عبارته دیگر، اصلاح و تأدیبات و تجدیدآموزش باید در جهت حصول یک نتیجه باشد: فرد و یا شخصیکه او دوران محکومیتش را سپری کرده باشد نباید بیش ازین برای جامعه خطرناک ثابت گردد، و گذشته از آن او باید یگانه نیرو و توانائی اش را در استفاده با معه از خود تبارز دهد.

ام - د شارگور و دسکی، این جهت گیری نهادی را بمثابه یک تصور، در رابطه با اهداف کیفر و مجازات مورد تکذیب قرار داد: کار و با ر و وظایف آموزشی و تعلیمی در رابطه با مجازات و کیفر زمانیکه متخلف و قانون شکن بعد از تکمیل دوران محکومیتش که نباید بیش ازین مرتکب جنایت شود افزایش می یابد. موقف آن مصنفین که میخواهند احساسات شخص جانی را از نگاه اخلاق و معاشره تغییر دهند از ساحت وظایف محدود که باید در قوانین جزائی در تعیین مجازات رعایت شود، تجاوز میکند، وظیفه عمومی تعلیم و آموزش یک شخص برای اینکه یک تبعه حساس جامعه شود - شلیستی با آید، در رابطه با آموزش اخلاقی شخص، در بعضی شرایط حتی در شرایط عادی فامیل و خانواده، مکتب و یا محل اجتماع و کولکتیف همواره توأم با مؤه فقیست

نبوده است که اینطور یک توقع داشته باشیم که جنایات قابل مجازات در جایگاه شرایط آموزش و تعلیم از نگاه جنبه های اخلاقی طوری وسیع باشد این بیشتر یک تخیل است که انجام اینگونه وظایف مجازات جنائی مجرم را در شرایط که حالات و اوضاع برای تربیه و آموزش از نگاه جنبه اخلاقی آن خیلی مشکل باشد بسیاریم، یا به عبارته دیگر از اینکه چنین یک مکلفیتی را در رابطه با طرحها و مسائل کیفر جنائی برگزینند... در جایگاه شرایط و اوضاع در امر آموزش از نگاه معاشره وی و اخلاقی اش گسترده تر از آن است بگونه چشمگیری مشکل جلوه میکند.

قانون گذاری کارتآدیبی و صلاحی معاصرانکاسی است از دو نظریات خیلی افراطی در رابطه با اندازه و حدود قابل توقع و آرزوی ما پیرامون (اصلاح و تأدیب) افراد زندانی ماده ۴ نهادهای قانون گذاری کارتآدیبی و صلاحی اتحاد جماهیر شوروی و جمهوریت های متحد به مثابه یک هدف (در امر پیشبرد و ارتقاء این احساس و آگاهی، بلند بردن سطح فرهنگی و انکشاف ابتکار مثبت افراد مقصر) میباشد.

مکلفیت عمده آموزش و تعلیم یک فرد بخاطر اینکه یک شهروند با احساس جامعهء سوشلیستی قرار گیرد، تعلیم و آموزش فرد از نگاه اخلاقی، حتی در شرایط و اوضاع خانواده عادی، دبستان و سایر مجامع اشتراکی مقرون پیر و زی نبوده است. در امر متقبل شدن و بعهده گرفتن چنین یک مکلفیت و وظیفه بسوی طرحهای مجازات جنائی... بگونه کلی تخیلی جلوه میکند. جایگاه شرایط در امر آموزش و

تعلیم به شکل گسترده تر آن از نگاه اخلاقی و معنوی بگونه قابل ملاحظه خیلی مشکل است .

قانون گذاری کارتآدیبی و اصلاحی معاصر منعکس کنندهء دو نظریات بیشتر افراطی و رادیکال در رابطه با درجه و مقیاس (اصلاح و تأدیب) افراد زندانی مطلوب و قابل توقع طوریکه از آن یادآوری نمودیم میباشد .

ماده ۳۰ نهادهای قانون گذاری کارتآدیبی و اصلاحی اتحاد شوروی و جمهوریت های اتحادیه متابهء یک هدف (درامرپیشبرد آگاهی و درک بیشتر ، بلند بردن سطح فرهنگی و انکشاف ابتکار مثبت افراد مقصر) گامهای برداشته است . آراء و نظریکه زندانیان میتوانند باید از نقطهء نظر بنیادی اصلاح گردند در ضمن تبصره ای که روی اساسات و نهادهای قانون گذاری کارتآدیبی و اصلاحی اتحاد شوروی و جمهوریت های اتحادیک حجم اداری با صلاحیت و با اختیار که به متابهء یک رهنمای عملی برای چندین کتگوری های مقامات رسمی که در امر عملی ساختن کار تأدیبی و اصلاحی دخیل بودند میباشد ، که روی آن تأکید شده است .

طبق این تبصره ، سعی و تلاش بیشتری در امر اصلاح افرادیکه مقصر به تخلفات از قانون جنائی اند دنیا زاست و آن بخاطر نقش مشخصات مشترک به چنین افراد میباشد . تجدید تعلیم و آموزش افراد که آنها به تخلف از قانون پرداخته اند یک وظیفه و مکلفیت خیلی مغلط و مهم میباشد ، بهمان گونه طور شايد و باید بگونهء واضح افراد این رده بندی به متابهء یک قاعده و قانون بگونه سرسختانه

و مصراندها را ی نظریات و رسوم و عادات ضد اجتماعی بوده و درک و آگاهی آنها نسبت به سایر همشهریان در سطح پایین تر قرار دارد. جهت انجام و بسر رساندن درست این مکلفیت برای کلیه زندانیان خاص لازمی و ضروری جلوه می کند که جهت فهماندن موضوع توسط مقامات اداری موءسسات کار تأدیبی و اصلاحی، طبق همین منابع رسمی تحت رسیدگی خیلی دقیق قرار بگیرند.

کارگران موءسسات کار تأدیبی و اصلاحی یعنی آنها - نیکه مکلفیت تعلیمی مشخص با افراد مقصر را در قالب عمل پیاده میکنند با ید مساعی و تلاش شان را در امر مطالعه بهتر شناخت شخصیت مقصود را مردرک خصلت های منفی سیرت وی خلاها و نارسائی های تعلیمی و آموزشی وی که وی را در امر ارتکاب بزه یک جنایت کشانده و بگونه سیستماتیک و اساسی حرکات و سکنات وی در شرایط و اوضاع محرومیت و آزادی، خصلت های معاشری و تهذیب وی وضع برخورد و طرز تلقی وی در رابطه با کار و مطالعه، در امر انجام تعهدات اجتماعی وی و امثال آن مورد رسیدگی دقیق قرار گیرد. کلیه این عوامل و فکتورها طور شا ید و با ید چنین وسایل آموزش و تعلیم مشخص و فردی بیشتر موءثر که وی را تحت تأثیر قرار دهد و فراهم آوری تسهیلات در امر اصلاح و تأدیب و تجدید آموزش وی برای شخص مجرم با ید انتخاب گردد. و سائیکه در جهت (اصلاح) و تأدیب و تجدید تعلیم و آموزش زندانیان بکار رفته است عبارت از اشکال متنوع فعالیت تعلیمی و کارگری میباشد. تعلیم و آموزش کارگری و پاره از تعلیم سیاسی و معاشره و

(تهذیب) برای زندانیان لازمی می نماید. بخاطر اینکه (برنامه و طرح) برای هر یک از زندانیان با در نظر داشت اینگونه عوامل طوریکه طبق جرم و قصورش دوران محکومیت را می گذرانند، (نیم رخ و یا مقطع تولید) مؤسسات و سازمانهای ویژه کار تأدیبی و اصلاحی و ارزیابی سازمان و مؤسسه در رابطه با کرکتر و دنیا زد را مراصلاح و تأدیب و ی، اداره هر یک از سازمان و مؤسسه کار تأدیبی و اصلاحی که قلمرو گسترده تری را در مرتصمیم گیری خصلت سعی و تلاش که در مراصلاح هر یک از زندانیانی بدانها محول شده ایجاب میکند از هم متفاوت است.

از یک سو، این وضع از پرنسیپا اعلان شده رسمی از نیکه محاسب و زندانها که باید بگونه عالی در امر جلوگیری از تخلفات (قانون سوشلیستی) توسط مقامات اداری یا زندانیان یکسان تنظیم گردد انحراف کرده است. و از جانب دیگر، ادارات زندان که بواسطه قانون و یک میکانیسم که با آنها دارای یک طرح مثبت و مفیدی است که باید چنان باشد، و در جهت (تحقیق و اهانته به حیثیت انسانی) زندانیان با تخلف از ماده اول نهادهای قانون گذاری کار تأدیبی و اصلاحی بکار می رود. این وضع خصوصا با در نظر داشت رابطه موضوع با زندانیان که (جنایات آنها) در نتیجه تلقینهای وجدان الهام گرفته است واقعیت دارد. مهارسا ختن اینگونه زندانیان برای مطالبات و خواستهای شان از اینکه آنها آراء و نظریات شان را تغییر دهند بیا نگر یک سعی و تلاش است که در جهت از بین بردن هر یک از انگیزه های جنائی آنها که نه تنها دارای کدام

نقش میباید ، بلکه ناگزیر ساختن آنها در امر تردید و پس گرفتن نظریات شان پیرامون مسائل ذهنی و معنوی ، سیاسی و مذهبی نیز میباید .

از آوان (اصلاح و تأدیب) و (تجدید آموزش و تعلیم) زندانیان در عمل با طرحهای جزائی و کیفری که میتوانند درموءسسات کارتآدیبی و اصلاحی و بعد از آزادی زندانیان وجدان میتوانند در هر دو صورت تطبیق گردد ، در واقع توأم با وضع تحقیرآمیز رشوه و باج مواجه میباید .

قانونیت سوشلیستی مسوده قوانین کارتآدیبی و اصلاحی موجوده شوروی در پاسخ به فقدان چنین قانون گذاری قبل از سال ۱۹۶۹ میباید . قانون نامه اخیر زندان و محابس که بایده در اتحاد شوروی مورد قبول واقع گردد قانون نامه کارتآدیبی و اصلاحی سال ۱۹۳۳ را اساساً فاسد کرده است . بطور عموم چنین پذیرفته شده است که با ختم دوران ستالین این نظام نامه با (نظامهای کارتآدیبی و اصلاحی و سایر جمهوریتهای متحد) نمی توانست قابل تطبیق باشد . اکثریت بندها و ماده های نظام نامه متروک قرار گرفت و یا قوانین و نظام نامه های جدید جای آنرا گرفت . چه بسا ازین قوانین دیگر بشکل رهنمودهای اداری که توسط MKVD یا MVD نشر و شایع میشد . به عبارته دیگر قانون بواسطه یک سلسله تصمیم اداری که توسط دست اندرکاران برجسته امنیتی متنوع که غیر قابل توضیح است معروضه شده است . این وضع مشخصه انارشیک دهه جریان بیست سال اخیر دوران حیات

ستالین مسلط بر جریان اوضاع بود. انارشی که در بسیاری از بخش‌های مردم شوروی منتشر و سرایت کرده بود چنان بیماری بومی و مطلق بگونه که در روابط بین ارگان‌های پولیس و شهروندان، اداره‌چیان زندان و زندانیان بود.

سال‌های بعد از ۱۹۵۳ در نتیجه مساعی و تلاش در جهت اعاده قانونیت اداری و نظم و نسق در رابطه با سیستم کار تأدیبی و اصلاحی مشخص می‌شود.

نهادهای سال ۱۹۶۹ بیانگر یک سعی و تلاش در امر تجدید سازمان دهی و استقرار مجدد بدون تردید و حاکمیت الزامی قانون گذاری کار تأدیبی و اصلاحی در جریان عملیه سیستم جزائی می‌باشد. نظامنامه‌های کار تأدیبی و اصلاحی جمهوریت‌های متحد که هدف و منظور آنها در امر استحکام و ثبات بخشیدن به کرکتر و نقش الزامی کلیه نهادهای متحد در نتیجه تدارک (کلیه موازین ممکنه قوانین کار تأدیبی و اصلاحی) می‌باشد.

طبق ماده ۸ نهادهای قانون گذاری کار تأدیبی و اصلاحی اتحاد جماهیر اشتراکیه شوروی و جمهوریت‌های متحد کلیه زندانیان (از حقوق مسلم که در نتیجه قانون برای شهروندان اتحاد شوروی) مرعی الاجرا قرار داده شده است بهره‌ور میشوند.

تبصره پیرامون نهادهای قانون گذاری کار تأدیبی و اصلاحی در رابطه با اتحاد شوروی و جمهوریت‌های متحد بطور کامل چنین ارزیابی می‌کند که زندانیان نمیتوانند از کلیه مزایای حقوق هم‌شهري شوروی مستفید گردند.

زندانیان سیاسی، خصوصاً آنها ئیکه روی آنها مداخلت آنها در امر پخش و توزیع نشرات غیر مجاز (سامیزدات) و یا شرکت آنها در (تظاهرات ضد شوروی) که محتملاً با استهزا و تمسخر بدرقه خواهد شد، با اعتراف و درک موضوع ازینکجه زندانیان نمی توانند (حقوقی را به مثابه داشتن حقوق) ارگانهای نشراتی خود آنها و یا (حق برگزاری صف آرائی ها، مظاهرات، و میتنگها) را داشته باشند یا به عبارته دیگر در مورد آنها واجب الرعایه نمی توانند باشند.

در نشرات و مطبوعات شوروی پیرامون موضوع، ما بکدام نتیجه صریح در رابطه با حقوق زندانیان ازینکجه بتوانند آزادی معتقدات مذهبی شان بهره مند شوند بر نمی خوریم حقوقیکه ماده ۲۴ قانون اساسی شوروی روی آن صحه گذاشته و آنرا تضمین کرده است. موارد مختلفی وجود داشته است که در موارد این حقوق در رابطه با زندانیان اهمال و بی مبالاتی صورت گرفته است، خصوصاً زندانیانی که روی ملحوظات فعالیت های مذهبی شان زندانی شده اند. فلذا چنین بر می آید که این پرنسپ مسلماً از نگاه قانونی روی این موضوع ازینکجه زندانیان (بمثابه اتباع کشور اند که دارای حقوق و مکلفیتهای معینی اند) و سرانجام برخورد و سلوک با زندانیان مطابق به حقوق و مکلفیت آنها آنچه در قانون تصریح شده است باید باشد.

علیرغم محدودیت های شدید روی نشرات در رابطه با تشریح انتقادی عمل موءسسات کار تأدیبی و اصلاحی، قضات و کارآگاهان جنائی در مراحل مختلف و گوناگون استحضاری شان را از عامل بالقوه ا یکه برای مطلقیت و تدارک دیدن

سوء استفاده در برابر زندانیان در داخل چنین مؤسسات و سازمانها در اتحاد شوروی وجود دارد آشکار ساخته است. این شناسائی و اعتراف در بیانیه‌های مختلف در نشریات رسمی شوروی پیرامون موضوع محکوم کردن از تخلفات (قانونیت سوشلیستی) توسط مقامات زندان منعکس شده است.

مثالهای بی‌قانونیت و خودکامگیها، در هر یک از شرایط و اوضاع فعالیت ما غیرقابل تحمل میباشد، خطر بزرگ و آشکارا در مورد فقدان آزادی محسوب میشود. این وضع قسم‌آوروی احساساتکاء دارد ازینکدبی قانونی تو - سط مقامات رسمی کار تأدیبی و اصلاحی وسیله در ارتکامل و گسترش احترام از برای قانون در رابطه با افراد مقصر نمی باشد.

قانون گذاری کار تأدیبی اتحاد شوروی در امر متقاعد ساختن این موضوع ازینکه نورم‌ها و معیارها چه توسط مقامات رسمی و زندانیان یکسان مورد احترام و پذیرش قرار می‌گیرد میکا نیسم‌های چندی را پی ریزی نموده است که عمده‌ترین همه آن وکالت یا گماشتگی است، که پذیرش و قبول آنها به انواع مختلف تصامیم و قرارهای که توسط ام‌وی دی (MVD) و مقامات مسئول اداری کار تأدیبی و اصلاحی سردست گرفته میشود و چه کسانی مکلفیت اقدامات در بهترین فرصت را جهت جلوگیری و خاتمه بخشیدن به هر یک از تخلفات قانونی از هر کسی که نشست کند مقصر باشد مورد محاسبه قرار گیرد، نیاز دارد. نقش عمده در زمینه همچنین (به کمیسیون‌های نظارت عمومی)

بین المللی در رابطه با حقوق انسانی است، و در واقع با زداشت آنها، تحت قانون جنائی در ارتخلفات در برابر قانون شوروی میباشد. یکی از اهداف و منظورگزارش نوین عبارت ازین است که توجه جهانیان را با ینگونه تضادهای جهت ینکه قانون دانان شوروی و متخصصین جنائی آنها با یدفعالیتهای قانونی و جنائی شانرا مورد تجدید نظر قرار دهند و ینکه ترمیمی در قانون با ید صورت گیرد بخاطر ینکه آنرا با قانون مصوب معاصرو تعهدات بین المللی و توأم با قانون اساسی شوروی در جهت تائید و تصدیق آن در یک ردیف قرار دهد.

پیشنها دیکه مسئولیت بین المللی به قانوندانان شوروی مبنی بر ینکه هراشتباه و لغزش را که در رابطه با حقیقت که بطور ناگهانی و تصادفی ممکن در گزارش تبارز کند که هنوز به قوت و اعتبار خود باقی است مورد ارزیابی قرار دهند. در واقع، دگرگونیها و تغییرات در طرز العمل جزائی و تعدیل و ترمیم قوانین ویژه در رابطه با پیش آمد و سلوک با افراد زندانی که چنین گفته میشود که مبتلابه بیماری روانی میباشد و برای ضرورت درمان بگونه افراطی این گزارش آنرا تحت الشعاع خود قرار خواهد داد. ینک حالت و وضعی که توسط کلیه اعضای مسئولیت بین المللی و حامیان آن مورد استقبال قرار خواهد گرفت.

مگر با آنهم این نظرو اندیشه مسئولیت بین المللی که شرایط و اوضاع موجوده در ین گزارش توضیح داده شده است، و همین اوضاع و شرایط زندانها، کالونیهای کارآدیبی و اصلاحی کارگری و بیمارستانهای روان پزشکی در اتحاد

سپرده شده است که از صلاحیت گسترده در امر تحقیق و بررسی
اوضاع و احوال در کلیه مواضع و مسائل کاردانی و صلاحی بر
خوردار است .

هنوز برای کلیه تضمینات قانون گذاری رسمی به
این نوع، سربراهان انداختن سیستم کاردانی و صلاحی
در عمل در نتیجه تخلفات معین و آشکار و انحرافات از
قانون مشخص میشود از اظهارات و ادعاهای در رابطه با بی قان
ونیهای از طرف ادارات و نهادهای مستمر و مدارد در
یگانهای ارزیابی و محاسبه با دسترسی ما را جمع به اوضاع
و حالات در زندانهای شوروی و کلونیهای آن وجود دارد
تبارزمی میکند. استیناف و التماس نشرات غیر وابسته به
حکومت و بیانیهای زندانیان و زندانیان سابقه شاهد
این مدعا میباشد نمیتواند کسی از این حقیقت مبنی بر
اینکه خواستها و آرمانهای بسا از قضات شوروی از اینکه
قانون گذاری کاردانی و صلاحی معاصر شوروی تضمینات
آهن پوشی را در رابطه با احترام برای قانون تدارک خواه
هددید، در چندین سطوح کذب و فریب بوده است. در حالیکه
پرنسپ را از اینکه قوانین کاردانی و صلاحی قوانین و
قوانین و محکم در رابطه با عملیات محلات توقیف و باز
داشت را باید تدارک ببینند می پذیریم. قانون گذاران
شوروی روی این نظریه از اینکه قرارها و تصامیم طبق قوانین
نیز و قوانین نمیتواند ساختن شود بلکه یک سلسله ملحوظات
مقتضی و مناسب باید بر جریان امور مسلط باشد. بالنتیجه
در بسا از سازمانهای مراجع تصمیم گیری، قوانین کار
تأدیبی و صلاحی صرفاً اعلامیه های مبهم در رابطه با

پرنسپب ها را فرا هم میسازد. و بیشترین کارها برهنمود و هدایت آنها نیکه مسئول سربراها نداشتن سیستم کارتاً - دیبی و اصلاحی اندوا گذار شده است.

فلهذا، تورمها و معیارها در مرتغذی زندانیان از طرف شورای وزرای اتحاد جماهیر شوروی پی ریزی شده است وزارت امور داخله شوروی (MVD) با همکاری و معاونت وزارت صحت، سیستم بهداشتی و صحتی را برای زندانیان تصریح میکند، صرف رهنمودهای گسترده توسط قانون تثبیت میشود. وزارت امور داخله موی دی (MVD) هم چنین نظامها و رهنمودهای متعددی را به نشر می سپارد که بگونه مفصل عملیات موء سسات کارتاً دیبی و اصلاحی را مشخص میسازد. اداره های مشخص موء سسات کارتاً دیبی و اصلاحی دارای صلاحیتهای گسترده تری در امر اخذ قرار و تصمیم گیری پیرامون تفصیلات برنامه های آموزشی و پروگرام کار زندانیان نیکه تحت صلاحیت آنها قرار دارند میباشد. این ادارات هم چنین در مرتطبیق مجازات به پیما نه گسترده و متنوع مورد دلخواه و صلاح دید خود شان، بدون استشاره با هر یک از مقامات عالی و یا مقامات ذیصلاح خارج، دارای صلاحیت میباشد. در زمره این مجازات و کیفرها محروم ساختن فامیل و وابستگان زندانی و محروم ساختن وی از حقوق خریداری مواد غذائی مورد نیاز که ناقص و ضعیف است میباشد. تطبیق پاره از مجازاتها از طرف مقامات اداری، بگونه مثال جابجا ساختن یک زندانی در یک سلول مجازات، نیاز به پذیرش و توافق عمومی (کمیسیون نظارت) که در منطقه فعالیت دارد، می

باشد. مسلماً در مورد زندانیان سیاسی چنین توافق صرف
یک امر معمول پنداشته میشود. ما هیچ مواردی را بخاطر
نداریم که تصمیم و قرار مقام اداری در امر مجازات کیفر
یک زندانی سیاسی در نتیجه جادادن آن (بیک سلول
مجرد) و یا (سلول) از طرف

کمیسیون نظارت به این گونه موارد، مورد تردید قرار
گرفته باشد.

محبوسین و زندانیان در کلونی ها و زندانها چنان
اظهار داشته اند که نظامها و قوانین نمایشی در هر یک
از مؤسسات و سازمانهای کیفری توأم با اطلاعات درباره
اوقات طعام، تغییر ساعات کار و یا معیارهای تولیدی
صرف به مثابه پرنسپهای اساسی اند. به زندانیان
اجازه داده نمی شود پیرامون رهنمودهای ویژه و قوانینی
که ما موریت های زندان و حیات کلونیها را منسجم میسازد
(بگونه مثال رهنمودهای وزارت امور داخله نمبر ۵۲ -
چهاردهم جنوری ۱۹۷۲، که قید و شرط های آن (PROVISION)
مستقیماً با نهادهای قانون گذاری کار تأدیبی و اصلاحی
در تناقض اند) فلذا افراد اداری کلونی و زندان بگونه
مستمر زمانیکه زندانیان را به تخلف از قوانین آنها ماتی
علیه آنها وارد میسازند به این رهنمودها اشاره میکنند.
روی این حقیقت ازینکه مقامات اداری زندان خود
را در فعالیتهای شان در نتیجه قانون گذاری کار تأدیبی -
یبی و اصلاحی که بسا اوقات و از طرق متنوع تمثیل شده
است احساس ناآرامی و مجبوریت نمی کنند. بگونه مثال
در جون سال ۱۹۷۴ جگرن پای می نوف، رئیس و سرپرست

کلونی کارتآ دیبی و اصلاحی ۳۵-۳۸۹ وی اس پرم بزندا -
 نیان سیاسی که به ا عتصاب غذا پردا خته بودند چنین اظهار
 داشت با وجود اینکه (دارای صلاحیت عام و تام بوده)
 وکیل ویا گماشته ، با ایقان جهت نظارت قانونی درکمپ
 ها و مطابقت پاره از قوانین اداری (ا و طرف ام وی دی
 " MVD " و مقامات اداری موءسسات مشخص کارتآ دیبی و
 اصلاحی) به شکل قانون نوشته شده ، در عمل و اجدان صلاحیت
 و خود مختاری لازمی برای تطبیق ظاهری این مکلفیت را
 ندارد . علیرغم صلاحیت قانونی بزرگ و عمده آن وکیل یا
 گماشته بطور کلی به گونه ثابت فاقد توانائی چلینج یا
 تصامیم ام وی دی " MVD " ویا مقامات مسئول ام وی دی
 که کلونی ها ویا زندانها را اداره میکنند ، میباشد .

رده بندی های زندان نیان قانون گذاری کارتآ دیبی

و اصلاحی تطبیق و اعمال

مجازات ذیل را که توسط محکمه فتوای آنها صادر شده است
 نظم و منسجم میسازد ، محرومیت از آزادی ، تبعید ، اقامت
 گاه محدود و منحصر ، کارتآ دیبی و اصلاحی بدون محرومیت
 از آزادی ، درین گزارش صرف (محرومیت از آزادی)
 مورد بحث ما قرار نخواهد گرفت . .

در اتحاد شوروی ، دو گونه محلات در را بطة با زندان و
 بازداشتگاهها وجود دارد ، کلونیهای کارتآ دیبی و زندان
 ها (که شکل دیگر بازداشتگاهها و زندان توقیف و نگهداری
 آن ها در موءسسات روانی و عقلی و عصبی است . که در را بطة
 با موضوع قانون گذاری کارتآ دیبی و اصلاحی شوروی چیزی

تذکره گرفته است و بطور جداگانه پیرامون موضوع بحث به عمل خواهد آمد) که هر دوی آنها از طرف وزارت امور داخله واریسی میشود.

کلونی کارتاً دیبی و اصلاحی بگونه رسمی آن بهترین شکل مؤسسه در را بطنه با زداشت محسوب میشود، بخاطر اینکه زنگاه نظری، توجه و پافشاری نهائی اش را در جهت تأدیب و اصلاح و تجدید آموزش و تعلیم برای زندانیان محسوب میشود. یگانها حدود و مرز مشخص و حدفاصل بین کلونی ها و زندانیان چنین است که اول الذکر نسبت به دومی آن قدر خطرناک و شدید نیست. زندانیان در نتیجه قانون در جهت تعمیل نقش بیشتر تنبیهی نسبت به کلونیها میباشد مگر با آنها، هر دو گونه های این مؤسسات روی همدف تنبیهی و طور شايد و بایده برای اصلاح) و (تجدید آموزش و تعلیم) میباشد. در اثنای صدور احکام فتوای محاکم نوعیت و اشکال مؤسسات را که بایده زندانیان دورا ن محکومیتش را در آن سپری نماید تعیین و تشخیص میکند. یک شخص میتواند دورا ن محکومیتش را تا یک زمان بعد از این که یک مدتی را در کلونی کارتاً دیبی و اصلاحی و یک دورا ن تبعید داخلی را سپری کرده باشد، بگذراند.

الف: کالونیهای کارتاً دیبی و اصلاحی

در قاعده رسمی، کلیه (کلونی) (کلونیه) بطور کلی جانشین کلمه (کمپ) (Larger) شده است. فلذا، زندانیان تقریباً همواره اصطلاح (کمپ) را بکار میبرند که طرز

تلقی و برداشت آنها را از نقش عنعنوی کمپ ها بحال
تغییرناپذیر باقی مانده است ، افاده میکنند فتوا و محکومیت
کسانیکه در نتیجه محکمه صادر شده باشد که نه تنها مبین
شکل سوء سه (کلونی یا زندان) که زندانی می بایستی آن
جا فرستاده شود بلکه همچنین گونه (رژیم) که تحت همان
شرایط اوباید تحت محافظت قرار گیرد را نیز تصریح میکند.
در رابطه با موضوع چهار رده بندی کلونی رژیم وجود
دارد که شرایط و اوضاع توقیف و بازداشت را انجام می
بخشد و آنها از نگاه شدت و سخت گیری فزاینده عبارتند از :
معمولی (Obschchi) شدید سختن (Useenny) سخت
گیر (ctrag) و مخصوص (Osoby) رژیمها از یکدیگر
شان از نگاه درجه و کمیت و کیفیت کیفر و تنبیه که بر سر یک
زندانی تحمیل میشود متفاوت است که هر کدام آن مستلزم
دگرگونیهای زیادی (PROGRESSIVE REDUCTION) از
حقوق زندانیان در امر دید و بازدید و بستگان و دوستان ،
پذیرفتن نامه نگاران ، خریداری خوراکه با اضافی و
امثال آن میباشد .

شکل و مقدار کار که لازم یک زندانی است مطابق به
رژیم آن فرق میکند . زندانیانیکه تحت (رژیم بخصوص)
درمی آیند در سلولها نگهداری میشوند .

نفات و دگرگونیهای چشمگیر بین رژیمها در نوعیت
غذا و خوراکه آن نهفته است . که در زمینه قانون کار
تأدیبی و اصلاحی نیز ضرورت نمی افتد . اینگونه قانون
چنین تصریح میکند که جیره بندی غذا باید قسماً مطابق به
اوضاع و چگونگی زندانیان بسوی کار آنها بستگی دارد

اما مقدار غذا ئیکه به زندانیان بداساس تیپ و نمونه رژیم داده می شود بستگی ندارد. فلذا نظامنامه های قانون گذاری فوق العاده جیره بندی های غذا را مطابق به نمونه رژیم که با بدمنعایت باشند تصریح میکند. رژیمهای شدید تر و خشن تر آن جیره بندیهای غذا را هنوز در نتیجهء کاهش در مصارف قابل مجاز اضافی و متمم محصولات غذائی بیشتر کاهش میدهد.

ب : زندانها

محکومیت تا یک مدتی در زندان یکی از اشکال خیلی خشن سلب آزادی هم اطاقی های زندان است که غذا های کمتری نسبت به هم اطاقی های کلونی دریافت میکنند، و حقوق آنها بیشتر محدود تر و ضیق تر ساخته میشود. در حالیکه در کلونی های کار تأدیبی و اصلاحی زندانیان (با استثنای آنها ئیکه به رژیم ویژه و یا آنانیکه برای مجازات و تنبیه به سلولهای کیفری فرستاده میشوند) بگونهء مشترک جا داده میشوند. افرادیکه دوران محکومیت شان را در زندان ها سپری میکنند در سلولها نگهداری میشوند. بطور عموم، سلولهای زندان گنجایش بیش از یک نفر زندانی را ندارند و قانون چنین تصریح میکند که یک زندانی نمی تواند به مثابه یک اقدام دسپلین در سلول های مجرد قرار داده شود مگر با آ فهم، زندانیان می توانند طبق تقاضای خود شان در سلولهای مجرد قرار گیرند و یا اینکه طبق تصمیم و قرار مقامات اداری و مسئول اگر آنرا لازم ببینند کدام توجیه

واستدلالی در جهت قرار دادن یک زندانی در سلول مجرد در یک زندان از طرف قانون تعیین نشده است و تطبیق و اعمال این اقدام و تشبث به مقتضای مقامات مسئول زندان صورت می گیرد. گرچه در چنین موارد، مقامات مسئول زندان موافقه وکیل یا عامل را بدست آرند، به دست آوردن چنین موافقه نامه بر حسب معمول صورت می گیرد، خصوصا زمانی که دوسیه مجرم یک دوسیه سیاسی باشد فلهاذا سلولهای مجرد در امر کاربرد وسایل مجازات و کیفر و یا انتقام گیری در برابر زندانیان متمرّد مسئول است. یک مثال خیلی برجسته و مغشوش اینگونه تخطی هادر را بظه با معامله و سلوک آنها با والنتین موروز (Valentin Moroz) یک موءرخ یوکرائینی که دوران محکومیت طولانی در زندان ولادیمیر بخاطر (آشوب و تبلیغ ضد شوروی) میباشد. سال ۱۹۷۲، آقای (موروز) با دوتن از زندان - نیا ن خطرناک جنائی در یک سلول قرار داده شد. آنها وی را برای دو هفته مکمل با بیدار خوابی به ستوه آوردند و سرانجام بر معده و شکمش خنجر زدند. و بالاخره آقای (موروز) در یک سلول مجرد قرار داده شد، در ظاهر امر بحاطر محافظه از خودش، گرچه زندانیان غیر خطرناکی نیز در زندان ولادیمیر وجود داشتند که با آنها آقای (موروز) میبایستی هم اطاق بود. در جولای سال ۱۹۷۴، بعد از یک مدت تقریباً دو سال در سلول مجرد زندان، آقای موروز، چنین می اندیشید که از نگاه روانی سالم است، با عتماد غذا پرداخت. در یک تلاش جهت تغییر موقف زندانی وی به یک (کلونی) تا (مرگ) ادامه داد. این موضوع مبین یک

شرایط و اوضاعی است که او در معرض آن قرار داشت از اینکه با گذشت تقریباً نه سال مکمل در کلونیهای شوروی وزندان های آن که گرسنگی یکی از مشخصات دائمی حیات محسوب میشود، آقای (موروز) احساس ناآرامی مینمود که در جهت حصول دسترسی به چنین یک هدف محدود به اعتصاب غذا متصل شود.

آقای (موروز) برای پنج ماه به این کار ادامه داد در نتیجه تغذی اجباری از طرف عمال زندان زنده ماند. در اواخر نوامبر سال ۱۹۷۴ او در ضمن یک نامه عنوانی خائنمشی چنین نوشت از اینکه بعد از یک وعده رسمی که او در یک سلول دیگری که سایر زندانیان سیاسی در آن قرار دارند جا داده خواهد شد و دوباره به غذا خوردن پرداخته است. دوتیپ رژیم در زندان ها وجود دارند: (عادی یا معمولی) و (شدید) زندانیان در رژیم عادی در زندان سه روبل در ماه جهت خریداری مواد غذایی مورد نیاز مصرف کنند عیادت کنندگان از زندانیان میتوانند صرف در سال دوباره روایتهم بطور مختصر از آنها بازدید کنند که سه بسته کاغذی داشت و تکه های پشمی هر سال دریافت میکنند و در ماه یک نامه می فرستند. دوران (تمرین) زندانیان مجاز اند با رژیم عادی که یک ساعت در روز است. برای زندانیان تحت شرایط (دشوار و شدید) و یا رژیم شدید، حقوق آنها بیشتر محدود شده است طبق قانون هیچ هم اطاقی زندان نمی تواند در تحت شرایط رژیم دشوار و سخت بیش از شش ماه متوالی و پی در پی قرار گیرد.

موقعیت کلونیها و زندانها

از آنجا نیکه آمار واحدا -

وتعدا دزندانیا ن وجدان ئیه رسمی جزائی بگونه

اسرار دولتی تصنیف

بندی شده اند این مشکل است که گفته شود که کدام اندازه
موء سسات جزائی و کیفری در واقع وجود دارند، در کجا و
چهارسان این موء سسات و سارو برگها در اتحاد شوروی تقسیم
شده اند. مصئونیت بین المللی اسمای آنها را، و در
بسیاری موارد نظامهای پوستی و آدرسها، که شامل
بیش از سیصدوسی محابس و کلونیهای کار مشهور که زندان -
نیان سیاسی را درین اواخر بایده دویا بایده داد ه
با شد بخاطر دارد. که از آنجمله بیش از یکصد و هشتاد باز -
داشت گاهها و کلونیها در اسافاسار (بشمول ناحیه در
حومه پرم " در اورال ها و در جمهوریت های خود
مختار مورد وویا که هر دوی آنها به پیمانهای گسترده و بلند
زندانیا ن سیاسی را در خود جا داده است) که بیشتر از شصت
آنها در یوکرائین، بیلوروسیه، مولداویا، سرحدات چین
و جمهوریت های آسیای میانه توزیع و تقسیم شده اند.
نهادهای قانون گذاری کارت ادیبی و اصلاحی (ماده
۶) چنین تصریح میکنند که افراد متهم باید (بمثابه یک
قانون) دوران محکومیت شان را در جمهوریت های خودشان
که قبل از بازداشت و محکومیت در آنجا بودند باش داشتند،
سپری کنند. متخلفین سابق ازین قانون مستثنی میباشند -
شند و همچنین خارجیان و اشخاصیکه مرتکب (خصوصا جرائم
خطرناک در برابر دولت) شده باشند. اینگونه افراد محتملا

جماهیر شوروی، شرایط و اوضاع پائین ترازمعیارها و
ستانداردهای ملی و بین المللی قرار می گیرد که اتحاد
شوروی از امضاء کنندگان و متعهدین این پیمان است .

ماده های قانون جنائی شوروی که در جهت عملی
ساختن اساسی ترین حقوق انسانی
محدودیت های ایجاد میکند

بسا از زندانیان و جدان در اتحاد شوروی بخاطر
تخلف از ماده ششم قانون جنائی شوروی زندانی میشوند .
(۱)

ماده ۶۴ - این ماده به مفهوم ارتکاب به عمل خیانت
(گریز و فرار بخارج از کشور و امتناع آنها جهت بساز
گشت از خارج به اتحاد جماهیر شوروی میباشد)

ماده ۷۵ - تحریکات ضد شوروی و تبلیغات ، متلاطم
ساختن اوضاع و یا تبلیغات که بمنظور تخریب کردن و یا
تضعیف نمودن رژیم شوروی و یا ارتکاب به جنایات ویژه

(۱) اشاره به ماده قانون جنائی جمهوری سوشلیستی فید -
رالی روسیه شوروی میباشد . ترجمه از هیرالد ج ، بیرمن
وجیمز ، دبلیو ، شپیندلر تحت عنوان قانون جنائی شوروی
روی و طرز العمل آن میباشد . قانون نامه های

(نشریه یونیورسیتی هاروارد ، کیمبرج ، سپتامبر ، ۱۹۷۳)
میباشد (عین همان ماده ها را به شماره های مختلف در قانون
نانون نامه های جنائی هر یک از اتحاد جماهیریت های اتحادیه

مجموعہ ۲۰۲ : منتخب

مؤلف : مولانا محمد رفیع

ایکادسویں

برائے تاجران

نمبر ۶۲۱ - ۳۷۸ (۱۳۹)